

ספר

מראה הילדים

בו נקבצו ובאו כמה מיני רפואות ותעלות, וסגולות וגורלות, מכמה ספרים כתיבת יד ממזרח וממערב מצפון ומים, מאשור וממצרים ומערי פרס וחדרי תימן, גם מספרים הנדפסים הלא הם כתובים בספר הזכרונות, סדרתים ע"ס א"ב והיה כל מבקש סגולה או רפואה למכתו, או גורל לדעת מחלתו, או לראות מצבו ותכונתו, או לחזות בנועם מזלו וזוגתו, או עקר ועקרה מה יעשה ויולד בנים ובנות, או אשה כי תזריע וכל ידעה מה תלד זכר או נקבה והמה בקשו חשבונות, אם יוכל איש למנות, ילך אל האות ההוא ויעשה מה שבס'ם פונות:

בה דברי המאסף ר"ב זצ"ר א קמנ"א

רפאל אוחנא ס"ט

נדפס בהוצאה שלישית ע"י בנו המו"ל

חיים ר. אוחנא ס"ט

נדפס חשמ"ז לפ"ק

זה שמי וזה זכרי

רפאני ה' יא רפא כושיעני ואושעה כי חלתי אהה :
פרות שלח לעמו לזה לעולם בדימו קדוש ונורא שמו :
אני אמרתי ה' חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך :
לא תחונה אליך רעה ונגע לא יקרב באלריך :
אז יבקע כשחר אורך וארכותך מהרה תלמח והלך לפניך לרקד
כבוד ה' יאספק :
והסיר ה' ממך כל חולי וכל מדוי מלרים הרעים אשר ידעת לא
ישמם כך ונתנם בכל שונאך :
חנני ה' כי אומלל אני רפאני ה' כי נבהלו עצמי :
נאמנים פלעי אזהב ונעתרות נשיקות שונא :
הרופא לשבורי לב ומחבש לעלבותם :

חור חידה

אני ראיתי איש מהופך מראשו לאחוריו והיה לאפר. ונתבלבל והתחיל
לשבח לפאר פאר תחת אפר. וכאשר נתישב נעשה כמלאך ה'
חכם ויודע ספר :

זה פתרונו

זה שמו כשם אחד מן הרמתיים. והוא שם בן ארבע אותיות והמה
אלף ומאתים. ואם תרצה להסתכל ביופיו מוזקק שבועתיים.
עיניך תחונה אלה ראשי מאתים. לנערים את פרוי בשיה קרימים :

הסכמת הרבנים

תעודת והסכמת שלשת הרועים גאוני ארץ הרבנים הגדולים
עמרית הד'ר היושבים ראשונה בעיה"ק מבריא ת"ו כסאם
כשחר נכון יהיה לע"ל כיר"א:

הנה שפטינו יולאום וחול'ם אודות הא' לורבא מרבנן החכם
השלם והכולל אשור' כולל. מזר"ק טהור. כמוהר"ר חיים
אוחנא הי"ו. בן לאוחו לדיק החסיד ועניו הרב המובהק כקש"ת
המלאך רפאל אוחנא ז"ל. אשר ההכרח אללהו לנו ממקומו. ואשר
כי הן בעון נלקח אדוני מעל ראשו הרב רבי אבה'ו ז"ל. והשאר
אחריו זרעו לברכה יתומים קטנים ואלמנות. יה"ר יגדלו הגערים
ביראת ה' כל היום. ולית להו מגרמייהו כלום. בראות הבן הגדול
הנז' לרת אחיו ואלמנת מ"א בהערפות אשר ברא מזכה אבא
חשקה נפשו לברך על המוגמר להדפיס ביעקב שארית
בתיבותיו וחידושיו ופסקיו. לאחר ולפאר שבחי
חיבורי הרב הנז' אינו מן הלוך כי כבר לא מוניטון שלו בעולם.
ובטח כי אחב"י הנדיבים התמימים והישרים אשר ידעוהו להרב
הנז' וקדושתו ורבותו ישחלו ברב עז להקדיש מממונס להדפיס
שארית חיבוריו היקרים ולהפילם ביעקב. אולי בזה
חעלה ארוכה ומרפא להיתומים והאלמנה הנז' הי"ו להחיות בזמן
הבוגר הזה. ובהיות כי הספר "מראה הילדים" יחפשו כמטמונים
להיותו בביתם ובחומותם ולעתות כאל אינו בנמצא. לכן חזר הבן
בחכמה הנז' להדפיס הספר "מראה הילדים" לזכות את הרבים
והקדיש מממונו לדפוס למען יבא ליד גוביינא כסף אשר הקדיש
מממונו. והנשאר יהיה להועלת ומחית אחיו היתומים. ובטח כי
יעוררו רחמיים על יחמי הרב המחבר. וזכות הרב המחבר הנז'
תגן בעדם. ולדקת ישרים תלילם. וכסא כבוד ינחילם. ועושר וכבוד
כנה"ר וכנא"ה החו"פ עיה"ק מבריא הי"ו דשו"ט ברב עז ושלום

הלעיר	הלעיר	הלעיר
אהרן אלהאדיף	חיים דוד	שלמה רחמים
ס"ט	סתהון ס"ט	אבואלעפייא ס"ט
רב וסו"ן וחכם באשי בעה"ק מבריא	בן אדמו"ר ועט"ר רב חנ"א ז"ל	(מקום החותם)
(מקום החותם)		

הקדמת הרב המחבר ז"ל

זה לי עשרים שנה ומעלה שעלה על דעתי להתחיל במלאכה זו
מעני חמת שהיו לי ב' בנים יקרי הערך שמש כשם רבם
עט"ר הרמ"ז כהנ"ר יהודה אוחנא זלה"ה והראשון חלה את
חליו ומת ומרוב חביבות שמו הטוב קריתי לי גם את השני כשם
הראשון וגם הוא חלה ומת והיטב חרה לי על מות לבן כי הרופאים
לא ידעו טיב חליו על מה אדניו הוטבעו. ואחרי טהרתו בים
כנרת מלאו הרופאים חולעים דבוקים אשר היו בבטן הילדים הם
שהיו צעוקיו. ולדקו בזה דברי המחבר רופא הילדים בהקדמתו
וז"ל: הדבר הראשי המופל על הרופא בבואו אל החולה הוא לדרוש
את החולה. אשר מדבריו יבין המחלה למינה. אולם היונק החולה
אין מלה בלשנו להשיב על דברי הרופא על רוב השאלות דרישות
ותקירות אשר ידרוש הרופא בחולים המגדלים. והנה מוכרח הרופא
להבין מעצמו תשובת שאלותיו ולהתבונן על המחלה להבדילה למינה:
והנה אופן הדרישה ותקירה בילדים חולים יעשה ככה לראות
ולבקר כל גוף הילד מראשו ועד רגליו ולבקר כל נקב
חללי גופו. האזנים והפה. האף וכדומה. ולהתבונן על מולא נקביו.
הרעי והשקן. ולשים לב ע"כ המקרים אשר עברו עליו לחקור
מהמינקת והאומנת על משכב הילד. כל אלה הדברים יפתחו פתח
על עיקר המחלה. רופא הילדים ישפוט בדעתו הוכן המחלה והשתדלות
רפואתה ע"פ הדברים הנז' אבל בכל זאת ילעך לו בינה מעצמו
להבין תחלואי הילדים. רופא חליל יכול להזיק יותר מאשר אם לא
היו דרושים ברופא כלל עכ"ל. והוא הדבר אשר קרה לנו בבנינו הנז':
ובהיותי כבד ונאנח בזה מלאתי ראיתי אשר יש ספרים כתיבת
יד מהראשונים אשר תוכם רמז גורלות אשר מודיעים
ע"י החשבון מה הוא סיבת החולה ומה היא רפואתו ובא"זה אבד
חולה ומוזר למחלתו. ויש בהם רפואות אשר ירעה על בשר אדם מבחון
אם לא יועילו לא יזיקו שהם יודעים לכל בשר ורוח. וגם מיני זרעונים
ועשבים וכיוצא. ויש בהם מיני סגולות. שעולה מהם כמה תועליות. אף
הוא היה משכין לגמור את השם אשר שם שמות הקודש השומרים
מן עין הרע ומשדין ולילין. ולילתין ומגינים מכמה פורעניות וכיוצא:
וא אחרי אני אל לבי זכו הראוי לנערי בני ישראל כדי לדעת
מה יעשה ישראל לבניו. כי כמה יתרון טוב לאדם בכל הונו
ורכושו כאשר לאחז מזבוכים חיים וקיימים. בריאים וגם שלמים:

הקדמת המחבר

ג

ובי האיש אשר לא יחיש ולא יכאב לבבו. בשומעו בכיית ולעקב עולל ויונק יולא חלציו. העולל החולה הלו אין בידו לספר כאבו רק בבכי ולעקב יקרא לעזרה להוריו. והמה מרו ועלבו את רוחם אשר באהבתם ובחמלתם יאהבו לתת לו עזר ורפואה למחלתו. אבל לא ידעו מכאובו לחיש לעזרתו. המה ימהרו לקרוא לרופא להביא לו תשועה אשר יקוו למו. אבל רבת שבעה לה נפשינו וראו עינינו כי תוחלתם נכזבה כי לא ביד כל רופא נמסר תרופה החלואים לילדים כאשר ריבך הרופא אשר חיבר ספר רופא הילדים וגם בספר הנו' לא ריבך אלא להיות מנודלים בנעוריהם בנקיות המקום והנוף והמלבושים והמאכלים וכיוצא כדי שלא יבא לידי מחלה ומדום: **ואולם** אתר שחלה הנער לריך רופא מובהק אשר ידו בללח' אשר חלק לו ה' חכמה ומבונה מתת חלק'ים היא ולריך עזר חלק' וכולי האי ואולי:

ואולם עתה אשר מלאנו ראינו הספרים הנו'ל אשר מהם הוראה יולאת סיבת החולה ומהות מקריו ותועלת רפואתו קל'ה כמות שהיא בעש'ב חלרי בניס ובעשבי בסמ'ים יתבסס החולה ודבר זה אין קויל חדש. כאלה רבות בת"ד במס' שבת ובגיטין ובפסחים וכו' כמה רפואות הלא המה באיזב ואיזב רועה וקלח וכמון ואין להאריך ע' לפנים ותמצא נחת. אה הם עשמונותי ורעיונותי אשר הביאני לבוא עד הלום למלאכה זו לאסוף ולתרו' אוחס אחת לאחת ולסדרם ע"ס א"ב להקל על המבקש תרופה ותעלה למחלתו: **ומה** שיש לעיין היטב איך תסכים אומנותנו בהשגחת ה' עם פעולתנו אשר נשתדל בה בתחבולות טבעיות וסגולות? כבר נתעורר בזה מעלת הרבני המופלא בספרו מרפא לעס בהקדמתו "ראשית דעת" בפ"א ילא לישע למלאכתנו שהיא מלאכת שמים. ואין בה נפתל ועקש נגד תורתנו הקדושה חלילה. ושם בפ"ב ביאר אופן התועלת הכולל בני אדם מתעלומי הרפואות שהמליאו חכמי דור ודור בענין שלא יהיה מזה סתירה נגד פנת ההשגחה. לפי התורה המיעדת כל פגעי האדם לפי מעלליו יעו"ש. ובפ"ג י"ש התחירה לפי מה שקיימו וקבלו חז"ל שריו של אדם נחתך מראשית השנה. איך יסכים השכל שיגיע תועלת הרפואות לחולים? ובפ' חמישי ביאר שכל חז"ל מודים שכל חולה ראוי לו לבקש רפואות. וכן מזה על כל מי שבקי במלאכת הרפואה לרפאת כפי יכלתו

הקדמת המחבר

יעו"ש בנועם שיחיו היקרים והאריך למעניתו. ברוך שחלק מחכמתו. וכן פסקו הפוסקים ביו"ד סי' של"ו שמלות עשה דרבים הוא על כל מי שיש יכולת בידו לרפאת. והב"ח ז"ל העיד שם שמנהג הרפואה התפשט בכל תפילות ישראל. והרב ב"ר שם השווה עסק הרפואה לתלמוד תורה לענין שאסור ליטול תשלומין יותר משכר בעילה יעו"ש. והרי זה דומה למ"ש בפ"ק דברכות דף ו' ע"א מנין לשלשה שושבים ועוסקים בדין ששכינה עמם שנאמר בקרב אלהים ישפוט ומנין לשנים שיושבין ועוסקים בתורה ששכינה ביניהם שנאמר אז נדברו יראי ה' אים א רעהו ויקשב ה' וישמע וכו' וכי מאחר דהרי תלמוד מבטיח מהו דתימא דינא שלמא בעלמא הוא ולא אחי"א שכינה קמ"ל דדינא נמי היינו תורה. הרי הש"ס השווה עסק הדיינים כח"ת: **ואולם** דברי הגמרא בשבת פ"ח דפ"ב ע"א וז"ל א"ל רב הונא לרבה ברבי מאי טעמא לא שכיחת קמיה דרב חסדא דמסדרן שמעתתיה אמ"ל מאי איזיל לגביה דכי איזילנא לגביה מיתבי לי במילי דעלמא. אמר לי מאן דעיל לביה הכסא לא ליתבי בהדיא ולא ליטרח טפי דהאי כרכשתא אתלת שיני יתיב דילמא מישתמטי שיני דכרכשתא ואתי לידי סכנה. אמ"ל הוא עסוק בעסקי דברייתא ואח במילי דעלמא כל שכן זיל לגביה ע"כ יעו"ש:

הראת לדעת מדברי רב הונא דעסיק בחיי דברייתא הוא יוהר מעסק התורה מדקאמר כל שכן זיל לגביה:

מפורש יולא דעסק שלנו בחיבור הנו' אין הפה יכולה לדבר שיש ביטול התורה חלילה אלא כעוסק בתורה כמו שפסק מרן ב"י ולסברת רב הונא הוא יוהר מעסק התורה אלא דפש גבן מ"ש מרן יו"ד סי' קע"ט וז"ל אין שואלים בחווים כוכבים ולא בגורלות משום שנאמר תמים תהיה עם ה' אלהיך ועיין בפמחי תשובה שכתב תשובת הרב פנים מאירות ח"א סי' ל"ו בתינוק שלא היה יכול לישן ואמרו הנשים שיש רפואה לחתוך לפרני ידיו ורגליו וקלת שערותיו וליתן תוך בינה ולהניח באילן ערבה דאסור לעשות כן וראיתו מרש"י חולין דע"ז דכל שאין על גופו של החולה ממש אסור ע"ש. ומנה לכל הדברים שעושין רחוק מן החולה דאסור יעו"ש. עוד כ' מרן ז"ל שם ביו"ד סי' קע"ט וז"ל הלוחש על המכה אף שאינו רוקק איסורא מיהא איכא. תינוק שנפגע אין קורין עליו פסוק יעו"ש. וזה הדבר היה לפלא בעיני דראיתי לכמה גדולים שכתבו כמה זממה

הקדמת המחבר

ד

לחשים לעין הרע ולפחד ולכויה ולנכפה וכמה פסוקים נאמרים
בהלחשים הנז' כאשר עיני הקורא תחזנה משרים בספרי הרב חיד"א
ז"ל בס"ה עבודת הקדש בקונטרסים כף אחת. ובקונטרסים יוסף בסדר
וקונטרסים שומר ישראל רובם ככולם עונים ואומרים לחשים ופסוקים
לשמירה ולעין הרע ולפחד ולכויה וכיוצא יע"ש. גם ראה תראה
להרב הגדול כמהרח"ק ז"ל בס' ימצא חיים ועתרת החיים ובפרט
בספר רפואה וחיים שכולו מלא רפואות וסגולות ולחשים וגורלות
ואחריו לו קס המחבר רפואה וחיים מירושלים וס' דבק מאח והאח
נפשינו וס' ימלט נפשו. נפלאים מעשיך. אביע חידות. לדרוש אלהים
וכהנה רבות עשה מזה ועליהם סמוכין מדרבנן הסכמות יקרות
מכמה גדולי הדור. גם רבני אשכנזים גם הם בעלי אסופות ס'
חולדות האדם וס' מפעלות אלקים וס' סגולות ורפואות וכהנה
הבות ספרים כתבי יד מרבני מערב הפנימי והמזרחי ומרבני צבל
ומאשור ומקלרים ומערי פרס והודו יע"א גם המה הלאו בעקבותם.
והוא פלא שלא חשו למש"ה תמים תהיה וכמ"ס מנן ז"ל סי'
קע"ט. ואפשר שכל כונתם אינו לא במקום סכנה או פסוקים להגן
דוקא וכמ"ס מנן ז"ל שס וז"ל מי ששכח עקרב מותר ללחוש עליו
אפי' בשבת ואעפ"י שאין הדבר מופלג כלום הואיל ואסוכן הוא
המירו כדי שלא חטוף דעתו עליו והלחוש על המכה או על החולה
ירוקק ואח"כ אומר פסוק מן התורה אין לו חלק לעוה"ב ואם אינו
רוקק איסורא מיהא איכא ואם יש בו סכנה נפשות הכל מותר.
וכתב הש"ך שאין מזכירין ש"ש על הרקיקה משמע בקורא פסוק
בלא שם אף ברקיקה ליכא אלא איסורא. וכן משמע בטור בשם
ר"י והט"ז כתב וז"ל דבר פשוט שאם יש בו סכנה נפשות בתנוק
שנפגע שמוחר אפילו להתרפאת בדברי תורה עכ"ל יעו"ש. ובבאה"ט
כ' והבירא מותר לקרות פסוקים להגן עליו מן המזיקין למדוד האזור
וללחוש עליו מותר אפילו בשבת ועיין או"ח סימן ש"ו מעשה שדים
אסור ויש מי שמחיר לישאל בהם על הגניבה וכיוצא בזה. וע"י
השבעה שמשיבוע אותם ע"י שמות יש מחירין בכל ענין יעו"ש.
ועיין בס' רפואה וחיים פרק י"ב סי' קכ"ח שכתב בענין לוחש
על המכה כתב בספר החסידים סי' ש"ג אין קורין פסוק ע"ג
מכה. והך דקרא ע"ג יברוח אסור (ר"ל הך דקורין פסוק על המכה
שנקראת יברוח אסור) וכן לומר לחבירו בל וקרא פסוק על בני שנצעת

הקדמת המחבר

ונבהל או שרועה ליתן עליו ספר או חפילין בשביל שינן גם זה אסור והתניא אומרים היו שיר של פגעים בירושלם אמר רבי יהודה כאן שלא נפגע (ר"ל שלהגן מן המזיקין שלא יפגעו בו מותר לומר פסוקים) כאן שנפגע. ואיזה הוא שיר של פגעים ה' מה רבו לרי ומזמור יושב בסתר עליון עד כי אתה ה' מחסי עליון שמה מעוקב עכ"ל. ולפי דברי הש"ס ומרן הקדוש הנז"ל נראה דבמקום סכנה הכל מותר אפי' ברוקק כנז"ל. ולפי זה כשהילד בוכה עד שמתפרקין כל אבריו ואין לו כח לסבול ואין אהבתו יודעים בזה חולי אם כן הוה ליה ספק נפשות להקל וק"ל. ועין רואה בספר זכור לאברהם חלק יו"ד אות נו"ן סי' קט"ו בענין הגורלות וז"ל עיין להרב חיים שאל ח"ב סי' ל"ח אות מ"א וז"ל אני בעיני כתבתי בשירי ברכה משם גדולים דמותר לפתוח בתורה אות הפסוקים העולים עי"ש ואחר זה ראיתי במעשה רוקח בתחילתו בשם הרמב"ם ז"ל שאין ראוי לפתוח חומש על דרך גורלות הגוים. ושלח זכור שעשה זה אין לבטלו ממנו ולא להכותו עכ"ל. כאשר ירדוק הקורא יסבור שהוא נגד דברי הגדולים הנז'.

אמנם נראה דמ"ש הרמב"ם ז"ל הוא על שליח לזכור שחור על הבתים ועושה גורל לאנשים וגו' כדרך הערבים שמחזירים על הפתחים בדפים ועושים גורל. ובמליאות זה כתב הרמב"ן ז"ל שהוא אסור ואולם הרועה לימלך בתורה בינו לבין עצמו מותר ודמי למאי דאמרינן בכמה דוכתי שהיו הראשונים אומרים לתינוק פסוק לי פסוקך והכי חזינן לרבנן קשיאי שפותחים הספר בלר להם כמו גורל עכ"ל. ורמז קל"ח מדבריו אלה הרב עיקרי הד"ט סי' כ"ו אות ל"ו יעו"ש וכן תראה בהקדמה בס' גורל אורים ותומים שהיו משתמשים בהם בבית שני וחיברו אותם שבעים זקנים בימי תלמי המלך והיו כתובים אללם בס' גדול על הגליון יעו"ש. וכן תמצא להראב"ע ורש"י והריב"ש וכמה גדולים שחיברו ספרי גורלות והיו משתמשים בהם הואיל ואין לנו לא נביא ולא חוזה כאשר תמצא כתוב בספרים ישינים כתיבת יד יעו"ש. גם בענין הרפואה ראה תראה במעשה בשבת דף ס"ו ע"ב הבנים יולאים בקשרים וכו' בקיסור פ"א אמר אב"י אמרה לי אם תלתא מוקמי (פרש"י וז"ל מעמידן החולי שלא יגדל) חמשה מרפאים. שבעה אפי' לכשפים מעלי והוא דלא חוי שמעא וסיהרא ולא חוי מישרא וכו' מאי

איריא בנים אפילו בנות נמי. מאי איריא קטנים אפילו גדולים נמי. אלא מאי קשרים כי הא דאמר רבין בר רב הונא אמר רב חמא בר גוריא בן שיש לו גענועים על אביו נוטל רצועה ממנעל של ימין וקושר לו בשמאלו וכו' יעו"ש. ועיין שם בגמרא כמה וכמה סגולות ורפואות ואין בהם משום דרכי האמורי יעו"ש כ"ז כתבתי ללאת ידי חובה שמים ובריות ולקיים משפט כתוב והייתם קיים מה' ומישראל. כדי ללאת ידי שמים הלא כתבתי לך ראה מה למוד דין שעסק זה כעוסק בתורה ויותר הואיל והוא חיי הבריות ויולא מהם תועלת ולריך האדם שיטתו. לתועלת זולתו והוא על דרך משל שהביא הרב משל ומליה על התהלים מזמור י"ז וז"ל שר אחד נסע למרחקים וידע כי דרכו דרך מדבר שמים כמה ימים אשר אין שם מולא מים ויקח עמו כמה בהמות טעומות נודות מים לרוות למאנו ולרוות נפש העם אשר הלכו אחרו. לימים הולרך שר אחד לכסוף שמה ושאל את השר הראשון מה משפט הליכתו דרך המדבר ויספר לו את כל אשר עשה. ויועץ השר השני הן המחנה אשר עמיו רב הוא ואיפה חקת תמורים וגמלים לאין מספר לשאת נודות מים וההולאה מרובה. לכן הטיען הוא ויקח עמו כלי מלאכה לחפור בורות לעת הלורך כי גם במדבר שמים נמלא מים בעומק הארץ. וכן עשה ויחפור בורות במדבר וישתה הוא וכל מחנהו:

והנה ההבדל שבין שני שרים האלה הוא כי הראשון הטיב רק לעצמו בעת לכתו. אבל הבאים אחריו כאשר חינו שמה לא ישיגו טובה ולא יזכור איש את השר ואם טובו. לא כן השר השני בעובו אשר חפר בורות המים הנחיל הטוב ההוא לכל הבאים אחריו כי כולם ישתו מבורות המים אשר חפר שמה ויזכרוהו לטובה ולזכרה לעולם כן הוא הדבר הזה. יש אשר שוקד כל ימיו בבית המדרש ופועל לדק הוא ואנשי חברתו אשר אחרו. ויש אשר שוקד ומקבץ ומחדש ומעלה בספר ובדיו וכל שכל מה שאסף מכמה ספרים וקונטרסים העלה בכברה וסדרן כהלכתן בעט ברזל ועופרת. הנה השני העדיף מטיבו לכל באי עולם שאינם נמלאים אלא כל כך ספרים יש בזה מה שאין בזה וגם סדרן כהלכתן על סדר נכון שימלא מבוקשו תיכף. איש כזה לזכר עולם יהיה לייק שגם אחריו מותו וזכרונו לזכרה יען כי מעשיו עשו פירות ודבריו חיים וקיימים לעד ולעולמי עולמים גם תהיה בנקל העבודה על האגשים ויעשו

הקדמת המחבר

שהרבה להציב לו ולזולתו והניחו יתום לעוללהם:
גם לא טוב אכזי מהראשונים חז"ל בעלי התלמוד שכתבו סגולות
ורפואות בתלמוד ואחריהם כל ישרי. הגהו זהרורי. אשר זכרנו
לעיל שא נא עיניך וראה:

עור אזכיר לך מעט מזהר בקיטור מה שראיתי בספרים תחילה
וראש מ"ש הרב חיד"א ז"ל במדב"ק רע' ח' וז"ל ראיתי
קונטרסים כ"י בחכמת הלירוף על י"ב דרכים ועמקו דרכיו מאוד
והוא חכמה רמה ונפלאה והרב יצחק דמן עכו זלה"ה תלמיד הרמב"ן
ז"ל היה מתעסק בחכמת הלירוף וכו' וכבר מו"ה חס"ל בעין הקורא
נהר י"א כתב בחכמת הלירוף מסופת מאד ורשאי האדם להשתדל
בה לדעת גדולת האל ושיהיה בן עזה"ב עם אותם המשיבים טעם
בידיעת סתרי התורה אבל לא כדי לעשות מעשה עכ"ל:

גם חכמה נורא החול הידועה על מתכונתה פהראב"ע מלא חכמה
והוא רמוזה בתיקונים יע"ש:

גם בשם הגדולים מע' גדולים אות נון' סי' י"ד כ' וז"ל מהר"ר
נסים רוזיליו היה בקי בגורלות וענייני קבלה מעשית וכו'
יעו"ש. מול סוף הדבר וירוחו לי מה שמלאתי ראיתי בספר כתיבת
יד הנמלא באמתחת מר' שארנו הרב כמהר"ר משה בהלול ז"ל וז"ל
אפוקים יש בו שני מינים לבנים ושחורים הלבנים חמים במעלה
ראשונה. וכחם רב לגדלי יותר מהפולים ועוזים מהם. והוא שמעלים
הבשר ומאריכים אותו ועושים בבשר כשאור בעיסה. ועל כן מזהירין
את העור. כי בהתארך הבשר והעור ובהשתטחו יאיר ויזהיר יעו"ש
ובאשר ראיתי כן אמרתי אני אל לבי זה הדבר מתאים לדברי רז"ל
שאמרו על דניאל אשר שאל מן המלצר גם נא את עבדיך ימים
עשרה וינתנו לנו מן הזרועים ונאכלה ומים ונשתה ויראה לפניך
מראינו ומראה הילדים וכו' למקלת ימים עשרה מראה מראה טוב
ובראיו. בשר מן כל הילדים וכו' ופירש"י ז"ל מין הזרועים מין קטניות.
יעו"ש ומה בחרו להם מן הקטניות ולא ענין אחר? ולפי שכתבנו
שהאפוקים שהם מין ממי הקטניות הוא מזהיר הפנים ומנפחים
הבשר כחמירא בעיסה יע"ן שאינם רוצים לסמוך על הגם כי אם
בדרך טבע ולכן בחרו באפוקים שהם בטבעם מגדלים הבשר ומאריכים
אותו ומזהירין אותו וכן היה זהו מה שעלה בדעתי ושמה לבי
ומעלונה כליותי וקודם סידורי הכתיבה או אמרתי אחזה לי במפרשי

הקדמת המחבר

ו

התנ"ך מה יאמרו בזה ומלאמי און לי שזכיתי לאמרי קדש הראב"ע
ו"ל ו"ל הטעם על מראיהם אמר הגאון זה היה גם גדול ואין
צורך כי היו אוכלים אורז הנקרא בלשון ערבי ארוז והוא נכבד
מאוד. וערב מן החטה ועושה דם טהור והוא מכלל אנשי הודו
ואין להם חטה ונעשו ממנו תבשילין וזה האורז ישגא מאוד כאשר
יבשל בחלב והכלל כי המטט ממנו משביע והוא כבד במשקליו
וגרגיריו דקין מאוד ואין עגולין ותולדתו חמה ולחה והסימה מחכה
גדול שאמר שהוא הדומן שגרגיריו עגולין ויעוד שנים רבות ולא
ירקב והוא מאלל רע ותולדתו קרה ויבישה גם במיני הקטניות אפונים
ואינם אלה הנמלאים בלרפת כי אלה הם קרים ורעים ומנפחים.
והאפונים הם הנמלאים בספרד ומלרים ורומא ופרווינצה והם על
שלשה מינים מהם לבנים ומהם אדומים ומהם שחורים וזה המין
נכבד מכולם ושלשה המינים חמים ולחים ומימיהם רפואה לכבד
והם מזהיבים את הפנים יותר מן היין ויוכל האדם להכיר כי אלה
שבברפת בלי פה. והשלשה המינים פה להם. והנה הארז והאפונים
הם זרעונים ומצריאים את הבשר יעו"ש. ולכן היינו טעמא אשר
קריתי שם הספר מראה הילדים כלשגא דקרא הנו' ועוד בזה כי
בו רמזו שמי וכנויי כי תיבת מרא"ה ר"ת מ'מני ר'פאל א'וחנא
ה'מאסף ורוב סגולות ורפואות מובאות לך בעבור הילדים ובדרך
אגב יועיל גם לגדולים אלא שכל מגמתי בעבור הילדים שאין להם
פה לדבר מהות כאדם. ואולם ע"י הגורל יודע כאצו באיזה אבר
כואב ושזב ישלח דברו וירפאם ע"י לחש או סגולה או מיני עשבי
בסמ"ס לבסומי ובעבור זה חלק'ים יחון וירחם על פליטתנו ובפרט
על הילדים הקטנים מעין דוגמא וגם שם בני הקטנים רמזוים בשם
הספר הנו' מרא"ה ר"ת מ'רדכי א'וחנא הי"ו גם ר"ת מ'טובת ר'חמים
א'וחנא הי"ו הילדים אשר חגגי חלק'ים וחלק'ים משמים יחום ויחמול
עלי ועל אחיהם הבכור רפוא'ה וחי'ם צימ'הם ובימינו תושע יאוד'ה
וישראל ישכון לבטח בעגלא ובזמן קריב אמן כ"ד החוהם פה
ע"ה"ק טבריא תובב"א ביום י"ג לחדש אב הרחמן בס' ואחמקן יה"ר
התקבל ללוחנא ובעותנא :

והוא העשיר רפאל אוחנא ס"ט

הקדמת בן הרב המחבר

קול דברי הצייר'ה מבן הרב המחבר, חיים מדבר, בשפה רפה מדבר
לפני מלכים ויועלי ארץ תול כעל אמרתי. מזה שתי שנים המר
שדי לי מר. ולבי חמרמר. כי לוקח אדוני מעל ראשי.
הורס המר ונפלה עטרת ראשי. אבי העזר'י ואת פארי. המהולל
שמו. דורש טוב לעמו. הרב החסיד והעניו המלאך רפאל אוהגא
ו"ל. אוי לי על שברי נחלה מכתי. ובמה אתנחם כי גדל כים שברי
על זאת אצבה. וכף אל כף אכה. כי כשל צעוני כחי הן בחיים
חיותו. לחם עלב לא אכלתי. תורתו של רבי אב'א היתה עטרה
לראשי בן אתפארה. וזה והדרה. אחי הקטנים נחצנו בשלום
ומנוחה. אלמנתו הרכה והענוגה לא ידעה העוני והמחסור כי לרובי
קדושתו וחסידותו היו מקריבים לפניו בכורים. אור לו יאורים. ממרחק
תביא לחמה. והעדרפה אשר ע"י הדחק הקדישו כליל על מזבח הדפוס
לזכות את הרבים להפיץ ביעקב חידושי תורתו הגה היא ברחובות
תתן קולה. ומעטה תהלה ארבעה ספרים נפתחים "טובת מראה"
"ראה מעשה" "יסוד מערבי" "רפואת הנפש" ועד אחרון מראה
הילדים רפואת הגוף" כאשר עיני לדיקים תחזינה מישרים ויהללו
בשערים מעשיו לכבוד ולתפארת. והן בעון פנה וזה פנה הורה
פנה הדרה. קראו רבו ליהנות מאספקלריא המאירה. לדיקים יושבים
ועטרותיהם בראשיהם. ושכינה מרחפת על פניהם. הלך למנוחות.
ועזב אותנו לאנחות. עוללי טפוחים. אחי הקטנים יתומים ואין אב.
עליהם לבי יכאב. דלית ליהו מגרמייהו. ומה כחי כי איתל לעמוד
בסיפוקייהו. זה לי שתי שנים ותדד שגתי מעיני ואשפוך רוחי. לפני
יולד רוחי. להדריכני בדרך סלילה להמליא ערף ליתמי רבי אב'א
אחי וידידי הנשארים כלאן אשר אין להם רועה עד אשר יבואו
לאנשים. נטיעות דומות לשרשים. וברעיוני הרבים המסובך בהם
בדאגה רבה עוררני חיש חמודות. האי גיס'א דנהר'א השלם במדות.
הרב המובהק. מאיר כבדק. כמהר"ר משה מאיר חי אליקים הי"ו
המורשה מרבי אב'א ו"ל בחיים חיותו. להשגיח על צניו ובני ביתו.
אשר השאיר אחרי מותו. לכה נא היעלך ויהי אלקים עמך להדפיס
ספר מראה הילדים אשר מקלוי ארץ ויס רחוקים אליך פונים.
לאדפוס'י הדרה ולהעביר בשל'ח לשרי ישראל המחפשים אותו
במטמונים. ועם כי השעה דחוקה להולאת הדפוס עכ"ל כבר אמרו

ז"ל לוו עלי ואני פורע ע"כ פרוטה ופרוטה תרקהא. ובטח כי כל שדבריו לשם שמים דבריו נשמעים ואחיו בני ישראל התמימים והישרים בשומעם את כל דברי הניר"ה על נדיבות יקומו לחוק ידים רפות וברכים כושלות יאמרו ויהיה להם למחסה ולמסתור ליחמי רבי אב"א עד אשר יגדלו הנערים ביראת ה' כל היום. וביותר תאמלני תקוה כי אחיו הנדיבים מערי צוכארה המעירים קדושת רבי אב"א ואשר התגדלו בחיים חיותו יתנו ויחזרו ויתנו למחיה אלה הלאן היסודי והאלמנה. איסור השגת גבול מן התורה ידוע דקים ליה בארור. ובטח כי שארית ישראל לא יעשו עולה חלילה להדפיסו כמתכונתו ובשום שינוי מן היום הנז' מטה ועד משך עשר שנים. וזכות הרב המחבר וזכות תורתו יכולה היא שתגן בעדכם. לטוב לכם ולבניכם. לאורך ימים ושנות חיים ושלוש:

על

טוב הזכר האשה הכבודה מ' מרים בת יעקב כהן נ"ע שסייעתני בדפוס "מראה הילדים" לע"ן מו"א ואחיה נסים כהן ז"ל ומרת אמה ברכה נ"ע ואחיותיה הגה וריגה נ"ע יה"ר לא תוסיף לראדה עוד אב"ר:

יגל יעקב על טוב זכר כבוד ידי"ן מע' סי' יעקב מאיר אברהם הכהן הי"ו אשר סייעני בהדפסת ס' "מראה הילדים" לע"ן אשת בני הי"ו המרוחמת שרה מלכה בת שמחה נ"ע יה"ר לא יוסיף לראדה עוד אב"ר:

הבן יקיר לי אפרים

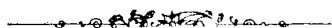
על טוב זכר מר שארנו הגביר היקר סי' אפרים סימו הי"ו אשר סייעני בהדפסת ספר "מראה הילדים" לע"ן אחיו סי' אברהם סימו נ"ע יה"ר ה' ישמור לו ביתו וחתנו ואחיו הי"ו אב"ר:

כה דברי עמוס החלואה בלוקי עבריה ת"ו

החומס בש"א לח' אדר שני התרס"ה

הלשיר **היים אוהנא** ס"ע

בן לא"א ועש"ר הרב המחבר המלאך רפאל ז"ל

ספר מראה הילדים

(א) **אב.** חייב צבנו למולו ולפדותו וללמדו תורה ולהשיאו אשה וללמדו אומנות. וי"א אף להשיטו במים קידושין דכ"ט ע"א וד"ל ע"ב וכן הוא במכילתא פרשת בא ושם מוסיף ר' אומר אף ישוב מדינה ע"ש והרב מלבי"ם ז"ל צ"ב' התורה והמלוה שם כתב שטעם המלה אינו מסיבת האב רק מסיבת הבנים וכן בכל מלות האב על הבן עיקר החיוב חל על הבן עלמו יעו"ש. תנו רבנן הוא ללמוד ובנו ללמוד הוא קודם לבנו ר"י אומר אם היה בנו זריו וממולא בתלמודו ותלמודו מתקיים בידו בנו קודמו. ללמוד תו' ולישא אשה לומד תו' ואח"כ נושא אשה ואם אי אפשר בלא אשה נושא אשה ואח"כ לומד תורה ור' יוחנן אמר רחיים בלווארו ויעסוק בתו' ? ולא פליגי הא לן והא להו שם יעו"ש. כ"פ הרמב"ם ז"ל פ"ק מה' ת"ת והעור יו"ד סי' רמ"ה ורמ"ו ועיין מ"ש בעניותי בזה בסה"ק. פרשת ראה. סדר בראשית לך נא ראה: (ב) **אב.** האב זוכה לבן בחמשה דברים צנוי ובכח ובעושר ובחכמה ובשנים וקוט שמואל רמז קמ"ב ועיקרו בחמשה ט' פ"ב דעדות יעו"ש ועיין פי' הרמב"ם ז"ל ורבינו עובדיה לפי שקרוב טבע הבן להיות דומה לטבע האב והנוי והכח והחכמה והשנים אדם זוכה בהם מתחילת ילדתו כפי טבעו. והעושר אדם מורישו לבנו וחכמה דאמרי' הכא היא הסברה הישרה והיא באלה כפי טבעו והשנים אריכות הימים ול"ע שאם אדם זוכה הוי"ן ליה בנים נאים בעלי כח בעלי חכמה עשירים ומאריכי ימים עכ"ל. והראב"ד ז"ל בפי' על משנה הגז"ל הביא דברי הירושלמי וז"ל צנוי דכתיב והדרך על בניהם בכח דכתיב גבור בדרך יהיה זרעו. בעושר דכתיב גער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי לדיק נעזב וכו'. בחכמה דכתיב ולמדתם אותם את בניכם. בשנים דכתיב למען ירבו ימיכם וימי בניכם. גרסין התם וכשם שהוא זוכה לו בחמשה דברים כך הוא חייב לו בחמשה דברים מאכל ומשקה מלביש ומנעיל ומנהיג דכתיב וכו' ובתוספ' מפ' כי חכמים חלוקים עליו וחכמים אומרים עד הפרק זכה לו מכאן ואילך הוא זוכה לעלמו. פירוש עד הפרק עד עשרים שנה שאין אדם נחפש על עובותיו עכ"ל. והתנא במסכת אבות פרק ו' משנה ט' הוסיף עוד שני מדות הכבוד והבנים וז"ל רשב"י אומר הנוי והכח והחכמה והשיבו

והבנים והעושר והכבוד נאה ללדיקים ונאה לעולם וכולם נתקיימו
ברבי ובניו יעו"ש:

(ג) **אב.** נוסח התפלה שיחפלו האב בשעת מילת בנו הלא היא
כתובה על ספר הסמן ליאר סי' ו' וזה תוארה:

ליקבה"ו וכו' הנה אנכי בא לקיים מצות עשה וביום השמיני
ימול בשר ערלתו לטקן את שרשה במקום עליון
והריני מוסר בני למוהל ואני מונה אותו שליח גמור שימול את
בני כדת מה לעשות. ויהר"מ ה' או"ה שתעלה עלי כאלו קיימתי
מצוה זו עם כל הכונות הראויות לכיון במצות מילה ופריעה ומילה
ויחגלו החסדים במשפט האורים ותוא מצוה זו חשובה לפיכך כריח
ניחוח ותשפיע נשמה קדושה לילד ואליא"ו הנביא ז"ל יברך הילד
לשמור תורתו ושלל יחטא כלל ותזכני לי ולאמו לגדלו לתורה ולמצות
ויהיה חכם וחסיד ובעל מדות טובות ובריא מזלו ונשמח בו ובתורה
ונגיעהו לחופה. ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר
נתת לי לקיים מצותך וביראתך ואהבה ושמחה רבה באתי היום לעשות
רצונך. ואתה צרוב רחמיך תברכנו מצרכותיך והשמחנו לעבודתך
והגילנו מכל חטא ותזכנו לקיים כל המצות שבתורה חנני ה' כי
אליך אקרא כל היום. עזרנו חלקי ישענו על דבר כבוד שמך והגילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך. ויהי נועם ה' חלקינו עלינו וכו':

(ד) **אב** ואם לריך לטהר מחשבתם בעת הזיווג ולהרחיק מחשבות
רעות. וידעו כי בזה תלוי תקון או קלקול והמחשבה
עיקר גדול ומקלוב יעקב אבינו ע"ה יוכיחו ולפי מחשבת איש
וביתו כן תמשך נפש לילד או מסטרא דקדושה או מסט"א ז"מ
והרבה בנים חלופים חבל על דמשתכחין שגרמו להם אביהם ואמם
לפי מחשבתם ודבורם וכל חטאת הבנים אם הם גרמו במחשבתם
הם נענשים עליהם ותרפתם לא תמחה ואשרי השם רצוניו ויכנו
מחשבותיו לה' וכל מעייניו לקיים מצותיו יתברך ואשרי בניו אחריו
כ"כ חכמי המוסר עיין חק"ל פ' יתרו:

(ה) **אבא** לא מזכי ברא. היינו כשהבן עע"ו וי"א דבעה"ז מוכה
ברא אבל לא לעוה"ב וי"א דזכות האב אינו מועיל
בלא חפלה אבל חפלה מועלת א"כ לא מזכי כשלא נטל את שלו
בעוה"ז אבל אם נענש על חטאו אבא מזכי ברא. רוב הסברות
האלו כתבו התוס' פ"ק דסוטה דף י"ד ע"ב ועמ"ש בספר הבחיר

מראה הילדים

אש דת פ' וארא וספר הנחמד שארית יעקב דף י"ב וכתבו המפרשים דמי שזוכה למעלות דלא ניתן ליאמר בו מי הקדימי ואשלים בני האי גוונא אבא מזכי ברא ועמ"ש בעניותי בס' הקצן פתח עינים סנהדרין על דק"ד ע"ש כן כתב בס' מדבר קדמות מערכת א' סי' ל"ד:

(ו) **אבות.** תפילת אבות על בניס בער"ח סיון במנחה בס' חמדת ימים והיא לוי נדפס'ה בסוף ספר בית

הבחירה ההחלת ספר בית ה'. לך נא ראה ילא עתק מפיכס:

(ז) **אבן.** אשר יהיה בניס או בניד יבשל כרפס במים או ביין וישתה או יקח ג' דבורים שחוקים מעורבים בדבש או

ביין וישתה או יבלע ג' טיפות משמן שטיגנו בו עקרב. מרדכי מערב וכו' ימלט נפשו כתב. למי שיש לו אבן בניד אש הקח ארנבת קטנה והשימנה בקדירה בלי מים ותכסה אותה בשיט ושים אותה בתנור של אש ולמחר תמלאנה כאפר דק. אם ישתה מהאפר ההוא ביין תתפוזן האבן ותלך. וכו' אביעם חידות כתב וז"ל ראה זה דבר הפלא ופלא מה שראיתי כתוב בספרים קדמונים ואש הוא מנוסה אין ערוך אליו והוא שיקח גלד דק מגלדי הכללים ויעשה ממנו פחילה וישים בנקב האמה עד שתכנס הפחילה אח"כ עשה נקב גדול בצילה גדולה ולא יהיה הנקב מפולש. ותנקוב הנקב ביתר ולא בסכין ושים הנקב בתוך הגיד ותמהין עד חלי שעה ותלך האבן בלי איחור והוא פלא שאין כמוהו בכל העולם. או יקח עלי גפן ישן ושרוף עד עפר וישתה בכל יום עם מעט מים קרים וילך האבן. או יקח ג' חתיכות קטנות מלואה יונה בעור שהיא חס ותקח חרדל וכתוש אותו דק וערב הכל ויקשור על בטנו חס בשעה שרולה להשתין מסכ". ועיין לקמן מע' שי"ן סי' ל"ב ול"ג:

(ח) **אבן.** עין החתול הנקרא בערבי עי"ן אל הר"ר אמרו אנשי הודו שסגולתו מי שנושא אותה לא יבא לידי עניות

ובמקום עניות יבא לידי עשירות. עיין שלמי הגבורים פ' מ"ט ד"ן ע"ד וכו' מדרש תלפיות כתב מנוסה היא כשישים אותה בסמרטוט פשתן מהודק בו יפה לא ישרף הסמרטוט באש. ובערי מערב הפנימי ראה ראיתי שלובשים אותו הנשים כדי שלא יתעברו כל ימי משך כ"ד חדשים של היניקה של הילד הראשון שלא יטק. וגם בארץ ישראל תוב"ב יש לובשים אותו בעבור זה:

(ט) **אבעבועות.** תנאים לחולי חבצבועות כתבו הרופאים אלו הח' תנאים. ראשונה יסעו להשכיח החולה במקום חם. אמנם בדרך ממולע ולא חם ביותר. ואשר על ידו השני' לכסות אותו בצגרים אדומים דומים לדם שמייע ללאה החולה. אמנם שלא להכביר עליו שלא ירבה חום הקדחת ולא קלים הרבה אלא בינונים. ויבא השלישי ליתן לו מים של שעורים ולשום בו תאנים וקנן של הלבי או מים של אלמנטיק'א תמלא באפטי'ק. ועל רבעים קודם שילאו אבעבועות חין להניחו לישן הרבה. וחמישימו יוסי'ק עליו ליתן במאכלו שמן שקדים מתוקים וכן מין של רמונים ומין של תפוחים. ואת הש' למנוע ממנו בשר ובלים ודבש ויין ובפרט דברים מלוחים כי הם סכנה גדולה. ואת שבע שלא ליתן לו דבר המשלשל ואף אם הגוף עוזר עשרה ימים חין חשש שלא ילא וכן תזהר להשקיטו ולפיישו לכל יעוש כי הכעס מזיק לו הרבה. ספר רפואות ק"ק ויע"ש. ולענין הרכבת אבעבועות עיין להרז'א ח"ב חיו"ד סי' ל"ב העלה להתיר הרכבת אבעבועות פ"י רופא מומחה ויעו"ש. ס' אביעה חידות מע' ה' סי' יו"ד:

(יור) **אבעבועות.** עיין באר היטב חו"ח סי' תקצ"ו ס"ק ג' דהביא משל"ה דכשיש חולי אבעבועות כל אחד יבריא בגיו מהעיר ואם לא יעשה כן הם חייבים בגפשוהם יעו"ש והן עתה נדפס ס' זרע אמת עי"ש בחיו"ד סי' ל"ב דהאריך צוה ומסיק דחולי אבעבועות אינו נכנס בסוג דבר לחייב לאבותם להוילאם מן העיר ודלף כהרב של"ה יעו"ש זכור לאברהם:

(יא) **אבעבועות.** קבלתי מהחכם השלם הר"ר יצחק לרפתי שהיו מהם לו בגיו קודם המילה עד שמלא בס' אחד שהתינוקות שמחים קטנים הוא מסיבה שיולאין בחיבו כמין אבעבועות קטנות ומסיבה זו אינו יכול לינק ומה. ולכן מיד בראותו שאינו יונק יקחו חתיכה של פשתן דק ויכרוך באזניו וישפסק בחיך התינוק ב' או ג' פעמים באופן שיבקעו האבעבועות ויתרפא. והוא כן עשה וחיו בגיו משם ואילך. הרב שבט מוסר פל"א. וס' הזכירה:

(יב) **אשריו** למי שבגיו זכרים רז"ל בקדושין דפ"ב ובב"ב דע"ז ובפסחים דס"ה ולכן הגה הבאתי כמה

מראה הילדים

סגולות להיות בניו זכרים הלא הזה. א) ללדת בנים זכרים כשתלך תקח מהעבור מעט ותערבנו עם דבש ומי ורדים ותן לה לשחות והשאר תשים בתוך כסף ותתלה עליה ותלד זכרים סכ"א. ב) מ"כ אם תשתה האשה מרת זאב תתעבר בזמן זכר. ובהנתי בערי המערב שמעתי שבושים טיפה א' בתוך האף ותתעבר בזמן זכר אחד ואם תטיף ב' טיפות תתעבר בשנים והוא בדרומ. והרב חיד"א ז"ל כתב בס' קף אחת סי' ג'. לעורר רחמים להוליד בנים זכרים יום שמתבול האשה יתן שמן למאור לעילוי נשמת רמב"ה זצ"ל ויאמר קודם הניי מתנדב שמן זה למאור לעי"ן רמב"ה זצ"ל כדי שהקב"ה בזכות ר"מ יזכני להוליד הלילה הוא הבאה לשלום ותתעבר חשתי פנ"פ מנן זכר לחיים ולקיימא זרע אנשים לעבודתו יתבדך אלק'א דר' מאיר ענני. ובלייל אחר ק"ש קודם שיסבב יאמר זה:

יהרמ"ה אהיה אשר אהיה [יבין קבלתו שיש בו ד' אותיות א"ף ה"א יו"ד ה"א ונחו גדול פשוט או מורכב לכל דבר כודו אהיה מורה על סוד האלהות היה הוה ויהיה] שהלילה הוא תתעבר אחתי זו פנ"פ חבן זכר וחכם ונתת לאמתך זרע אנשים ונפש חכמה ככך הגדול לעבודתך כן יהי רצון אמר: א) אם יראה שנתעברה כל ארבעים יום יתן פרוטה לזדקה לעילוי נשמתו של רמב"ה כדי שיהיה בן זכר אלק'א דרבי מאיר ענני עכ"ל. ועיין מ"ש בזה בסה"ק טובת מראה ובקונטרס אור המערכה. ב) נא ראה: ד) ובס' ימלט נפשו כתב סגולה לזכות לבנים זכרים ות"ח יקבל העניים בסדר פנים יפות. עיין ספר חרדים מעשה נורא ע"ז. וישמח בשמחת יו"ט. ויזהר בהנחת תפילין כראוי. ויבגל עלמו להביא מהנות לת"ת. ויאמר פרשת הבכורים עיין ס' המדות למהר"ן וס' כסא אליהו ק"ק ד"ע ע"א:

ובהיון בשליחותיהו דרבנן קדישי. דארעא קדישא בנת"ו. אנני בדרך נחני ה' בעובי בכל רבתי ושמעתי מפי מע' הרב כמהר"ע בן הרב החסיד כמוהר"ר יוסף חיים הי"ו כי שם זה **תצלממקי** הוא יולא מפסוק תורה ליום לנו משה וכו' ויבין. זו בעת הוויג במחשבה דוקא ויתלה אותו עליו שלשה חדשים ותתעבר בזמן זכר ולא בנקבה כי כתב בס' שרשי שמות. (עי"ל במע' בנים זכרים):

מראה הילדים

(ג) **אזן.** אם נכנס פרעוש או זבוב בתוכה ימלא האזן מים פושרין עם שמן ויריקנו ואז ילא חי או מת. אבל אם מין גדול אל יהרגנו שם כי חולי לא ילא וישחר באזן אלא יתן בו מים פושרין או מין עלי אפרסקין מווג במים עד שיתמלא האזן ואז ילא חי ואחר שילא תוליד המים ויטיף באזן שמן זית והוילאנו בקנה למר גפן. ס' רפואות וסגולות:

(ד) **אזן.** אם יקרה לאזן כלב מחד רחוי שלא יאכל בשר. ויטיף בהם מין שומים. או שמן תרדל או חלב שועל או חלב אוו או חלב האשה חם מן הדד או שמן לאן. או מרת כבשה עם שמן כבש ועם חלב אשה ביחד או הכשל שמן זית עם קליפי רמונים חמוצים ויטיף באזנו ויתרפא. כ"י מערכי:

(טו) **אזן.** אם יקרה לאזן המיית קול ויתילד מחד לחה רעה הנולד בהראש. ורחוי להסיר מהשמש ומהמרחץ ומן התנועות החזקות וירתיח מרה של כבש ושמן זית יחד ויטיף בו. או מין לנן. או מין כרתי מעורב בשמן ורדים עם חלב אשה. ס' רפואות וסגולות:

(טז) **אזן.** אם יקרה באזן הולשיס. ירתיח על האש חמאה ומלח הרבה יחד ויטיף חם כמו שיוכל לסבול או ישים עליו פת חם שם בס' הנז'. ועיי"ל מע' ח' אות חרש:

(יז) **אזן.** אם יקרה נגע באזן יטיף שמן אדם. או מרת התיס. ואם יקרה שילא דם פתאום בלי כאב דע כי מנוותר הראש נדחה. וטוב לנקות האזן מהדס פן יקפא ויסתום האזן. ולכן טוב להטיף בו מין כרתי מעורב עם מעט חומץ או עפלים שחוקים בחומץ ויטיף בו פעמים רבות. ס' הנז':

(יח) **אגרת** בת מחלת רחיתי שכתב הרב הגדול מהר"י טייטלבוך זלה"ה הובא דבריו בס' מאיר תהלות מוזמר ז"ל משם המקובלים וז"ל ותקח לו אמו אשה מארץ מזרים היא בת כשדיאל המכסף המלרי וגרשה ישמעאל במלות אביו והיתה מעוברת וילדה מחלת והאם והבת גשתתפו במדבר ההוא מלא כשפים ורוח א' שולט עליו אגרתיהל וגמשך הרוח אלל מחלת שהיתה יפה מאד ונתעברה וילדה בת וקראה אגרת על שם הרוח ואח"ך ילאה מחלת מהמדבר והיתה אשת עשו ואגרת בתה נשארה במדבר והיא ונעמה ופ' ונגע מושלות על ד' תקופות. פ' מזגה עם כל

מראה הילדים

אדם נעמה עם א"ה לבד. נגע עם ישראל לבד. אגרת משולחת להויק בלילי רביעיות ולילי שבחות. ולירחי ה' נאמר ונגע לא יקרב באהלך. עכ"ל מדבר קדמות מע' א':

(י) **אחים**. שולדים בזה אחר זה אינם אוהבים זל"ז ויש שגאה ביניהם הרבה ואם תרצה שיהיו זל"ז תעשה להם בדרך סגוליי והילך מעט. מוצר שהם בלי לער ובלי עמל ועורח. והאחת שהיא הגה בם' אביעה חידות מע' א' סי' כ"א וז"ל. קח רג אחד קטן ועין ימין של ארנבת ותקשרם יחד בבגדי פשתן על שם וילכו שניהם על הקישור ויהיו זה לזה בעל כרחם סכ" קדמון עכ"ל. וזה יועיל ג"כ לאהבת איש לאשתו. ובס' כ" כתוב שיקח עפר מתחת רגלו הימנית ותקשר אותו בסודר וישא אותו עמו וכ" שהוא עמו ויהיו אחיו אהבה עזה. או יקח מרה של עז וירחן פניו ויהיו כל הבריות ובכללם אחיו הגדול. ומי שרצה לגלח אויבו יכתוב שם האויב בכתב אשורית ישר והפוך וישים אותו תחת מנעלו וילך אללו ואל ימנע ממנו שום דבר. סגולה אחרת לאהבה חתוך ארבע קטנה של ירך עד שילא הדם והטף ג' טיפות ביום של יין ותן לשונא לשמות. ושמן כתוב על פת ותן לו לאכול ותהיו אהבים וריעים. ואם תשא עליך לשון עטלף או עין ימין של נחש או עין ימין של זאב לא ישלטו עליך שונאך. ואם תחלה על לואריך עין ימין של זאב נקבה ויהיוך כל אדם ובין הלסטים תעבור ולא יראוך וכל החיות והבהמות יבשו לפניך וכל רוחות ומזיקים יברחו מלפניך. ואם תחלה עליך לב הדוכיפת תגלה כל אדם עד כאן סכ"ז:

(כ) **איום**. לא יאיים על התינוק שיכחו לאחר זמן אלא אם רואהו עושה מעשה רע יכהו מיד או ישחוק לגמרי. ומעשה בתינוק שברח מבית הספר והפחידו אביו שיכחו הלך התינוק והמיה את עצמו. כ"כ בם' שמירת הנפש בשם מו"ם שמחות פ"ב. והרב חיד"א ז"ל בם' לפורן שמיר סי' י"א אות קפ"ט כתב וז"ל לא יפחיד לתינוק לומר כלב קח אותו וכיוצא כי סכ"א נקרא בשמות כאלו והיו כמותן לו רשות לבוא לקחת התינוק ושמצתי מאדם גדול מעשה נורא בזה עכ"ל. וכ"כ של"ה הק' והרב יעב"ץ:

(כא) **אכילה**. יש להזהר ממאכלים הרעים שלא לאוכלם לעולם שהם קשים לגוף כמו סם המות ב"מ הדגים

מראה הילדים

הגדולים המלווים הישנים. והגבינה המלווה ישנה והכמהין והפעריות. והבשר המליח הישן. ויין מגיחו ומבשיל שסרח עד שריחו נודף וכן כל מאכל שריחו רע הרי אלו לגוף כמו סם המות רח"ל. עיין צם' הכמאל להרמז"ס ק"ק דפוס שאלוניקי. צם' ויש'ס מדבר'ה קעדן עכ"ל אביעה חידות. ועל כן נכתוב פה איזה מיני אכילה שיוכל מהם הנאה לילדי בני ישראל. ויש מהם שמועיל ג"כ לגדולים (א) אחרון קליפותיו מסירים כל כאב פנימי ומחזיקים את הגידים. גם גרעיני טובים לכל כאב פנימי ומביא הזיעה. ומועיל לקטנים המוילאים חולי האבעבועות: (ב) אפרסק בל' ערבי ל"ראקין פריו ופרחיו ועליו וקליפתו כולם טובים לגרש החולעים. וקטף הטוף מעטו מעורב עם יין אדום טוב לכל בעלי ריחה והקאת דם ומרפא כל נגע שבגרון ולכל חולי הכליות והמקוה. כי מגיר השתן ומפזק האבן: (ג) אגור כן הוא בל' רז"ל ובל' ערבי למאק עץ זה פירותיו אדומים וחמוצים טוב לעזור כל שילשול והגרה יתירה בין בלגשים בין בנשים. גם עושים ממנו קלורית לעינים וביותר לתינוקות כאשר מוילאים אבעבועות הקקרא בל' ערבי גודרי שורין מעט מפירותיו בתוך מים של ורד וטוהנין עם פשתן על גבי העינים וימרפא: (ד) ולוט הקקרא בערבי בלוט. שבחורו הרופאים מאד בכל שלשול והגרה בין בדם בין בלא דם וביותר ביסול הנעשה בין אדום וכפי הנסיון המתמיד בשתיית אבק שלו. או ביסולו ארבעים יום ולא חשש מכל נגע ולרעת וזה ברור. ולא זו בלבד אלא אף זו כל העוסק ברחייל בשרו עם ביסול הנ' ימלא תועלת גדול. וביותר אם נעשה במים חמין בחמי עבריה ת"י עד כאן: (ה) הדם פירותיו עוזרין מאד ומחזיקים הגוף ויפים בכל שילשול. והרוחץ בשרו בעלין שלו יסיר ריח רע ועוזר הזיעה יתירה בבני אדם ומאבדים לכל שבגרון הכים בלגשים. ונפילת הרחם בנשים. ולחמימות העינים עליו ועליו טובים לרחייל הראש ולחוק אותו גם לעהר מן הסובין אשר בראשו: (ו) עץ הזה עליו שמוקים עושין מהם תחבושת לכל נגע ולרעת. ביסול עליו לא זו בלבד שמרפא נגעי הפה והגרון אלא אף זו שמסיר תכלול שבעין גם ספוג טבול בביסול הנ' בחמו על הטיבור יעזור כל שילשול דם והגרת הוסת. גם טוב לרפאת נגעי הכשר שבעפפים ושבלזנים: (ז) חלבאן כן נקרא בערבי ובלעז רומירו ובערי מערב הפנימי קורין לו אי"ר עליו כולו רפואי חם ויבש

מראה הילדים

ושבחו הרופאים את בישול גלו ועליו וביותר פרחיו לכל חולשה
הגידים כמו תרדמה ולכויה ורעש האזניים והנכפה ב"מ ולכל מילה
יתירה מחמת חולשת הראש. גם אפרו טוב להסיר כאב השיניים
ולטהרם: ח) ערבה עליון של עץ הנו' מקררין ומיבשין ועולרין
מעט ושבוהו הרופאים מבושלים בזין אדום לרקיפת הדם וכן
מבושלים בזין לבן ויפור בחוכו מעט פלפל ויתרפא האדם מחולי
הקוליק'א ממיו הנוזלים בחדש ניסן טובים לפיך האבן שבכליות
ולהגיר השחן ולגרש החולעים מבני מעיים גם להמיסם ועליון שלה
יש בהם תרופות חזק לגוף. רחילת רגלים להביא השתיה גם מבטלים
חום בעלי קדחות כמו רטיפת הדם מן החוטם גם מפזרים אותם
בחדר החולה וסביב למטתו לקרר אויר בעל הקדחת: ט) רמון
יש בו שני מינים א' חמוץ וא' מתוק החמוץ עולרין כל שלשול
בין דם בין בלא דם והם טובים לרוות את הלמא ולקרר את חום
הכבד ולחזק האליטמוכא. והמתוקים טבעם לשלשל ולרכך הבטן אבל
שניהם יחד טבעם לשמח את הלב. קליפתן עולרות מאד בין כשהם
מבושלים בחוץ מים או יין ונעשה משקה עפליי ובין כשלוקחים
אבק הנעשה מהם בכמה אופנים: יוד) תפוח עץ החפוח עושים
ממנו בישול תוך חומץ וטובלים בו ספוג או בגד ליתן על הבטן
או על פי הטבעת וטוב לתתנויות או לשלשיל הדם גם מוליחים
מים מעץ זה בעודנו רטוב וירוק והם טובים להזהיל השיניים וימלא
יוסף חן. כ"ז ראהה עיני בס' נפלאים מעשיך אב"י אסף איש
טהור מס' הרופאים מאולר הספרים אשר בערי איטלייא לך נא ראה:
כב) אכברה. אמרו ז"ל בש"ס ובילקוט ושו"ת הגאונים דמאן
דשמי מיא בין השמשות ימות באכברה וכן כתבו
הפוסקים המקובלים דאסור לשחות מים קודם הבדלה וכתב בס'
אביעם חידות בשם הרב כנסת הגדולה סי' רל"ט הגהות ב" דבין
השמשות היינו בין בערב שבת בין במולאי שבת שקולים הם ואסורים
בשתיה. וכתב הרב הנו' וז"ל כמו לער בגפשי בראותי קלת מבני
עמנו שמקלים ושותין מים ומשקים לקטנים קודם הבדלה וגורמין
להם שימותו באכברה וכמעט כמו שופכי דמים רח"ל. לכן מי
שנגע יראח אלקים בלבו יזהר בנו ובני ביתו ע"ז ולא ישמע שור
ושבר בגבולם אמן. ועיין במס' שבת פ"ב דחול' זה מתחיל מן
המעיים ומסיים בגרון יעו"ש ועיין בזה"ק פקודי ועיין במד' תלפיות

מראה הילדים

מערכה זו משם ס' הנהגת האדם ועיין מכן. ומור"ס סי' רל"א ועיין מס' ברכות ד' מ' ע"א וז"ל אר"י הרגיל בעדשים אחת לשלשים יום מונע אסכרה מתוך ביתו אבל כל יומא לא מ"ט משום דקשה לריח הפה ואמר ר"י הרגיל בחרדל אחת לל' יום מונע חולאים מתוך ביתו עכ"ל: ועי"ל מע' ג' אות גרון:

אם. על הבנים תתפלל בח' עיבורה שיהיה מתוקן באיבריו ולא יהיה גפל שפיר וסגול או חולני כדי שלא יעכב חוליו לימוד התורה שהתפילה מועלת לבטל הגזירה אף אם נגזר על הולד הזה אחיה דברים מהנזכרים ולאה תוכיח שהפכה לדינה מזכר לנקבה במארו"ל. כן כתב הרב שבט מוסר ז"ל פרק כ"ד והרב חיד"א ז"ל בס' סנסן ליאיר ראו הביא לנו סדר תפילות שיתפלל בעל האשה בחודש הג' לעיבורה וכשנכנסה ג"כ בחודש הט' וז"ת. כשנכנסה בח' ג' לעיבורה יאמר לך ה' הגדולה והגבורה והת"ת והנלח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש. רבש"ע בלב נשבר ונדכה אני מתפלל לפני כסא כבודך והגם שידעתי שאני כדאי כלל שמתי רחמיך לגד עיני כי רחום אתה. ובכן יהרמי"י או"א שתתמלא רחמים על כל עובדות עמך ישראל ובפרט על אשתי פכ"פ ותקל מעליה לער העיבור ועשה למען רחמיך שיתקיים העובר בבריאות ויגמור לעובר בכל איבריו וגידיו והכל מתוקן ולא תפיל אשתי למען רחמיך המרוצים בשמך הגדול והקדוש אל חד. וימלאו ימיה ללדת ולא תהיה משכלה, כי כאשר תוליד למחה ובגנה זרועיה תלמיח כיר"א. כשנכנסה לחדש ט' לעיבורה יאמר יהרה"י או"א שתרחם על כל עובדות והיולדות מעמך ישראל ובפרט על אשתי פכ"פ ובעת לידתה תקל מעליה לער הלידה ותלד בנקל בלי שום לער בטרם יבא חבל לה והמליטה עוברת לחיים טובים ולשלום בשעה טובה ומזל טוב לנו ולולד ולא יארע לה ולא לולד שום לער ושום נזק ושום מקרה רע ח"ו. אל מלא רחמים יהמו נא רחמיך על אשתי הנזכרת ותלילה מכל כאב וסירוף ובהלה ותלא השליח בזמנה ותהיה בריאה. ועוברת לעבודתך לב נשבר ונדכה אל"ק"ס לא תבזה ובשם ארזאיתא תשמע תפילתנו ותענה עזרתנו כי רחום אתה ושומע תפלת כל פה. יהיו לרצון וכו' עכ"ל: וכתב עוד הרב שבט מוסר שם שתזכר האשה שלא תכעוס בימי עיבורה ואע"פ שהכעס רע בכל זמן כ"ש וק"ו בימי עיבורה שמויק לולד שתחלה

מראה הילדים

ונחלש ואפשר שמרוב עמסה תפיל ונמלא הורגת בניה בידים כעמסה ונמלא בשביל כעס רגע מטערת כל ימיה שאם יולא הולד חולני כמה מטערת ואם תפיל אין לריך לומר שכל ימיה מלאובים וגם תהיה נזרת האשה בימי עיבורה בענין המאכלים עיין בראשית חכמה ו"ל שמאכלים הרעים מזיק לולד עיין שם מה שמאכל למיקון הולד ומה שלא תאכל שהמאכל הרע מטפס לולד שכל מה שהאם אוכלת הולד טועם כארז"ל וגם הולד מהאור כפי מאכלה ומעשה אותה מלכתא יוכיח שהיתה אוכלת אתרוגים בימי עיבורה וילדה בת שהיתה מריחה ריח אתרוג כדאיתא במדרש. גם תהיה נזרת בפרט בימי עיבורה שלא תכנס במקומות של טומאה ובמקומות שיש שם ריח רע לפי שהולד נולד כפי ראות עיניה ועובדא דהיא מלכתא יוכיח שילדה בן כושי על שהיתה בחדר משכבה לזרע כושים ונולד הולד כפי הצורה שראתה באותה שעה כדאיתא במדרש. גם אתרוג"ל עשרה דברים משכחים התלמוד וחד מהם העובר במקומות מריח רע. והאשה העוברת בימי עיבורה במקומות אלו נולד הולד טיפש או חסר דעת כי הריח רע מטפס דמו אלא תשב בימי עיבורה במקומות קדושה וטהרה צבתי כנסיות וצביהמ"ד ותמיד לראות ת"ת חסידים ואנשי מעשה ותשמע ד"ת שהדברים נכנסים באזנה ומתקדש הולד בקרבה שהאין לנוף קנקן לכלים כארז"ל שהולד שומע הכל ומבין כעובדא גבי אותה מעוברת שלחשו באזנה ציוה"כ וכן כנודע מרז"ל וילא לדיק גמור והדברים בהפכו במעוברת אחרת שנתאזיח ולחשו באזנה ולא נח והאכיליה וילא הולד רשע לכן תהיה ישיבתה במקומות מקודשים צבתי כנסיות ומדרשות כדי שתשמע תמיד ד"ת וכרז"ל גבי ר' יחושב ען חגיגה אשרי יולדתו דאמו גרמה לו להיות חכם כי מיד שילדתו גידלתו צביהמ"ד דקול תורה נכנס באזני הילד ומקדש כל איבריו, גם אעפ"י שהיה האשה גדולה בשנים ובן אין לה אל תתיאש מן הרחמים אלא בתפלה ובמלות ובמעש"ט אפשר תועיל לה איזה זכות שיחדשה ה' להחזירה כימי נקוריה כאשר חידשה לשרה אמנו אחר ל' שנים ותפשטו קמטיה ולחנה אחר ק"ל שנים כארז"ל. גם אם היה לה בנים ופסקה מלדת וכתבו עליה השנים אל תתיאש כי עוד השמש במרומים לחזור לילד ויובדך אם מרע"ה ילדה מצת ק"ל כארז"ל וכמה מחמיה על אותן הנשים שגברו מכן מ' ולא ילדו שמתאשות מן הרחמים ואין

שמן על לבס לנוכחות שחידשן הקב"ה בוקמותן אלא לעולם תהיה
 במחנה של אשה 'הקב"ה' שיכול לחדשה כאמנות שאעפ"י שצית
 מטעין לא היה להם וילדו. גם לריכה האשה שלא תרבה בתעניות
 צעבור הבנים אלא תקבל גזירתו ית' באהבה ותהיה מתפללת לפני
 הקב"ה כי התעניות מוסיק לה ולולדה ומצטלת אותה מזרמי ביתה
 והמחלוקת מתרבה בבית דקשה מחלוקת בביתו של אדם יותר
 מחלחמת גוג ומגוג כארז"ל. גם אין ראוי לאיש או אשה להרבות
 בתעניות ותפילות דכמה הפלירו ע"ז בתענית ותפילות וילאו להם
 בנים בלתי מהוגנים ומובדלים מבני אדם במדות משונות ומכוערים
 ואורידו שיבת אביהם ביגון שאולה. ושמתו מפי זקן חכם דלפעמים
 מונע הקב"ה בנים מאיש ואשה אף עפ"י שהן לדיקים גמורים. משום
 שרואה במזל שלהם שמחוייב להיות להם בנים בלתי מהוגנים כאשר
 היה מחייב מזלו של חזקיהו שלכך לא היה רוצה ליקח אשה כנודע
 וכדי שלא לנערס מונע אותם מהן אך כשמרבים בתפלה הולך
 לפשות שאלתם ובקשתם שרלה למונעו ממנו על היותו בלתי הגון
 וראוי ומטעם זה תראה לפעמים חסידים שאין להם בנים הגונים
 והוא על שמרבים בתפלה עליהם. לכן טוב לגבר ולאשה שלא
 להרבות בתעניות ותפלה פעם אחר פעם על ענין הבנים דאין
 טוב להפליר הרבה דכמה הפלירו והיה לרע להן. כמה מהמעלה
 והשכר לעוה"ב לאשה הנמלאת עקרה או שמתו בניה והיא זקנה
 לתת רשות לבעלה לישא אשה אחרת להוליד בנים ונורמת בזה
 לקרב הגאולה שאין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף והיא
 גורמת לזה וגם טוב להם שבהתקרבה הגאולה או עתיד הקב"ה
 לחדשן כלבנה כארז"ל על פסוק ועלהו לתרופה להחיות פה של
 מטה וגם אז עתידה אשה שתלד בכל יום ולפעמים בזכות שמשתדלת
 כשילדו בעליהן בנים נפקדו גם הם וכמה פעמים אירע זה ומעשה
 האמהות הקדושות יוכיחו שרה נתנה הגר לאברהם ולאח נתנה
 ופה ליעקב ורחל בלהה וגרמו להרבות נשמות לדיקים בעולם וגם
 הם נפקדו הרי מבואר כמה מעלת הנשים הנוריות שמניחים בעליהן
 לינשא עכ"ל:

(נד) **אבן**. להכיר אם יש בנים כתבו חכמי הרופאים אלו

הסימנים. (א) שיש לו בנים תאזה גדולה לגבר מדיר:

(ב) ומתאזה להוליד רעי (ולהשתי': ג) כובד בתוך הבנים וסביביו:

מראה הילדים

(ד) קושי הניד תדיר. אינו יכול לנוע ומהנוע תמיד ממקום למקום :
 (ה) השתן הוא בקושי. ויורה והשתן יולא עיפין : (ו) דבירוק הסימנים
 הכ"ל כשחשתי יולא חול. ואף אם חסר איזה דבר מן הסימנים
 הכ"ל מכל מקום יעשה הפעולות הללו והא לך הרפואות. ומלאתי
 כתוב בס' כ"י מצבל הביא יונה ומרשיבנה ולא תתן לה לאכול
 ג' ימים רגלים ואח"כ תן לה זרע פשתן. לאכול וקח ליאתה ותערבה
 בדבש ותאכל אותה בדוק ומנוסה. אם לא תאמין הבא אבן שילא
 מן אבר אדם ותשים זה הצואה עליו ויהיה חתיכות חתיכות. ועוד
 אם לא תאמין אותה הונה תמות או בזה היום או בזה הלילה
 בדוק ומנוסה. ובס' כ"י מערבי כתב ו"ל לפונך האבן יקח עז
 שחור וישקהו יין טוב ואח"כ יקח מי רגלים שלה וישפה אותה
 ויועיל. ואם תרצה לנסות קח אבן שילא מאבר אדם ועשה בתוך
 מי רגלים הנה' ויהיה נמות. או יקח עדשים וישלוק אותם במים
 ויקח אותם המים ויערבם עם הדבש שיה' בשוה וישפה ג' ימים
 ויתרפא. או יקח מין כללים לבנים ותן בו מעט זעפראן וישפה
 ב' פעמים בכל יום דהיינו ערב ובקר כוס אחד בכל פעם ובסוף
 ז' ימים תפונך האבן. או יקח אפר מקרבים שרופים והשקהו עם
 מרר עוף בבוקר אליבא ריקניא ולא יעבור ד' שעות עד שיסתין
 ויפול האבן. ובס' רפואות וסגולות אשכנזי כתב ו"ל לשבר האבן
 בכל מקום שיהיה קח גרעינים פרי הית ואדירא מכל א' שלשים
 ובתוש אותם ותשקהו במשקה. ע"א אם האבן יהיה בשלחופית ימשה
 האמה מרס השועל וישברו האבנים או מרס התיס ומזה הדם ימשה
 השלחופית והאמה. וכשיבש הדם יכנס למרחץ וישפסף עם מים
 חיים ובדואי יתרפא בע"ה. ע"א לשבר האבן ולעורר השתן ולהבריח
 הכאב קח ז' אגוזים לחים עם קליפתם יקח א' מגפולי מברוסים
 בלתי רחויים ובתשם יחד והוליא המין בכלי זכוכית או חרס חדש
 ותן לו לשחות ערב ובוקר עם מעט דבש ספופטי ומשה האמה
 והכלים עם לובן בילה ופיטרי זוליא וישבר האבן. ועיין בס' הולדות
 אדם כמה וכמה רפואות בלשון אשכנזי לך נא ראה :

(ה) **אורה** האדם את בנו יותר ממנו או לא פלוגתא דתנאי.
 ראב"ן דל"א ע"א מדב"ק מע' א' סי' ל"ו ובס'
 דבש לפי מע' זו סי' ל"ג ביאר עליה דבן עזאי סובר אדם אורב
 את בנו יותר מגופו ורע"ק סובר אורב את גופו יותר מבנו ומה

סהקשו לו מתלמוד דידן בתרא דקל"ו ע"ב דכריה עדיפא ליה
מנפסיה עיין סס שמרין אך בחלקות ישות למו בין ממונא לאהבת
הגוף ועו"ש. גם את זה כתב הרב סס סי' ל"ה ו"ל האב אוהב
לבנו אהבה עלמית. לא רעוית שאם בנו הולך בדבר המזיק לו אביו
אינו מניחו. שאהבתו אינה רעוית לעשות דעון בנו חלא אהבה
עלמית הגאון מהר"א בספר בתובה בהקדמתו ע"ש:

(כו) **אמן** כל האומר ל' פעמים בכל יום אין המכשפות יכולות
גוזקין לו. כך שמש אשה אחת מברוש'א ששלחו
תברותים ליקח הילוד המי ויהיה היא יסנה והשיבה הברוש'א
שאנה יכולה שאלו פתח ל' פעמים אמן ונתעברה האשה ושמעה
זה כך מ"כ בקונטרס ימן כ"י מהרב החסיד מוהר"ר אליעזר
נחמן פואה מכתב ידו יד"ק: ועין בס' הבעיה חידות סי' כ"ג:

(ס) **ארכובה**. יקח ובל' בקר ויניחו על שלה אחת גדול ויניחו
על האם שיחמם היטב ויערוק העלה ויניחו חס
על הארכובה או הגיד הנשה ויועיל או תעשכנו בדגש היטב כנגד
האם ואח"ך תפוך עליו מלח ויחבש היטב. או לואה בקר תיקח
כשילא חס מעורב בחומץ חם ובשר שהוא חם יתנה על הארכובה.
אוי לואה יניח וילא בקר וירע. פשטן מבושל בחומץ ויניח חס.
בס' רפואות וסגולות אשכנזי ובס' כ"י מערב':

(נח) **אצבעות**. לחולי אצבעות ידים ורגלים. וגם לנפח ידוק
מים מלוחים חמים או יבא למרחץ וימשיחם

בשמן ורד או בללים סחטים ביין. יגוע באצבעות הרגלים מלחות
הנעל יחבש בריאה כבש או מלה או שועל או מרת עו אחר
סיריק מה שבתוכו יניח התרה עליו ובס' האב נפשו כתב ו"ל
ידים לקמטל'ן שקורין בערב' ובלשון מערב קורין להם סאבאי'וג'ס
ועל הרוב הם באצבעות הידים ורגלים נערים גם בתולות מחככים
הרבה ובהיותם כאובים אוי בזמן הקץ דסיינו בחודש תמוז ימן
עלוקות המושכים דם שקורין סול'ק אוי לא יבא לו זה הכאב
בימי החורף כך שמעתי שהוא מנוסה:

(נט) **אהבה**. לעורר אהבה ולמלא חן. שוף הנקרא דרוז ב'
אבנים קטנים גמלאים בקרקען שלו והוא שוף
שחור וכריסו לבן האבן הא' אדומה וסא' שחורה הטוע באדומה
בצד הדם מעורר שגא וטועג בשחורה בצד האדם מעורר

מראה הילדים

אהבה. ע"א קח שכן אדם משקל ד' גרעיני שעורה ותאביל או תשקה ממנו למי שתראה ולא תפריד ממנו כ"א המות. בם' כ"י ובם' נפלאים מעשיך כתב וז"ל לפור דרור שעושה קן בקורות הבתים. יש ב' אבנים בקרקבן שלהם א' שחור והב' נוטה לירקון ובכל לפור מהם ימלאו לעולם ב' אבנים אלו יחד וסגולתם בפרט סגולה היא טובה ומעולה כשיוקחו האבנים הגו' מלפור הגו' בח' אלול והאבן שהיא נוטה לירקון אם יקשרו אותה בעור עגל או חיל תחת האזניים של גר שמאל היא טובה להסיר הסכלות הבא מחמת מולי ולרפאת הכאבים הישנים והיא טובה לשמור את נושאה פן יפול בחולי הגופל ויש מי שאומר שהיא טובה ליטא תן וחסד בעיני הכריות והשחורה היא טובה נגד הלחות הרעות והקדחות וכעס הלב. ואם ירחנו אותה במים אזי המים ההם ירפאו חולי העינים ועפרם השתוי עם מים למשקל ד' אוקיז"ם יועיל לחולי אסכרה. ובם' כ"י מרבני מערב כתב וז"ל יש טבע כשתלד האשה הבן הב' אזי הראשון מתקנא מאחיו וירגל להכותו וכיוצא לכן רפואה להסיר הקנאה הגו'. וכן בין אדם לחבירו. ובין איש לאשתו הקח מעט עפר מקן לפור דרור הדר בקורות הבתים והוא עוף טמא שחור בעור ובלשון המקרא ביטעיה סוס עגור ובל"ע סונו ובלע"ז קולונדרינ'א ותשקה למי שיש לו הקנאה מי המשרה של עפר הגו' ויועיל בע"ה. ועין לעיל סי' י"ב:

(ב) אבעבועות. לפתוח כל מיני אבעבועות עיין מ"ש לעיל

סי' י"א והן קו"ל חדש מלאתי ראיתי בם' האח נפשו יקח מוח וחוט השדרה של כבש ולימוקים שחורים ותכתשם יחד ותערב עמהם חלמון ביצה ומשח בו אבעבועה ויפתח ד". ובם' כ"י מערבי כתב שיקח קמח של שעורים ויערבנו עם חלמון ביצה ויעשה בלמר שאינו מכובש ויעשה על המכה ותפתח פיה. או יקח יין ודבש וחמטים לועסם בשיניו ויחמם הכל על האש עד שיחום ויניח על האבעבוע ויפתח עכ"ל. ובם' נפלאים מעשיך כתב וז"ל סגולה למכה היוצאה בבשר אדם ב"מ ולא נחבשה ולפעמים היא מולאת תחת אגילי ידיו וכיוצא. ככה תעשה עשה ריקק א' ואחר שתאפה אותה בעודה חמה תעשה עליו מעט דבש נקי ועליו מעט ועפראן כחוש וכחב עליו שם רישא ותן על המכה ותראה תשועה ה' כהרף עין וזה ב"מ אלק פעמים. מסכ"י

ונפלאים מעשיך:

(א) **אשה**. ילדה פעם א' ועמדה מלדת תשב עג המשבר של אשה יולדת דהיינו תיכף שעמדה היולדת מהמשבר תשב היא במקומה על אותו משבר ובלבד שלא יהא שום דבר מפסיק בין בשרה להמשבר אף הכחונה שלה ומשך הישיבה יהיה כמו חני שעה או יותר קלה. ע"א קה דג הנמלא בתוך דג וקיצת ארנבת ותיבש במחבת על אש ותכחש אותם דק דק כמו הקמח וקח הקמח ומים ותערב הכל ביחד ותן לה לשחות ותתעבר: (ב) **אשה**. שמת ולדה במעיה כחוב וקשור על מתניה וילא הולד מיד וכשתלד חסיר אותם וזמ"ש:

יהי	דהי	יוד	יד	טהי	טי
-----	-----	-----	----	-----	----

ע"א למקשה לילד או למי שמת ולדה במעיה אם היא בסכנה ככה יעשה יקח מים שחוקים ויאמר לפני האשה הלחש הזה שלשה מלאכים נחתו מן שמיא ועמהן שלשה שרביטין חד חוורא וחד אובחא וחד סומקא. חוורא סליק ומחי לשמיא ואחי מערא. סומקא מחי לשמיא בשרביטו ופלגינהו. ואובחא מחי לשמרא דפלוגית' ואייתיה מולדתה ושלייתה בשלום. ואח"ך תתן לה מים לשחות לאשה מן המים הללו מעט או הרבה כפי רצונה ותלד בעה"ו חי או מת מסכ"י. ע"א למקשה לילד אפי' מת בבטנה ילא כחוב אלו הם' תורמוס"ט שפתננס"ט פרחמ"ל וכשתלד תסירו ממנה שלא הסתכן. ע"א להפיל העובר מומעי אמו תקח מעט זריג"ך וזעפראן ותשתה עם לובן ביזה ותפיל. ע"א תקח לפורן סוס ותשרפנו לאפר ולוש אותו במים ותעשהו כמו בלק ותשים ברחמה וילא הולד מת או חי. מספרי כ"י. ובס' תולדות אדם סי' נ"ח כתב וז"ל להפיל ולד מת מהאשה קח מרה משור ותערב בין טוב ותן לה לשחות ותפיל:

(ג) **אשה** שבניה מתים תקח עקרב עודנו חי ותלרור אותו בלרור ועל הלרור תשים כסף או בדיל באופן תיק אחד ותחלה על הילד ויחיה. ע"א אחר שתעבר האשה מאותו ולד הכולד ותעבול עבילה ראשונה מאיזה לידה ותזדווג עם בעלה מאותו זרע א' בשעה שמתמשת עם בעלה אחר שיפרד ממנה תקח האשה מאותו ש"י אפי' שהוא מפורש עם ש"י שלה ותעשים

מראה הילדים

ממנו לאותו ולד ועוד לא ימותו בניהם קטנים לעולם. וכו"מ.
 ע"א כתוב על קלף לבי הפסוק חנו לנו מפרי ידיו ויהללוה
 בשערים מעשיה ומחוק ביין כשר ובפוערין ותלטה האשה ולריך
 שרעט ותגין על האותיות שנטנו גן וכחז אשורית ועיין בספר
 דרך ישרה כ"י שכתב וז"ל כשנכנסה לחדש ס' לעיבורה חלק למקום
 שהכלבחה ילדה ותעמיד רגלה הימני על כלב קטן שדרסה עליו
 ותניח אותו בתוך חיקה על בשרה ממש ותשים ראשו ללד ימינה
 והגליו ללד שמאלה ותלך האשה עם אותו כלב קטן לנהר ותסיר
 חגורה כדי שיפול הכלב מעלמו ותאמר לנהר עד ג' פעמים קח
 לך המת ותן לי החי בדוק ומניסה. ע"א קח ו' מטבעות כסף
 מז' נשים מעוברות ויעשה מהם שם שדי: וילד הילד ונראה כמות
 קח תרגולת ושים פיו לתוך פי הטבעת של ילד או אם יהיה
 מאת ה' שיחיה יחיה והתרגולת ימות. וסגולת בגדי פשתן לבן הוא
 הועלת לחיים ולמחים לקטנים ולגדולים כי כל מה שמחלבש בבגדי
 פשתן לבן ואין מעורב בו בבגדיו אפי' חוט א' זמין אחר אפי'
 אם מה בח"ל כל קטנור מתהפך לו לסניגור ועל כן עושים רבים
 כי יפטרו את המת על הכריכין טלית של לומר ולא ידעו כינה
 כי אם לריך שלבשו אותו בטלית וחוטו פשתן במינו כל יתערב
 מין אחר בתכריכין והוא הועלת גדול לו. ואמרו המקובלים כי
 אפי' תיטוק שאביו מוחק שמתו לו בנים הרבה ע"י לילית או רוח
 רעה או כל רוחני מסערא דשמאלא. תיטוק זה בטוח בסגולת
 לבשת בגדי פשתן בלי מין אחר כלל חיה יחיה. ופרעה השיג
 בחכמתו סגולת בגדים אלו ועל ידם היה מתגאה בפני שריו חכמיו
 ומתנשא לומר אני א' עשיתי. ונתן מופת להם שכל חכמיו ותרטומיו
 לא יוכלו לשלוט בו ברוב כשפיהם והם לא ידעו שהדבר הזה היה
 תלוי בסיבה שהיה מלובש בבגדי פשתן וכן עשה ליוסף וילבש אותו
 בגדי שם וכו' כלל הדברים שסגולת בגדי פשתן להגלל מכל דבר
 רוחניי חוץ מרשות הבורא ב"ה שאין דבר עומד לפניו אבל אין
 שולטין עליו כל מיני טבעי וגשמי כגון מים ואש וקור וחום ואבן
 וברזל וכל מיני מקרה וטבע רע כי לא היה מסוכן בעולם כמו
 כה"ג בזה"ך שהיה נכנס לפני ולפנים במקום שאין הרשות למלאך
 המות ליכנס וכדי שלא יתקנאו עליו קנאה גדולה ותחרות לקטרגו
 לכך האל ית' אשר כל מלותיו לטוב לנו וזה שיכנס כה"ג בזה"ך

בגדי פשתן לבן להיות לו סגולה להפך לו המקטרגים לסניגורים.
 בן מי שבניו אין מתקיימין ח"י וזא אחר ונתן סלע לחביו ואמו
 פדיון זה מבני ויחיה טוב לעשות בן ואין בזה משום דרכי האמורי
 מי שבניו אין מתקיימין לפעמים השם גורם ואם אחיו קראו שם
 זה גם כן ונתקיימו אז מדע שהמקום גרם וילא משם. וסגולה
 אמה. מי שיש לו בן קטן חולה ח"י יקבלו האב והאם שהיו
 צהענית ביום שנולד הילד בכל שנה עד י"ג שנים ואם יהיה איזה
 חום יתן פדיון. תענינו לעניים. וכן האשה מעוברת או מינקת
 יתן פדיון לתעניתה לעניים. גם יקבלו ליתן נר כל ערב ר"ח
 לביהמ"ד עד י"ג שנים ויועיל בע"ה והבן יביא הגר בעלמו. סגולה
 כשראה תינוק קטן שחוק בתוך השינה יכה על פיו באלבט ועי"ז
 מבטל הליית מהתינוק וסגולה לחשובי בנים לגדל תינוק יחוס בתוך
 ביתם ומעלה עליו כאלו ילדו ואשרי חלקם:

(לד) **אשה** המפלת נפלים תקח דונג דהיינו שעה ותכרוך בעור
 לבי והקשור בבטנה ולא תפיל ואם תרלה לנשותיו
 קשור על התרגולת ולא תלד: ע"א כתוב לה אדם ידע פתגמא,
 משה קיים פתגמא. נח ירד לתיבה ויסגור ה' בערו. ובהגיע תור
 הלידה תסיר מעליה הכתיבה הזאת ואם לאו תסתכן ב"מ. ע"א תקח
 קליפת בינה שינא ממנה אפרוח ושרוף אותה לאפר ותן לה לשתות
 תוך משקת קודם שתתעבר או תקשור אבן אודם הנקרא רובין
 על לוארה ויועיל בע"ה. ע"א תזהר ביום טהרתה שלא לקון
 לפרניה על בגדיה. ואם תחלה עליה לב ארנבת מתייבש בעשן
 בלא מלח לא תפיל בע"ה ס' כ"י מאשור וממזרים. ובס' ר' אברהם
 ילזו כתב סגולה למפלת הקח מעים של בהמה דקה ותסבב אותם
 על בטנה בשעה שהיא מעוברת ותתן לחולדה מעוברת לאוכלם
 ויפך הענין בע"ה. ע"א תקח עקרב מי ומעשה אותו בתוך קנה
 ותסתום עליו בשעה ותחלה אותו עליה כל זמן שהיא מעוברת ומעשה
 היה ומלאו אותו מי אחר עבור י"א חדשים. ע"א תכנס תחת בטן
 סוסיא מעוברת ותלא מעבר אל עבר פעמים ג' ומה שהיה באשה
 יהיה בסוסיא והאשה לא תפיל. ע"א תשתה אלמוגים שקורין (מירגאין)
 שחוקים בימי עיבורה ולא תפיל. ע"א ישחטו תרגולת על שמה
 ויוליאו ממנה הקרבן וינקוהו וישרפוהו בכלי ברזל ותשתה האשה
 אפרו ביין או במרק ולא יפול העובר אם הוא מי אבל אם הוא

מראה הילדים

תשמיש הויין ליה בניס זכרים דכתיב והתקדשתם והייתם קדושים וסמיך ליה אשה כי תזריע. וכתיב בס' האח נפשנו משם הרב חוט של חסד ז"ל וז"ל משום שהמקדש את עלמנו אינו חושב ומהרהר במחש' פגומות הגורמים לאדם להזריע תחילה ובסיות שהוא אינו מזריע תחילה אלא אשתו מזרעת תחילה יולדת זכר וזה רמז אשה כי תזריע יולדה זכר. וכתיב הרב מדרש חלפיות משם רבינו בחיי בענין אשה מזרעת תחילה יולדת זכר רז"ל רלו ללמוד זה מפסוק אשה כי תזריע יולדה זכר וברוך שנתן לנו תורת אמת' נוצריקון אשה מזרעת תחילה. איש מזריע תחילה יולדת נקבה הטעם כי הטיפה הראשונה אשר תהיה מהזכר או מהנקבה היא כמו השדה שזורעים בו והטיפה' אחרונה כמו הזרע שזורעין בשדה ולפיכך תלד זכר כמותו וזהו לשון תזריע. ואם הזכר יזריע תחילה הרי הטיפה ההיא בשדה וטיפת הנקבה האחרונה היא הזרע ותלד נקבה כמוה. וזכרמי הטבע כתבו אשה מזרעת תחילה יולדת זכר כשהאשה משחוקקת לבעלה ומתחממת בחשקו כל כוונה ומחשבתה עליו ומליירת לורתו בלבה ומתוך אותו חשק ממחרת ומזרעת תחילה ובכח אותה מחשבה המליירת בלבה תלד זכר שכנגד לבה ועיניה. והדבר בהפכו. וזהו ענין המקלות של יעקב שהיה עושה ליורין בהן ובאין הלאן ומתחממין והיו מתעצרות דוגמת אותם הצורות. ויש מי שפירש אשה מזרעת תחילה יולדת זכר תפני שיש באשה כח גנוז והוא כח הזכר ולכך יולדת זכר כשם שיש באיש כח גנוז והוא דם הנקבה וראיה מאדם הראשון שהיתה חיה בגויה ממנו והיתה גנוזה ברובו כן כח הזכר גנוז בזרע הנקבה וכשם שהנקבה נאללת מן האדם כך היא ראויה שיהיה הזכר נאלל ממנה וזהו הסיבה היא מזרעת תחילה יולדת זכר שהוא הכח הגנוז בה ואם הזכר מזריע תחילה יולדת נקבה הכח הגנוז בו. עוד טעם אחר כשהאשה מזרעת תחילה זרע הזכר הוא אחרון בא ומתגבר עליו ולפיכך יולדת זכר דעילאה גבר והדבר בהפכו. אמר המאסף כשהאשה מזרעת תחילה ואח"ך בא זרע הזכר על זרע הנקבה כשהקב"ה חותם לורת הולד בחותמו בא החותם על זרע הזכר שהוא למעלה מזרע הנקבה ומליירת זכר והדבר בהפכו בחשך אם תשים ב' חתיכות של שעווה זו על זו ומחמם עליו תלטייר העליון. עוד אפ"ל כשהאשה מזרעת תחילה מיד מסתלקת תאוה

וחשקה מענין התשמיש והאיש כיון שעדיין לא הזריע עדין מתגבר והולך בכחו ואין הפעולה נקראת כי אם על שם גומרה כנודע ולכן הקב"ה מלייר זכר כי הזכר השלים הענין וכשהזכר מזריע תחילה מיד נסתלק תאוותו והוא בטל וכח האשה עדין בתוקפו ולכן הקב"ה מלייר נקבה הכל הולך אחר מי שהשלים הפעולה. וכחם הילוני פ' תזריע כונת רז"ל אשה מזרעת תחילה וילדת זכר וכו' אין כונתם שיעשה הולד מזרע האשה חטף"י שיש לאשה בליס כבידי הזכר או שלא יעשה הזרע כלל או שאין הזרע נקפה ולא עושה דבר לעולם בציבור אבל מאמרם ז"ל מזרעת ר"ל על דם הרחם שיתאסף בשעת גמר ביאה ומתערב בזרע הזכר כי על דעתן העובר נולד מדם הנקבה ומלובן הזכר ולשניהם יקראו זכר וכן מאמרם ג' שותפין יש בלדם איש מזריע לובן שממנו גידים ועלמות ולובן שבצינים ולזה מסכימים חכמי הרופאים. ותכמי המחקר והפילוסופים רוצים לומר שכל גוף העובר מדם האשה אין לאיש בו אלא הכח הידוע בלשונם היולי שהוא החומר הראשון הנקרא היולי שהוא נותן העורה בהומר כי אין בבידי התרגול הבא מן הזכר לתפלת באפר אלא שזו תגדל האפרוח וזו לא תזרע ולא תלמיח בהמנע ממנה החום היסורי א"כ תהיה מלת תזריע כמו זרועיה תלמיח ע"כ:

(ו) **בנים** זכרים. סגולה לאשה שתלד זכר קח מרה של פרה ותכרוך בלמר ושים בפי האם סמוך לוסתה ותלד זכר. ע"א קח בינה של ארנבת ושחוק דק ושים במשקה לשחות לאשה בליל טבילתה ותלד זכר. ע"א קח חתיכה מציבור הבן הראשון ושורפהו ושחקהו ותן להאשה לשחות במים או ביין בליל הטבילה ולא תלד בנות. ע"א ילד לרועה בקר שיעמוד בעת שתלד הפרה ויקח השלי' שבעגל וייבשה בשמש עד שתתיבש הרבה והדק היטב אותה עד דק כקמח ובעת שתלד האשה תן לה מעט מאותו הקמח שיסתה פס יין קודם המאכל ומכאן ואילך יולדת זכרים. ע"א קח מוח של לפור דרור מהזכרים ותכניסוהו בערוחתו וקודם התשמיש כל היום כולו יהיה תוך ערוחתו. ואח"ך תשמש עם בעלה ותתעבר מזכר. ע"א כשיולד הולד מבטן אמו יתכנו טבורו כמו ד' אלבעות אם יתנוהו לתרגול לאכול אז כל מה שתלד אחריו יהיה זכר ואם יתן לתרגולת לאכול אז יולדת נקבה ועיין לעיל מע' א' סי' י"ב:

מראה הילדים

(ז) **בנים**. מלאמי כתוב כי בימי חכמים קדושים ז"ל היו אומרים פסוק זה על הקטנים בעריסה לשמירה וזהו ויאמר אליהם ישראל אביהם וכו'. מעט לרי ומעט דבש וכו'. וששה שמות הנז' יש סודות גדולים ויכוין בשמות היוולדים ממנו שהם **צדנ לבש קהממנת** ולריך שיאמר פסוק זה בכונה

ובטהרה ובקדושה גדולה. גם ראשי תיבות של פסוק ראו עתה כי אני אני הוא ואין חלקים עמדי אני אחיה ואחיה מחלתי ואני ארפא ואין מידי מליל. ואלו הם השמות היוולדים מר"ת הנ"ל **רע"ב אא"ה וא"ע אא"ו מו"א ומ"מ**. גם ר"ת של פ' כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעולם ואלו הם השמות **כא"א שר"ו חא"ל. בש"ב מר"ו** ע"כ מ"כ בכ"י ישן נושן מעוב"י צבל:

(ח) **בנים**. המגדל בנו לת"ת זוכה כאילו קיים עשרת הדברות ב' פעמים ביום והמוליכו לבית רבו כאילו קיים התורה כולה ב' פעמים בכל יום. זה"ק פ' וירא דק"ה במדרש הכעלס יע"ש. בס' תורה וחיים מע' ב' סי' טו"ב ובס' תוכחת חיים ס' ויאל כתב וז"ל מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר וכל מעשיו הטובים שהיה עושה היה עושה בסתר והיה לו עשרה בנים מאשה אחת ששה זכרים וארבעה נקבות ובכל יום ליום היה מתפלל ומשתטח ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר כדי שלא יבא אחד מהם לידי עבירה ולידי דבר מכוער אמרו לא ילאה אותה שכה עד שבא עזרא והעלה הקב"ה ע"י את ישראל מבבל. ואותו כהן עמהם. לא נכנס הכהן לעולמו עד שראה כהנים גדולים ופרחי כהונה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה. ואח"ך נכנס אותו כהן לבית עולמו. עליו הכתוב אומר בטח בה' ועשה טוב וכו'. והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך וכו' עכ"ל. ויאחו לדיק דרכו להתפלל תמיד אל ה' שלא ימלא פנים ופיסול בזרעו עד סוף כל הדורות ויהיו כל זרעו זרע קדש ברוכי ה' המה מעתה ועד עולם. בס' הנז' דבי אליאז פי"ח:

(ט) **בנים**. ע"י תפילה בכח היא כגולה לבנים. וכן סוכה וא"י ת"י. וגם ע"י שמשתדלים לקרב אנשים להקב"ה ע"י זוכין לבנים וכשיהיה זיווג בקדושה ותשבר נפש התאוה ויהיה דמה לך כמי שכתףך שד ע"י יהיו לך בנים של קיימא. גם

ע"י זיווג מליל שבת לליל שבת יהיו לך בנים של קיימא. גם סגולה לזרע של קיימא שיאמרו שניהם האיש ואשתו פסוק ובראשי חרשיכם. וכן כשהתינוק חולה יאמרו אז ג"כ האיש ואשתו פ' ובראשי חרשיכם. וכן ע"י הודאה להשי"ת. וכן ע"י לימוד הלכות ומכל שכן כשזוכין לחדש בהם עי"ז באה ההולדה בנקל. וכן ע"י תומכי אוריתא שמחזיקים בממונס את הת"ח ועי"ז ג"כ ההולדה בנקל. וכן ע"י אמונה זוכה לבנים ומסוגל יותר לבנים שיתקיימו אללו להיות רחוק מהם דהיינו לבלתי דבוק בהם הרבה ולשעשע בהם בכל פעם רק לבלי להסתכל עליהם רק מה שלריבים לחנכם בעבודת השי"ת כשמחילים להתגדל אבל לא להשתעשע בהם הרבה עכ"ל. ס' המדות למהר"ן ז"ל הנקרא ליקוטי עזות לך נא רח"ה:

יוד) בנים. לריבה האשה אחר שתלד בן שתמן הודאה להקב"ה. וביום המילה תאמר יה"ר מלפניך כשם שהוא רצוי לפניך עכשיו שאין בו לא חטא ולא עון כך יהיה תמיד לפניך שלא יפגום בריתו שאל תביאנו לידי נכיון ולא לידי בזיון ויהיה בריא אולם לעבודתך ותמיד יהיה נגד פניו יראתך ולא יסיר דעתו ורצונו תלימוד תורתך ובעשיית מצותך ויהיה בן עמך עד יום מותו ותזמין לו פרנסתו מידך ואל תביאנו לידי מחנות בשר ודם. דזהו מסך מדיל לו שיוכל לעבודך בהיות מכוסה בושם וכלימה ללפני מיד בשר ודם שמסתם מעוטה וחרפתם מריבה וכיון שמלפני לאחרים חכמתו נסרחת ונפשו עליו נעלבה ובשרו עליו יכאב. לא כן המקבל מידך הטובה הפתוחה הרחבה והמלאה ולא יטריך מן הבריות עד יום מותו. וכשיזכה לזקנה יה"ר שלא יבואו עליו יסורין לא כבדים ולא קלים. ולא יארע לו חולאים בחייו. הילכו מכל פגעים ומקרים רעים כדי שממיר יהיה מוכן לעשות רצונך ותן ברגליו לכוין לעשות רצונך ואל יבא לידי שום מכשול דבר בעולם לא בדברי תורה ולא בדברי תרכו ולא יפול בו מום מחמת חולי או מכה. ותגיעהו לזקנה בבנים ובנות שיראה בחופתן עוסקים בתורה ומצות. ולא תהיה מיתתו מחולי כבד ומשונה ויבא אל הקבר שלם בכל איבריו אמן. עד כה היתה תפלת האם על הבן בעת שנותנו למילה דעת רצון הוא. כן כתב בשבט מוסר פרק כ"ד. וגם האב לריך. שיתפלל על

מראה הילדים

אשמו בעת שיושבת על המשבר. וגם קודם המילת. ותפלות הנו'
הלא הם כתובים על ס' סנסן ליחיד ס' ב' סעף ד' וסעף ו'
לך נא ראה:

(יא) **בנים.** סגולה להוליד בנים ואפי' הוא עקר אחר הקב"ה
אם קיימת מלת שלום הקן מייד שאני פוקדך בבנים
שנאמר שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך. גם סגולה
לבנים זכרים לביל עבילה יפור משות לעניים הגונים וליל שבת
ירבה בנרות גם יזהר בהכנסת אורחים ובמסכת גידה אחרו
המשהה עלמו בבטן כדי שיוצרו נשותיהן תחילה יולדת זכרים
ורבא אחר יבטול וישנה ושי"ז נולד זכר וכן פירשו יבטול ויפרוש
ממנה ואח"כ יחזור ויבטול. ז' נקבים באשה כשזוכת מיד אחר
התשמיש על לך ימין יולדת זכר ואם על לך שמאל יולדת נקבה
באמצע עומקו או הגדרונית. וחכמי הרופאים כתבו שהאשה
תשקוט ותנוח מעט אחר הבטילה כמו חלי שעה ואח"כ תתהפך
האשה עלמה על לך שמאל בנחת. ואז תוכל להתעבר ואם לאו
יפסיד העובר. הגם שנאלץ בספרים שתתהפך על לך ימנית פעם
הוא כי כן נמלא בספרי הרופאים והמס' שניסוהו ואין חכם
כבעל הנסיון. ובשעת תשמיש יהיו מראשיתיו נמוכים. ויזהר האשה
מלהקית בשעת תשמיש. ומעשה באשה אחת שלא רצתה לעבול
עד שיתן לה בעלה מעט לקנות בגדים ואחר שנתן לה קנתה
ספרים במעות הללו יהליתה אותם לאחרים ללמוד ואח"ך נתעברה
ויולדה בן זכר תלמיד חכם והבנים שהיו לו מקודם היו כולם עמי
הארצות. ובעילה שראוי להתעבר לא תאכל דברים קשים רק
דברים קלים. ולא יאכל לב וכבד ומוח וכיוצא בו שהן ממעממים
הלב. וכן תהיה נזהרת בזה כשהיא מינקת וסגולה שהיו בגיו ת"ח
יתפלל בכל יום ויכוין מאד בזונה בברכת התורה כשאומר ונהיה
אנחנו. ואלאחינו וכו'. וכן בברכת אהבה רבה ותן בלבנו וכו'.
ויכוין על זרע זרעו עד עולם. וכן כשאומר ובא לציון גואל ולא
יגב לריוק וכו'. וכן תבקש מת"ח שתפללו עליה כמ"ש חו"ל
בפרקי אבות ריב"ל אשרי יולדתו ופירש"י ז"ל כשהיתה מעוברת
היתה מבקשת מיושבי ביהמ"ד שתפללו עליה שהעובר יהיה ת"ח
ולכן זכתה לבן ת"ח ויזהר ליתן גרות לת"ח ללמוד כי ע"י מלת
זו תזכה לאור התורה. הנהר לפרוש מאשמו עונה אחת פירוש

יום או לילה לוסתה וזכה לבנים כשרים וזכרים ומורי הוראה. סגולה לקדושה יתירה ולבנים הגונים כשהאשה מקיימת ברכת הטבילה לאחר שטבלה כל גופה פעם אחת ואח"ך תברך הברכה ואח"ך תטבול פעם ב' ואשרי לה. ובשעת הברכה החזק ב' ידיה תחת הלב ותברך. אשה שטבלה לבעלה אזי עד ג' ימים לא תכנס למרחץ חם. שחא נהפברה וכו'. גם סגולה לאיש לטבול ג"כ ביום שטבלה אשתו בשביל קדושה יתירה. ועוד הפעם משום ספק טומאת קרי ושי"י שראה. וגם חתן ביום חופתו יזהר בזה טבילה בזמנה מלוא. וכתבו חכמי המקובלים אשה שאינה רוצה לטבול בזמנה ואף שהיא טובלת לאחר זמן באות רוחות רעות ומטמאות אותה מיד. וע"ז נאמר שומר מצוה לא ידע דבר רע ומכלל הן אותה שומע לאו. עוד אמרו על ב' נשים שורה קללת תורה אם אינה נזהרת בנידתה ובימי לבונה ומלצרת לבעלה עם טבילתה. וההולכת לטבילה בפריעות. עוד כתבו אם אשה הולכת עמה לטבילה ואימרת כדן טבול כשר הוא אז מכריזין ברכיע ג"כ כשר. ואם לאו שותקים ברכיע. וע"ז בניס רעים בא"ס. ותזהר האשה שלא תפגע אחר הטבילה בשום דבר טמא ואם ח"י פגעה תחזור ותטבול. כמעשה באלו של רבי ישמעאל. כח"ס בח"א של תיקוני הנפש בפרק ו' יעו"ש. ובשביל כך נהגו להוליך עמה אשה אחרת כדי שתפגע בה בעלותה מן הטבילה. ואם אין אשה אחרת תלייך לורת בעלה או לורת אדם כשר או חסיד שמכירה נגד עיניה ומחשב לה כאלו פגעה באדם כשר. ותזהר האשה כשבאה מן הטבילה שלא תלך לבדה בלילה וק"ו שלא תלך לשאוב מים לבדה. וסגולה לאשה מעוברת כשבאה לחדש ט' תטבול וע"ז מבטל מהילד כל מינים רעים שראה בעיבורה. גם טוב לאשה מעוברת לומר אותן י"א פסוקים שכתבנו למעלה בשער התמינות יעו"ש. ואשה הרר שיש לה כאב מתניים תביא ביצה ותבשל אותה חלי בישול ותשים בתוכה מעט מאשקיג'ה ותאכל אותה. ואשה שיש לה כאב הרבה אחר לידתה תקח יין ארום ותרחץ עקביה של רגלה ותן לה לשחות ותתרחץ בע"ה. ס' כתב יד מבוכארא מלוקט מכמה ספרים יעו"ש:

(ב) **בנים** איך תתנהג האשה עם בנה כשהוא קטן מוטל בעריסה לא חשורר עליו שירי עגבים דמהבל ותיפלות

מראה הילדים

היולא מפיה נברא סטן כגודע וגמלא שאותו רוח רעה שנתהווה בדבריה שורה על בנה אלא תשורר לו שירים המספרים מאורעות ומוסרים מענייני גן עדן וגהינס והדין והחשבון וכשמתחיל הבן להספר תרגילהו בפסוקים כגון תורה לזה לנו משה כמ"ש הרמב"ם ז"ל ותגר לו אמו שיש אלוק' בעולם והוא בראו וילרו והוליואו מאפילה לאורה והוא ארון הכל בורא כל הנבראים והוא שלם ושולט בעליונים ובתחתונים והוא המחיה והממית ועתיד להחיות מתים וירגיל בפיהו י"ג עיקרי התורה ותספר מענין גן עדן וגהינס. ושכל העוסק בתורה נילול מגהינס ונחל גן עדן ותדמה לפניו ענין גן עדן וגהינס בענין שיוכל דעת הטיטוק לסבול. ותאמר לו מגהינס דברים המפחדים את הלב כדי שירשום בלבו פחד אלק'ים, וערב וצוקר ולהרים תרגילהו שיאמר אמן קודם שיאכל וישתה כדי להרגילו ליתן הודאה לבוראו קודם אכילתו ושתייתו. וכשיגדל יותר ירגילו בברכת נטילת ידים ואשר ילר ובברכת הפירות וכדומה. ותמיד יהיה עיניה שלא יאכל בלי נטילת ידים וגם תדקדק עמו שלא ילא מפיו דבר שאינו הגון ותכזהו על זה ולא תחוש על בכייתו ואל תאמר עדיין קטן הוא שכיון שהורגל בקטנותו עוד לא יסור ממנו וכל הטורה שטורחת עמו עכשיו בקטנותו משמחים לה באחרונה שתשמה עמו בעוה"ז ובעוה"ב ואם ח"ו תרגילהו בקטנותו היפך ממה שכתבנו נעשה לו ההרגל טבע שני גם כי יזקין לא יסור ממנו וישחיר פני אביו ואמו בעוה"ז ובעוה"ב כשירצו ליסרו כשמתגדל לא יוכלו ליסרו לכן יהי שבטו עליו תמיד ולא ירחם עליו כמאמר שהמע"ה חושך שבטו שוכח בנו כל הדברים אלו בעוד שהבן קטן מוטל על אמו כי היא עמו בבית כי האב הולך לבקש מזונותיו. עכ"ל שבט מוסר פרק כ"ד:

(ג) **בנים.** הטעם שמברכים האבות לבנים בכניסת שבת בשעה שנושקים ידיהם משום שאז נטורי הברכות נפתחים ואל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך. כן כתב בס' החיים. עוד נתן טעם אחר משום שדרך האב לקלל את בנו מחמת כעס שמכעיסין ולכן מקדים לברכם בכניסת שבת ושבו לא תוכל לחול עליהם הקללה והרב כמהר"י עמדין נתן טעם משום שאז חל השפע וראוי להשפיע ולהמשיכו על הילד ביחוד שאין בכחם

להשפיע ולהמשיך שפע במעשיהם. אבל ע"י חמלעות גדול משוכח הוא חל ויורד ונאחז ביותר בקטנים שהם לא טעמו טעם חטא ועל ידיהם הוא מתפשט ביותר. עיין ס' המטעמים:

(יד) **ברקים**. ורעמים כתב בס' שמירת הנפש אות יו"ד וז"ל. הילדים שנמלא מכסה על פניהם בשעת לידה

לריכים שמירה מזרק ורעם ע"כ יעו"ש. ובס' ימלא חיים כתב וז"ל סגולה מראה ונפלאה ביום המעון שלא תירא מלפיד אש וברקים וקולות מס' זכירה דנ"ט ע"א וז"ל יאמר ג"פ גבריאל ויעמוד אלל המזוזה ויקרא פ' שמע עד כימי השמים על הארץ ואח"ך יאמר ג"פ ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיה נשא. וזרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חלליך יתהלכו. קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ. ה' לבאות אל שדי עמנו משגב לנו חלקי יעקב סלה. ה' לבאות אשרי וכו'. ה' הושיעה וכו'. בטוח בע"ה מקול רעם ומלפיד אש:

(טו) **בת** בתחילה ס' יפה לבנים העצם כי ידוע שמחת אדם לראות בנים ובני בנים עד דור רביעי מבניו ומלבד השמחה ג"כ זכייה גדולה היא ויגלל מדינה של גהינם כמ"ס רז"ל. והבת יכול להשיאה בת יו"ד ולמרבה בת י"ג כשתגיע לבת כ' יולדת ג' בנים ותיקף יראה בני בנים וכו' בס' נפלאים מעשיך:

(כו) **בתולה**. ראיתי לכתוב חידוש בשגם אינו מעין מלאכתנו והוא כי שמעתי מפי אנשי טורה בערי איטאליא ובעיר אמשטרדם שכל בתולה שנולדה ביום ו' אין לה טענת בתולים וגם ראיתי עדות אחד מרב דפקיע שמים בדור שלפנינו הרב החסיד מהור"ר יוסף פאיימיטה זלה"ה שהוא מעיד שבת פ' נולדה יום ו' וחמס עלה. ומסתם לה סתומי אמאי איכפל תנא שרעט וכתב לה. ואשתומם כשעה דאין בש"ס והפוסקים רמז מזה. ואם אחת הדבר לא נמלאו לה בתולים לנולדה ביום ו' לא הי' דבר נעלב מרז"ל והי"ל ללמוד דעת דנ"מ טובא. ועד אחרון פה ליוורנו שנת חלק"ט בחזרתי לשלום בשליחית מזה כה הכרואני העתק מ"ש בס' פחד יחזק כ"י להרב מהר"י לאמפרונטי זלה"ה אות ל' על זה וכתב שכך הורגלו באיטאליא משנת הג"ל וכמה רבנים עשו לבנותיהם הנולדות יום ו' עדות זה ולא גודע טעם הדבר כי מלבד שלא נמלא בש"ס יחסיקים גם חכמי הרפואה וחכמי

מראה הילדים

התכונה לא דברו בזה. אך משם ח' קדוש כתב דיש סוד בדבר הנמסר מפה לאזן. ואחר זה כתב דכמה בחולות שגולדו ביום ו' שעשו אבותיהם עדות על יום לידתן בהגיע תור נשואיהן וגמלאו לכן בחוליס כשאר בחולות זהו תורף דברי ס' פחד יצחק ז"ל. עין זוכר מערכת ב':

מערכת ג.

(א) **גורל.** מעוברת אם תלד זכר או נקבה. חשוב שמה ושם בעלה ושם החדש שתלד בו והשליכס ט"ט והנשאר קה בידך אם נשאר חב"ג ז"ח תלד נקבה ואם דהו"ט תלד זכר או חשוב שמה ושם בעלה ושם החדש שמתעברה ושם החדש שתלד בו והשליכס ג"ג אם נשאר ח"ב זכר ואם ג' נקבה ע"כ. ס' האח נפשינו מע' מ'. ובס' כ"י מאשור מלאתי כחוב באופן אחר תחשוב שם האיש והאשה ושם החדש אשר טבלה בו ותלרפס יחד כולם ותשליך י"ב י"ב והנשאר בידך יהיו לפתח עינים דהיינו אם ב' ד' ו' ח' י' י"ב תלד זכר. ואם א' ג' ה' ז' ט' י"א תלד נקבה. ובערי הידו מלאתי באופן אחר דהיינו חשוב שמה ושם בנה או בתה האחרונה ואם עדיין לא ילדה תחשוב שמה ושם בעלה ותוסיף עליהם ט"ו ותוליא אותה ט' ט' ואם זוגות זכר. ואם אחדים נקבה:

באופן אחר תחשוב שם האשה ושם אמה ושם הבעל ושם אמו ושם החדש שנתעברה בו ושם החדש העשירי הכל תחשוב במספ"ק ואח"ך תוליא ט' ט' והיה הנשאר אם נשאר אחד יהיה זכר ואם ב' נקבה ואם לא נשאר כלום ג"כ נקבה. הרי לפניך חמשה גורלות ואת אשר יבחר בו יקריב אליו. אם תרצה לדעת בדרך סגולה יקח מעט חלב מדדיה על חתיכת נייר ותתן על האש אם יהיה אדום הוא נקבה ואם נשאר לבן כמות שהוא זכר. והוא בדו"מ. עוד אחרת אם חוט פניה נח או אדום זכר ואם ירוק נקבה ואם יבאבו מוליותיה זכר ואם בענה נקבה. עוד אם הוא הילד בלד ימין זכר ואם שמאל נקבה. ע"א תאמר לה הראיני

אח ירך אם תראה לך גב ידה תלך זכר ואם תראה לך כף ידה תלך נק'.
 ע"א תקח חלב שלה ותתן לתוך כוס מים אם ירד החלב למטה דע שהוא
 זכר ואם לך למעלה דע שהיא נקבה. ע"א תחלוז המעוברת על הגב'
 אם ישאר החלב על הגבינה תלך בת ואם נשפך מן הגבינה תלך
 בן כך מלאהי בס' כתב יד. ע"א יקח השתן שלה ושים בקערה
 של עץ ויתקע בה מחט וישהה שם מעט אם יעלו השמרים סביבות
 המחט כעמוד הענן היא מזכר ואם יעמדו סביב המחט בתחתית
 הכלי היא מנקבה. ואם השמרים קבל לך אינה הרה אלא חולה.
 ע"א תשרה חתיכת לחם בדם נדות ותן לכלב לאכול אם יאכל אז
 תלך זכר. ע"א יד של ימינה דק ושל שמאלה עבה נקבה ולהיפך
 זכר. גם הזכר מחליש האשה ביותר. ע"א תסתכל במקומה שהיא
 יושבת אם סומכת על יד ימינה לקום אז בוראי זכר ואם סומכת
 על יד שמאלה נקבה: ע"א כתוב שם בעלה ושמה על גיר אחד
 ושים תחת ראשה בלילה כשתישן בלא ידיעתה כלל ואח"כ אם היא
 תקרא שם חי' הולך זכר ואם תקרא שם אשה הולך נקבה. ע"א
 תשים מעט מלח על ראשה ותדבר עמה אם מתחלת לדבר בלשון
 זכר הרי הוא זכר והמלח יהיה בלא ידיעתה כלל:

(ב) **גורל**. אשה אם עקרה אם לאו הועתק מעיר אשור מס'
 כ"י רבי אהרן ברזאני הי"ו וז"ל אות באות תיבה
 בנצבה גורל זה בדוק ומנוסה לדעת אם האשה תתעבר או עקרה
 היא וסיבת מניעת ההריון. אבדי לדעת מה יעשה לה כתיבות:
קודם כל תחשוב שמה ושם אמה ושם האיש ושם אמו. ומספר
 החדש וכמה ימים בחדש והשליכם י"ב י"ב והיה הגשאר
 בידך יהיה לך לפתח עינים ותדע את אשר תעשה בעזרה"ת. כגון
 אם נשאר בידך **א'** תלך לאות א' ואם נשאר **ב'** תלך לאות ב'
 וכן עזה"ד ואם לא נשאר בידך כלום תלך לאות י"ב ודי בזה:
א' האשה הזאת תהר ותלד אך מניעת ההריון הוא מהאשה.
 וסיבתה כי דמיה מועטים ואין וסתה קבוע כדת הנשים
 וסיבתה כי היא הוצקה בפרשת דרכים ולריך לה כתיבות של שמות
 שדים שתתעשן בהם וקמיעות שמות הקדושים בקדושה ובטהרה
 ותתעבר בעז"ה:

ב. האשה הזאת בספק אם תתעבר כי טקה הרבה וסיבתה ממל'
 ומבעלה. ואם תכתוב לה כתיבות וגם קמיעות בקדושה ובטהרה

מראה הילדים

ובתענית אפשר שתעבר בעזה"י:

ג. האשה הזאת תעבר ואין לריך לה לא כתיבות ולא קמיעות כלל. אך תאחר עד שתעבר ואם תרלה שתעבר תיקף יכתוב לה קמיע אחד להריון ותעבר בעזה"י:

ד. האשה הזאת לא תעבר כלל כי עקרה היא ואם תעבר ע"י קמיעות תפיל את פרי בטנה ולא תעבר עוד כלל:

ה. האשה הזאת היא נזוקת במים וגם וסתה אינו קבוע ובעת אשר היא רואה דם תהיה חולה וגופה יהיה חלש לזה תכתוב לה כתיבות לעשן בהם וקמיעות ותעבר:

ו. האשה הזאת תעבר אחר כמה חדשים ותפיל גפלים וסיבתה כי היא נזוקת ביום ששי סמוך לאש והזיקה השדים כי כן תכתוב לה כתיבות לעשן בהם ליל טבילה. וגם בז' ימי ליבונה ותכתוב לה ב' קמיעות א' עליה וא' על מותנה ותעשה כמו חגורות ותהר מהרה ולא תפיל עוד בעזה"י:

ז. האשה הזאת עקרה היא ולא תעבר כלל מכמה סיבות ולא תכתוב לה לא קמיעות ולא כתיבות כי המניעה ממנה ולא מצעלה:

ח. האשה הזאת אם תכתוב לה קמיעות בקדושה ובטהרה ובתענית תעבר בעזה"י. וגם כתיבות לעשן בהם כל מ' לילות מיד תעבר בעזה"י:

ט. האשה הזאת תעבר ותפיל גפלים או סיבתה כי היא נזוקת כשהיתה בחולה ולריך לה דוקא קמיעות ותעבר ולא תפיל בעזה"י:

י. האשה הזאת נזוקת וכל גופה כואב לבה וראשה והשדרה וארכוזותיה. כי כן תכתוב לה כתיבות וקמיעות ותעבר ופעם א' תפיל ואח"ך תלך זרע של קיימא:

יא. האשה הזאת תעבר אך תכתוב לה קמיעות וגם כתיבות לעשן בהם בימי טומאתה ומיד תהר ותלד זש"ק בעזה"י:

יב. האשה הזאת בניה מרובים וסיבת מניעת ההריון מהאשה והרוב מן האיש ולשניהם לריך קמיעות וכתיבות לעשן בהם שניהם קודם התשמיש ותעבר בעזה"י:

ג) גורל. לדעת מאיזה סיבה הילדים מתים. תחשוב שמה ושם אמה ותשליך מהם י"ב וי"ב והנשאר בידך זהו סיבת מיתתם דהיינו אם נשאר א' לך אלל א' וכן עזה"ד:

א. זו הייתה יושבת קרוב לאש לבדה בליל ד' או ביום ה' וחבירתה הייתה יושבת עמה ביחד ושומרת אותה והיתה אהבת אותה ולקחה עין אחד מתוך האש והשליכה לחוץ ובא על רגל חבירתה וגשרפה רגלה ומכעסה הכתה אותה על כתיפה ומאותו יום נתקנאה עמה ולפעמים מפחדת אותה בחלום ונבעתה זאת האשה תמיד מתוך שינתה ותמיד רודפת אחריה וכשהיא יולדת מזקת את הבן והורגת אותו:

ב. זאת האשה כיזוקת מסיבת שיש לה שנאה עם שידה אחת ערלתה ופעם אחת השליכה זאת האשה אבן בליל שבת ואותה אבן באה על עין בנה וסימאה את עינו וזאת השידה תמיד רודפת אחריה ולפעמים תראה אותה בחלום מחהפכת לכמה גוויין לפעמים בצורת כלב שחור רודף אחריה לנשוך אותה ולפעמים בצורת חחול ומסיבת זה בניה מתים רח"ל ורפואה לזה יכתוב לה שם ע"ב היולא מפסוק ויס"ע ויב"א וי"ט:

ג. זאת האשה בניה מתים מתיס רח"ל מפני שפגעה בה רוח רעה ביום ד' בשבת בעת שהיתה רוחלת בגדיה ואותו רוח רעה באה לבניה ומחיתה אותם ולפעמים גופה כאב ורואה בעלמה כאדם שיש עליו משא כבד ורואה להשליכו מעליו. ורפואה שיכתוב לה ד' פתקאות ויניחם בד' פנות הבית וכחוב על כל או"א יושב בסתר עליון ר"ת יב"ע וכו' עד גמירא. שיר למעלות אשא עיני וכו' ר"ת של"א וכו' עד גמירא וקודם יכתו' בראש הפתקא ויהי נועם ה"א וכו' ר"ת ויכתו' בסופו שם רדפמיא"ל:

ד. זאת האשה בניה מתים מסיבת שפעם ראשונה שנתעברה בליל יצירת הולד היוקתה פלונית ומאותו הזמן רודפת אחריה וכשמזקת את בנה קודם כל רואה בחלום אשה רודפת אחריה להכות אותה ולמחרתו טפל בנה ולאחר זמן מועט ימות הבן. ורפואתו תקח כסף מז' בנות שלא הגיעו לגידתן ותעשה אותם נוס אחד ותשים באון הולד קודם שיגיע לקרקע או תעשה טבעת ותשים באמצע הילד ויחיה בנה"י:

ה. זאת האשה בניה מתים מסיבת שנתקנאה לה חבירתה לאחר זמן ומקודם היתה אהבת אותה ושומרת אותה ואת בניה תמיד והיתה בשלום עמה ועכשיו נהפכה לאויב. וזאת היא סיבת השנאה שפעם אחת היתה רוכבת על הפרדה או על סוס וחבירתה

מראה הילדים

היתה הולכת עמה אלל רגלי הבהמה והכתה הבהמה ברגלה ושברה אותה ונעשית פסחת ונתכעסה עליה והרגה את בנה ומוזה הזמן שגאה אותה ותמיד רודפת אחריה ומפחדת אותה תמיד וכאשר שומעת איזה קול הברה אזי לבה רופף ורפואתה שיכתוב לה ד' ניירות ויכתוב על כל א' וא' ויהי נועם בר"ת ואח"ך יושב בסתר בר"ת ואח"ך שיר למעלות אשא בר"ת ויכתוב למטה בסוף הנייר **רדפמיא"ר** ויניח בד' פנות הבית וזה ברו"ת. ואח"ך יכתוב ז' ליורים ככתוב בס' ת"א וחומס מגן דוד ותיקף כשתלך באותו לילה תדליק נר לעילוי רמב"ה זיע"א ובליל טבילה תעשה כן ג"כ לילה א' ויום שנוגד עד ז' שנים באותו יום שנוגד בכל שנה תשחוט תרנגול אחד ותתן לעני ולא יהיה רשות להזיקה ולא לבנה ובורחת ואינה יכולה ליכנס לאותו בית כלל:

ו. זאת האשה בניה מתים מעין הרע ולכן היא מגדלתם שנה או שנתיים וזה העה"ר אינו של בני אדם אלא של שדים כי שד אחד דר בשכונתה ואין לו בנים וכ"ז שרואה בני האשה הואת תיקף שולטת בהם עיה"ר ומתים. ורפואתה לכתוב לה לורת חותמות המלאכים ויניח בד' פנות הבית ומיד יברח השד ממקומו ולא יהיה לו רשות ליכנס פעם אחת בשכו' של האשה או שכנתה גם כן יכתוב לה קמיע ובראשו יכתוב **אי"ה ביה גי"ה** וכו' ע"ס א"ב וגם יכתוב **ארימ"ה ברימ"ה גרימ"ה** וכו' ויכתוב חומס מגן דוד:

ז. זאת האשה סיבתה שניזוקת בהכאת בני אדם שהכו אותה על ראשה ועל מפרקתה ולפעמים בניה מתים ולפעמים מפלת נפלים כשתגיע סמוך ללידה או תלד לח' חדשים או תלד בנים מתים ותמיד גופה ורגליה כואבות ורפואתה יכתבו על טס של כסף או על קלף כשר שם **ע"ב** ושם **טפטפי"ה** ושם **ארגמ"ן** עם **אוריא"ר** **רפא"ל** **גבריאל"ר** **מיכאל"ר** **גוריא"ר** ויועיל בעזה"י:

ח. סיבתה שפעם אחד רדף אחריה אדם אחד והיה זועק אחריה ומרוב פחדה ראתה ופגעה כנגדה חבירתה בבהלה והשליכה חבירתה ונעשית לה אויב עד היום הזה וזאת האשה תמיד יש לה פחד ומורד הלכז ורפואתה יכתוב לה הורה מס' רזיאל:

ט. סיבתה שניזוקת על המים בתוך המרחץ או על הנהר או

מראה הילדים כר

על הבאר היתה שואבת מים ונתפחדה מסי' ששמעה קול לעקה ויפג לבד בקרבה מרוב פחדה והיתה לבדה ומאותו יום נכנסה פחד בלבה וחשבת מחשבות והרהורים ודואה תלומות רעים וזה שרואה שדים ומזיקים:

יוד. סיבתה ניזוקת במקום אפילה סמוך לערב היתה יושבת לבדה או נכנסה למקום אפילה והכה אותה שד אחד שמו 'אוד' וזה השד בא אלל אמו ואמר לה כך וכך עשיתי באשה פלונית ואמ"ל בני הראיני זאת האשה ובאה עם בנה השד וראתה האשה שהיתה מינקת את בנה ותיכף הזיקה את הבן וילאה ומאותו זמן היא רודפת אחריה ואינה מנחת לה בן להחיות:

יא. סיבתה שנפלה על המים על ילד אחד מילדי השדים ומת ואמו של אותו השד נתקנאה באותה אשה שנפלה והיא אומרת כמו שהרגה את בני ידידי גם אני הורגת את בניה וזו השורה היא מן הגרסה בת מחלת ורפואתה שישיב אותה בשם המפורש ותתפלא. וג"כ יכתוב חותם שהע"ה ותיכף שולל הילד יתלה עליו ויחיה בעזה"י:

יב. סיבתה כי היתה אהובה עם חברתה וחבירתה שומרת אותה ואת בניה תמיד אלל יום אחד היתה האשה הזאת רוכבת על הפרדה או על סוס וחברתה היתה הולכת עמה והפרדה הכתה אותה ברגליה ושברה אותם ונעשית פסחת וחשבה שהאשה הכתה אותה ונתקנאה בה. ומיד הזיקה את בנה ומת ועד עכשיו היא לויבת עמה ורודפת אחריו תמיד. ורפואתה יכתוב לה ז' צורין ככתוב בס' תולדות אדם ויחתום מגן דוד ולא ימותו עוד בניה כלל בעזה"י:

ד) גורל. לדעת הגנב אם הוא גר. או תושב. או מהשכנים. או מבני הבית. קודם כל תעשה ד' שורות נקודות בלתי מספר ותחבר כל שני נקודות ביחד. ותמנה הנקודות האחרים ותוסיף עליהם ז' נקודות ותחבר ג' נקודות ביחד אם נשאר אחד הגנב הוא מן השכנים. ואם נשאר ב' הגנב הוא מבני הבית. ואם נשאר ג' הגנב הוא דוקא גר. וזהו בדוק ומנוסה. ואם תראה לדעת הגנב אם הוא זכר או נקבה. תעשה ד' שורות נקודות בלתי מספר כמ"ל ותוסיף על הנקודות האחרים ג' נקודות ותשליכס ב' ב' אם ישאר בידך אחד הגנב הוא זכר ואם ישאר בידך ב'

מראה הידרים

.K

הגגב היל נקבה. ודבר זה בדו"מ:
(ה) גורל. לדעת היווג שיש בין איש ובין אשה וכן החסן והכלה
איך יהיה זיווג, קודם כל תשוב שם האיש והאשה
ותלפס יחד כולם ותשליך מהם תשעה תשעה והיה הנשאר בידך
יהיה לך לפתח עינים אשר לפניך אם נשאר א' לך אלל א'. ואם
ב' לך אלל ב'. וכן עזה"ד:

א. הללחה והרוחה ושלום יהיה ביניהם כי כוכבם נוגה:
ב. קטמה לא תמנע מביניהם כי כוכבם כימ"ה:
ג. טאה ותחרות יהיה ביניהם כי כוכבם דל"י:
ד. יאהבו זה לזה וזה לזה כי כוכבם חמה:
ה. פעמים בטוב פעמים ברע יהיה עמה:
ו. רעה תהיה ביניהם כי כוכבם חבת"ה:
ז. ביחד יחיו וביחד ימותו בטוב כי כוכבם לבנ"ה:
ח. ילליחו בכל דבר כי כוכבם חמ"ה:
ט. לא ישאנה ואם ישאנה תמיד תהיה קטמה ביניהם כי כוכב
שלום הוא מאדיו"ס:

(ו) גורל החולה תשוב שמו ושם אמו ותשליך ט' ט' ואם
ישאר בידך א' הוא מעין הרע, ואם ב' הוא מן
מים הרעים. ואם ג' הוא מכשוף. ואם ד' הוא מרוח רעה, ואם
ה' משדים. ואם ו' הוא חולי מן השמים. ואם ז' הוא מלילית.
ואם ח' משטן. ואם ט' מן הבית. ואלו רפואתם:

א. מעין הרע. רפואתו יקח רויאנה וידוק אותה ויניחה בחומץ
מתחלת הלילה עד אור הבוקר ויהיה פי הכלי קשור בבגד
שלא יתגלה ויטהר בבוקר:

ב. ממים הרעים. יקח עפר מבית הקברות ויניחהו במים וישפוך
בד' פנות הבית:

ג. מכשוף. יקח חינה ומי וורד וכרפס שזנהרות וירחיחם במים
וישקה לחולה. וג"כ יקח בינה תרנגולת שחורה ויקיף אותה
סביב ראש החולה ז' פעמים ואח"כ ישברנה בלד שמאל של פתח
דרך כניסה:

ד. מרו"ר. יקח לפורן של פרדה רגל שמאית ויעשן תחת החולה. וג"כ
יקח סילקא ויכתישנו וירחיחנו במים וימשה בשרו מהם ויתרפא בעז"ה:
ה. משדים. יקח עפר משלש דרכים. ועפר מן ז' תנורים. ועפר

ז' קברות וגם מינא והדם וסורא ויערצס במים וירחמס יחד וימשח
גופו בהם ז' ימים בכל יום פעם אחת:
חולה מן השמים. יבשל שעורים עם המים וישתה המים שלהם:
מלילית. יכתוב חותם שהע"ה שהשביע ללילית כשתראה חותמו
תצרת היא וחילותיה וכל מי שישאנהו עמו אין לה רשות להזיקו
ואם הוא בבית אינה נכנסת לאותו בית כלל:

ח. משמן. יקח בינה ויאמר עליה ז' פעמים יושג בסתר עליון
ויקפנה סביבות ראש החולה ז' פעמים וישברנה בלד שמאל
על פתח דרך כניסה:
ט. מהבית, יביאו בעבורו מים שלא ראו שמש ויקרא עליו ז' פ'
לדוד אל תתחר במרעים וכו' ע"ס המזמור וישתה מהם מעט
והשאר יפורס בד' פנות הבית ויתרפא בעז"י:

מראה הילדים

7.

ז' גו'ר. הזיווג באופן אחר, ערס כל יתשוב שם החתן ושם
אמון ושם הכלה ושם אמה, כל אחד לבדו וישליך אותם
ס' ג' יינינו חשבון קטן אם נשאר בידך אחד מלד החתן ומלד
הכלה ג' כ' אחד. ויהיו זל"ז שניהם. ואם מלד אחד א' ומלד הכ' ג'
שלוש יהיה ביניהם ואם מלד אחד א' ומלד השני ג' מריבה תהיה
ביניהם. ואם מאחד א' ומשני ד' יתקרבו ולא יעמדו ימים רבים.
ואם מאחד ח' ומשני ה' לא יתקרבו ואם יתקרבו ישאנו זה לזה.
ואם מאחד א' ומשני ו' יתקרבו ויהיה שלום ביניהם. ואם מאחד
א' ומשני ז' יתקרבו ויהיה שנאה ביניהם. ואם מאחד א' ומשני
ח' יתקרבו ויהיה שלום ביניהם. ואם מאחד א' ומשני ט' לא ישאנה
ויהיה שנאה ביניהם:

ואם ב' ב' יתקרבו ויהיו זל"ז. ואם ב' ג' יתקרבו ויתפרדו
משום שם רע. ואם ב' ד' יתקרבו ויתפרדו. ואם ב' ו' יתקרבו
יתקרבו ויתפרדו ותקח אחד מקרוביו. ואם ב' ו' יתקרבו משום
שם רע. ואם ב' ז' יתקרבו ויהיו זל"ז ואח"ך יתפרדו. ואם ב'
וח' לא יתקרבו ותם יתקרבו יהיה שנאה ומריבה ביניהם. ואם ב'
וט' יתקרבו ואהבה יהיה מאחד מביניהם:

ואם ג' ג' יתקרבו והוא יזנא והיא תזנא. ואם ג' ד' יתקרבו
וילא דבה רעה עליהם. ואם ג' ו' יתקרבו ויתפרדו. ואם
ג' ו' יתקרבו ויהיה שלום ביניהם. ואם ג' ו' יתקרבו ויריבו והאשה
תקלל בעלה. ואם ג' וח' יתקרבו ויהיו זל"ז. ואם ג' וט' לא
יתקרבו לעולם:

ואם ד' ד' לא יתקרבו לעולם. ואם ד' ו' יתקרבו ויתפרדו.
ואם ד' ו' לא יתקרבו לעולם. ואם ד' ו' יתקרבו ויהיו
זל"ז. ואם ד' וח' לא יתקרבו ואם יתקרבו יתפרדו. ואם ד' וט'
יתקרבו ויהיו זל"ז ואח"ך יתפרדו:

ואם ה' ה' יתחברו ואנשים רעים יפלו ביניהם מריבה וסוף
יתפרדו. ואם ה' ו' יתחברו תמיד. ואם ה' ו' יתחברו
ויריבו. ואם ה' וח' יתחברו ומשום ילד יתפרדו. ואם ה' וט' לא
יתחברו ואם יתחברו אח"ך יתפרדו:

ואם ו' ו' לא יתחברו בזמן שאביהם קיים. ואם ו' ו' לא יתחברו
מלד מריבת אשה. ואם ו' וח' יתחברו ויהיו זל"ז ואם
ו' וט' לא יתחברו ואם יתחברו תפרדו:

ואם ז' ו' לא יתחברו משום שם רע. ואם ז' וח' לא יתחברו. ואם ז' וט' יתחברו וסיפס לטובה:

ואם ח' ח' יתחברו ויהיו בדאגה ובסוף יתפרדו. ואם ח' וט' יתחברו ויהיה ביניהם מריבה תמיד:

ואם ט' וט' לא יתחברו לעולם:
(ח) **גורל**. היווג באופן אחר, דהיינו מחשוב החתן ושם אמו

לבד, ושם הרלה ושם אמה לבד, ותוליאם י"ב י"ב
והיה הנשאר תראה בלות. ותראה בארבע יסודות אש רוח מים
עפר. והמזלות י"ב. מלה (א) אריה (ה) קשת (ט) הם יסוד אש.
שור (ג) בתולה (ו) גדי (יוד) הם יסוד עפר. תאומים (ג)
מאזניים (ז) דלי (יא) הם יסוד רוח. סרטן (ד) עקרב (ח) דגים (כ)
הם יסוד מים. ואם יזדווגו איש ואשה ויהיה אחד מהם מיסוד
האש והשני מיסוד העפר לא ילlichו לפי שהאש לוכדת העפר
ואינו עוז: ואם יהיו שניהן מיסוד האש הם חומסין ממון אחרים
ואוכלים ולא יעמוד איש בפניהם אבל לבסוף לא יעלה בידם כלום:
ואם יהיו שניהם מיסוד העפר ילlichו בממון:

ואם יהיה אחד מהם מיסוד האש והשני מיסוד המים או ימות
האיש או תמות האשה בכל ענין: ואם יהיה אחד מיסוד
מים והשני מיסוד עפר ילlichו בממון שביסוד המים טובעים את
העפר וילlichו בממון: ואם יהיה אחד מהם רוח והשני אש ילlichו
בממון לפי שהרוח יוליך את האש:

ואם שניהם מיסוד הרוח ילlichו אבל קטנה תהיה ביניהם תמיד:
ואם שניהם מיסוד המים ילlichו שניהם לכל דבר שבעולם:

ואם יהיה אחד מהם מיסוד הרוח והשני מיסוד המים שלום יהיה
ביניהם וילlichו בכל ענין: ואם אחד מהם מיסוד הרוח והשני
מיסוד העפר לא ילlichו שניהם לפי שהרוח נוזח את העפר ומפזרו
לכל רוח: ולרץ לזוהר שלא תטעה בחשבון ותראה פלאות לפי
שהוא דבר מופלא בעיני בעלי התכונה ע"כ:

(ט) **גב**. לכאב הגב והפרקים ליתר הלימות אם ימשח בחלב חמור
מסוגל הרבה לכאב זה, ס' ימלט. נפשו ס' כ"ט ובס'
פרקי משה להרמב"ם מאמר פ"ב כתב וז"ל, וכל היוגים יודק
וינפס ויעשה בו רטיה בכאבי האברים הנשנים אשר תראה לחממם
וכן לחולי פלוג הראש שקיק"א או כאבי הראש וכף הרגלים וכאב

מראה הילדים

הגב והבטן והכליות והפרקים, ואני יודע איש אחד בזמננו זה שהיה משקה עלמות אדם ארופים [מומח] מבלי שיוודעו בהם והיה האיש הזה מבריא בעלמות האלה עם רב שהיה בהם הכפיה, וגם אותם שהיה בהם כאב הפרקים:

יוד גרון. שעלה בו מורסא יאכיליהו לנער אחד ג' ימים לחם תמר ותורמוס דוקא וישתה היין: זוג מעט וביס השלישי יוקח זבל שלו ויטגב ויבשח וילג בדבש ויוסס רעיה על הגרון שעלה בו המורסא שנטה לחות הגה הוא יתרפא, כן מלאתי כתוב בס' רפואות להרמב"ם הנקרא פרקי משה, עוד כתב הרב ז"ל שם וז"ל זבל התרנגול יושח ויעורב בחומץ חזק וישקה למי שהנקוה פטריות ואז יקרא ליחות עבות דביקות ויבריא בעזה":

יא גרון. לכאב בגרון ואני יכול לבלוע מאכל תיכף ומיד יקוץ דם בזרועו מלד הכאב ויולא דם כפי כחו ומבחין יסוך חמאה חדשה בלי מלח וזמן של עשב הנקרא קמומיל"א (בערבי באבונג') וזמן שקדים מתוקים וכרכום ויערב כל אל ויסוך הגרון ויעיל ובדוק עכ"ל בס' אביעם חידות:

יב גרון. כאב בגרון מותר לסוכו בשמן חזיר כי לא נאמר סיכה בכלל שמה רק בסיכה של תענוג וזו אינה של תענוג סברה קיזור תשובת הרא"ש ז"ל סי' ס' יעו"ש ס' רפואה וחיים:

יג גרון. מי שבא לו נזילה בגרונו וקולו לא ישמע שקורין רוגקו ישתה מעט רו"ס מעורב בדבש עם מים פושרים ויעיל לו בעזה"י ס' רפ"ח:

יד גרון. מי שאינו יכול לבלוע המאכל בגרונו כמו עלם וחתיכה קשה אז ישים רגליו במים קרים ויבלע ס' רפואה וחיים ועיין בס' מפעלות חלק"ם שהאריך בזה ילא עת"ק:

טו גרון. אם נכנס לו עלם או קוץ רגים בגרונו מביא מאותו המין ויניח לו על קרקדו ויאמר הכי חד חד נחית בלע בלע נחיד חד חד. והלחש הזה בדוק ומטוסה, שבת סו"פ במה חשה דס"ז ע"א יעו"ש, עוד אמרו שם בגמרא וז"ל לאידרא לימא הכי [ופירש"י לאידרא עלם של דג שישב בוטט] **ננעצתא כמחמ ננעלתה כתרים שיא שיא** ועיין הרשב"א

מראה הילדים

בתשובה ח"א סי' קי"ג ועיין עתרת החיים וס' ימלא חיים סי' יו"ד וס' רפ"ח פי"ב לך נא ראה:

(עו) **גרין** להולי הגרין קח לואת כלב לבנה ופולים מנוקים וישחוק הכל היטב הדק ויבשלם עם היין ויגשה תחבוסת על המקום מבחוק ויועיל סכ"י מבבל ועיין לעיל במע' אלף בד"ה אסכדא: (יו) **גידין** הנכווין תסיד עם שמן של תולעים של מטר בזה האופן שתקח תולעים של מטר הארוכים ושים בתוך

ללוחית שמורה וסתום פיה בשאור שלא ילאו ותעמיד הללוחית הנז' בתוך התנור שיעור שיאפה הכלק שעל פי הללוחית ואזי אותם תולעים ימסו ויהיו שמן ויסוך בהם הגידין הנז' ויועיל בזה"ל מפעלות אלף"ס. ע"א קח פולין שחירים ותבשל במים ותסיר מהם קליפתם ואח"ך תדוק הפולין היטב ותשים בהם שמן זית ותמשח הגידין. שם:

(יח) **גונת** עד שניהק לבו ואינו יכול להוליא קול מגרונו קח גופת יופים של הרעה הנקרא זנבו"ר וקלוך אותו וק. דק וישקה אותו בהלגליון הנקרא פיפ"א כמו שגתו עומון הנקרא טאכאקי' או עומבא'ק, אזי קח פואה הנקרא פאו"א וטחון עד אשר דק עם האלכזמא וסעוד בהם אליבא ריקניא ויועיל בזה"ל:

(יט) **גונת** הרבה הנקרא רווא"ח קח עשב הנקרא פיז"ל ובלה"ק נקרא רוע"א ובערבי נקרא ג'אדא'ז וערב בין חוק וסעוד בו ויועיל, מסכ"י רבני המערב ועיין לקמן מע' שי"ן, אות שיעול לך נא ראה ועיין אות ז' סי' ג':

(כ) **גונת** תמא רבי מרינוס אומר גונת יונק חלב בשבה מאי טעמא מפרק כלאחר יד הוא במקום לערא לא גזרו בה רבנן [כתבוב ד"ס ע"א].

(כא) **גיד** הנפוח, שרוף לובן ביזה עד שיעלה הקלף וקח לבונה וכתוש וערב עם הביזה הנז' וקח נעורת פשתן וטבול ומבוס ויועיל בזה"ל:

(כב) **גיד** הגשה כל אדם יזהר כשישן לא ישים ידו על גיד הגשה כי החלומות יבהלוהו, מהר"א מגרמזיא בפ"י כ"י פ' וישלח. מדב"ק:

(כג) **גב** לכאב הגב יקח קליפת עץ אגוז הנקרא בל"ע סווא'ך ויבשלו במים עד שיעמדו המים על החלי וישתה בבוקר אליבא ריקניא סכ"י מערב:

מראה הילדים

(ד) **גבורת** אנשים יקח חלי מדה אפונים הנקרא 'בל'ע' חומץ ובלע' גארבאנס'ס וישרה אותם במים וישתה מאותם המים כל היום ויתרפא ועיין לקמן מע' ח' בד"ה חלשות המשגל :
(ה) **גבורת** אנשים יקח שומים וביצים ובשר ושמן וזה ושמן שומשמן ופלפלן וקרנפול'ל וכמין כל אלו יעגן ויאכל אליבא ריקניא ז' ימים ויועיל בעה"ן, סכ"י :

(ו) **גבורת** אנשים והוא מחבני הרופאים שמי שיש לו חולשה דהיינו שמוריע במהרה ככה יעשה בימות הקיץ בבוקר בשעה שיקום ממשו יאחז מים קרים מן הבור וישב שם חליו התחתון דהיינו הגיד והבליס וישב שם כאשר יכול ככה יעשה ששה יום רלופין ויתרפא, ס' האח נפשו מערכת ג' :

(ז) **גבורת** אנשים יקח גמלים ויעגן בשמן וזה וימשח בהם בריס מילה או קח זרע הלפת ויערב עם בילה ויאכל אליבא ריקניא :

(ח) **גרב** לחולי גרב קח בלל וכחש אותו בחומץ וימשח עורו כמה פעמים ויתרפא סכ"י :

(ט) **גוף** מי שיש לו היק בגופו יקח קליפת עץ אגוז הנקרא 'בל'ע' סוואך' אונל'א ח' ויבשל עם ח"כ"א וביולה חיה ויאכל אליבא ריקניא וישליך כל מק שבגוף ואפילו סם המות סכ"י מערבי :

(ל) **גזירות** רעות, הכל תנוקות של בית רבן מבטלים ואמרו באסתר רבתי כי כ"ב אלף תינוקות היו לומדים אלל מרדכי ועלתה שועתם למדום ואפשר שבה חשבון כ"ב אלף נגד אותיות התורה שהם כ"ב, וכתבו רז"ל דאות אלף היתה כתובה אף והטיל הקב"ה למד וכשמבעלין התורה מסתלקת למד ונשאר אף ולכן לקח כ"ב אלף כ"ב נגד אותיות התורה אלף להחזיר למ"ד בתוך אף ויהיה אלף' ידורשי רשומות אסמכוהו אקרא ולשון רכה תשבר גר"ס, ולשון רכה תנוקות של בית רבן גזירות רעות מבטלין ר"ת תשבר גר"ס, כלומר לשון רכה שאין בה קושי ור"ל חטא והיא של תנוקות וכו', ואפשר לרמוז תשבר גר"ס גימטריא אלף' הק"ס אלף לתקן האלף הק"ס שם מע"ב שמות לחזק המזל כידוע :

(מ) **גורל** אם תרצה לדעת כוכב האיש והאשה ואם ילדיהו צווגם חשיב שמוס וכלול אותם ביחד ואח"ך תוסיף

מראה הילדים כת

על אותו הסך ששה עשר ואח"ך תכלול הכל ביחד ותשליכס ע' ט
ואס נשאר בידך ע' לעולם לא יקח אותה ואס יקח אותה לא
תפסק הקטטה, ואס נשאר ח' ילליוו בכל וכל' ימי חייהם בטוב,
ואס נשאר ז' ביחד ימיו וביחד ימותו וכל ימיהם בשלום, ואס נשאר
ו' שגאה תהיה ביניהם ועניות כי שבתאי כוכבם, ואס נשאר ה' או
ד' אהבה תהיה ביניהם ופרנסתם ממרחק תבוא, ואס נשאר ג'
שגאה תהיה ביניהם המיד כי בראש דלי כוכבם, ואס נשאר ב'
הרומה והללחה ושלום יהיה ביניהם תמיד כי מוגה כוכבם :

לב) **גניבה**. הרומה לידע הגנב כתוב על קלף לזי ותלה על
ואר התרנגול וכשיראה לגנב יעלה על ראשו ויקרא,

וזהו מה שתכתוב **קנני"ן קקנר"י ו"ה קנ"י וו"ף :**
לב) **גניבה**, כתוב

על חתיכת פת לחס אלו השמות ותן להחשודים לאכול
ומי שגנב לא יוכל לבלוע הפת, וזהו מה שתכתוב, **אנופ"ה**

נופ"ה ופ"ה, פ"ה, אנופ"ה נופ"ה ופ"ה פ"ה.

סא"ה הבר"ב בממ"ה תנע"ה הדר"ס :

סכ"י : ובס' אצטעה חידות כתב שיקח חתיכות קטנות של קלף
כשר וכתוב על כל א' וא' שם החשודים וקח כלי חרס מלא מים
וסן הכתובים בשוכה ואמור עליו מזמור י"ט בתהלים ג"פ ואותו
שם של הגנב ירד למטה ב"מ ס' ת"א, וסגולה להחזיר הגניבה
יקח גבינה קשה וכתוב אלו השמות בכתובה חמה ותגין ותן לכל
החשודים לאכול מן הגבינה והגנב יפול למשכב תוך ג' ימים, ואלו
הם השמות, **העפר"ה עלתא"ג**, מסכ"י, וסגולה לידע מי
גנב הגבינה כתוב בעוגה ותן לחשודים

לאכול ומי שגנב לא יוכל לבלוע, וזמ"ש, **סא"ה ס"ה א"ה**
סלכ"א בסלמ"א ס' שרשי

השמות. ובס' האח נפשנו כתב אם גנבו
ממך דבר קטן גדון שבבית ותלה אותו מחוץ לבית ולא יטח הגנב
עד שיחזיר הגניבה כ"י, או כתוב על גבינה קשה אלו השמות
אהע"פ ה"ב עלתא"ג בכתובה חמה ותגין השמות
היואלים מפסוק א'תה ה'אל

מראה הילדים

ע'ושה פ'לא ומפסוק לא תגנוב מר"ת הפסוק ומס"ת, והגבינה יהיה מהלכ שחלב ע"י עברית שפסק הוסת שלה ומן להנחשדים לאכונ מן הגבינה והגנב לא יוכל לבולעו כי יפול למשכב בשביל זה, מכתבי ריב"ש ז"ל והוא בדוק, ולפי זה מ"ש לעיל אביעה חידות מסכ"י הוא טעות וזה הוא עיקר, ובס' רפ"ח סי' ל"ז כתב וז"ל לחשוד כתוב על פת לחם או גבינה פסוק אלה פיסו מלא ומרמות ומוך תחת לשונו עמל ואון ומן לחשוד לאכול ולא יוכל לבלוע עד שיודה:

מערכת ד'.

(א) **דאגה.** ידוע שהדאגה קשה לגוף יותר מסס המות רח"ל ורז"ל אמרו אנחה שוברת חלי גופו של אדם יע"ש וע"י הדאגה קופלת עליו זקנה וימיו יכלו באפס תקוה וכמה מקרים רעים ימשך ממנה לאדם כמ"ש במ"א ועיני ראתה בס' נחמד ס' לרי היגון ד"ע ע"א ותכלית הס' ההוא להמציא סגולות להשקיט היגון ואנחה יעו"ש דבריו כי נעמו ושם מביא נוסח כתב אלכסנדרוס מוקדון לאמו קודם מותו וזה תוארו אמי דעי שכל מה שתחת ההויס וההפסד אבד וכלה, ובגך לא היה רועה לנפשו ממדת הקטנים מהמלכים ואת לא תרני לנפשך ביום מותי כמו הקטנות האמהות מהמלכים, ובעת שיתאמה אללך יום מותי זו לבנות מדינה גדולה וזו שיתקבצו אליך כל שרי מלוכה וכל אנשי המלכים ליום מועד ויהיה זה היום יום משתה ושמחה בזה המדינה, וזו שיאמרו לקרואים שלא יכנס לבית משתה השמחה הזאת שום אדם שקרא לו מקרה רע או תלזה למען לא יהיה אצל בשמחה זו כלל, ושום רעדה בגילה, היפך משאר אבלי בני אדם שהם בדאגה ויגון, ואמנם תהיה זאת השמחה שלימה מבלי מחשבה וער כלל, ויהי היום שידעה יום מותו עשתה ככל אשר צוה עליה בנה וזוהי לקרוא לכל אנשי המלכות לכל מי שלא עבר עליו יגון ותלזה ויהי יום המועד לא בא גם אחד מהם כלל ושאלה הם אלכסנדרוס מדוע לא באו אל המשתה וענו ואמרו מפני שאתה ציוותה שלא יבא מי שעבר עליו תלזה וכולם עברו עליהם נרות ולא נמלט שום אדם מהם כלל על כן לא באו, אז הרימה קולה ואמרה אלכסנדרוס בני הלא חכמתך

מראשיתך עד אחריתך יאחה חפלת לנחמני נחמה שנימה להראות כי אין בתלאות חדוש בעולם ואין שום אדם שלא עבר עליו רוח קנאה ויגון וכו', ושלה אגרת אחרת לאמו טרם מותו הלא מדעי אמי כי אין נמצא לבני אדם מלכות המידי או ענין שיסחר עדי עד, הלא תראי עץ רענן היאך ירעיש ויפולו עליו. אמי ראה העשב בבקר לה ובערב יבש, אמי הלא תראי כוכבים ומזלות מחשיכים עהם, לכן אמי הטערי והנקי מהיגון ואנחה והכיני לקראתי להיות אמי וכן כהב לס אריסטולוס רבו לנחמס יעוש"ב. סוף דבר העולם הזה דומה לגלגל אחד יורד ואחד עולה, זה שוקט וזה גולה, זה נכבד וזה נקלה, זה לחיים וזה נחלה, וסוף סוף ימהרה העוה"ז כלבוס תחליפס ויחלופו וברוך אל חי לעד וקום לגלגל ע"כ מ"כ בס' נפלאים מעשיך:

(ב) **דבר.** אין לבזות כל דבר הלא תראה קיסם המוטל באשפה יכול לכתוב בו להחיר עגונה, קרבן מנחה ס' שס"ג ע"ש ס' דבש לפי מערכת ד':

(ג) **דבורים.** אם תבשלים במים ואיזה אבר שתרחון באותה המים מתעבה בלי שום כאב, ואם תרזה להחזירו כמות שהיה השים עליו לרי הנקרא בלע"ז תריא"ק ס' כ"י בבלי ושם כתוב אם תאכל האשה דבורה אחת לא תתעבר שנה אחת ואם תאכל ב' לא תתעבר ב' שנים:

(ד) **דדים.** לכאב דדי אשי קח קמח שעורים מנופה היטב וילוש במי ורדים וקח חלמון בילה ומעט סוקא"ר דק ותערב הכל ותעשה תחבושת על דדיה וצדוק עוד סגולה לפילו יכתוב השמות כזה

אבו סוסיא
אבו סוסי

על גבי הדד במעט רוק ויהיה הכתיבה ללד חון וישים איזה דבר עליו להדקו היטב ולקשורו ע"כ ס' רפואה ומיים:

(ה) **דדים.** שנפתחו מוארא"ם או פלומ'ס תמשחם בדם נידה או כשתשמש עם בעלה אחר תשמים תמשת דדיה בסמרטוט הקיטת או יקח מעט ורדים, ולבונה ושעור לבנה ושומן תרגולת משקל שזה לכל אחד יעשה רעיה עליהם, ס' כ"י:

(ו) **דבור.** לחינוק שאינו מדבר יתנו לו לאכול פוסקוק'ס ובעת שאוכל יאמרו פסוק יחזקאל ס' מ"ז ויהי פריי למאכל ועלהו לתרופה כפי פירוש רש"י שם:

מראה הידדים

(ז) **דבור.** למי שאבד הדבור פתאום מפיו תן לו לשמות איזה משהק זרע כריב הנקרא קו"ל וידבר מיד. ע"א למי שאבד ממנו הדבור מחמת איזה חולי תקח חמו אלבעו השני הנקרא אלבע ותניח אותו תוך רחמה באותו מקום ואח"ך תניח אותו תוך פיו של החולה ויתרפא בעזה"י, ס' רפו"ת, ובס' האח נפשו כתב וז"ל למי שאבד הדבור ממנו מחמת חולי או דבר אחר קח תרנגולה ושחוט אותה וקודם שתלא נפשה קח הכבד ובלהו על הגחלים מעט ושחקהו מהר וערבהו עם מעט יין ותן לו לשמות: (ח) **דבר** נפלא. לילך הבהמה אחר האדם בלי הבאה לך לחדר ששומרת שם הבהמה וקח הזבל וקש ששומרת עליה הבהמה ברגל ימין ושים אותו זבל וקש תחת זרוע ימיןך תוך השחי מקום גידול השער וילך אחריה בלי הבאה, ס' ח"א סגולות ורפואות אות ז':

(ט) **דברים.** סגולה למדבר כשהוא ישן, ישא עליו שן כלב ולא ידבר עוד בשינה ס' הזכירה:

(י) **דם.** לעזור דם הנחירים כתב בס' מת"ל דקט"ז רע"ב וז"ל להעמיד הדם היולא מנחיריו ואילין כתוב בדמו על מלחו ואחור ז' פעמים משביע אני עליך **סילונ"א סרת"א** בשם **ח"י ח"י י"ה יקו"ק** לבאות

שהשביע יאושוע את השמש ועמוד כך יעמוד הדם הזה מפז"פ א' א' א' א' ס' ס' ס', ספר רפואה ומיים מאומיר [אמ"ה אין עושין זה אלא אם הוא בסכנה וכמ"ס בהקדמתי ס' הנו' יעו"ש], לדם היולא כתוב במלח האיש בירונק"ש ולאשה בירונקיס"ה ויעזור בדו"מ, ע"א יקח אורטיגאס ושפסף בכפות הידים, ז' יקח מעצב קארא הנקרא דורו בעמודים וישים על מלחו, ג' ישים אבן הנקרא ישפה והוא הנקרא ישפ"ו, ד' מהדס היולא מנחירים כשהוא נקלש יקלה אותו קלוי באש עד שמקשה הרבה שידוק אותו הדק היטב עד שיהיה דק הרבה וישאוף אותו בנחירים כמו ששואף העצאק"ו, וזהו כ"ה בירמיה ס' ל' כי אעלה ארובה לך וממכותיך ארפאך דהיינו מהמכה עצמה שהיא דם מש יבא לך רפואה וק"ל:

(יא) **דם.** מי שרוקק דם או משתין דם ישמה חלב שקדים ויתרפא ס' סגולות ורפואות אשכנזי:

מראה הילדים

7

(יב) **דבור**. מי שנאלץ פתאום רח"ל תשים בפיו קליפת התרנגול ותראה פלאות שם, ע"א קח ערבה ישנה ואפיקומן ותכתשם הדק היטב ותשים במאכל ווישים בפיו שם:

(יג) **דירה**. אם תרצה לדור בבית חדש יקח מחשין חדשים כמנין הפתחים שבבית ובערב יתנם בכל סיפי הבית שהם למטה ויאמר הריני עושה מעשה של ברזל להדמך מכל רוחות רעות ומכל חולאים רעים וקשים רח"ל ס' סגולות אשכנזי:

(יד) **דם**. לעזר דם מילה או החוטם קח חומץ ושרוף אותו ותן עליהם ותיקף ומיד יפסיק. מנחת יעקב סולת: ע"א קח קליפת ביצה ויש אומרים שילא ממנה אפרוח וישרוף אותו ויניח על הדם ויפסוק, או יקח מן הדם עלמו וישרפנו לאפר וישים אותו אפר על החוטם או על המילה ויועיל כ"י:

(טו) **דם**. לעזר דם נדה ר"ל לאשה שאינה נטהרת לבעלה יקח זב"ד אל צה"ר שקורין אותו בלשון תוגרמה קופ"ק דייני' משקל ז' דרהס וז' או ג' נפרדעים קטנים וישרוף כל אחד לבדו ויכתוש אותם דק דק עד לעפר ואח"ך יקח שמן שקדים מתוקים משקל עשרה דרהס ושעור לבנה ארבע דרהס ויתוך השעור בשמן המ' ואח"ך יתן העפר המ' בחוכם ותשתה אותו ונטהרת והיא ברו"מ, וזה מועיל גם כן להריון, ועיין מע' ה' ואני בעניי בדקתי אותה כמה פעמים:

(טז) **דמעה**. הבכיה לחניקות היא מועלת כמ"ש בס' דבק מאח ובס' נפלאים מעשיך בדם לוקמים מוקה וכמ"ש שמואל במס' [שבת דק"א] דמעטא עד ארבעין שנין הדרא מבאן ואילך לא הדרא כי בעת הבכיה מוקה למאור העינים ב"מ ועינים הנזולות דמועות רפואתם עיין בס' נפלאים מעשיך סי' ד' די"ח ע"ב וז"ל לדמעה היוולדה מן העין המיד יקח חלמית ויערבה עם מעט דבש ויכחול בו העין או יקח מיר הנקרא מס'ך חלק אחד וכרכוס ג' חלקים וישחקם ויכחול העין ויתרפא ועיין לקמן מע' ע':

(יז) **דגים**. קטנים הרגיל בהם אינו בא לידי חולי מעים ולא עוד אלא שמפרין ומרביין ומברין כל גופו של אדם מס' ברכות פ"ו ד"מ יעו"ש:

(יח) **דבור**. מי שנאלץ דבורו כחוב צניח ושים תחת לשונו גם אם הוא נוטה למות וזהו מה שתכתוב ב"מ

מראה הילדים

במ"י תמ"ב והוא יולא מפסיק כ"י ז"י תש"ק ואפלט"ו
ויתרפא בעה"י:

יט) דם. מי שיולה דם מתועמו תעשה שרעוט מחועמו על
מלתו עד החוטם ואח"ך יכתוב מאותו הדם אלו השמות

שוחא"מ אגל"א ויפסוק הדם בעה"י מס' כ"י:

כ) דם. אשה הרואה דם בלא עת נדמה תקח ג' צללים שלוקים
ביין היעב ותאכל ג' ימים אליבא ריקניא, מס' כ"י רבני
מערב ועיין לעיל מע' ו' אות וסת יעו"ש:

כא) דם. המאכיל דם האדם לחתול נעשה תלש אותו אדם כ"כ
רש"י ז"ל במס' שבת דע"ה בוע"ב הוב"ד בספר שמירת
הכפף ועיין תוס' גדה י"ז ד"ה שורפן וכנראה משם שאפילו נשרף
הדם יזיק ולכן אין לשרוף דמו להעמיד הדם הבא מן הנחיריים
כנז' לעיל סי' י"ד:

כב) דם. לאשה שהיא עוזרה מדם נדמה יקח כרפס שהוא עלים
של אפיו ויבשלנו עם יין וישתה בכל יום בעת וסתה
כוס של רביעית אליבא ריקניא ואח"ך תאכל ותשתה כה תעשה
ג' ימים רלופים, לדם הנידה ורקיקת דם ושלשול יועיל ארנבת, מת"ל
דע"א ע"ד:

כג) דם. אשה ששופעת דם תשתה חלב עזים ותרחץ בגולת
עזים ותעשן בלבונה ותכתוב חותיות ל"א אחד ותשא
עליה לקוטי מהר"ן:

כד) דמיון. לבעל דמיונות ופחד ובהלה כתוב על עוגה של קמח
שנילושה בחלב אשה מינקת בת מינקת כלומר שתהיה
האשה ואמה שתיקן מינקות בן או בת וקח חלב של אחת מהם ולוש
בו העוגה הנז' ותכתוב עליה אלו השמות הקדושים, וזהו מ"ש
יהוד"י אג"י יהוד"י אהי"ה יהוד"י אמו"ת

יהוד"י יהוד"י יהוד"י ותאפה אותה בטברה ותאכל אותה
כולה ולא יפול ממנו מאומה לארץ

ויתרפא מיד בעה"י עכ"ל ס' כ"י כמהרי"ץ ועיי"ל מערכת ש"ן
ערך שמד שהוא בשינוי קלת ואמה תבחר ותקרב:

כה) דם. היולא מהוורדין ומכל מקום מהנוף אם ישרפו הנפרדע
באש יעזר כל הדם הנז' באפר הנז' ס' רפואות וסגולות אשכנזי:

(כו) **רם**. אשה שאינה נטהרת לבעלה תהא ג' או ד' אלמונים ותשרוף אותם ותכתוש עד לעפר דק ותן לה צבוקר אליבא ריקניא דהיינו קודם הקאב"י תשתה אותם במעט חלב או יין או מים וכן תעשה ג' ימים רלופים או יותר והוא בדוק ומטובה מ"ס. ע"א תשתה לובן בילה עם קוניא"ק ביין שרוף או תקח סובין ותערבם עם דבש ותתן על האש עם מעט פלפל ותאכל צבוקר אליבא ריקניא מ"ס, ע"א קח לפרדע גדולה נקיבה ודוקא אותן המזיין בנהר ותשרוף אותה לעפר ואפר בתוך טייג"ל חדש של הצורפים דהיינו שתעמיד הטייג"ל ר"ל קדירה בתוך אש עד שיתלהב ויתלבן הקדירה והשרוף הלפרדע בתוכו ותקח האפר ותשים בכים קטן של פשתן ותתלה ברצועה של עור ולריך שתהיה הרצועה חדשה ולתלות על לואר האשה דוקא והזהר שלא לשנות דבר אחד ממנה רק לעשות בכל האופנים הנזכרים, עוד סגולה לעזור דם נדה קח קליפת בינה כשיאל ממנה אפרוח ועדין לא נפלה הקליפה לארץ ותכתוש אותה דק ותן בתוך משקה וישתה עם כף של כסף, ע"א קח לבנים קדמונים ותלבנם באור ותזרוק עליהם יין אדום ואבק לבנה ותתעשן מלמטה ויתמיד ויועיל, ע"א תקיז בתחלה ע"י ואח"ך ברגליה ולא להיפק, ע"א אם תתלה עלם חזיר על אשה כי יזב זב דמה ימים רבים יפסיקו:

(כז) **רבה** רעה המוליד מקצרגין עליו מלמעלה והתיקון לומר פסוק נשבע ה' ולא ינחם ויכיון בשם היואל מאותיות שניות **שהד"נ** נגיד ומלה דל"ז ע"ב:

(כח) **דודאים**. כתב בס' שער הגלגולים הקדמה ל"ו וז"ל עשב הם בלשון תרגום יברוחין וכן בל"ע יאברוח' ומולידים פירות הנקראים תפוחים שונים הגה אחיזתם וכו' ובמדרש רבה כתב וימלא דודאים בשדה ר"י בר סימון אומר פרי של חילן ששמו מייש עכ"ל, ויש מפרשים שהוא מין עשב מריח טוב ויש מפרשים שהוא מין שושנה מיניתש"י בלע"ז, ועיין בראב"ע ס' וילא על פסוק וילך ראובן וז"ל דודאים אמר המתרגם יברוחין וכן יקראו בלשון ישמעאל ויש להם ריח טוב וכן כתוב הדודאים נתנו ריח והם על לורת בן אדם כי יש להם דמות ראש וידיים ואנכי לא ידעתי למה יועילו להריון בעבור שתולדתם קרה, והרב בעל הטורים כתב דודאים בגימטריא כאדם והרמב"ן כתב וז"ל דודאים סיגלי

מראה הילדים

ובלשון ישמעאל יאסמין, כך מלאתי בפירוש רש"י ואינו כן כי יאסמין בלשון ערבי כך שמו מדברי רבותינו כדאמרין בפרק במה עומטין האי כוספא דיאסמין שרי. וסיגלי אומרים שהם בנפסג"ש שאמרו רז"ל שמזכרין עליהם בורא עשבי בשמים אבל אין זמנם בימי קציר חטים אולי מלאם שם במקרה והראוי לקבל בדודאים דעת אונקלוס שתרגם בהן יברומין. והנכון כי רלטה בהן להשתעשע ולהתענג בריחן כי בחילה נפקדה רחל לא בדרך הרפואות וראובן הביא ענפי הדודאים הוא הפרי והוא כדמות תפוחים ויש להם הריח הטוב אבל השורש שהוא העשוי בנורת ראש וידים לא הביא. והשרש הוא שאומרים עליו האנשים שהוא מועיל להריון ואם הדבר אמת הוא בסגולה בהן לא בטבע אבל לא ראיתי כן באחד מספרי הרפואות המדברים בהם, ובס' האח נפשו כתב וז"ל למודעי אני לריך כי בהיותי בעיר תהלה אומיר יע"א בא שך אחד מארץ החאג'ים שלהם והוא היה אומר שבקי באלו הרפואות והלכתי אללו בעבור אשה אחת ודברתי עמו כל ערבי ואמר לי יודע אתה מה אני נותן רפואה לזאת האשה ואמרתי לו לאו ואמר לי יודע אתה רחל אמנו מהיכן נתעברה מדודאים מזה אני נותן לזאת האשה והוא דבר יקר הרבה וחיליתי פניו ליתן לי מעט בכסף מלא ונתן לי מעט ודמותו כמו שורש ואומרים שהוא נורת בן אדם ואני ראיתי אותו קרוב לנורת בן אדם ולקחתי ממנו חתיכה אחת והלכתי להראותה לחכמי הרפאים אשר באומיר יע"א ואמרו לי המין הזה מחזיקים אותו אנשי התוגרמים לדודאים אבל אינו זה, ושאלתי אם יזיק באכילתו אמרו אם יאכל אדם ששה דרה"ס מזה לקצרות יובל ישוב אל עפר הארץ כשהיה ואם יאכל ארבע נכנס בסכנה ואם יאכל שנים יהיה לו שלשול הרבה, וכשמעי כך זחלתי ואירא ברוך ה' שלא הביא תקלה על ידי עב"ל, ואנכי הרא"ה בהיותי בעוב"י בבבל בבית אסובי סי' אברהם שינא הי"ו קנה בשבילי זוג אחד של דודאים מחוברים יחד וזכר ונקבה כלבה שגל לימינו ונתתי מהם לכמה עקרות יש מהם שנפקדו ויש מהם שלא נפקדו ורבים שואלים הלכו בו דאם הם מסוגלים להריון למה לא הועילו לכל? והחזרתי להם תשובה שמי שגופה זך ונקי ואין בו שום חולי אלא טבע עקרות אזי מועיל להם כמו שהועיל לרחל אמנו אבל מי שיש לה איזה חולי או איזה היקף בגופה אזי לא יועיל ולא ייל:

מערכת ה.

(א) ה'א. חתיכת כסף או שאר מתכות עשויה בצורת ה' לשאת אותה עליו מועיל לעין הרע ילקוט ראובני פרשת ויחי, וכן נהגו בארץ הלזי רבים עכ"ל מדב"ק, ומלאתי כתוב בס' המטעמים וז"ל טס של כסף או נחשת וחרות בו אות ה"א ותולין על הילדים הטעם הוא משום מ"ש ציור"ד סי' ש"ה סעיף ט"ז וז"ל עבר האב ולא פדה הבכור כשיגדל חייב לפדות את עלמו ויש מי שכתב דכותבין לו טס של כסף ועליו ה"א שידע שלא נשדה כדי לפדות עלמו כשיגדל עכ"ל, ומקודם היו ב"ד תולים טסין הגז' רק לבכורות יתומים וכדומה שלא נפרדו ואת"ך נתקנאו בהן שאר תנוקות ואמותיהם חשבו שיש בזה שום סגולה ותלו גם כן הם לבניהם טס כזה, או משום שמצינו שאות ה"א מסוגלת לזרע כדכתיב ה'א לכם זרע וכן גם לאברהם ושרה וליוסף ניתן להם ה'א, ע"כ, יעו"ש:

(ב) השתנה. לקושי ההשתנה, מלאתי כתוב בס' נפלאים מעשיך אות פ"א וז"ל אם תבלע ז' פשפשינ הנקראים באק' בל"ע אם יבלעם חיים יועילו לנשיכת הנחש הממית ואם יושם עפרם צפי האמה ירפה חולי קושי השתנה, שלטי הגבורים עכ"ל. ובס' סגולות ורפואות מרבני אשכנז כתב למי שאינו יכול להשתין יועיל לו עפר לחי האב משקל חצי אונקיא עם יין לבן טוב: ע"א לעלירת השתן ימשה האבר בשמן ארנבת או קליפת ביצה מנוקה מהקרום וישתק ויערב משקלה לוקר ויקח בצוקר אליבא ריקניא ויתמיד המרחץ החם במים ויקנה בהאמה חלב אשה ושמן ויאליד או יכניס ב' או ג' כניס ס' הגז'. ובס' כ"י כתב וז"ל לכאב ההשתנה קח זרע בללים וזרע אבטימים וידוך אותן היטב ויערבם במים וישתה ויתרפא בע"ה: ע"א יקח סח' הנקרא בעטראן, ותניחו במים לילה ח' החת אויר השמים וכטנו בנפה ויקח לקרווי"א וליאנסו"ן וסומסום יעשם בתוך פיו וישתה אתריסם זה המים של סח' ז' ימים רלופין ויתרפא בע"ה: ע"א יקח לירעה וימשה אותה במים וישתה המים ויועיל בע"ה, ע"א יקח חלי אונגל קלת וג' אונגל שום בלא קליפה וירוק אותן ויערבם ויבשלם בדבש ויאכל בהם ג' ימים: ע"א קח בלל לבן וכתשהו במכתשת וסחוט

מראה הירדים

מימיו וזן בו מעט מזעיר ועפ'ראן כחוש וישתה מאותן המים כוס בבוקר וכוס בערב ו' ימים רלופים ויתרפא בזה": ע"א ישתה שמן שקדים מרים או שמן תזיר או לבונה וליאת עכברים שחוקים ומעורבין במים או ביון, ישחוק זרע גד וזרע שומ'אר שקורין בל"א אובלין וזרע למוות ויבשלם בדבש ויאכל אליבא ריקניא וישתה מהם ד' אונסאס מים המגרים השתן ויזהר מחלב וגבינה ושאר מאכלים העבים ואם חרד האבן לאמה ירחן האמה במים חמין עד שמתאדם ויטיף בהם שמן חם ותמליץ בה, ואם האבן גדולה עד שהסתום פי האמה יכניס בלמה מכתול וידחה אותו ממקומו או ישכבהו על ערפו ויגבהו על רגליו והוא יפול וגם יסוך עוברו בשומן נחש או ימשה השחי שלו בשמן ארנבה או יקח שני דרהס קליפת בינה המנוקה מקרוס הדבוק בה וישתקנה היטב ויערב עם סוק'ר משקלו וישתה בבקר או יכניס ב' כניס או ג' בגיד וירגיל במים חמין וליכנס למרחץ ולהזיע תמיד: ע"א ישים פרעוש הנקרא בלע"ז פולגא בנקב קשתן ויתרפא מסכ"י, או ימשה פי האמה בשמן שמעין בו עקרבס ויפיל בע"ה: ע"א קח מרת שור ותשרה במים חמין מאד ג' ימים ובאותן המים ירחן האמה וישתין, או יקח זבל העכברים מבושל במים ויעבול האמה בלחות המים ויזב מאד אם אח"ך תמשה האמה בשמן שפן או שמן חתול מעורב במעט פיסריליי, והוא בדוק שס. או יקח [עשב] מלשון השור וישרה אותו ביון יסן עד שיזילא כח העשב הנז' וישתה:

ג) השתנה. מי שיש לו חולי שאינו יכול להעמיד השתן יס להחיר לשרוף זגב עכבר עד שיהיה כעפר דזו היא רפואתו לתת לו לשתותו אמנם כ"ע מודו דאם אפשר בלא מאכל איסור אין להחיר אפילו איסור קל ואם אי אפשר בלאו הכי והוא חולי שיש בו סכנה מי יאסור אפילו איסור חמור חוץ מאותם שאסרו ז"ל הרב עקרי הד"ע ס' ע"ו אות ג'. וזכור לאברהם יור"ד אות ח', ע"א מי שאינו יכול לעזור השתן ולעכב אותו ישרוף פרסות של עזים וישתה האפר ביין שלשים יום רלופים ויתרפא, או ידוך אגוז מושקט הנקרא בל"ע גוז'ת ט"ב ויערבנה עם יין וישתה או יתעכב ולא ישתין בכל שעה ורגע, עיין בס' נפלאים מעשיך ובסכ"י מערבי :

(ד) **השתנה**. למשחין במטה בלא ידיעה, כרות מקום הבגד שמשחין בו ושרוף אותו והסקרו אפרו עם יין ויועיל בעה"י, או ישרוף זב עכבר והסקרו אפרו עם יין ויתרפא, ס' זכירה. ובס' סגולות ורפואות כתב יקח שלחופית של כבשים או של עזים וישרוף לעפר ויתן לשחות בחומץ ומים ויועיל בצזה"י. ע"א יקח לואה של הרנגולת שרופה עד לאבק דק ותתן באכילה או בשתייה לאכול בלי ידיעתו ויתרפא ובחון הוא, ע"א ישרוף פרסות עזים באש וישתה אפרן ביין חי משני ימים לשני ימים אליבא ריקניא או הסקרו לפרני עז ומים שרופים, או מות ארנבת מבושל ביין, ע"א קח דם עמודים וערב עם חלב אשה ותן לו לשחות ג' לילות רגופים קודם שינה ס' כ"י מערבי:

(ה) **הריון**. מסורה בידנו שבמשך הזמן שהיה אשמדאי אלל שלמה המלך ע"ה גילה לו סודות עמוקים וגם הרבה סגולות ורפואות כאשר למראה עיניו היו כמה ענינים בכתיב ריב"ש ז"ל ובתוכם ראיתי בזה הלשון שאל שלמה המלך ע"ה את אשמדאי מלכא דשידי מאיזה סיבות אין אשה מתעברת ומה היא רפואתה, אמ"ל שבע רוחין איחא ואלו הן רוח קדמאה בעת שבעלה נזקק עמה מתמלא גופה יעה ונדמה בלבה כאלו כל איבריה ועלמיותיה משתברין, רוח תנינא נראה לה כאב בסחרא דילה וחוששת בראשה, רוח תליהא אינה שבעה מתשמים, רוח רביעאה הפרוס דם ואינו ארום אלא כרחילת בשר, רוח חמשהא כשהיא ישנה נדמה לה כאלו שוכב בעלה עמה, רוח שתיאה מארבת בנדתה ב' או ג' חדשים, רוח שביעאה בזמן לאח נדמה מרגשת לער ומכאוב ברחמה, אלו הם הסיבות המעכבות הריון, ורפואות לכל הנ"ל הם כך כנגד רוח א' תקח רחם ואבה ושים בלמר ותשים ברחם האשה אחר עהרתה מנדתה ג' ימים וישכב עמה בעלה ויברח הרוח ותקבל הריון, כנגד רוח ב' קח רחם פרידה ותשים ברחמה באופן הנ"ל, וכנגד רוח ג' כששוכב עמה בעלה ויתקדר הרחם תקח מאותו הזרע ותשים בלמר בתוך הרחם, וכנגד רוח ד' תשים מרה של דיב בלמר בתוך רחמה אחר עהרתה ג' ימים וישכב עמה בעלה ותחעבר. וכנגד רוח ה' קח מרה של זאב עם אטריפלי תמלא ברובלים ושים ברחם ותחעבר, וכנגד רוח ו' קח דבש שלא עלה על האש וחלב דוב ומרה של קיפוד ושיכ בלמר ברחמה ותקבל הריון, לרוח ז' קח מרה של שועל וכבד של קיפוד

מראה הילדים

ושים ברחמה אחר שכיבה ותקבל הריון, וקודם שתעשה רפואה הנ"ל תקח עפ"י שקורין גליש בלי נקב ותכרוך אותו באיזה דבר שמראה ותקשור בחוט ושים ברחם אחר טהרה ג' ימים ואח"ך תשבר העפ"ן ואם תמלא שם חולעים שמורים אין לה תקנה ואם לאו יש לה תקנה, ואם תמלא חולעים אדומים בודאי היא ראויה להריון, ועוד ידי נטויה לכתוב לקמן סגולות לבחון ולנסות אם האשה ראויה לקבל הריון, ע"א להריון קח עור של שועל ושדוף אותו אל עפר ואפר ותן אפרו במים ותשתה האשה מהם ג' ימים ותתעבר בעזה"י ס' חולדות אדם, ובס' כ"י מ... מלאכי כתוב וז"ל אמרו הפלוסופים י"ב דברים מעכבים את האשה מלהתעבר ואלו הם:

א. מפי כתפי הרחם וסימנה כשמשתמשת מטתה מרגשת בראשה כאב הרבה, רפואתה שתערב ביזיר קיטאן עם מרת עורב ובליל טבילתה תמשה פי הרחם והבעל ימשה אברו וישמש מטתו:
ב. מרוחות אשר בפי הרחם וסי' לזה כאשר משמשת מטתה מרעישין איברייה, רפואתה תכתוש חלחית עש שמן שומשמן ובשעת תשמים ימשחו שניהם כנ"ל:

ג. מבשר הנוסף ברחם וסי' לזה שמרגשת כאב ברחמה, רפואתה פלפלין וכמון תשחק בשמן חרדל ובשעת תשמים ימשחו שניהם כנ"ל:

ד. מחולעת בפי הרחם ששואפת הזרע וסי' לזה שמרגשת בשעת תשמים כאב החזה, ורפואתה תקח מרת' תרנגולת שחורה ומס'ך ודה"ר פלפ"ל ותשחקם ובשעת תשמים ימשחו שניהם כנ"ל:

ה. מהחום אשר בבית הרחם וסי' לזה כאשר משמשת מטתה אינה מרגשת שום קושי, ורפואתה תקח מפ"ך וזעפר"אן ומי ורדים ובשעת תשמים ימשחו שניהם:

ו. שמרגשת כאב רגלים בשעת תשמים, רפואתה זרע למר גפן ושמן בלים וזרנב"ד והליל"ג יחד כולם תערבם בחמאת בקר ודבש ועם למר תמורתה תשאל ברחמה ג' ימים:

ז. שיש לה קרירות ברחמה והסי' לזה כשמשתמשת תרגיש כאב לבה עם השדרה, ורפואתה תקח עלי הדם ועלי אחרוג ותכתוש היטב ותערב עם דבש ותשא ברחמה ג' ימים:

ח. שיש לה רוח בקרבה וסי' לזה בשעת תשמים תרגיש מעיה וירכותיה כואבות, ורפואתה תקח תמרה יבשה עם גרעינתה ותלוש במי כרפס ותשתה ג' ימים. ר"פ:

מ' מכשפים שבאו לה, ורפואתה תקח שמן מז' בתים שלא יהיה בהם עקר ועקרה ותקח עלין משכבה אילנות שעושים פרי ותשחוק הכל ביחד ותניחם חחת הכוכבים ואח"ך תמשח כל גופה ג' ימים רלופים: **י"ד.** מסיבת עקרות והסימן כשמשמשת ורפרף הלחי שלה ותהעמש עמושים הרבה ויהיה טעם פיה מר כלענה, ורפואתה תקח זנב'ק וקג'ה ומין רמונים מחוקים ותבשלם יחד ותשים ברחמה ג' ימים רלופים: **ט"ז.** פליטת מים ירוקים ברחמה וס' כשמשמשת חוששת כאב בראשה הרבה, רפואתה תקח רמון וזביב אל גב'ל ורוד'א הכתשם כולם יחד ותשאם ברחמה ג' ימים רלופים:

י"ב. הוא שיהיה ברחם שומן החלב שאינה יכולה לקבל הזרע ואין לה מקום קבלה והסימן לה בשעת תשמיש יבא לה שינה גדולה עד שלא חוכל להקין, ורפואתה תקח בני מעים של ארנבת ומרתה ותשאנו ברחמה ז' ימים רלופים ותתרפא בזה"י:

(ו) הריון. סגולה לדעת אם האשה ראויה להריון שים שרשי שום מנוקים מקליפתם בחור רחמה, ואחר ג' ימים תריח אם מריחה ריח שום אז היא ראויה להבנות ולקבל הריון, ע"א תכסה את האשה בבגדים מראשה ועד רגלה ותעשן אותה מלמטה באיזה דבר אם יעבור הריח דרך הגוף ויגיע עד האף תדע שהיא ראויה להריון:

(ז) הריון. סגולה לדעת ממי מניעת ההריון ישתיין כל אחד בכלי שים בו סובין ותניח ב' הכלים כך ג' ימים וכלי שירוס תולעים ממנו המניעה, ע"א ישתיין כל אחד בקדרה חדשה שיהיו בה שעורים ותניחם כך ט' ימים ואותו שלא התליע ממנו הסיבה, לפעמים באה מניעת ההריון מחמת שהבעל אין לו כח גברא או שנחלש בתשמיש לזה תקח עשב חרולים הנקרא אורע"גש ותבשלם היטב ביין עוז ושמה קודם התשמיש חם ולא חם ביותר אלא ממולע, ע"א שים מור בתוך יין שרף ויחם אותו וישתה קודם תשמיש לשום במים שרופים הרבה פז'וס ואם אינו מועיל אז לריך לשום הרבה כ"כ עד משקל זהב ויועיל, ע"א יקח גיד של שור וישרוף בתוך קערה וישתה האפר ביין קודם התשמיש ויועיל בזה"י:

(ח) הריון. קח רחם של ארנבת ותיבשנה היטב ותשחוק אותו הדק היטב ותשמה האשה את האפר קודם היווג בתוך יין ישן, וכל היותר מיושן יותר מובחר, וגם בעלה ישמה

מראה הילדים

מרחם אחר כנ"ל, והזכר שלא לשום יין הרבה על האפר פן יהי כח האפר, וי"א ליבש אותה בשמש דוקא והמעשה יהיה במחילת ליל ב' אור ליום ג', ואם כבר התחיל בליל ג' ויכול לעשות גם בשאר לילות יעשה כמה פעמים, ובה' אחר מלאהי שהוא ישתה מעפר הזכרות של ארנבת ועוז ללאת ידי שניהן, וזה כלל גדול בכל הרפואות: ע"א קח חלב כלבתה ורחוץ ערותה ותשמש עמה מיד ויועיל, ולריך לעשות זה כמה פעמים: ע"א בימי עומאתה כשרוחלת במים את דם נידתה תקח מיני מים הנ"ל חלי רביעה ותערב בתוך חיוה משקה ותמן לחיוה ערלתה או כלבתה, והזכר שלא ליתן במשקה הרבה פן יתבטל כח המים הנ"ל, וענין זה כבר הודעתך כמה פעמים שלא ליתן את הענין הרעף במשקה אחרת הרבה שיש לחוש פן יתבטל כח הרעף: ע"א קח שלחופית של תרנגולת שחורה המניחה בליים ומיבש השלחופית הנ"ל ומן לה לשתיית בליל טבילה וזה תעשה ג' פעמים כל פעם בליל טבילה: ע"א אם יאכל ב' עורות של חוויים וידווג עם אשתו ביום ההוא תקבל הריון בזה: ע"א קח לשון ומרה של עורב ומיבשם היבש ואח"ך תשחקם דק דק ותשתה האשה בליל טבילה קודם הזיווג דהיינו לשום האפר ביין ישן ובפוסרים והזכר שלא יהיה הרבה יין פן יתבטל כח האפר:

י"ז בזה ב' אופנים פעם אחת תקח לשון ומרה מעורב וזכר ופעם אחר מעורב נקיבה, ודבר זה יהיה נוגע כמה פעמים וראשית המעשה תהיה אור ליום ג' דוקא ואם ליל הטבילה בליל אחרת אין להתחיל: ע"א קח הקיבה מן הארנבת ונקה אותה יפה והשמר שלא יגע לארץ, וישרוף אותה בכלי מתכות חדש שלא נשתמשו בו, ואחר שנשרף יכתשנו דק וישתה במים שתוקים, ואחר הטבילה קודם הזיווג ישמו שניהם מאפר זה, וכן יעשה ג' לילות קודם התשמים ויועיל: ע"א קח עלם הנמלא בתוך האיל ותקשרנו האשה בראשה ותהר, ואשה שלא היה לה ולד מעורה תקח ריאה וכבד מכבשה ותבטל ביין ישן עוז ומזכר ובעוד שהוא רותח יעמידו הכל תחת האשה כדי שיכנס ההבל לתוך גופה וכשיתחיל הנ"ל להתקרר תקום האשה ותשכב במטה ותזכר האשה שלא תתקרר עד שיכבד עמה בטלה וגם אחר הטבילה תזכר שלא תתקרר וכל זה לריך לעשות בחדר חם ויהיה סגור ומסוגר שלא יכנס שם

מראה הילדים הל

רוח ויועיל בעו"ה, תורה האשה שלא יעלה עליה שום כסף חי כ"י
מעבד ההריון, וגם לא תשמה שמן לענה על ידי תערובות: ע"א
אם ימסחו העטרה באלאגל"א קודם הזיווג יועיל להריון בעו"ה:
(ט) **הריון**. ימשה האבר במרח תרגול ותתעבר מהרה ס' רפ"ח:
ע"א תקח מוח יונה בצנה ותשא בבורך ברחמה כל
היום ולערב חסיר אותו והישן עם בעלה ותהר ס' כח". ע"א
אם אין שום סיבה מאיש ואשה כלל ככה יעשה לאחר העבילה יקח
לפור ולפורת ותשחטם ותזילא המוח שלהם חיבף ותכנים ברחמה
ותשב במטה ולא תקום ואחר שעה תזדווג עם בעלה ותתעבר: ע"א
תקח למד ותעבולו בחלב אתון ותשים על טבורה בשעת הזיווג
ותתעבר: ע"א קח נייר ארוך ותעבול בדם גידמה ותלך אל חילין
מלא פירות ותכנים הנייר בחור או בסדק של החילין ואם לא יש
חור או סדק תעשה חור ותכנים בו הנייר הנז' וזאמר' פעמים
חילין חילין חזי טותן לך חולי שלי ואתה תתן לי פירוהך ושוב לא
תלך עוד אל החילין כלל: ע"א קח עור של חיל ושרוף אותו וערב
אותו עם מרה של בקר ותשים ברחמה ותתעבר: ע"א אם תבלע
האשה שלשה מרגליות הנקראים לילו תתעבר. ע"א זה השם הקדוש
אם תכתוב על קלף לבי ותחלה עליה חשה עקרה תתעבר, וזהו
השם **אבהר"י** והוא שם **בר"י אהר"ה** בשילוב: ע"א
אם תקח שומשמן ודם תרגולות שחורה ויערבם יחד ותמשה בהם
רחמה ויועיל בעו"ה. מספרי כח"י מאשור ומבבל יע"א:

(יוד) הרייך. סגולה לאשה שהתעברת תקח דם ארנבת. תייבשהו ושחוק אותו עד לעפר ושמה בזכוס של יין ותתן גם לבעלה בשעת השכיבה ותתעבר בנ"ה: ע"א תקח ועפראין ומעט מס' ומי ורדים ותטביל בהם חתיכת בגד ותשים ברחמה ואח"ך תישן עם בעלה ותתעבר: ע"א קח מרת ארנבת וערב עם שמן בזנופס"ו ותטביל בהם חתיכת בגד ותשים ברחמה כנ"ל ותתעבר בנ"ה: ע"א ימשה הפעל ערותו בשתן של כלב ותתעבר. ע"א קח עור ארנבת ושרוף אותו עד לאבק ותן לה לשחות עם יין ע' ימים רלופים בכל בוקר ובוקר ותהר מיד, והאמת שהוא בנ"מ, ס' כ"י מערי הדוד: ע"א יקח שום לבן ויכתוש אותו עם דבש ויעשה פתילה ממנו וישים אותו ברחמה ויניחנה כמו ב' שעות ואח"ך יעשה לה עשן מיין טוב חס ויקבל אותו עשן ברחמה ואחר

מראה הילדים

ישכב עמה ותהר, ס' רפואות וסגולות אשכנזי:

יא) הריון. ראיתי במעשה עובדי הרפוא שגלוס'ה הוא דבר בדוק ומנוסה להריון דהיינו שהשהה בימי ליבונה וזה שקורין אותו בל"ע ליסא'ן אל הו'ר: ע"א קח בגד פשתים שיש עליו דמי וסתר ותסיס אותו-הבגד תחת האשפה שהיא מעופשת ביותר ג' ימים ואח"ך תקח הבגד מהאשפה ותמלא עליו תולעים שנבראו מהדם ותן לה לאכול או לשחות עם מעט יין ותימה שהיא מתעברת ויתן לה א"א בלכתה לישן עם בעלה כמנהג העולם והאשפה שזכרנו מלבד שהיא מעופשת ביותר עוד בה שהיה חמה וזרחת עליה ר"ל תחת כיפת הקיץ ואם לא התליע בג' ימים תעצוב ב' ימים אחרים ולא יותר וזה בדוק ומנוסה. באמונה ראיתי אותו אולי באשה אחת שנתעברה כמה פעמים. מסכ"י: ע"א לפעמים נמלא בתרנגולת במעיה שלחופיה עם מים או שהם שלחופיה שיש השתנה שלהם ולפעמים מים מלוחים, אז תשתה האשה בחור יין שרף ותתעבר בעוה"י. ע"א קח חלב"ה דרס'ם חמשים וקוניא'ק דרס'ם ל"ה וכמו'ן דרס'ם י"ו ומורג'אן דרס'ם ח"י ומסטיג'ה דרס'ם עשרה ותעשה מעג'ון עם דבש דבורים ותאכל כל יום בדוקר מעט ואחריו תשתה מעט יין לבן ובלילה אחר שתאכל שעה אחת תאכל מעט ותשתה אחריו מים כן תעשה שלשים יום רופים: ע"א יכתוב בקלף כשר בטורה ר"ת וס"ה של מוזמר רגזו לדיקים בה' עד סופו דהיינו מתיבת ר'גזו, יכתוב ר"י, ומתיבת ל'דיקים' יכתוב ל"ס, וכן עוה"ד לכל המוזמר ואחריו יכתוב הפסוקים מעין הענין כמו זה: פקד את שרה וכו' ויזכר חלק'ם את רחל וכו' ודומים ואחריו יכתוב השם הזה **ש'רשייהא"ל**. נ"א יכתוב שם זה **ש'רבשייהא"ל**.

וללאת מספק יכתוב השנים ס' האלף נפשו:

יב) הריון. קח מילה של נער ותמשח בדבש ותבלע אותה: ע"א תשתה האשה בחור המרחץ פולין שחוקים עם כמון שחוק ויערב במים או שכר או יין ותשתה ותתעבר: ע"א קח מוח של עורב וזרני'ך ויטפרא'ן ויטערבס ותמלה עליה מ' יום ותתעבר:

מערכת ו.

(ח) **יִידֵי.** נועם, אין במומזר זה אום ז' שכל האומרו אינו לריך
כלי זיון מהר"ד אבודרהם ז"ל משם מדרש, ומלאכי
כתוב לומר ז' פעמים בכל יום ויהי נועם אחר תפלת שחרית
ולכוין ישאנו"ך פ"ן חנו"ף בזהב"ן רגלי"ד ע"ל שח"ל ופת"ן תדרוך
להגלל מקליפת יפ"ח ב"ר יש"ו הרמז ב"ח ויש שאומרים אותו
ישר והפוך מדב"ק מע' ו', ורז"ל קרו ליה שיר של פגעים ושיר
של נגעים כמודע, וזם' דבש לפי בתב בכל פעם שאומרו יכוין
לבעל קליפה של השכחה כן כתב בשרשי השמות שסידר הרמ"ז ז"ל
ובמקום אחר כ"י ראיתי שהמכוין נזלזל מכל משחית ומזיק:

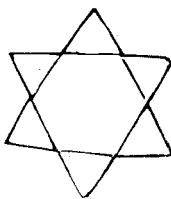
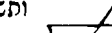
(3) ויתקין. ת"ר הקין דם ושמש משתו הוין ליה בניס ויתקין [פי' חלשים] הקיזו שניהם ושמשו הויוין ליה בניס

בעלי ראשון [חלשים הרבה מחמת שיש להם שרץ במוסח] א"ר פפא
לא אמרן אלא דלא טעים מידי אבל טעים מידי לית לן בה, אמר
רבא בר רב הונא בא מן הדרך ושמש מטתו הויין ליה בינים ויפתקין,
ד"ל בגמין ד"ע ע"א, ובכתובות ד"ז ע"ב, ובמילה ד"ז ע"א :
לאשה שהוסה שלה מקולקל תבשל הרומיר' הנקרא
(ג) **ומת**. או"ר ומשכ עליו שיפור מה שחולל לשבת ומחריף

ויועיל להריון: ע"א לעמוד דס נידה חכמים ברחמה בגד אדום קבול
באבק גפרית מעורב עם חלמון ביצה ג' ימים, או חכמים ברחמה
שומין מבוסלים בחומץ: ע"א הקק השלחופית של תרנגול ותקק
חלב עז לבן ותשחוק השלחופית ותשים בלמר ותשים ברחמה ג'
ימים וג' לילוח וחזרווג עם בעלה ותתעבר: ע"א קק לואה עזים
יבשה ויערב עם לבונה זכה ותשים לה מלמטה ויפסוק הדס:

ע"א כחוב בתוך יייר אדרס קשרתיך נדה, אסרתיך וזה, קשרתיך
נדה, אסרתיך וזה, עלרתיך נדה, פסקתיך פסוק פסוק פסוק
עמוד עמוד עמוד. כ"ז

ותשחה, או תהק קנה
 הק' קרפ'א ותאכל ג'
 ימים אליבא ריקניא, או
 תהק וגב פרה שמורה
 ויבש אותו ותדוך ומשחה
 עם יו'. או תהק חלביו

מראה הילדים

כילה ומעט גפרית ותקח חמיכת כגד לבוע כזעפראץ ותשים ברחמה, או תקח עלי תאנה יבשים ותדוך אותן ותשמה עם יין ג' ימים ג' פעמים ביום. או תקח לואת ארבעת חמשה רחמה ג' ימים ג' פעמים ביום או תחלה עליה עלם חזיר, או תקיז דם מידה ואח"ך מן רגלה, או תקח מדמה ב' דרה"ס ושמן הפרדה דרה"ס א' ודבש וערב הכל יחד ותאכל ג' ימים אליבא ריקניא ותתרפא, ואם תשמה האשה ב' דרה"ס משמן של הפרדה יפסוק דמה ולא יחזור לעולם סכ"י בבלי:

ד) וסת. לאשה שאין לה וסת תקח חלב פרה אדומה או חלב עז שיעור מאתים דרה"ס ותקח שומים שיעור חמשים דרה"ס ותניחם על האש כדי שירתיחו ותתעשן מלמטה ותאזור חגורה בטוב כדי שלא תרית וירבו דמיה, ס' אולר ההיים. או תכחוש קליפת שקדים יבשים ותערבם עם דבש ימים וסן לאשה לשחות ומיד יבא לה וסת ובחון הוא ועיין בספ"ק אחי יפת בס"ה, ס' ימלט נפשו. ובס' כת"י כתב שקדים מרים של מושמו"ש עם סובין מרוקת בדבש ותשים בתוכו פלפלין ושמה בבוקר אליבא ריקניא, ע"א תשמה האשה מים היולא מעלי הכרפס ג' ימים רגופים, ע"א הקח רביע אוקיא כאפ"ר ותמחהו ביין גפן או ביין שרף או בחומץ ותשמהו ג' ימים, ע"א תקח תלכבאץ חמשים דרה"ס עם ק' דרה"ס יין שחור ותבשל אותו עד שיגיעו לחצי ותשמה אותו וישוב דמה, התלכבאץ הנו' בלע"ז רומיר'ו ובמע"ב הפנימי קורים לו אזיר, ע"א קח מרת שור שחור ושמן זית וכרוך עליו למד כבש חי ותשים ברחמה שבעה ימים וביום ח' תזדווג עם בעלה ותתרפא:

מערכת ז'.

א) זכר. כדי לדעת אם האשה הרה מזכר או נקבה קח כנה ושים בתלב האשה אם תלא ממנו היא נקבה ואם תשאר בו הוא זכר ס' כ"י מערי הודו, או חשבו שמה ושם אמה ושם בעלה ושם החדש והשליך ט' ט' אם נשארו אנה"ט זכר, ואם בדו"ח נקיבה:

ב) זכר. מי שרולה להתעבר בבן זכר קח מעט זעפראן ודוך

אותו ותשתה אותו בין או במים בליל טבילתה סכ"י ועיין לעיל
מע' א' ס' י"ב ומע' ב' ס' ד' ה' ו' לך נא ראה :

(ג) **זיעה**. להביא זיעה לחולה, יקח שומים וידוך אותם ומשקלם
ג"כ מלח של ההר ויניחם בכלי חרס ויזיק עליהם

שמן זית ויבשלם היטב ויניחם עד שיתקררו וימשח כל גוף החולה
וזיעה ויתרפא, או יחבוש בטנו בשעורים מבושלים היטב ויסוך
כפות רגליו וזרועותיו וישכב חם ויכסנו וזיעה, סכ"י, ובס' האח
נפטו כתב וז"ל להביא זיעה קח קערה גדולה ותן בתוכה מים
חמין ומעט מלח ומעט אפר ומעט סובין ומעט עפר מג' דרכים
ויתן החולה רגליו בתוך המים חמין כפי מה שיוכל לסבול וזיעה,
וזה ג"כ מועיל לפחד ועיין במע' ח' לחולי ועיין במע' פ"ה לפחד :

(ד) **זכירה**. לנער שלא ישבח תלמודו אמר גאלינוס חגי ייחתי
בארנות הנדריא'ס זמן ארוך ולא הנחתו דבר מכל

הסימנים שלא ידעתי אמנם מלאתי דבר שיטיב הזכרון ויחדד השכל
ועשו אותו והועיל, והוא זה, קח פלפל וזינגיב'יל חלק כחלק, ודוק
היטב, ועשה אותם בחמאת בקר ואח"ך בדבש שהוסר הקלק ר"ל
סיסיר מה שיעלה מן הרתיחה ועשה הדבש עם הסמים הגו' ועשה
מהם גרעינים ואכול אחד בבוקר וא' בערב ומי שיעשה אותם
שבוע אחד יזכור כל מה שילמוד ואם יאכל אותם ב' שבועות
יזכור כל מה שישמע, ואם ג' שבועות לא ישבח כל מה שישמע
לעולם, ויש בו י"ב סגולות, ירפא הזרעת וכאב השיניים ויעקור
חיל באלגא'ס ר"ל מי שזארו חולה ויוסיף תאות המשגל ויחמץ
עושהו וסבוב הראש מן הרוחות ויסיר הכשפים ומן כאב החללים
והמתנים הקרים או חמים ומערבוב הדם ומן העומרים ומן הכליות
עכ"ל, סכ"י מערבין עוד שם כתב וז"ל יכתוב ביום ר"ח ומחה
בלשונך ותכלענו, וזמ"ש, **אג"ד ד"ר טב"א שר"ט**
ניט"א. ויליח עכ"ל :

(ה) **זכירה**. כתב הרה"ג החסיד שבכהונה זלה"ה בספרו הנחמד
מדרש תלפיות ענף זה משם ס' האפודי וז"ל ט"ו
דברים טובים הנמשכים הזכירה שעל ידם יהיה אדם זכרן גדול,
ואלו הן : א'. ללמוד עם חכם חשוב וחברים חשובים במחקר
ופלפול כי ההעדרות הנסות הטבעי מחזיר כחות הנפש הזכר :
ב'. לעיין בספרי חכמי ישראל רוצי הכללות בקצור וכן אמרו"ל

מראה הירדים

לעולם ישנה לתלמידיו בדרך קלרה כפירוש רש"י ז"ל והדומים לו, לא המרבה דברים ללא תועלת: ג'. שיעשה סימנים תדיר בצבעי הלמוד והחסרות והספרים: ד. שיעיין תמיד בס' א' ר"ל שאם מלא ט' אחר מדפוס או כתיבת יד לשונות לא יעיין פעם בזה ופעם בזה שיבלבל כח דמיונו: ה'. שיכוין להבין המכוון ממה שקורא כי בזה יכוין וישאר בזכרונו לא כעוף מלפנך: ו'. שהספרים יהיו דפוס וכתיבה וכייר נאה ומקום מדרשו פתוח לרוחה ומשמח הלב: ז'. שיבטא בשפתיו כל מה שקורא כמ"ש חז"ל אל תקרי למולאים אלא למולאים צפה: ח'. שיהיה לימודו בשיר וזמרה ויגון כי התנועות יציאותיו לזכור במשקלי התנועות והמלות הנכנסות בו: ט'. שיעיין בתורה ובגמרא ובספרים הכתובים בכתב אשורית כי קדושה לורת האותיות הטיב הזכירה: יו'. שיקרא בספרים שכתבתם גם ולא דקה: י"א. שילמוד לזולתו מה שעיין כי בהולאה מן הכח אל הפועל יחזקו בנפשו: י"ב. שלא יהיה נמהר בעיניו אלא מיושב בדעתו בשורה ונחה: י"ג. שיעסוק בתורה לשמה לא לקנות עושר או כבוד כי כוונתו אלו לא יניחוהו לשמור בעלם אשר קרא ועיין: י"ד. שיהיה לו קביעות זמן לא ישנהו אם בבוקר אם בערב ביום מבלבל מן לימוד תהיה לו שעה קבועה לא יחליפה ולא ימיר אותה: ט"ו. תפלה לאלקיים להעמידו בריא וחזק ולהכין לו לרכיו עד שיוכל ללמוד ולשמוח ולזכור:

(זכירה.) מרחפת להסיר השכחה ולהוסיף הדעת והשכל ולחסור

הליכה מהמוח ולחזק האלימותא ולהועיל לכל האברים מסיבת הקור, קח למוקים אדומים ויסיר הגרענים ובטנים בל"ע בוקו"ם, אכל הרב כתב פיסתו"ק ובלע"ז פיסתוקי"ם ואם לא תמלא בוקנים קח לז"ס מכל אחד ליטרא א' וינגביל ופלפל ארוך מכל א' ה' דרה"ס ולבונה וזה עשרים דרה"ס ותדוק הבטנים כל אחד לבדו ואח"ך תקח הלמוקים והבטנים או הלזזים ותהדקם במכתשת של שיש עד שיעשו כמו עיסה מעורבים היטב, ואח"ך תקח הבטנים הנו' ותערב עם העיסה הדק היטב עד שיתערבו עם העיסה בצוק, ואח"ך תעשה מהם כמו חלות דקות עבות כסלע ותשטחם בשמש עד שיבשו ויעשו קשים ויאכל מהם באשמורת הבוקר אליבא ריקנייא מג' דרה"ס עד חמשה דרה"ס, וכן תתנהג עד ארבעים יום ותתפא מן השכחה מד"ת ענף ז':

(ז) **זכירה.** אמרו רז"ל ה' דברים טובים לזכרון פת הנאפה על הגחלים. והאוכל בילה מגולגלת ללויה בלא מלח ומרגיל בשמן זית וכו', יהנותה מיום משיוירי עיסה שגלושה כל אלו הם טובים לזכירה, הוריות י"ג :

(ח) **זכירה.** קבלה משם רב פפא מלך הסגונה, קח ז' חטים וז' שעורים וז' פלפלין ותשים אותם בקדירה חדשה ותכסה הקדירה היטב ותעמיד במדורת אש עד שתחלצן הקדירה והגרעי' שבתוכה יהיו אפר ודשן, ותקח מים שחורים בכלי חדשה ותשים בחוך המים שמן זית זך ותפזר אח"ך האפר הנ"ל ובוה תכבס היטב ראשך וקודם הכיבוס תגלה שערות ראשך והמעשה יהיה ביום ד' וטוב לבוין שיהיה בזמן שליטה לוכב, מפעלות חלק"ם הוא זי"ן ס"י קב"ה ושי"ן בספר הזכירה :

(ט) **זכירה.** כשנותן טעם לאיזה ענין מועיל לזכירה כן כתב הרב חיד"א ז"ל במדב"ק, ובמד"ת כתב שסוד רקנו במרה של קורא פירי"ש בלע"ז ובל"ע חג"ל יעו"ש, ובס' לקוטי עלות כתב התפלה מועלה לזכרון וכן התענית והלדקה ובפרט לדקה לא"י עי"ז מתנעלת השכחה וזוכה לזכרון יעו"ש שהאר"ך בזה ובס' אביעם הודות כתב סגולות לזכירה יאכל דבש של דבורים וכו' ובס' נפש חיים כתב משם הרשב"ן כי ע"י השתיקה זוכה לזכרון יע"ש, ובס' כ"י כתב שיאמר בכל יום ז"פ נר לרגלי דבריך וכו' וכן יאמר פסוק ושם בה אשר שרם ישר והפוך ז"פ :

(י"ד) **זכירה.** מהאר"י ז"ל יתענה ג' ימים וג' לילות רלופים וביום ג' קודם שקיעת החמה אחר סעודתו ימלא אשישה יין טוב וילך לביהכ"נ ויעמוד בהיכל הקודש ואשישה בידו הימנית ויאמר פסוק זה ז"פ מהוך הם' בדקדוקי' ובטעמיו ויאמר משה אל אהרן קח לגלגל אחת וכן שמה מלא העומר מן והנח אותו לפני ה' למשמרת לדורותיכם. ויסתום האשישה ויניחה בין ס"ת ובלי ש"ק אחר חפלת ערבית יקחנה ויקדש מאותו היין ובמולאי שבת קדש יבדיל ממנה והוא פלא לזכירה, ובדו"מ :

(יא) **זאב.** עלם זנב הואב ועיניו ושיניו ימנע חולי הכפיה מן הנערים, אם תחלה זנב הואב בבית לא יכנסו זבובים בחורו ביה, דם הואב אם יכחול בעינים שיש בהם שערות יסורו מיד ולא ינחמו עוד, ואם תשים כל שהוא מחלב הואב בגרון האשה

מראה הילדים

כשהיא ישינה חודיעך כל מה שבלבה, שן הואז אס תחלה על הסוס
לא ייגע בדרך, אס תעשן הבית בעור הואז יברחו כל העבדריס,
עין ימין של זאז מיוצשת בשמש מועלה לנושא אוהה לחן וחסד
ולא ירא מכישוף וממזיקין ומכל פג"ר, ה' זכירה, וס' נפלאים
מעשיך, נפורן הואז מבטל הכישוף, סכ"י:

(יב) **זיווג**. א"ר שמעון לעולם יקיים אדם מזות עונה בזוגתו
לש"ש שכל אוהס וכו' אף שהיא עקרה וזקנה אינס
הולכים לאבוד אלא ה' מזוה למלאך הממונה שימשרס לעת"ל ויהיה
לכל א' גוף ויהיו לו בנים רבים כל שהיה חושב האדם שהיו הולכין
לאבוד שלא היחה אשתו מתעברת כולם יהיו לו בנים ובנות ויכיר
כל א' אביו ואז תאמר בלבך מי ילד את אלה ואני שכולה
וגלמודה שהייתי חושב שהלכו לאבוד ואלה מי גדל יתברך שמי יש
מדור אחד שמתגדלים שס טיפות הקדושות שלא נעשו באיסור
כולס נגמזות בהיכלא חד דמלכא, וזה"ק בכ"י גביאיו הגאון מהר"ם
גאלנטי הזקן בתשובה כ"י וחתים עליו חתימתו בכהן ידי קדשו
ממש, מדב"ק מע' ז' סי' ד':

(יג) **זיווג**. מעוברת ומניקה לשס שמים ולקיים מזוה בקדושה
ומתייחדים איש ואשתו בסוד נשמתם ובהכרח יפעלו
בשרשם אף אס בלתי ראויס להוליד בגשמי מז"ה חס"ל עין הקורא
נהר ס"ז ועמ"ש לעיל בסמוך אות ד' וזה"ק כ"י, עוד כתב שס
עס היות במזמר לו מסוכן לשרות שס סט"א ולכך לריך להתקדש
מאד ברתת וזיע ולכסות עלמו זה' לא ימנע טוב להולכים בתמים,
מז"ה חס"ל עין הקורא נהר ס"ז: עוד כתב שס מי שזכה לאשת
חיל היא תתעורר ותגע בזהן רגלו הימנית ובהן ידו הימנית ותנוך
אזנו הימנית ותכוין לדחות משס ג' שריס מהסע"א ואלו הס
הסימנים שמסר יעקב אע"ה לרחל אמנו ע"ה מז"ה חס"ל עין הקורא
נהר ס"א עיין שס באורך, אמ"ה הסימנים הנו' הלא המה בסה"ק
יסוד מערבי:

(יד) **זיווג**. בס' חבור איש ואשתו להרמב"ן כ"י בענין האכילה
שימנהג האדם בזמן הזיווג כדי שיזדקך זרעו וילאו
בניו הגונים טובים ויפיוס וזכי הדעת, וז"ל בסוף פרק ז', בני ה'
ישמך ויחייך ויברך וידריךך בדרך הישר הזה, המאכלים הראויס
לזמן הזיווג הס כל דבר ביטוי שהוא ממונע לח וקר כל דבר

שאינו מעורר התאווה ביותר ולא מקרר ומצטל הכח האמנם הדברים
ההגונים מן הכשר העופות שאינם שמתם לרוב ולא רזות לפי שאין
בכל מיני בשר שיליד דם בינוני ורע זך כמו ההרגלות ואם לא
יזמן לו תרגולת הנגה חלמון הצילה מזוקקה במים טוב ונעים
וכן בשר הכבשים הבחורים הוא טוב ונעים והיין הרך שלא יהיה
חונך ולא חריף כל כך אלא ממוזג ומיושב ובינוני ישתה מעט ממנו
ולא הרבה הוא מועיל מאד ומזכך הורע ויין לבן הוא מעולה מן
האדום והשמר מכל מיני ירקות באותה סעודה והיו מרבה במיני
תבלין בינוניים כמו אזוניפיל שהוא מזכך את הדם ומסיקו בכני
המוח ומרבה את הדעת וכן הקודר עלי סבלגאנין ומוח העופות
הוא ענין מועיל לזה ויהיה מכל מיני דג בין לח בין יבש כי אם מן
הקטנים הנקראים בירמיאל'ם שהן טובים ומעולה הורע והזהר מבשר
חיש ומבשר בקר והחזיים כי כולם עובדים את הורע ומולידין טפה
סרוחה וכן הקישואין והאבטימים, והחזיר והבבלים והשומים שאעפ"י
שהן מרבין הורע כולם בעלי עבירות הם ע"כ, ס' מד' תלפיות
ענף זיווג:

(טו) **זיווג.** בבית גלה יולא הולד לורה יפה ומתוקנת כ"כ הרב
רפ"ח משם מהר"ן וכ"כ כמי משמו וז"ל מי שקשה
לו למלא לו זיווג יקרא שירת הים בכונה וקרבנות נשיאים ס'
נשא ומי שמתה אשתו יקרא פ' אשם עד שיבא אחרת יע"ש והרב
חיד"א ז"ל כתב משם סה"ח דאם מתה אשתו של אדם ויש לו בנים
לא יבא אחרת דאחר ממאה הוא שויכה להיות לו בנים משה
אחיות יע"ש במדב"ק מע' ז', וכשהאיש ואשה שוים במעלה אי
אפשר שילידו וזה רמז א"ל לב' מלכים שישתמשו בכתר א' הרמ"ע
דבש לפי יעו"ש:

(טז) **זיווג.** כתב הרב מדרש תלפיות משם הרב עמק המלך וז"ל
בהזדווג האדם עם אשתו אם מהרהר באשה אחרת,
וגם האשה אם היא מהרהרת באחר, יש כח להחליף הנשמות וילא
ממנו איש כופר באלקי ישראל ח"ו ע"כ, ובס' ימלא חיים כתב
וז"ל ובכתבי הקדש להרב סעדיה הלוי בעל ס' נוח דרך נחמא
כתוב דיש לזהר שלא לעשות זיווג עם אשתו בלילה שגולד הגביא
שלהם דקורין לא בן תרדפטו רוח רעה כי הזמן גרמא שיליד בן
פריך, וגילה בעש"ט זע"א דמשומדים שיש בעולם בן הם שילא

מראה הילדים

מזיווג אותה הלילה, זה"ד ולפי"ז סרה מהר תמיהת הנשים שידועות
בזירור שלה נבעלו לגוי ובניהם נשתמדו רח"ל דאפשר מאותה
לילה נתעברו כנז' ודוק:

יז) זאב. יש זאב שקורין לו ליפגארו והוא בן אדם ומשתנה
לזאב רגליו יוגלות מבין כפיפיו כך בנימין ובין כהפיו
שכן, וזה סגולה ליגלל מזאב זה בשעה שנכנס לבית ליקח דשן הצבור
באש וישליך אילך ואילך ולא יזק ממנו, וכך היו עושין במקדש
משליכין דשן אלל המזבח דכתיב וסמו אלל המזבח, רבי' אפרים
עה"ת כ"י פ' ויחי יעו"ש, ועוד כתב שם הזאב שהוא משתנה לאדם
אף שהוא נהפך לאדם בכל שעה אפי"ה יש לו זב כך היתה רעוה
יולאה מחלקו של בנימין ונכנסת לחלקו של יאודה ועליה היה בנין
ביה"מ, כ"כ בשמו הרב דבש לפי מע' ז' סי' ט"ו וסי' ט"ז יע"ש:
יח) זנב"ק. שורש עשב הנקרא בלע"ז ליכוס ובלע"ע זנב"ק
ובלשון מערב החיון סיסא"ן יש בו י"ד סגולות
ורפואות: א'. לשיעול ואשר לו לבגל, אם עס דס, יסחה ממנו דרה"ס
א' וחלי עס מים חמין ודבש: ב'. למי שאבד לו חלומי יסחה ממנו
מעט ויבא לו חלומי: ג'. לחולי מעים ולכאב הבטן יסחה עס מעט
חומץ: ד'. למי שנשכו כלב או עקרב או קמץ מירי יסחה דרה"ס
עס מים חמין: ה'. לכאב הטחול יסחה דרה"ס א' עס מים חמין:
ו'. למי שיא מדעתו: ז'. לפחד פחאוס ולכל מקרים רעים: ח'
למי שנתמעט להם הזרע: ט'. לאשה שנתקרר וסחה תקח יין טוב
ג' חלקים וחלק א' דבש וערב עס שורש הנז' ובשלת ער שיעמדו
על החלי ותסחה שיעור כוס קמן בכל יום דהיינו שיעור ב' דרה"ס
רגוני לומר תבשל היין והדבש ותמן עמהם ב' דרה"ס זנב"ק
הנז' ותסחה זאת הרפואה שבעה ימים כל יום כוס קמן: יו"ד.
לכאב גיד הנשה תמשה מלמטה עד הירך וישקוט לו הכאב: י"א.
לאשה שנקרע רחמה מחמת השמים או מחמת לידה תקח מהשורש
הנז' כחוש מעורב עס הדבש ותמשה מקום הקרע: יב'. אם מה
הוולד במעי אמו תסחה מזה השורש ג' ימים וחפיל: י"ג. לשחין
תעשה מזה טאיייר"א והשים עליו אם הוא קשה ואם הוא רך
תזרוק ממנו לחמו ואם השורש הנז' הוא לח תלוש עס דבש ותשים
על המכה ויחלל הבשר הרע ויעלה חדש במקומו: י"ד. אם תחמוש
אותו עס שחן הנעשה מליריו"ס יועיל לכאב הראש בתחבוסת על

החלת, עכ"ל ס' כ"י מערבי:

(יט) **זבירה**. היא אלג'לי'א בלע"ז עיין בהרב אבודרהם ו"ל ויולא ממין החתול ויש בה ריח טוב וסגולתו היא להרבות תאות המשגל, ואם ימשחו ממנו העטרה קודם התשמיש יועיל להריון ואם יתנו אותו בטיבור האשה היא טוב להחזיר למקומו הרחם היורדת למטה, ואשה אשר תריח בו פעמים רבות תפול בנקלה בחולי חניקה הרחם מד"ח:

(כ) **זכירה**. שם אהו"י קדוש וגורל וסגולתו אם תכתוב אותו בקדושה ובטהרה בר"ח ניסן על קלף צבי ותלה על זרוע ימין שלך מועיל לזכירה, ס' נפלאים מעשיך, ועיין לעיל בסימנים הקודמים:

מערכת ח'

(א) **חולי** הנופל כתב בס' נפלאים מעשיך וז"ל אלמוגים בלע"ז מרג'אן ובלע"ז קורא'ל והוא ב' מינים מסוגלים לנושאים בזואר ולא יבא חולי הנופל בנקל ונותנים לו אחרית טוב עכ"ל ועיין בס' אביעם חידות מע' א' ובס' כ"י כתב וז"ל לחולי הנופל יקח לואת חמור ומי רגלים של אדם ובעת שהוא נכפה שים בחוטמו, וגם כן קח שומין ובהוש אותם ושים בכפיו ויתרפא ע"כ, ועיין לקמן מערכת נו"ן:

(ב) **חולי** הנופל בשר חמור ללי יועיל לחולי הנופל, וכן טלפיו שחוקים לעפר, ושערו תלוש מבין ריסי עיניו יועיל הרבה לעין הרע אם יתלם על הזואר מזכר לזכר ומנקבה לנקבה, ולפורן חמור יועיל עשוי כמו חותם תלבישו למי שיש לו חולי הנופל ויועיל לו בע"ה ס' נפלאים מעשיך:

(ג) **חולי** מעיים אכל ולא שמה הוא תחלת חולי מעיים [שבת ד' מ"א] ולר"ך להחיר חגולתו קודם אכילה [שבת ט'] וסימניך ואקקה פת לחם אקח"ה ר"ח למפרע החר חגורך קודם אכילה פ"ת לח"ס ר"ח פן תבוא לידי חולי מעיים [פרישה או"ח ס"ס קנ"ז] ס' שמירת נפש, ע"א תקח מהעשב שמקפאים בו גבינה ותבשלו ביון טוב וירחיח ב' רתיחות ותלגן ותשקו לחולת, ס'

מראה הילדים

סגולות ורפואות אשכנזי:

(ד) **חולה.** להאכילו דבר איסור עיין יו"ד סי' קנ"ה. שועה אסור בזיקים ועתים חלים ואמרו שתרופתו לאכול תרנגולת נבלה שמתה בידי שמים, יש להחזיר כיון שהעידו אנשים ונשים שהיא רפואה ידועה ושועה זה מסוכן הרב אדמת קדש ח"א סי' י"ג וכ"כ הרב אחיז בשו"ת פרי הארץ ח"ג כ"י יו"ד סי' ג' וכתב שס שנס רבני שאלוניקי התירו שיו"ב יו"ד סי' קנ"ה אות ב' הרב זכור לאברהם יו"ד אות ח'.

(ה) **חולי.** שאין בו סכנה מותר לשהות מרה היוצאת מהבהמה כשהיא חמה אפילו מבהמת נבלה וערפה ועמאה אם לא ימצא מהטהורה וכשר דפיהשא בעלמא היא כ"כ הרב זרע אברהם סי' כ"ו יעו"ש הרב עקרי הד"ט שס אות ה' וסיים וז"ל ולדעתו ז"ל כל שהוא לרפואה אף שאין בו סכנה מותר באיסור דרבנן וכו' ובאיסור דאורייתא דוקא חולי של סכנה יעו"ש, עוד כתב חולה שאין בו סכנה אסור לבלוע לרפואה שום דבר מאיסורי תורה שכן הרמב"ם ז"ל בפ"י מה' מאכלות אסורות חשיב כמה אופנים הנקראים שלא כדרך הנאמן ולא מנה ביניהם בולע ודלא כהרב ת"ח שהוכיח דבולע מיקרי שלא כדרך הנאמן, מודע ביאורה סי' ל"ה. עוד כתב שס חולה שאין בו סכנה שלוו לו הרופאים לקרוע העוף חי מגבו ולהוציא המרה קודם שימות, הרב פחד יצחק באות ה' ערך אבר מן החי הביא כמה פוסקים ז"ל שכולם מסכימים להחזיר יעו"ש זכו"ל יו"ד אות ח'.

(ו) **חולה.** שזיע יקח עלי דומיו בל"ע חללבאן ויבשל אותו במים וירקן ראשו ויזיע מהרה ס' האה נפשינו וכו' הולדות אדם כתב שיקח שומין וראשי בללים וזאת תרנגולים וערבים יחד בשתן של אותו חולה וימשח בהן כל גופו ויזיע. ואדם שיש לו זיעה בגופו הרבה תמיד ורולה למנוע אותה הרבוי ישא עליו אבן ספיר והוא מונע רבוי הזיעה עכ"ל. ועיין לעיל מערכת זיין אות זיעה:

(ז) **חולשת.** המשגל לחתן שאינו יכול להזדווג עם כלתו שאין לו תאוה כה יעשה שיאכל תאנים שלא מלינו שום פרי המביאו לידי תאוה כמו התאנה כמ"ש רז"ל עץ שאכל ממנו אדם"ה תאנה היה שנאמר ויהפרו עלה תאנה כמה שנתקלקלו בזה

נחקנו ומכאן זה נתלבש בתאור נופנית כמ"ס וידע אדם עוד את
 אשתו ופירש"י ז"ל הוסיף תאור על תאורו עיין להרב ש"ח על רש"י
 ע"פ ויחל נח איש האדמה ויטע כרם דפרש"י ויטע כרם כשנכנס
 לחיבה הכנים עמו ומורות ויהורי תאנים וכ"ן מפרש"י ז"ל ע"פ
 ויתפרו עלי תאנה הוא העץ שאכל ממנו ובעץ שאכלו לאחר כי
 טוב העץ לתאכל וכי תאור הוא לעינים ספר רפואה וחיים פרק
 י"ב מערכת ז"ן. ובס' האח נפשו מערכת ז"ן. ענף זיווג אית
 יו"ד כתב וז"ל מי שאינו יכול להזדווג עם אשתו יאכל דברים אלו
 כמו עדשים מבוסלים בלא מלח וסומין ללויים וכן יזהר מהמלח
 ומשומים חיים ומדגים מלוחים וכרישין חין וגם קטנית שכל זה
 מבטלים התאור ס' החסידים ס' של"ט ובאור החיים ראיתי שגם
 כן הקאב' מציא חולשה ומבטלת התאור וממעטת הזרע, ואלו
 דברים המרבים הזרע אחריו ובללים יין יסן ויין לבן ובשר שמן
 חלב וגבינה מי גריסין של פול ומורים ושום ושחליים וחללוגות
 וגרגיר שום אחד מאלו הדברים אין מאכילים לבהן גדול בשבעה ימים
 קודם ליום הכפורים לפי שהם המרבים את הזרע מס' יומא דח".
 ואיתא במסכת גיטין ה' דברים ממעטין הזרע המלח והזרע ובכיה
 וסינה על הקרקע יתקח דם מלמטה פירוש למטה מהבנים. עוד
 להרבות זרע קח אבק מקרן חול ושחה ביין ערב ובקר עד ז' ימים
 כל יום רביע דרס"ס ותראה פלאות עכ"ל:

ח) **חולשת.** המשגל כתב בס' כ"י מערבי מי שאין לו גבורת
 אנשים יקח אפונין שנקראים בל"ע חומין וישרה
 אותם במים כמו שני שעות או יותר וישתה אותם המים כל היום
 כולו ויתמיד כן ויתרפא, ואני הכותב שראיתי בשיני כך ולערב
 נתרפא, והאפונין יהיו שיפור חלי כרובא או יותר, וגם מי שהוא
 חלש יעשה כן ויתחזק עכ"ל, ובדף אחר כתב וז"ל לרפיון הגיד יקח
 זג' ציל ואגוז הינדי ופלפל ואקרונפול ודהאר פלפל וכבאבא וכדלואן
 וקירפ'א ומסתק'א מכל אחד עשרה דרהמ"ם וירקחם בדבש ויאכל
 שיפור ב' מתקל בבוקר וכן בערב עכ"ל, ובדף אחר כתב וז"ל
 מי שפסק זרעו יקח ג' צית אייבי' ב' או ג' וישחקם היטב ימים
 אותם ביין ויחמם היין מעט ויבשל מעט ויורד במים ויערב המים
 עם היין הנ' וישחה ג' ימים רגופים אליבא ריקניא ולא יאכל בלילות
 המים כ"א מאכל נקי עכ"ל, ה"ס כ"י העבלי כתוב וז"ל לחולשת

מראה הילדים

האבר שאינו יכול לשמש יקח שני דרה"ס זרע לנזן קלוי וידוך אותו עד אשר דק לעפר וירטה על האבר ויוסיף כח, ע"א יקח ג' דרהס כמון כתוש הדק היטב ויערב עם הדבש ויאכל ממנו בכל יום שיטור חלי דרהס ויוסיף חומץ. ע"א יקח ערק' ג' נחת ואגוז מושקט וקמחון הנקרא בל"ע קמפל וזג' ציל ויכתוש הכל ויערב בדבש ויאכל ממנו קודם הזיווג וירטה ג"כ על האבר ויוסיף חומץ, ע"א יקח מרה של רחל שמינה וימשה בה האבר ויועיל מאד עכ"ל יעו"ש. ובדף אחר כתב וז"ל להרבות תשמים קח זכרות כלב ויבשהו ותלהו על ירך ותראה פלאות עכ"ל. ובס' אחר כ"י כתוב וז"ל מי שאברו רך ואינו מתקשה יקח זרע לנזן וכנגדו חמאת בקר אז לאן ויאכל מעט ממנו וימשה האבר כמה פעמים ד' או ה' פעמים ויתקשה ע"כ, ע"א לחיזוק האבר יקח זרע כרפס וסוכאר לבן ולוש בחמאת בקר ויאכל ג' ימים ויתרפא, ומי שאינו יכול לשמש ממנו יקח סאקנקור ד' דרהס וליסאן אל עלפור ו' דרהס וקרמז ב' דרהס ויעשה מרקחת בדבש ויאכל בכל יום אליצא ריקניא ויועיל בעזה"י, והנה סאקנקור הגז' הוא דג קטן כמו הלטאה ויש לו רגלים מביאים אותו מערי הודו ומועיל לכה גברא ושמתני שהסאקנקור הגז' תופסים אותו ע"י שמעלים בספינה נערות בתולות והם עולים עם רגלי הבתולות ומוזלין דם בתוליהם ואותם בתולות תופסים אותם מאותו מקום עד שכלה דם בתוליהם אזי אינם עולים, ואותם שמוזלין דם הבתולים מועילים לקישוי, כל מי שתופס אותו הדג בידו הוא מתקשה, ולוקחים אותו המלכים בממין רב בשביל שיש להם נשים ופלגשים הרבה, אבל זה הסאקנקור' שמביאים עכשיו שקונים מחנות הבשם אינו מועיל לקישוי בתפיסה בעלמא כ"א ע"י עירוב עם מיני מרקחת, ואלו הם הי"ל ה' דרהס קרפא ה' דרהס קמנפול ה' דרהס ג'וז איציב ה' דרהס. ג'וז הגיד ה' דרהס זגנ' ציל ה' דרהס פולפול ה' דרהס כמון ה' דרהס נכ' ווא ה' דרהס, סוכאר ה' דרהס, לוזאן דכאר ה' דרהס חומץ ה' דרהס זעפראן ה' דרהס, קלחא הוא בל"ע שאגוז ה' דרהס, שומר בל"ע נאפ'ע ה' דרהס כדלואן ה' דרהס זעטאר ה' דרהס, מיסקא' ה' דרהס לימוקים שמוקים ה' דרהס כל אלו יכתוש אותם ויערב אותם עם סאקנקור' הגז' וירקח אותם עם הדבש ויאכל מהמרקחת הגז' ערב ובקר והוא בדוק ומנוסה :

(ט) **הנקב.** אם ילא הולד מרחם אמו ונשאר חמוק בנוארו או

בראשו איז תפסל למר גפן בשמן זית וכרוך סביב לוארו וילא מיד, מוספר כתיבה יד :

י"ד הנק. מי שחנקו פעריות יקח זבל התרנגול וישחק ושתה בחומץ חוק ואז יקרא לימות עצות דבקות ויבריא. ס' רפואות להרמז"ס ז"ל בס' פרקי משה יעו"ש :

יא) חזיות. בלשון פסוק ילפס יקח ז' חטים גדולים וישרפם על מרא חדשה וילא מהם שמן וימשה בו החזיות כן כתבו בש"ס מס' גיטין ד"ע ע"א, ורב אשי עשה זה הרפואה לגוי אחד לדבר אחר ונתרפא, וגיין מ"ס החום' ז"ל שס, ובס' כ"י מערבי כתב וז"ל לחזיות ונגעים יקח שרף האילן הנקרא סומוג, אל ערבי וישרה אותו בחומץ טוב וימשה בו ויתרפא, ולא יאכל כ"א פת ולימוקים ודבש עד שיתרפא, עכ"ל :

יב) חטטין. שגוף אס לא נתרפאו והאריכו למעניהם איז ידוק האבן הנקרא שבא' זרקא' ויערב עם שמן זית וימשה בו החטטין ויתרפאו ס' כ"י מערבי, ועי"ל מע' ר' סי' ב' : יג) חידוד. לחדד הלשון ירגיל עלמו באכילת חרדל, והסיפך אגוזים והתאגים סכ"י מדת"ל :

יד) חזה. וריאה כתוב בס' נפלאים מעשיך מערכת ז' וז"ל למוקים מתחזקים ראשי אברים הפנימיים ומשמינים את הבשר וטובים לבעלי חזה וריאה. חרלנים שלהם טובים כדי לרחוץ בהם הראש כאשר בעור קשקשת וסובין והוא טוב לו עכ"ל יעו"ש, ובס' כ"י כתב וז"ל חזה ושיעול יקח פוא' וכזאמ' ויטמן עד אשר דק ויאכל ט' ימים אליבא ריקנייא : ע"א קח חלחל' וערק סוס וקליפה עץ אגוז הנק' סוואך ותרחיח על האש במים ואח"ך תניחם כך כבושים במים ההם לילה ויום מעת לעת ותלנ' המים ותשהה מהם שבעה ימים ערב ובוקר ויתרפא, עוד כתב לחזה וללז קח לפיז' שהוא רוט'א ובלשון בבלי זדא'ב וידוק אותו ונתן מימיו עם יין ישר וישתה אליבא ריקנייא כמה פעמים ויתרפא, עכ"ל :

טו) חותם. שלמה המלך ע"ה מי שיש לו חולי צפוני ונפתח קלחי שלו וסגולתו היא לרשום על הגפה בדיו לורת חותם שהע"ה (שהוא לורת מגן דוד) אס מותר לומר לגוי לעשותו בשבת עיין בס' אדמת קדש ח"א סי' ה' דהעלה דשרי זכור לאברהם אבינו חותם ח' :

מראה הילדים

(עו) **חשיפת.** הלב יקח למוקים ויסיר מהם המרגלים וידוך אותם עם שומין קלופין ויחמוק הכל וילוש אותם בדבש ויאכל ג' ימים איבא ריקניא ויועיל בע"ה. ובדף אחר כתב מי שמתעלף בלבו ויבא מרוב כיחו וניעו ויתעקר הכבד ולא יכול לרוץ ולעלות הרים, רפואתו יקח דבש טוב ויתן על האש עד שירחיק וישליך הקף של הרתיחה ואבעבועות שבו ואח"כ יתן בתוכו פולפול וג' חטיב ולבסבאס הוא פינוג' ירוק הנקרא שומא'ר בל"ע, וקלח וערב אותו היטב ויאכל ג' ימים אליבא ריקניא. עכ"ל. סכ"י ובס' אחר כתוב לחולי התעלפות אפי' לאנשים גדולים אם תשים זגג' ביל תוך המאכל יועיל להם עכ"ל. ובספר אחר כ"י מלאתי כתוב וז"ל לפריחת הלב יכתוב אלו השמות ויתלה על הלב וזמ"ש **מעעעי"ך טטולכב"ה טאאשוא"ש טאור"ה**

טעשואברא"פ מכלאת"ש טלכעלא"ה

טלתפמו"ן שבזכות שמות הקדושים הנו' ישלחו רפואה שלימה לפפ"ף הנקו"ע ולא יהיה לו פריחת הלב ולא יפחד ולא ידבב לבבו בין ביום בין בלילה וכו' ע"כ יעו"ש. והרואה יראה שהשמות הנו' הם יולאים מר"ת אות ט' דאלפ"א בית"א טוב עשית עם עבדך וכו' שא עיניך וראה :

(טוב) **הן.** למזל חן בעיני השלטון מלאמי בס' ישן נשן יזכור אימיה דאברהם שלש פעמים וימלא חן בעיניו והסם הוא אמתלאי בת כרנבו ב"ב פ"ה דל"ה והובא בס' פחד יצחק מע' א' עכ"ל רפואה וחיים פי"ב דמ"ט ע"א יעו"ש, והרואה יראה להרב חיד"א ז"ל בקונטרס כף אחת סי' ט' וז"ל סגולה להולך לפני מלך או שר ומושל יאמר טו"ב פעמים אמתלאי בת כרנבו קודם שיצמוד לפניו, ועוד יאמר מגדל עז שם ה' בו ירוץ [יטוין ב'ו ירו'ן גימט' שד"י ר"ת שומר דרך ה'] לדיק וגשגב ואם הוא ללרכי לבור יכוין שהוא מתעסק לש"ש ויזכור זכות אבות אברהם איש החסד ילחם נאזר בגבורה יעקב כליל תפארת משה אחוז בנלח אהרן אחוז בבור יוסף אחוז ביסוד, דוד אחוז במלכות, עכ"ל, ועיין בס' מדרש תלפיות וז"ל אימיה דאברהם ואימיה דהמן בבא בתרא, אימיה דהמן אמתלאי בת עורבתי ואימיה דאברהם אמתלאי בת כרנבו וסימניך עמא עמא

טבור עהור, אמר המאסף כתב בשלשלת הקבלה [דכ"א ע"ב]
 ראיתי בספרים סגולות הרולה לכבוש השונא יזכור שבעה פעמים
 אימיה דהמן עכ"ל יעו"ש. ובס' כ"י מערבי כתב וז"ל להיות נאה
 בעיני כל אדם יקח אבן שנמלאת בקרקבן ותשאלו עליך ולא יוכל
 שום אדם להזיקך גם מבטל הכישוף וטוב לשכחה ולפתיחת הלש
 ולאבהה ולהיות מקובל בעיני הבריות וחיות, ע"כ, ובס' ימלא
 מים בס' כ"א כתב וז"ל לחן יאמר ונח מלא חן בעיני ה' ויכין
 צירוף ואענצב' חנח' מיני' ה' הלדיק ויועיל בהי"ת ספר
 שימר ישראל בשם רבינו מוהרנ"ו

כ"י ויאמר פסוק זה [ס' וירא] ויאמר אם נא מלאמי חן בעיניך
 אל נא תעבור מעל עבדך [ס' וישלח] וישא עיניו וירא את הנשים
 ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את
 עבדך עכ"ל. ובס' סגולות ורפואות אשכנזי כתב וז"ל שער החן
 והרלון יש בו חמשה דרכים, דרך א' לחן יאמר ג"פ ראש הור לשון
 אדם מת, דרך ב' קח לשון תרגומה שחורה בעור שמפרכסת
 ותן בתוך שניה שלא נעשה בו מלאכה ותטמון בצגדים, דרך ג' שים
 ימין על מלחך והפוך אותה ואמור ג"פ השיבה לי ששון ישען
 ורוח נדיבה תסמכני. דרך ד' שיעשו בני אדם רלונך עלה להר וקח
 ארבעה אבנים ואמור ירושלים הרים סביב לה וה' סביב לעמו מעתה
 ועד עולם, ובשעת האמירה תשליך האבנים לארבעה רוחות העולם,
 דרך ה' שיעשו שרים רלונך יאמר זה השם פ"א טפטיפיה.
 ויכתבוהו על הקלף ויתלהו על לוארו. עכ"ל:

(ח) **חיווק** האיטומכא אשר זה ריקות קח לבונה זכה ובעטים
 ושקדים וזג' ציל ולמוקים ותדוק אותם ותלוש אותם
 בסוקאר' או בדגש ואכול ממנו בבקר, ע"א סגולה האוכל זרע גר
 מחזיק האיטומכא ויביא הבריות ויסיר תאוות רעות, סגולה לכאב
 האיטומכא קח לחם מזושל בחלב וגם כרכום טוב וחלמון צילם
 ותבשל הלחם והכרכום והחלמון הכל ביחד בחלב. ומניח על האיטומכא,
 זמן טוב להניח על האיטומכא פת חם עם חומץ ויורט טוב חומץ
 חוק. סכ"י:

(ט) **חורשת** המשגל ישים כשיעור עדשה אחת תלמית בנקב
 פי האמה. או יקח אגוז מושקאטא אחת וכשיעור
 סוכאר קאנדיל ויכתוש הכל כתישה עבה כשיעור פלפול ובשעת

מראה הילדים

מנחת ערב יבלע האבק הזה וישתה אחריו מעט מים, או קח ביצה וללה אותה עד שתהיה קשה וקח חלמון לבדו ותכתוש קנה עם ג' גרעיני שומים ויאכלם סמוך לשינה כשירצה לישן ויועיל בעה"ח ואם הוא כל כך חלוש דהיינו להזריע תיכף בחוץ קודם גמר ביאה יקח מוח העורב וימשח אברו בשעת תשמיש או ירחיח המוח הגז' בשמן זית ואח"ך ימשח בשמן הגז' האמה והבליים. ועיין בגיטין ד"ע ע"א. וז"ל אמר אביי מי שאינו בקי בדרך ארץ ליתי ג' קפיו קורטמי דחמי ונידוקינהו ונישליקינהו בחמרא ונשת. [פרש"י ז"ל בדרך ארץ שאין לו כח לשמש. קפיו. כלי מחזיק ג' כביעות. קורטמי דחמי תרנגו הגדל בקרקע. מויבל בובל הלאה. ונידוקינהו יכחש הדק]. אח"כ יוחנן הן הן החזירוני לגערוהי עכ"ל:

(כ) **חולרה**. לדעת אס יחיה אס לאו קח ביצה שגולה ביום ה' ובתיב עליה אלו השמות וסיס אותה תחת ראשו

ולמחר שבר אותה אס נמלא זה דס ימות ואס לאו יחיה וזמ"ש **צמית' פעטשין'** ע"כ. ובסכ"י הצבלי כתב וז"ל לידע אס החולה יקום ממפתו חשוב שמו ושם אמו

וכמה ימים בחדש וכמה ימים בשנה ותבלבלם וחשליך מהם ג' ג' אס ישאר א' יחיה ואס ב' ספק ואס ג' ימות עכ"ל. ובס' כ"י בוכארי' כתב וז"ל סגולה לידע החולה אס יחיה יסיס בשמן שלו חלב מאשה אס ישקע החלב ימות ואס ילוף יחיה, ע"א יקח ביצה בת יומה וישקול אותו וסיס הביצה תחת מראשו וזיו לילה אחת ובבקר יחזור וישקול אס ימלא משקל הראשון יחיה ואס לאו שלום על כל ישראל. וי"א אס ימלא במשקלו הראשון יאריך בחליו ואס יחסר ממשקלו ימות, ואס ימלא יותר ממה שהיה שוקל יחיה. ע"א יקח שומן חזיר מוכר לזכר ולמשוח בכפות רגלי החולה והנשאר ישליך ללכלב אס יאכל יחיה: ע"א יקח השחנה של חולה וישליך על המרזלים שקורים או טיג"ש אס נכמשים ימות ואס לאו יחיה: ע"א ירוק בכלי שיש בו מים חמים אס ילוף ימות: ע"א בהכנס צביתו של חולה יאמר זה הפכוך גלמי ראו עיניך ועל ספרך כולם יכתבו ימים יולדו ולא אחד בהם. אס ישב לפני החולה ומיד בהכניסו יתפוך החולה פניו ומדבר עמו יחיה ואס לאו שלום על ישראל: ע"א קח פלאגמאג' מין הכרוב האדום וישתה מאותו המין אס יקיאנו ימות ואס לאו חיה: ע"א לך למקיס בגדל בו פלאגמאג' ויטול סכין חריף ויחמור

קרוב לארץ על שם החולה ולא יוזו העשב ממקומו ולמחר יראה
 אם העליין עם השרש לא ימות. ואם לאו שלום על כל ישראל :
 ע"א אם תשים שרש חזרת בשתן שלו ג' ימים אם ייבש השרש
 ההוא ימות מאותו חולי. ואם לאו יתרפא : ע"א קח כינה מראשו
 ותשימנה על אסקופת הבית אם תלך לחוץ ימות ואם תכנס הכינה
 לפניו יתרפא עכ"ל : ובס' האח נפשנו מע' זו כתב וז"ל תקח
 בינה מתרנגולת שחורה וכתוב עליה סמא"ל ושם החולה עם אמו
 פכ"פ והשמות אלו יז"ח טפ"י בכחב ס"ת והגין והנח תחת
 מראשותיו של חולה ואם יודע לשום אדם ולמחר
 שבוז אותה אם תמלא בה טיפת דם ימות ואם לאו יחיה מ"ם
 ומפא"ל ס' קמ"ב עכ"ל :

(כא) **חולה**. גורל לחולה אם יחיה או ימות. קודם כל תחשוב
 שמו ושם אמו ויום שנפל בו למשכב ותשליך מהם
 כ"ח כ"ח ותראה בלוחות שלפניך אם לחיים אם למות בר מין.
 הלוח לגד ימין לחיים ולגד שמאל למות :

א	ב	ה	ז	יא	יג	טז	יח	יב	יד	יז	יט	כ	כג	כז	כח	כ"א	כ"ב	כ"ד	כ"ה	כ"ו	כ"ז	כ"ח	כ"ט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו

(כב) **חולה**. אם תראה לדעת החולה אם יחיה או ימות תחשוב שם
 החולה ויכמה בחודש ויום שחלה בו ושם אמו ותשליך
 מהם למ"ד למ"ד וכל מה שישאר בידך תלך אל הבתים אם תמלא
 בשער החיים חיו יחיה ואם תמלא מה שישאר הוא בשער המות
 מות ימות. ושומר פתאים ה' . הלוח לגד ימין לחיים והשמאל למות :

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו

אלו ב' גורלות העתקתי אותם מקפרים כ"י מאשור ומבבל יע"א :

(כג) **חולה**. סגולה לחולה שחזר לחיתנו ויש לחוש שמה יחזור
 לחלו מחמת אכילה שקורין נאכז"א ובז"א חיי"ן
 עס"י"ן קבלתי סגולה ממומחה אחר ליתן לו לחולה בבקר אליבא

מראה הילדים

ריקני"א שומשמן דהיינו שילחלח כף ידו ויניח על השומשמן וכל מה שידבק בכף ידו ילחוך בלשונו ויבלע כה יעשה ג"פ ול"ל בג' בקרים בכל בקר ג"פ זה אח"י מפא"ל סי' קמ"ו מי"ס האח נפשינו מע' וזו יעו"ש :

(ד) **חולה**. לחולה ולרוח רעה ולאשה שמהעבר יכתוב בקלף לבי ותלה בזרוע ימין ולריך טבילה וקדושה למי שיכתבו ולמי שילבשו וזהו השם הקדוש **אשמירקני"ש** **אשמרק"ש** עד כאן ספר כתב יד :

(ה) **חלב**. להרבות חלב לאשה יקח דבש טנבים וחמאה ואלפיניק"י וחמם אותם ומשתכו בכל יום בבקר עד ט' ימים : ע"א לאשה שאין לה חלב. יקח זרע פשתן וישחוק ויתנהו במים חמים או בדבש וישפה : ע"א יקח זרע קשואים יבשים ושחק אותם ושים בהם מעט יין ודבש ושמן טוב וישפה בחמין : ע"א קח מים מב' מעיינות ומנהר אחד ותרחץ דדיה וטוב למינקת לשחות יין שמרבה חלב. גם טוב לשחות חלב חם. מי שמניח להניק בנו מגויה גורם שע"י שאוכלת קריפות מוכרח הולד להיות רע ומטמטס לבו. ואשה שאברה חלבה תבשל עדשים בשכר או ביין ותן לה לשחות. ע"א קח לפורני יד ימין ורגלי ימין של פרה ושרוף אותם היטב ותן לה לשחות ויחזור לה חלבה : ע"א למי שאין לה חלב קח עלי גפנים ותבשלם בחלב ביום ותשקה לאשה ג' ימים רופים בבקר קודם שתאכל ויבא לה חלבה. סכ"י מערי בוכ'ארה מלוקטים מכמה ספרים :

(ו) **חלב**. להרבות חלב האשה יכתוב לה בעלה על ל"ד ימין **אימ"ה אימ"ה תימ"ה** וללד שמאל **אמא"ל** ויניק הנער ובחון האח נפשינו מע' וזו עוד כתב שם להרבות חלב אשה בלי שום הולאה ככה תעשה קח מים מב' מעיינות ונהר אחד ותרחץ דדיה ואח"ך תכתוב שמות אלו **אכסוסיא** **בדר בארץ** ויבא לה חלב ביותר מסכ"י. ולהמעיט חלב קח מעט אפר וערב אותו עם שמן יום וימשח השדים ותראה פלאות. וג"כ יועיל להמעיט דם מעפעפים וג"כ יועיל לנגעים רעים להמעיט מוגלתם ש"א. האח נפשינו מע' וזו ובספר רפואה וחיים פרק י"ב כתב וז"ל חלב לאשה שאין לה חלב קח לואת כלב קמן

והיבשהו במגור עד שיהיה עפר בשחיקה ותן לה לשחות מן העפר
במרק או בחלב או ביון ויחזור בדו"מ עכ"ל. ובס' ימלט נפשו כתב
וה"ל לאשה שנתמעט חלבה אם תקח מין עשב הנקרא שומ"ר ובערבי
באסבא"ס. וזרע עשב הנז' תשחה מן המין ותאכל מן הזרע ג'
ימים רלופים ויבא לה חלב הרבה, או אם תקח זרע למר גפן
ותדוק היטב מעורב בדבש עם מעט שמן וזה ותשחה תוך כ"ד
שעות יבא לה חלבה, או עלי אפרסקים כתושים תחבוב בהם דרי
האשה שנתמעט לה חלבה וירבה מיד, או להרבות חלב בדרי האשה קח
עפר אניסין ב' דרהם וחמי' עם מרוק כרוב ותן לה לשחות בערב
טרם לכתה לישן ומפליא לעשות והוא בחון, גם זרע פשתן מרוקח
בדבש שהוסר קלפו ואפו אם תאכל ממנו בקר וערב למי שאין
לה חלב יבא לה חלב הרבה ובדוק. חכמי המוסר כתבו שלא תלך
אשה מינקת מגולה בדדיה שעי"ז מוזיק בחלב, ולא תניק בפט
אגשים מכמה טעמים, ובבקר תאכל דבר חם, ולא תאכל בללים
ושומים ותזהר מהכעס, כי הכעס מעורר חמימות ומוזיק ומוליד
קדחת, ועיין בסה"ק אחי יפת ברפואת הגוף בס"ד ועיין בספר
זכירה עכ"ל:

(ז) **חולי מעיים** יקח חתיכת זנגביל ויללה באש ואח"ך יעשה
אותה לג' חתיכות ובכל חתיכה יתן מעט מלח ויבלע
אוחס בבקר הג' חתיכות ויתרפא, וזה בדו"מ:

(ח) **השבון**. דבר נפלא חשבון זה מועיל לכל חולי שיהיה פחד
או כפיה או רוח רעה וכו' יכתוב חשבון זה על
הגייר ויתעשן בו ומיד ימלא נחת, כן מלאתי בס' קבלה מעשית
באולרי הספרים וזה לורתו 63 22 11 14 18
63 7 8 2 4 3 4

ימלט נפשו סי' כ"ט או' ח':

(ט) **חטיפת הלב** יכתוב בקערה שמוה אלו **א"ל דא"ן**
שיי"ש ק"ל וב"י יב"ר א"ל, בכח
אלו השמות ילחמו רפואה שלימה
מחטיפת הלב ומפחד אמן ויתן בה שמן וית וימשח לבו ע"כ סכ"י:
(ל) **הן** וחסד תקח עור נחש ושימהו בקנה ותסתום מב' לודים
בצופרת ותשים תחת זרועך ימין אם תחבק איש או אשה
תקשור נפשו בנפשם והוא בדו"מ סכ"י: ע"א לחן ולחסד ואם תעבור

מראה הילדים

לפני איוב אל תירא קח עין ימין של ארנבת וקשור אותו בלבושך ואל יזיקוך שדין ולא רוח רעה ואם תשקרו לאשה תתעבר מיד. ולחן וחסד בעיני המלך ופשרים והיו מלכים אומניך ושרותיהם מניקותיך אפיס ארץ ישמחו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני ה' (ניקוד ישחק) אשר לא יבושו קווי ויכוין בשם **[מפריש]** כ"א **מפרישי** היו לא ממנו ובשם הויה בנקוד ישחק ותהי' תפלתו מרולה וגם יהיו דבריו נשמעים וטוב לחומרו כשיבקש משר איזה בקשה [מספר שרשי השמות להרמ"ז ז"ל כ"י]: ע"א לחן לפני השר קח חלב מאשה ובה ולוש בו מעט קמח ועשה אותו עוגות קטנים ותכרוך אותם בחתיכת בגד ושים על זרועך ויועיל: ובספר מדרש תלפיות כתב וז"ל לחן מי שתרצה לבא לפניו שים ידך על מלחך ואמור ג' פעמים השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני (מסכ"י). ובמקום אחר מלאתי למלא חן בעיני מי שתרצה כשתהיה לפניו שים ידך הימנית למפרע על מלחך הבהן למשה והזרת למעלה ואמור בלחש האל ישמור אחכם ואותי על כולכם יועיל (ע"כ מכ"י) עכ"ל. ובס' האל נפשינו כתב וז"ל לחן אם תיבש עין זאב בשמש ותשימהו בעור או בבגד ותהלנו עליך תמלא חן וחסד בעיני כל רואיך ולא תירא מכישוף וממזיקין ולא מפגע רע ובכל אשר תפנה תשכיל ותללית ויפלו אויביך תחתיך ואתה על במותימו תדרוך ש"א. והבא בעובר אורח דקע"א ע"ב ועיין מרב שט"ק עכ"ל:

לא) חרש מרה של חזיר מעורבת עם חלב אשה אם תשים מעט בלחן החרש יוכל לשמוע. לואת החזיר עפרה פוסק המים ס' נפלאים מעשיך:

לב) חרש במקרה תמיד בהליכה ויגיעה ויזהר משכרות ומהמאכלים המעלים האדים לראש כבללים ושומין ודומיהם ויטיף שמן זית חם או שמן שקדים מרים או מרה בקר או חלב כלבתא או מיץ לבון מעורב בשמן שקדים מתוקים או שמן חרדל או שמן הנער חם מיד כשישתין או יקח ביצי הגמלים וישימם בחתיכת בגד ויטיף בלחן או מיץ פשתן או יקבל בלחן קיטור הגפרית ויזהר שלא ישאר בלחן שום רפואה זמן גדול. סכ"י ועיין מע' א' אות לחן. בן סינא שיקח חלב הכלב ויתך אותו על האש ואח"ך יטיף בלחן או יקח שמן שקדים מרים ויטיף בלחן או יקח רוע"א וקליפת

רמונים וירדך אותם ויבשלם בשמן זית ויטיף באזנו ויתרפא. גם
דס האזע עם שמן אגוזים ויעיל למרשים אס יוזבו ממנו מוך
האזנים ככ"י.

ג.) חולה. כדי לדעת סיבת חוליו סידה אריסטו הרופא המובהק.
גורל החולה על י"ב מזלות דהיינו יחשוב שמו ושם
אמו ויום שנפל למשכב וישליכס י"ב י"ב והשאר תקח בידך והלכת
אל הבתים והמזלות כאשר כתוב לפניך. על הסדר מא' ועד י"ב.
דהיינו אס נשאר בידך א' תלך אל סימן א' וכן ע"י הדרך:
א'. טלה ומאזנים יורו שסיבת חליו שפגעו בו המזיקין במקום
חשך ואפלה קרוב לאש. תגור וכרים זמן מעריב והיה זה ביום
ששי או ביום שבת וירד הכאב ונתפשט בכל אבריו ואין לו שינה
בלילה ורוב כאבו בראשו ובלבו:

ב'. שור ונוגה יורו שסיבת חליו שניזוק ממזיק המים על הנהר
או במרחץ והיה זה ביום א' או ביום ד' וחליו בראשו ובלבו
ויש לו קרירות וכאב הבטן:

ג'. כוכב ונוגה יורו שסיבת חליו שניזוק משדים השוכנים בארץ
והיה זה ביום ב' או בליל שבת והפחידוהו והפחד נכנס בלבו
ותמיד הוא ברעד ברפת ובחלחלה ורוב כאבו בראשו:

ד'. סרטן ולבנה יורו שסיבת חליו שניזוק מן השדים הפורחים
באוויר והיה זה ביום ד' או בליל ו' וכל עצמותיו נראים
כמשתברות ויש לו קדחת הרבה והכאב בכל אבריו:

ה'. אריה וחמה יורו שניזוק מרוח רעה וחולי שלו מן החמימות
שים בגופו וכאב הבטן והיה זה ביום ב' או ביום שבת:

ו'. בחולה וכוכב יורו שסיבת חליו שניזוק משדן ורוחין ולילין
הפורחים באוויר במים והיה זה ביום ו' או ביום שבת:

ז'. מאזנים ונוגה יורו שסיבת חליו שיש לו מורך הלבו וסיבתו ששם
קול לעקה גדולה ויחרד מאד וחליו בראשו:

ח'. עקרב ומאדים יורו שסיבת חליו שניזוק בפרשת דרכים או
בבית הקברות והזיקו אותו כלב מכלבי השדים והכהו על
ראשו ותמיד הכאב בראשו והיה זה בליל ד' או ביום ד':

ט'. קשת ולדק יורו שסיבת חליו מרוח רעה והיה זה ליל ד' או
בליל שבת. ופגעו בו הרוחות בלד כתפו ומאחריו ומשם ירד
הכאב ונשתלשל בכל אבריו והחמימות נוספת עליו ומתשת כל אבריו:

מראה הילדים

י"ד. גדי ושכתי יורו שסיבת חוליו שניזוק ממים חמים או במקום אפילה ושמע קול הכרת השדים הארליים ביום א' או ביום ד' ואותו הקול נכנס בראשו ומכאיבו ומסבב לכל גופו:
י"א. דלי ושכתי יורו שסיבת חוליו הוא מעיה"ר שפגעה בו ליל ד' או ליל א':
י"ב. דגים ולדק יורו שסיבת חוליו שהכהו בליל שבת ע"י מימון היהודי והכה אותו על ראשו ומכה המכה ירד הכאב על לבו. וברוך רופא חולים. ע"כ לשון גורל החולה מאריסטולוס התוכן הועתק בערי פרס:

מערכת ט'

(א) **טפטפיה** שם זה גדול ונורא ויולא מפ' הנה אנכי שולח מלאך לפניך וכו' כנו' בס' שרשי השמות ואומרים כי שם הקדוש הזה היה נושאו דהע"ה על מגן שלו כי הוא עולה שם זה גימ' ע"ל מג"ן. וסגולתו שם זה למי שנחפס בגזירת מלך ח"ו או נחפס בסוהר. טרם כל יקח מעט מים וירחץ יריו ופניו וישתה מהם מעט ויבא אחר וילחוש באוזנו שם זה ז"פ ואם אין אחר יאמר הוא בעלמו. והמים הנשארים ישליכם חוץ לבית הסוהר והוא בדו"מ. וכן אם שלח אחריו שר העיר או מלך או שלטון יאמר אותו ז' פעמים **טפטפיה** בינו ובינך ותהיה אהוב ונחמד בעיניו ויקבלהו בספ"י ועיין בס' אביעה חידות ס' נפלאים מעשך. ועיין בס' האח נפשו מערכת ד' אות ע"ו:

(ב) **טוחנות**. לכאב הטוחנות ויועיל גם לכאב השיניים ולהפיל הטולעים מהם קח זרע בללים ושימם באש וקבל עשנס בפ"ך ויפלו הטולעים. או קח התלבנ"א הנקרא מיע"א סאייל"א ופלפול ושומים וערב הכל ושים שם. או אם מורקים הם שים בנקב שלהם ותתפא. ע"א קח הזרניך ושרהו בחומץ חזק עד מאד ועשה על הטוחנה או יגמט את החומץ החזק כמה פעמים. או תלין על הטוחנה מעט פלייץ לעוס. ע"א לרקיבת הטוחנה יקמר בגפרות ומיד ישמע שנבקע דבר בפיו ויתרפא סכ"י מערבי:

(ג) **טוחנות** סגולה לכאב הטוחנות מ"כ בשם ר' יצחק אלעכאזי

ז"ל. פעם א' היה חולה בכאב העוטנות הרב הנו' והיו כאבים לו מאוד. וישא ענינו וירא כדמות איש אמ"ל ילחק קח ידך מעל גבך ושים אותה על פניך נגד הלב הכואב וקרא ז"פ שומר כל עלמותיו אחת מהנה לא נשברה ישר והפוך נשברה לא מהנה אחת עלמותיו כל שומר וכן עשה וגתרפא מ"כ מסכ"י רבני מערב:

(ד) **טחורים.** לטחורים בגסיון גמור קח כמו ג' ליטרין דבש והרתיחם באש בקיתון אחד של מים וישב החולה בתוכם חמין כאשר יוכל לסבול ואח"כ ימשהם בזרע פשתן או בשמן שקדים מרים מסכ"י:

עוד אחרת כתב גלינו'ס היושב על עור אריה יועיל לטחורים ולנקרס ולרפיון פי הטבעת והוא כשיולא פי הטבעת מרפיון המותר המגיעה. מס' שבלי אמונה:

עוד אחרת קח תולעים מהאשפה והניחם בצגד פשתן ותכס במחט פעמים הרבה ואח"ך תניחם למעלה מהטחורים פעם אחת בכל יום הרב ד"י בשער הסגולות:

עוד אחרת לפתוח הטחורים קח כלל לבנה וללא אותה היטב באש ואח"ך תכתוש אותה בחמאה וזעפראן ותלש אותו בלבי של עופרת ועשה מזה תחבושה ותמשח בו הטחורים ויפתח מיד. שם:

עוד אחרת קח חומטים והסר קליפתם והשלך וקח החומטים ובשל בשמן זית מהוק וטוב עד שיהיו כמו משוח ושים עליהם צ"פ ביום. מסכ"י והוא צ"ו. מס' האח נפשימו:

עוד אחרת אם יקשור בלבשו עשב פיגר"א יועיל הרבה למוכה בטחורים. ס' שבלי אמונה. או אם תקח רמון חמוץ ותפתח ממנו במקום הפרח ויתקוק בו מעט וישים בו א' דרהס אפיון וילבישוהו בעיסס ויאפאו בתנור וממנו יקח על הלזס דהיינו אליבא ריקניא דרהס אחד ולעת ערב דרהס אחד עד ארבעים יום יתרפא מהטחורים ובדוק. מס' ימלט נפשו. עוד אחרת יקח דגים קטנים מלוחים הנקראים סרדין ישרוף ויפור על הטחורים. או יקח לואת הנחושת הנקראת צל"ע חדיד"א חמר"א ויחכך אותה עם שמן זית וישים עליהם ויועיל בעה"י סכ"י מערבי. או ימשה בשמן שמטוגן בו עקרב ס' הנו' או יבשל אפר במים עם מעט שמן זית ואח"ך יקח עשב הנקרא חשי"א וידוך ויפור עליהם. או יקח אגוז קלוי באש ויתן במכתש עד אשר דק ויערב עם חלב ויתן עליו. עוד

מראה הילדים

אחרת יאכל גרעינים הגדלים בגינות כמו סארי דארי. עוד יעשה רטיה מחלמון בילה וסוקר דק דק ובורית שכבר התחילו לכבס בו שלא יהיה בו סיד ושמן זית ויניח אותו במקום הטמורים ויועיל הרבה רפואה זו שיפתחו הטמורים ויועיל ויוצא הלחות וינמו. ס' רפואה וחיים :

עוד אחרת לטמורים הנקרא מורידין או העמרודין ימשחם בדם עורב יבש. או חלמון בילה מעורב עם שמן וורד. או מררת שור מעורב בדבש. או ימשחם בכרבי שלוק או בעלין הנמלאים בקולין הגדלים סמוך לכרמים אחר שתכתשם במכתשת של עופרת מעורב בחלב חזיר בלא מלוח ויקבל עשן לפרני חמור. ואם הם בחוץ יתן עליהם דם ארנבת תיכף למיתתה או מררת ארנבת. ואם כואבים לו ישים עליהם עלמות חזירים שחוקים או בללים לבנים שכתבשלו במים היטב ויעשה משיחה. ויערב חמאת בקר חדש. ואם יוזב מהם דם עם זה ירפא אותו מתלאים רבים ולא יפסיקם. או ישחק לבונה וזפת ויבשלם במים וישתנו. ס' סגולות ורפואות אשכנזי. עוד אחרת יקה ורדים של רמונים. עשרה מתקאלים עמורות עשרה מתקאלים מסתבא ט"ו מתקאלים הדם עשרה מתקאלים קרפא י"ד מתקאלים כתיא י"ד מתקאלים זגנז"ר י"ד מתקאלים אפיון י"ד מתקאלים ידוק הכל ויערבם עם חלמון בילה ויעשה מעט מהם גרגירים והשאר יעשה מהם פתילה לתוך הטמורים מצפנים והגרגירים מצחוק. ע"א יקה זרע הדם וידוך אותו וירתיחו במים עד שיעמוד לחי ויערבנו בדבש עד שיהיה כמרקחת ויאכל ממנו בכל יום ויחרפא. ע"א יקה שומין וידוך אותו עם שמן זית ויעשם עם למר על הטמורים ויועיל בעה"י :

ע"א יקה אשכול הכופר שהוא בל"ע חינ'א וידוך אותה ויערב עם דבש ויעשה גרגירים ויאכל אליבא ריקניא. ע"א יקה לבר'א וחינ'א ומרה של בקר וירטה עליהם מצפנים ויועיל סכ"י בבלי. ע"א בשל גפרית בחומץ חזק ומשח הטמורים ויתרפא. ס' כ"י מערבי :

ה) טחול סגולה לרפואת הטחול ראיתי בכתבי הר"ב"ש קח טחול של בקר ותחתוך הטחול לארכו רק בשני קלותיו יהיה מחובר ויכניס החולה ראשו מוך החתך מראשו ועד רגלו ג"פ ואח"כ תתלה את הטחול בעשן וכשיתייבש יתרפא הטחול של אדם. מפעלות

אלד"ס אוח קס"ג:

עוד אחרת רפואה מעולה לטחול ג"כ מכתבי ריב"ש למשוח מוח
 ארנבת מזכר לזכר וכו' על חתיכת בגד ולהניח על הטחול
 דהיינו במקום הכאב שיהיה שם שם שפוח ולא יותר פן יאכל הטחול
 שם אוח קס"ד. עוד אחרת לטחול נפוח קח זבל יונים ותשחק אותם
 ותבשל אותם במים בקדרה חדשה ותשליך בתוכו אלמסתניה ואח"ך
 תשים אותו בין אס תראה שנקפה הוא סימן שגמה ביסולו. הרב
 דרך ישרה שער הסגולות דפ"ו ע"א האת נפשינו. עוד אחרת לכאב
 בהטחול והסימן שירזה הגוף ויהיה כמו דבר קשה שמה כמו אבן
 ילך הרבה מגבזה לגמוך ומגמוך לגבזה ויכוך בכל כחו ואח"ך ילך
 למרחק ויזיע שם בטוב ויכלול זרע חרדל בדבש ויבשלו עד שיעשה
 כמרקח וימשח במקום ההוא מלמעלה למטה וממטה למעלה היטב
 וישמה מהמים שהנפחים מלגנים בו הברזל ז' ימים ב' חוקיות בכל
 יום אליבא ריקניא או ישמה קליפת שרשי כרפס מבושל. או ידוק
 עשב ארמני בתאנים היבשים וישם בחומץ חזק וישם על הטחול
 חם. ס' סגולות ורפואות אשכנזי. עוד אחרת יקח זבל לאן חמשה
 גרגירים ויערב עם חומץ חזק וידבק. על הטחול ויתרפא. עוד
 רפואה מופלאה למי שיש לו חולי הטחול ישמה ג' ימים שתן האדם
 ויתרפא סכ"י [ועיין בש"ס גיטין]:

(ו) **מביעה** בים ואינו יודע מקומו יקח קערה של עץ וזרוק
 ע"פ המים ויניחנה לפה מאליה עד המקום שתנוח
 שם מעממה שם יהיה הנטבע וע"י סגולה זו ימלאו אותו עכ"ד מס'
 נוהג כלאן יוסף מס' רפואה וחיים מערכה זו יעו"ש. ועיין לקמן
 מע' מ' סי' ל':

(ז) **מבילה** כתב הכל בו אשה שילדה מהטבילה. אם פגע בה
 סוס תעלה ותשמש. לפי שבניה באים נעים בדיבורם.
 ושומעים ומבינים.. לומדים ואינם שוכחים וממעטים בשינה ולא
 עוד לא שאימתן מוטלת על הבריות וכו' ויעו"ש. וגרסין בפסחים האי
 מאן דפגע באתתא דסלקא מטבילת מזה אי איהו קדם ומשמש אחדא
 ליה לדידה רוח זמנים ואי איהי קדמא ומשמשא אחדא לה לדידה
 רוח זמנים. מאי תקנתיה לימא הכי שופך בזה על גדיבים וכו' והכי
 מיייתי לה ברוקה. אבל בעל תולדות אהרן לא זיין מקרא זה שופך
 בזה. אלא זיין [סוף] פ' זה מצינו אפיקים ריפה. (איוב י"ב כ"א) ובילקוט

מראה הילדים

מייתי שניהם. הילךך נמרינהו לתרוויהו. עיין הש"ך יו"ד סי' תל"ח.
והרואה יראה בס' האח נפשינו מערכה זו סי' ז' ובס' רפואה ומי
פי"ב מערכת ד' שכתבו הרואה אשה שעלתה מעבילתה יאמר פסוק
שופך בוז על נדיבים וכו' משם ס' הליוני הביא דבריו הרב מדרש
תלפיות יעו"ש. והוא פלא שהניחו דברי הגמ' פסחים הנו' ד' קי"א
ע"א ומביאים ראיה מס' מדרש תלפיות משם הליוני ולא זכרו שריס
שהיא גמ' ערוכה הנו' והוא פלא. וראה זה חדש מלאמי אס אשה
מעוברת פגעה בסוס תחילה אינה יולדת עד י"ב חדש כן כתב
בס' אה"ע להרמב"ן ז"ל ד' קכ"ב וגם פליגוסם כתב שיכול לשהות
י"ג חדש והוא ראה המעשה עיין בס' ארבעין דק"ז ע"ב וראב"ן
ד' קכ"ב ע"א ועיין ס' נפלאים מעשיך:

מערכת יוד.

(א) **ילדים.** בא וראה מ"ש חכמי המוסר ז"ל כי המסתכל
בנשים כדי ליהנות ביופיין מלבד כי רעתו רבה עוד
זה רעה חולה כשמוליד ילד יבא לחשוב באותן לזרות וזהו סגולה
להיות נחשב נוףף באשתו וילאו מזה ילדים אשר ה'ן בהם כל מוס
פריזי הדור הולכים אחרי עיניהם כמוהו כמותם. אבל ישראל קדושים
נוהגים באימה ויראת ה' על פניהם וה' עליהם יראה ויתברכו
בזרע קדש למיניהם ולאליהם לעיניהם לעשות רטון קוניהם עכ"ל:
(ב) **ילדים.** סגולה נאה לאשה שבניה מתים ב"מ. תקח ז' מטבעות
בזקקה מז' נשים מעוברות ויעשה מהם שס שד"י.
וילד הגולד ונראה כמה קח תרנגול ושם תוך פי הטבעת של
הילד אז אס יהיה מאת ה' שיחיה הילד יחיה והתרנגול ימות.
ס' אביעה חידות:

(ג) **ילד** הגולד שלא יוזק מפלוגות וחברותיה יכתוב אלו השמות
היונאים מפסוק אל מולאו ממלרים וכו' כי לא נחש וכו'
ויתלה עליו וזמ"ש **אמ"מ כר"ל יג"ן וי"י יב"ר נב"ו**
קב"ב יר"ן מפ"א.

יהר"מ יאז"א שבזכות אלו השמות הקוה"ט
שתהיו לעזר ולהועיל ולמנן ולנה לילד הזה הגולד ולאמו. מלילות

ומאגרת בת מחלת וסיעתיוהן שלא תקרבו לבית זו ולא יזיקו לילד הזה ולאמו אכ"ר ס' כ"י:

(ד) ילד הנולד שלא ישלש בו לא עין הרע ולא כישוף לעולם. קח עפר מקרקע מקום שנולד בו הולד ושים בבגד פשתן ותלה על זוארו ויהיה צפוח שלא יזוק מהנו' מסכ"י כמהרי"ץ אלמנהדווי ז"ל ועיין לקמן מערכת ע' כמה ענינים לעין הרע:

(ה) ילד. סגולה נפלאה ללאה הילד בעל מוסר ודרך ארץ וביישן הולך בדרך טובה שיכו הילד בשבט בבקר כשקם מהמטה אזי תמיד יהיה זכין וחוזר למוטב. והן אחת כמה גדלה מעלת תהלת המוסר את בנו ומוכיחו בדרך ישרה. מצינו ראינו במד"ר ס' שמוה וז"ל כל המונע מרדות מבנו סוף בל לתרבות רעה ושונאו כישמעאל שהיה לו געגועים על אביו ולא רידהו ולא לתרבות רעה כדכתיב ותרא שרה את בן הגר המלרית מלחק ואין מלחק אלא ע"ז וכן ילחק אע"ה שלא הוכיח לעשו ושבט מוסר הרחיק ממנו. ועיין להרב כסף נבחר למוהר"י פינטו ס' תולדות באורך בענין זה ובביאור המאמרים הללו בסה"ק דבק מאח מערכת מ' מוסר אב באורך ויע"ש. ועיין בסה"ק האח נפשנו מע' יו"ד ילדים. ולהחכים הילד תכתוב על דד האשה הימנית שם פתח"ל ויניק הנער והשם הנזכר בפיו ויהיה חכם בע"ה:

(ו) ילד האוכל עפר קח אלכתיב'א או שאור מעיסה ותשרה ביין מתוק כחוש ותשקהו פעם ושתים. או קח ארבעה עלין מעשב אל בסבא'ם (ובלע"ז פיטוג'ז) ותדוך אותם ועזור מימיהם ותערב עמו יין ותרחיכו על האש ותעשאו שראב ותשקה לו וזה יועיל לכל אדם אפי' גדול. או תתלה עליו שער העז זכר לזכר ולנקבה מנקבה. ואם מקיח מרה תשקה לו קנמון ומוסתבא שחוקים עם מעט מים או שאר משקים ויתרפא בעה"י סכ"י של כמהרי"ץ אלמנהדווי ז"ל:

(ז) ילד. כתב מהרש"ו בשערה גלגולים בהקדמות אם תרצה לידע מי גובר בילד כח האב או כח האם ותוכל להכיר כפי קלותו של הבן או כבדותו אם ראית שהוא קל כנשר וכן כלבי בכל מעשיו ומהיר במלאכתו דע שגבר עליו כח האב ואם הוא עלל וכבד הסמעה יקיה מלך אמו ולזה אמר שהע"ה בן כסיל חונת אמו והכל במחשבה באותה שעה וע' במע' ז"ן מה שכתבתי איך יתנהג בשעת

מראה הילדים

החבור וע' לקמן במערכת תי'ו לך נח ראה משם. סגולה הילד שיחיה מלאחי להרב יוסף אשכנזי דף רי"א ע"ב משם סדור חפלה דפוס פולין שכתב וז"ל האי מי שאין ילדיו מהקיימין יקרא שמות בגיו שילדו אח"ך בשם שיש בו שיתוף שמו של הקב"ה כגון רפאל מיכאל גבריאל ישראל שמואל ירמיה ישעיה אליה וכיוצא ורצוהי להרב ככר לאדון דף ר"ד ע"ב ש"ו וז"ל כדי שיחיה בנו יקרא לשם בנו אשר יולד לו בן ליון ויחיה בע"ה. סגולה שלא ישלש בילד שום עין הרע ושום כישוף ושום דבר רע שבעולם קת עפר מאותו בית שנוגד בו הילד מאותו המקום ותלה על ג' ארזי בטוח שלא יוזק ולא יוכסף הרב אמתחת בנימין דל"ד ע"א. וע"ל במעג' כ"ף לבישוף. עוד סגולה שלא ישלש בילד עין הרע יאמר בשעת הלידה בלחון הילד זה הלחש ובדוק הוא וג"כ ניגול מכישוף ומכל דבר רע שבעולם וזהו הלחש אליאוי הנביא זכור לטוב פגע עם כוכב מרגלית ואמר לה כוכב מרגלית אינה תלכי (ונפל ט"ס במקומו כתוב מאין תבא) ואמרה ליה לבית פב"פ לעשות לילד רע ולאכול מבשרו ולמנוח מדמו וערקיו ואמר אליאוי הנביא משביע אני עליך בשם ה' לבאות שדי שברא שמים וארץ ומים ורוח ואש ועפר ועשרה אופנים ועשרה דורות ובשם השם שלך סמ"א וגרגר"ן שלא יהיה לך רשות לילך בזה הבית של פב"פ ובפרט בהילד הלז לא בגופו ובגפשו וברוחו ובנשמתו כה יאמר ג"פ וקודם כל יאמר פרשת שמע ואחר הלחש יאמר שיר למעלות אשא עיני אל ההרים וכו' ולא יהיה שום נזק לילד בע"ה שם. עוד סגולה לילד שנפל ממקום גבוה ונאלס תקח אמו יד התינוק ותשים ברחמה ואח"ך תתחבב אותה היד בתוך פה הילד ואח"ך תשים האשה בעלמה את ידה ברחמה ותשים בפי הילד אמנם לריך להיות היכף שנפל תעשה זאת ואם אין אמו. תעשה אשה אחרת כנ"ל מפעלות אלד'ים אוח יו"ד סי' קס"ט ועי' במערכת דל"ת. עוד סגולה לילד שנפל באש מיד תחתיך כרבלתו של תרנגול ומן הדם היוצא תמשח מקום השריפה ולריך זרזות גדול כי שהיה אסורה וז"ל מוכר לזכר ומנקיבה לנקיבה שם. עוד סגולה לילד שאינו יכול להניק כתוב בחרם חדש שמות אלו והסקרו בחלב ויניק ואלו הם:

יר"ן יב"ן יקר"ן וזהו שלא להניק הילד מגויה שע"י שאוכלת נבלות וטריפות מוכרח הילד

מראה הילדים

נ

להיות רע ומעממם לבו כ"כ הרב דרך ישרה ס' האח נפשינו
מער' יו"ד :

(ח) ילד קטן כשמתחילין השיניים ללאת והוא כואב ימרחו בשר
שיניו בחמאה או שומן תרנגולת. או תחלה במוארו שן
של סוס או שן כלב וימרחו עורפו וגרונו בשומן וילאו שיניו בלתי
כאב והילד שיש לו מרה ידוקה מרובה ומקיא קח מים חמים ויערב
בו חלבון ביצה שהוא ריר חלמון וישקהו וישליך כל מה שבטפו
ואם יש לו דבר דבק במעייו הנקרא לאסוק יקח מי כרפס ומי
בללים ומי לטון ותקח סביראג' ומרחאק דהבי וערב במים הגו'
והשקהו בבקר ויתרפא סכ"י מערבי. ואני ראיתי שמשקים הנשים
לצניהם להגו' מי לימון חמוצים עם אפר או עם סאראקון ונעקר
ויועיל. וילד קטן שיש לו פחד יקח עור חמור ויתלה על הילד
ויתרפא. והילד שיונק מחלב אמו והיא מעוברת וכו' ככה לילד
רפואתו תקח אוקיאי סוואך דהיינו קליפת אילן אגוז ואוקיאי סוואך
ואוקיאי מינא ואוקיאי שעיר והרבעה אוקיות הגו' דרך אהיה וערצם
יחד וקודם כל דבר תקח מים בכלי הרם ממש ותלין המים
הגו' בכלי הגו' תחת הכוכבים ובבוקר תבשל ארבעה מינים אלו
במים הגו' ביסול טוב עד שינא הפועל שלהם בראותו מים ותקח
אותם המים ותתנם בקדרה אחרת. ובכל בוקר תקח ביצה תשליך
הריר שלה ותקח התלמון ותערב עם מעט מאותם המים המבושלים
הגו' ותשקה לילד אליבא ריקניא ויתרפא בע"ה. והילד שאוכל
הרבה מאלד ואינו מוסיף כלום וכריסו רחבה רפואתו יבשלו בשבילו
דגים בכרפס וישתה הילד מי דגים וכרפס גם ימשיך בו ראשי
איבריו ויכלל הדגים ויועיל. סכ"י מהר"א ילון כ"ע :

(ט) יצירה. כאשר האדם פוקד לאשתו ומתעצרת יציראל שולח
ולוקח העיפה והקב"ה אומר לגפס א' שתכנס בעיפה
וז ומלאך מוליך הגפס לאומר הללמים שיבחר ללם כרענו ארוך או
קצר שלם או בעל מום חלש או גבור יפה או מכוער ואומר לה
בעולם שאתה הולך הוא חיי שעה ואחר התחיה חיי עולם וכל
מי שהוא ארוך יותר מבני דורו יהיה קצר משאר בני אדם וכן
עני ועשיר יפה ומכוער ויש בוחר במזומן ויש במאוחר ויש מי
שבחר בבטני שבמוקדם ובשמאוחר וא"כ אין שום אחד יכול להתרעם
על השי"ת כי הוא בחר כך וזה מ"ש רז"ל לציונים נבראו לדעתם

מראה הילדים

בבראיו. וכש'אדם מזדווג עם אשתו כשיכוונו שניהם למזוה ולטובה ילא ולד לדיק גמור באור מקיף ופנימי וההיפך זה'פך. ואם האב כיווין למזוה והאם לרעה יהיה לו אור מקיף טוב ופנימי רע ובהמשך הזמן יכוף המקיף לפנימי ויעשהו טוב וכשהוא להיפך יכוף המקיף הרע הטוב לפנימי ויהיה רשע. ואם תגבר כח האב בילד יהיה מהיר קל כנשר וכן כלבי ואם תגבר כח האם יהיה כבד ועלל. מו"ה חבד לאברהם מעין ד' עין יעקב נהר י"א ע"ש שהאריך מו"ה ס' מודבר קדמות מעד' יו"ד ס' כ"ג:

יוד) ילדים המשחקים כשהם י'נים וכן במשחקים לבדם אפי' בהקצין סימנא הוא שהפלוגים משחקת עמהם ובפרט ליל ר"ח ועוב שהרואה אותם משחקים שיהיה אותם באמצעו על החוטם ויאמר זלי פ' מכאן לית לך כאן חולק ואחסנא לית לך נייחא כאן ויאמר ויהי נועם בולו ככה יעשה בהכאה על החוטם ג"פ ובכל פעם ישמור הסדר הזה ליקוצי גורי האר"ז ז"ל כ"י דבש לפי: **יא) ירד.** לכאב הירך תבשל החטים במים עד שיתרככו ולא יתבקעו ותוילאם ממים ותניחם בחתיכת פשתן ותשים על מקום הכואב בעודו חם. ואפשר שיעיל לכל כאב הפרקים ועיין מע' פ' אות פרקים ועיין ערך ארכובה. ובס' רפואה וחיים כתב וז"ל ירכיים חמימות הירכיים שיולא אצטצועות יקח אפונים יבשים ויקלם באור ויעשם אבק דק במכתש ויערבם בשמן זית ויסוך עליהם ויועיל לכווייה ג"כ ס' רפ"ח:

יב) ים. ההולך בים ומבלבל אותו יכתוש רוד'ה ויעבול הפ"ם שהוא הכובע באותן המים ויתנהו על ראשו גם יריח פת לחם ועוד יכבס הפ"ם במי הים עוד יתן על בטנו כמו מצעת של פומא ס' רפואה וחיים. ובס' אביעה חידות כתב וז"ל סגולה נפלאה למי שרולה לילך דרך ים. יוליך עמו איזה לפור ואיזה דג הים חיים. וזה סגולה לעבור את הים בשלום. גם ישא עמו סיד. ותפלת יונה הנביא סגולה לאומרה על הים. עיין ס' המדות למהר"ן ז"ל ובס"ה ק' האח נפשינו באורך:

יג) ים. להשקיט הים מועפו קח קנה וחלקהו לד' חלקים ותכתוב פסוק ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלדי'ם עמדי אני אמית ואמיה מהלתי ואני ארפא ואין מירי מזיל. וקח מלה שמורה וכתוב עליו אברהם ילחק ויעקב משה דוד וחלקהו לד' חלקים והשלך

לד' רוחות הים כך מלאחי מסכ"י. וכתב הרב החסיד שבכהונה בס' מד"ת אות י' ערך ים משם כ"י הקדמת ס' ילירה וז"ל מי שרולה לפרוש בים קודם שיכנס בספינה יקח ג' אבנים משפת הים וכלוקח האחת יאמר ה' וכלוקח הב' יאמר אלד'ינו וכלוקח הג' יאמר ה' אחד ויכנס לספינה וישמור האבנים ואם ח"ו יש סער גדול בים והספינה בסכנה גדולה יקח הג' אבנים בידו וישליך אבן אחת ללד' ימין ויאמר אם מפני לא תחילו וישליך אבן אחרת ללד' שמאל ויאמר נאם ה' והאבן הג' ישליך לפניו למקום שהספינה הולכת ויאמר אשר שמתי חול גדול לים עד סוף הפסוק ומיד ינוח הים מזעפון. מס' האה נפשינו :

(יד) **יבלת** כתב הרב שבילי אמונה נתיב ד' וז"ל היבלת בלשון ערב תאלול ובלעז צרונה ואי בשר העורק ע"ג העור ילאו בכל הגוף ויותר בידים וברגלים והם משני מינים או רכה בלא כאב ואז יהיה מליחה הלבנה ומה שיהיו ממנו קשה נסדק ואז יהיה ממרה שחורה וראוי תחילה להריק הגוף מהליחה הגורמת אותה ואחרי כן נתוח אותה מחוץ ברפואות המיבשות תחילה ואם לא סרו יטעס ברפואות חדות כי הם יעפשו ויחתכו ואלו הרפואות המיבשות הם כגון שימשהס בשמן הדם ובשמן נרד ואח"ך יפור עליהם אפר מלפרי פרלוח הכהמה שחוק או אפר משריגי הגפנים שחוקים היטב ונילושו בחומץ וישים על היבלת או עלי זית מבושלים בחומץ וכחשיים היטב או אפר קלף הים שנילוש בדבש או ישים סביבה או עליה חלב של תאנה מעורב עם חלב כליות כהמה או ימשהו בכבד של תרנגולה ואח"כ יטמון הכבד באשפה וכשכלה הכבד תכלה היבלת או ימשהה במי הגפן הבוסר או במעט יר או בדם היונה אם מיד כשישחטנה או בקמח שעורים שנילוש בחומץ החלב היולא מהתאנה כשאניה מבושלת יועיל לעקילה עקרב יע"ש ובס' פרקי משה להרמב"ם כתב וז"ל יבלת ובשר הגוסף והשחיתים המתחדשים משרפת אש ירעה זבל הלאן מיובש ומולש בחומץ ויועיל בע"ה :

(טו) **יין**. לשותה יין ושכר הרבה יכתוב בקערה אלו השמות עמיו"ן עמיו"ן עמיו"ן עמיו"ן וכתוב שמו ושם אמו וקח רירי היורדים מפי השור וערב ביין והשקה וישנא היין. סכ"י מערב. ובס' מלט נפשו כתב אם תקח מעט מלאת האריה עם ריר היולא מפי השור מעורב עם יין ותן לשכור ימאס היין ולא יוסיף לשתותו כל ימי חייו

מראה הילדים

ובס' האח נפשינו כתב וז"ל למנוע האדם משתיית היין קח כזר של עורב שמור ויבשהו וידוק אותו היטב ותן לו לשחות עם יין בלי ידיעתו וימאסנו. או יקח עורב חי ותן אותו בתוך כד היין עד שימות שם ותבקע מרהו בתוך היין ותן לשחות מאותו היין למי שתראה בלי ידיעתו וישגא את היין בדוק וממסה. או קח מעט זבל אפור דרוז ותעשה אותו אבק וערב ביין וישפה ממנו ולא יוסיף עוד לשחות יין וגם לא ישב קרוב ליין מסכ"י:

(עו) יין שלא ישתבר הדם משתיית יין ושבר קודם שישהה יאכל מן הריאה של עו גלויה. עוד אחרת יאכל שקדים מהים בבקר אליבא ריקניא אכן אם היה שכור כבר רפואתו היא שישהה חומץ ויפיג יינו מיד. בדו"ט. הרב עובד אורח אות ב':

(עוב) **ידיים** מבוקשות מחמת נטילת ידיים בימות החורף מחמת שלא נתגבשו יפה ירחוק צמי סלקא. וכן לשחין ש"ע או"ח סי"ד. ס' רפואה וחיים מע' א' אות כ"ח:

(חי) **יולדת** שמירה ליולדת תכתוב על קלקף ה' רמה ירך כל יחיון. וגם שם **אתה** לקוטי מהר"ן רפואה וחיים.

ולעמי זה רמזו בפ' **אתה** סדר לי מלך הדרני. ועיין מ"ש בענייני בשה"ק יפות מראה ע"פ המלאך הגואל אותי מכל ר"ע הרמזו לשם אתה הפורה מר"ע חדרים כמ"ש מהר"ש מוסטרפולי ז"ל ולפי"ז יע"ן יברך את הנערים ויקרא בהם שמי כי שם אתה שהוא פורה ומגיל מאותם ר"ע חדרים הוא המצריך את הנערים ושומרים בעת לידתן וק"ל רה"ה אגב"י. ובס' כ"י מ"כ וז"ל יולדת ועדין לא ילאה השליה תעשן אותה בלואת חתול או בזנב חתול ותלא השליה מיד בע"ה. ובס' שבט מוסר פ' כ"ד כתב וז"ל ולריבה האשה אחר סילדה בן או בת שתמן הוראה להקב"ה ובה תאמר יהי רטון מלפניך המלך הרחמן כשם שהללתי וזהירה הגדולה הזאת ומן הסכנה עצומה זאת כך יכמרו רחמך להגיל מהסכנה הזאת לכל בנות ישראל וזע אהובך ובשם שהללתי עתה כך עשה עמי אות לעינך בכל פעם שאלך ובשתקום מהמטה תאמר יהי רטון שתומין מזון עבדיך התינוק הזה ברצוני חלב די מחסורו אשר יחסר לו ושיב בלבבי העת שלריך לינק כדי לתת לו והקל מעלי השניה ובעת שיבכה פתח אוזני כדי לשומעו מיד ותגילני שלא תפול ידי עליו בעת השניה וימות ח"ו עכ"ל יעו"ש:

יום י של כל החדש יגידו דקתם טובם וסגולתם מועתק מה' נפלאים מעשיך משם ס' העמידות והחיון כ"י וז"ל בקינור נמרץ לדברים הנריכים לנו:

יום א' בחדש יום טוב מאד כי בו נאמר כי טוב ובו נברא אדם רוחו והגולד בו יהיה במו"ט ובס"ט לומח ועולה ולחולה אם יעשה פדיון נפשו קודם מנחה וירבה בלדקה ויתרפא וכן לחשוכי בנים אם יתנו לדקה ויתפללו תפלת הבנים תקבל תפלתם ברגון. ומה מאד מסוגלת אמירת תהלים ביום הזה עד למאד ונכון לשמח בו:

יום ב' בחדש יבשר טוב לחולים ורפואה שלימה והגולד בו יהיה דומה לאמו ויגביר בו טבע אמו יותר משל אביו ויחיה:

יום ג' בחדש החולה אם נפל למטה בו ביום יחוש על נפשו לתת לדקה כפי כחו בפדיון נפשו ויקבל על עצמו לעשות איזה מלוא כשיקום מחלו וברוך אומר ועושה והילד הגולד בו יהיה משובב ועלול לחולי הגופל ב"מ. לזה יכתוב לו קמיע מאדס גדול ומומחה טרם יקראחו החולי והיום הזה טוב הרבה לקנות דברים של מלוא טלית או תפילין וספרים וכיוצא:

יום ד' בחדש טוב לכל דבר ולנושא אשה יהיה בס"ט וישמח עמה ביום קשה לחולה. והגולד בו ביום לריך שמירה מעליה:

יום ה' בחדש קשה מאד לכל מלאכה יען קין נולד בו ונאמר עליו שבעתים יוקם קין אבל מסוגל לתשובה:

יום ו' בחדש טוב יבשר לחולה ברפואה והגולד בו יהיה בעל מריבה ומחלוקת ואכזר. וסגולת לימוד תהלים כולו משוכח הרבה:

יום ז' בחדש הגולד בו יחיה. ומה טוב ומה נעים להרבות בלדקה ולהפריש מעשרות ולחלקם לעניים ולתת לכל שאל מאשר תשיג ידו:

יום ח' מה נכבד היום הזה וטוב לכל ענין וסגולתו שגבה מאד למי שהוא בצרה כגון בנים או חסרון כים וכיוצא לימוד פ' העקרה ז"פ בתפלת מנחה עם פרשת הקטורה ג"פ בכונה עלומה ויתפלל מנחה בכונה וישאל שאלתו והשומע תפלה יאזין תפלתו וביום הזה נולד מתושלת הדיוק ז"ע:

יום ט' בחדש טוב מאד לחקך בו הנערים לבד מלוא וגם להולכים לבית הספר והיום הזה נולד בו למך וסגולת היום הזה הוא

מראה הילדים

באשמורת הבקר עת רלון ויפק רלון מה':
יום יו"ד טבא הוא וטבא ליהוי לכל ענין ולכל בנין ללמוד וללמד
לדון ולשפוט והגולד בו חיו יחיה באורך ימים ושנות חיים
וביום הזה נח התחיל לבנות התיבה. וסגולת היום טוב לבדוק
המזוזות והתפילין והזיזיות והבדקס מאריך ימים:
יום י"א טוב ומסוגל הרבה לעשות יומא טבא לרבנן להאכילם
ולהשקותם ולהעניקם מפרי נדבתו. ומועיל הרבה לחשוכי בנים
עשיית הסעודה כאמור ולקבל ברכתם והיום הזה גולד בו שם ועליו
נאמר כי שם לי אלדים זרע אחר ולכל דבר ולכל קנין ולכל ענין
הוא טוב:

יום י"ב רבים אומרים שהיום הזה טוב לזרוע וכו' ולכל עבודה
בשדה. ולחולה טוב יבשר ואם יתנהג בתכלית הטהרה בטבילה
ותענית ביום הזה יקרא אל ה' והוא יענה:

יום י"ג יזהר לכל יסתפר היום הזה וישמור עלמו מכל מלאכת
הראש אפי' סריקה במסרק עד שכ"כ אמרו אפי' תמרוקין
ושמנים טובים הניתנים בראש ימעט בהם היום הזה. וטוב מאד
להקביל פני רבו ולקבל ברכתו ואם יכנים אורח לביתו היום הזק
יקרע רוע גזר דינו ונגע לא יקרב באהלו ומסוגל לימוד ס' בראשית:
יום י"ד נח בירך לבניו וטוב לכל ענין. והגולד בו אדם גדול
יהיה ולדיק ויארץ ימים, ומסוגל הרבה ללמוד ס' דברים עם
ס' חמישי שבטהלים:

יום ט"ו זה היום מוכשר למחלוקת כי בו נסדרו הלשונות ומסוגל
מאד ללמוד מס' סוכה שעליה נאמר תלפנס בסוכה מריב לשונות.
וסמוך לבו לא ירא הלומד מס' סוכה ואומר קדיש דרבנן לא יגלה
ולא יקרה לו שום מקרה עם אים אלם וחמסן ואכזר כל אותו החודש:
יום ט"ז טוב לעשות חופת חתנים וכלות והחולה בו במהרה יקום
מחוליו גם לנולדים בו טוב יבשר ובו ביום גולד נחור אחי אברהם
והלומד בו ביום ס' ויקרא כולו אזי מלית הללחה מרובה בכל
מעשיו:

יום טו"ז יזהר שלא יכנס למרחץ ולא יסתפר והחולה לריך שמירה
והגולד בו יהיה לו אות בעפעפיו וטוב ומסוגל ללמוד בו ס'
פועל לרק או ס' אחר שיש בו מנין המלות בקינור וימנה כל התרי"ג
מלות ועם שבעה דרבנן הס כת"ר וסגולת למודם ביום הזה לקרע

רוע גזר דין הכתוב עליו וכתב בם' חיים טובים:

יום ח"י בו נולדו יעקב ועשו וטוב לפרוש בים וביבשה והנולד בו יהיה בם'ט ויחיה ומסוגל הרבה ללמוד ס' שופטים כולו בו ביום ויגלל מעין הרע ומשנאה ומקנאה כל החדש:

יום י"ט יבשר טוב לחולה וטוב לכל דבר ולכל מלאכה ובו ביום לקח אשה יצחק אע"ה וסימנא מילתא היא בוא"י כלה והנולד בו יהיה יפה מוהר ומסוגל להשמעת התפלה ואם ילמדו התהלים בכנופיה עם פרשת העקדה בזכיה נכון לבס שתקובל תפלתם ברזון בתוך ג' ימים יענו ויעתרו ברחמים מן השמים:

יום ק' בו ביום בירך יצחק ליעקב אע"ה ואמ"ל הקול קול יעקב והידים ידי עשו וסימניך ידו גימט' ק' והיום הזה מסוגל לפתוח איש את ידו בלדקה איש כמתנת ידו וטוב לכל דבר ומ"ט ומה נעים אם יעשה סעודה לת"ח ויקבל ברכתם:

יום כ"א א"ך זה היום קשה לבעם ולמחלוקת כי הכעס מוסיק בו ביום וישמור התינוקות שלא ילכו בשוק ובפרט אם ילכו בגילוי הראש והרגל יחף ח"ו כי יש ביום הזה שעה שאינה מוכשרת. וסגולתו ליגלל מאותה שעה ילמוד פ' הקטורת ופ' העקדה ופרשת המזורה ויגלל בע"ה ואם יעשה כופר נפש או לדקה לעניים הנה מ"ט ומה נעים:

יום כ"ב טוב לכל דבר וסימנו ביום טוב"ה היה בטוב. ובו נולד יוסף הלדיק ע"ה ברם אם הפילה האשה ביום זה תהיה בסכנה ב"מ ומחלות ואילך עת רצון לקבל תפלה. ועליו נאמר בעת רצון עניתך. וישמור עלמו מכל חטא ועון ביום הזה בפרט. וסימניך ואה"י המים לו ואשתמרה מעוני אשרי אדם עז לו ב'ך והב"ט פני משיחך גימ' כ"ב:

יום כ"ג טוב הוא ובו נולד בנימין הלדיק. וטוב להרבות בלימוד ביום זה וסימניך ובתורתו יהג"ה יומם ולילה. ולחשובי בניס טוב ללמוד ביום הזה שמואל א' וב' ויתפללו אל ה' על הבנים והוא יענם:

יום כ"ד ישמור אדם עלמו מכל דבר כי היום קשה מעט וסימניך ד"ך נכלם. וישמור הבנים הגדולים והקטנים זכרים ונקבות לכל ילכו גלויי ראש ורגל. והנולד בו ימות מיתה משובה. ואותו היום מוכשר לעין הרע ב"מ. לכן יתן לדקה לעניים כדי לתקנו

מראה הילדים

ולמתקן ורמז אף יד"י תכון עמו וע"י הדקה טב"א הו"א וטב"א ליהוי:
יום כ"ה לא טוב לכל דבר ולא יכנס למרחץ ולא להסתפר. והנולד
 בו ימות בברזל רח"ל. ומי שהיה מוכרח לעשות איזה דבר
 ללמוד ס' רביעי שבתהלים ואלפ"א ביתא בשמו אזי ה' יהיה לו
 מושך חסד וס' יה' חסדך ה' עלינו:

יום כ"ו טוב מאד לכל מלאכה וסימנו והי"ה לשון שמחה ובו
 קרע מרע"ה אם הים וטוב ללמוד בו יונה הפטרת יום הכפורים.
 וסגולה למקשה לילד תתן לדקה ותלד בשלוש:

יום כ"ז בדוק בשמא ז"ך וישר. ובנוני לכל דבר ולכל ענין ולכל
 קנין ומסוגל מאד לתפלה מחזות היום ואילך עד רצון. ואם
 הרעים בו יבשר טוב:

יום כ"ח טוב מאד ומסוגל לתענית וכן יום כ"ט וכן יום שלשים
 דהיינו משמרת ער"ח ולא ישכח מן הדקה שהיה מסוגלת
 מאד ולהרבות בלימודים כפי יכלתו וצפדת לימוד תהלים אשר שגבה
 מעלתו בחסרון הלבנה ולהתאמץ ביום התענית לכל ידבר דברים
 בטלים וכל שכן שקר וחטופה וליגמות. ורמזו בפסו' ורב שלום שהיה
 התורה עד בלי ירח דהיינו בחסרון הלבנה ומ"ט ומה נעים לטבול בכל
 ער"ח ע"כ נמלא בס' סידורא דסידרא ובס' העמידות ובס' החזיון
 ובס' גפלאים מעשיך. נשלמו ימי החדש כזה ראה וקדש:

ך' **ימים**. מי שנולד ביום מימי השבוע למען דעת לבן הנולד ביום
 ההוא בשעה ההוא מה יהיה אחריתו בטבע כוכבו ומזלו
 השולט באותו יום ובאותה שעה והוא בטבע ז' ימי השבוע הוטבע
 מחכמי הכשרים והובא בס' משפטי הכוכבים להראב"ע ז"ל:

ודע כי יום א' שעה א' חמה. שעה ב' נוגה. שעה ג' כוכב. שעה
 ד' לבנה. שעה ה' שבת. שעה ו' לרק. שעה ז' מאדים. שעה
 ח' חמה. וחומר חלילה לשבעת ימי השבוע כאשר מפורש יולא בסה"ק
 דבק מאח מערכת ג' דכ"ד ע"ד:

אם נולד ביום א' בשעה א' יהיה אדם גדול ויהיה גדול בשררה
 ויהיה עלל במעשיו. ואם בשעת מאדים יהיה מעריף ושוף
 דמים או זאף או שומע או מוהל. ואם בשעת נוגה יהיה סוחר וחכם
 בחכמת הסיר והניגון. ואם בשעת כוכב יהיה אוהב אמת וקרוב
 להיות חכם או סופר. ואם בשעת לרק כל ימיו יהיה בטוב. ואם
 בשעת לבנה יהיה זך ותמים. ואם בשבת יהיה סרוח בגופו ויהיה

מראה הילדים גר

גבור ובעל זימה :

ואם מולד ביום ב' שקול יהיה בנכסים פעמים עמי ופעמים עשיר
אם מולד בשעת לבנה יהיה חכם או דיון. ואם בשעת חמה
יהיה עמי אבל לא עמי מאד. ואם בשעת מוגה חסיד ועשיר יהיה.
ואם בשעת כוכב ולדק. לדיק וישר יהיה. ואם בשבתי יהיה סרוח
בגופו. ואם במאדים ספק להיות שר הטבחים :

ואם מולד ביום ג' יהיה עז פנים וגבה רוח. אם במאדים גב
יהיה. ואם במנוה סרוח בגופו. ואם בחמה ולדק רב ועשיר
יהיה. ואם בלבנה אור עינים לכל אדם יהיה. ואם בלילה בשעת
מאדים לסמים יהיה. ואם במנוה ירא שמים יהיה. ואם בשבתי יהיה
הלוכו בחמת. ואם בכוכב שופט ומפלפל בהלכה יהיה. ואם בחמה
דברן וחמורן ויראמן יהיה :

ואם ביום ד' אם בלדק לדיק ושופט יהיה. ואם בחמה עשיר
יהיה. ואם במנוה חכם יעשיר. ואם במאדים רשע יהיה. ואם
בשבתי חכם גדול יהיה. ואם בכוכב חוזר או סופר יהיה. ואם בלבנה
מלית בזיוף יהיה :

ואם ביום ה' חכם וגדול יהיה. אם בלדק פקח גדול. ואם במאדים
עשיר וגנב. ואם במנוה קנאי וגונב דעת הבריות. ואם בכוכב
יהיה רמאי. ואם בשבתי לא רע ולא טוב יהיה. ואם בחמה ולבנה
ילך בדרך ישרה ואוהב את הבריות :

ואם מולד ביום ו' עשיר וחסיד יהיה. ואם במנוה חכם וגבור יהיה.
ואם בכוכב פקח וחסיד. ואם בלדק רודף לדקה וחסד. ואם
בחמה או לבנה שם טוב יהיה לו. ואם בשבתי רע ויאנח. ואם
במאדים חנק ורע וגבה רוח יהיה :

ואם בשבת ימות בשבת ויהיה סרוח. ואם בחמה בעל חימה
יהיה. ואם במנוה בעל מריבה יהיה. ואם בכוכב ולדק מכובד
לבריות ויכבדוהו הבריות מאד. ואם בלבנה אוהב האמת ודרך היושר.
ואם במאדים גבור יהיה ע"ל. ס' אביעה מידות :

וארז"ל במס' שבת דף קנ"ו ע"א וז"ל כתוב בפנקסים דרבי יאושע
בן לוי האי מאן דבחד בשבא יחא גבר או כוליה לטיבו
או כוליה לבישו מ"ע דאיברו ביה אור וחושך. האי מאן דבחד
בשבא יחא גבר רגזן מ"ע משום דאיפליגו ביה מ"ן. האי מאן
דבחדלחא בשבת יחא גבר עתיר ונארי יחא מ"ע משום דאיברו ביה

מראה הילדים

עשבים. האי מאן דבארבעה בשבא יהא גבר חכים ונהיר מ"ט משום דליתלו ביה מאורות. האי מאן דבחמשה בשבת יהא גבר גומל חסדים מ"ט משום דליצרו ביה דגים ועופות. האי מאן דבמעלי שבתא יהא גבר חזן במלות. האי מאן דבשבתא יהא. בשבתא ימות על דלחילו עליה יומא רבא דשבתא. אמר רבא בר רב שילא וקדישא רבה יתקרי אמר להו רבי חנינא פוקו אמרו ליה לבר לואי לא מול יום גורס אלא מול שעה גורס. האי מאן דבחמה יהא גבר זיומן יהא אכיל מדיליה ושתי מדיליה ורואי גליין אס גניב לא מללח. האי מאן דבכוכב נוטה יהא גבר עתיר ונאי יהא מ"ט משום דליתליד ביה נורא. האי מאן דבכוכב יהא גבר נהיר וחכים משום דספרא דחמה הוא. האי מאן דבלבנה יהא גבר סביל מרעין בנאי וסתיר סתיר ובנאי אכיל דלאו דיליה ושתי דלאו דיליה ורואי כסיין אס גנב מללח. האי מאן דבשבת יהא גבר מחשבתיה בטלין. ואי דאמר כל דמחשבין עלוהי בטלין. האי מאן דבלדק יהא גבר לדקן אמר רב נחמן בר יצחק ולדקן במלות. האי מאן דבמאדים יהא גבר אשיר דמא אמר רב אשי או אומנא או גנבא או טבחא או מוהל. אמר רבה אנא במאדים הוא. אמר אביי מר נמי עניש וקטיל. איתמר רבי חנינא אמר מול מחכים מול מעשיר ויש מול לישראל וכו' יעו"ש :

(כא) **ימים.** אלו הם הימים המסוגלים לכתוב בהם קמיעות ע"ס ימי החודש כל שלשים יום יום א' בחדש כולו טוב. יום ב' טוב בבוקר לבד. יום ג' אינו טוב. יום ד' כולו טוב. יום ה' בבוקר דוקא טוב. יום ו' וז' לא טוב. יום ח' כולו טוב. יום ט' וי"ד וי"א אינם טובים. יום י"ב טוב כולו. יום י"ג וי"ד לא טוב. יום ט"ו בבוקר לבד טוב. יום ט"ז לא טוב. יום טו"ב בערב לבד טוב. יום ח"י וי"ט וך' אינם טובים. יום כ"א בערב לבד טוב. יום כ"ב וכ"ג וכ"ד לא טוב. יום כ"ה ויום כ"ו ויום ז"ך ויום כ"ח בבוקר לבד הם טובים. ע"כ מ"ך מסכ"י. ובס' אחר כ"י מאשור ומבבל מלאמי כתוב וז"ל אלו הם ימי החדש המסוגלים לכתוב בהם קמיעות יום א' ד' י"ב כ"ב כ"ה כ"ח כל היום ראויים הם לכתוב בהם מהבוקר עד הערב. יום ב' ה' ז' ח' י"א י"ד ט"ו כ"א כ"ד כ"ז למ"ד אין לכתוב בהם קמיעות כל היום רק מאור הבוקר עד חלי היום דוקא. יום י"ז משעה השיעית עד שעה י"ב בערב טוב. ואלו

הימים שאין קוץ לכתוב בהם כלל יום ג' ט' ו' יו"ד י"ג ט"ו
 י"ח י"ט כ' כ"ג כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ואם תכתוב בימים אלו איזה קמיעות
 לא יועילו אדרבא יזיקו לכותב ודי בזה לכל נכון וחכם :

מערכת ד'

(א) **כבוד** אב ואם ידוע מהך עובדא דר' יאושע ששלח אחר א'
 קצב ג"פ ולא בא אללו עד שהלך ר"י בעלמו אללו
 וכשראה הקצב נפל על פניו ואמ"ל רבינו מה יום מיומים כי נר
 ישראל בא אלל עבדו אמ"ל ר"י באתי לשאול מה מעשיך ומה מלאכתך
 אמ"ל אדוני קצב אנכי ויש לי אב ואם זקנים ואינם יכולים לעמוד
 על רגליהם ובכל יום ויום מלבישם ומאכילם ומרחינם בידי ובשביל
 זה לא באתי אללך עמד רבי יאושע ונשקו על ראשו אמ"ל בני אשריך
 ואשרי חלקך ומה טוב חלקי שזכיתי להיות חבירך בג"ע יעו"ש הובא
 בס' נפלאים מעשיך :

(ב) **כבוד** אב ואם קי"ל דאב שמחל על כבודו כבודו מחול
 מאנס בס' החסידים סי' תקע"ג כתב דהגם שאביו מחל
 נענש בידי שמים ורבינו האר"י ז"ל כתב דכשהלדיקים בג"ע כשרוצים
 להעלותם מעלה יותר מדקדקים על מה שעשו בקטנותם בני ז' או
 ח' שנים לאביהם ולאמם. מדב"ר קדמו'ת מע' ב' :

(ג) **כבוד** אב ואם. אם הם רשעים איכא פלוגתא בין הרמב"ם והטור
 אם הבן חייב לכבדם או פטור ולכל הדברות ללער
 ולזללו נראה דאסור והט' אוג'ך ושמע מה שאמרו בזה"ק ח"א סוף
 דף קס"ד דרחל אמנו ע"ה נענשה על שנערה לאביה בעיני התרפים
 אף שנתכונה להפרישו מע"ז ולכן מתה ולא זכתה לגדל בנימין
 ע"ש והוא פלא שם :

(ד) **בישוף** המוליך אללו שורש אלוז לא יזיקהו שום כישוף.
 והאר"י ז"ל אמר שיהיה תמיד על השלחן הרמ"ז
 בפי' הזוהר ח"ב על דל"ה יעו"ש הביאו הרב מדבר קדמות מע'
 א' אות ד' וכל האומר אמן ל' פעמים בכל יום אין המכשפות יכולה
 להזיק לו. שם. הבאתי דבריו לעיל מע' א' סי' כ"ד לך נא רח"ה
 ועיין בס' הנז"ל מע' פ' שכתב סגולה לבישת פשתן בלי תערוכות

מראה הילדים

כלל היא נפלאה ואין שולט ללבושו שום כשוף ושום מזיק ולא שום רע מז"ה חס"ל עין יעקב נהר נ"ב ע"ש באריכות ועמ"ש הרמ"ז בפ' הזוהר ח"ג על דף כ"ו עכ"ל. והילך לשון הש"ס בשבת [דף פ"א סע"א] וז"ל מאי כשפים כי הא דרב חסדא ורבה בר ר"ה הוו קאזלי בארבע אמרה להו הוה מטרוניתא אוחבן בהדיכו ולא אותבוה אמרה איבי מילתא אסרתא לארבע אמרו אינהו מילתא שריהא אמרה להו מאי אעביד לכו דלא מקנח לכו בחספא ולא קטיל לכו כינה אמניכו ולא שלף לכו ירקא ואכיל לכו מכישא דאסיר גינאה [ופירש"י דאין מקנחין בחרס שאוכל לעשות לבס כשפים. ואין אתם הורגים כינה בבגדיכם. ואין אתם מוליחין שום וכרישה ובגל מאגודה שאוגדים הגננים ואוכלים אלא אתם מתירין האגודה תחילה ש"מ כל הני קשים לכשפים יעו"ש :

(ה) **בישוק** לדרוש במכשפים לצורך חולה עיין ש"ע יו"ד סי' קנ"א פסקים וכתבים סי' ל"ו אבל מהרש"ל בשו"ת כתב וז"ל דחולי גיש בו סכנה שרי. ואם בא החולי ע"י רוח שעה או בישוק שרי אפילו בלא סכנה שרי עיין משאת בנימין בחידושי דינים יו"ד סי' עכ"ל ספר נפלאים מעשיך ואורח ישרים יו"ד יע"ש. וסגולת הכשופים נבדקים על מים חיים וגמחים כמ"ש בסנהדרין דס"ז זעירי איקלע לסקנדרייא של מזלים וקנה חמור והלך להשקות לו מים ונעשה דף גשר וגמס. וחזר אלל המוכר ואמ"ל אי לאו זעירי אתה לא מהדרינא לך יעו"ש :

(ו) **כלה** שעיניה יפות אין כל גופה לריך בדיקה. הכונה כי האשה עיניה נרה באורחים ואם עיניה יפות כלומר שהיא עין טובה והיא עלתה על מדות בנשים שיש לה נדיבות א"כ אין כל גופה לריכה בדיקה כי אפי' כמה שהנשים מדתן לרות עין היא פירשה ממדתן והיא טובה. עין כ"ש בשאר מדות שודאי יהיו לה במדת חברותיה נשים לדקויות. הרב כלי יקר פ' חיי שרה. מדב"ק מע' ק' :

(ז) **כלב שומה**. לגשיכת כלב שומה דוקא בתחילה קשור הגוף סמוך לגשיכה כמו ג' אלכשות ויחמוד הגשיכה ואם המכה גלויה אז לא יחמוד כלל ואם המכה קטנה יחמוד בסבין קמן לריך שתהיה גלויה זמן הרבה אפי' שנה ואחר הולאת דס יתח"ש בעל חי חס כגון תרגול או יונה וכיוצא בהן

דהיינו בעוד שהם חמין אחר השמיטה ואח"ך תעשה רעיה עם לואת יונים וחרדל ואגוזים ודרו"מ ושום ומלח ודבש חי שקור'ן בל' ערבי שה'ך עם טריאק'ה וצללים ואין להקזו דם בשום ענין בחול' זה ולהכיר אם עדיין שם הארס או לא תניח על הארס אגוזים גדולים ואח"ך תתן לתרנגול אם ימות עדיין שם הארס ואם לאו כבר הלך ויסתום המכה. מסכ"י. אביעה חידות:

(ח) **כלב.** סגולה מרוב פפא למי שסיבכוהו כלבים יאמר לפניהם. יש בי השי"ו עלמות דהיינו תשי"ו עלמות דקליפה ואז אין הכלבים יכולים להזיק לו. רק יראו אותו לקבל נהירא דדקיק כמבואר בזוה"ק ס' בלק וזה סוד גילה לנו דהע"ה כי סבבני כלבים עדת מרעים רח"ל מה אני עושה להם כשהכלבים סובבים אותי אספרה כל עלמותי ר"ל אני סופר לפניהם כמה עלמות יש בי. כ"ל עלמותי המ"ה גי' תשי"ו המה יראו יביטו בי ואינם יכולים להזיק כלל והענין פלא ס' ליקוטי מגורי האר"י ז"ל ועיין בס' הזכירה ספר אביעה חידות מע' זו אות ה'.

(ט) **כלב.** חלב הכלב מעורב עם מים אם תשתה האשה המקשה לילד חלב מיד. או אם תרלה להפילו חי או מת יועיל זה. שן כלב שחור הנושא אותו לא ינבח עליו שום כלב לעולם. גם אם ישא עליו אדם שן כלב יועיל למי שנשכו כלב. ולילד שלא ילאו שיניו אם תתלה עליו ילאו בלי עמל וטורח. גם אם תרלה לעשות נקמה בשונאך קח עין ימין של כלב שחור וקבור בביתו ותראה בו נקמה ס' נפלאים מעשיך:

(יוד) **כישוף.** לעקור כישוף או עין הרע או מקרה רע יקח מים חיים שתוקים בכלי ושום בספל ואמור עליו אלו הפסוקים בן פורת יוסף בן פורת עלי עין בנות נערה עלי שור ז"פ אז ישיר משה וכו' עד רמה בים ז"פ. אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה. באר תפרוה שרים כרוה גדיבי העם במחוקק. במשענותם וממדבר מתנה וממתנה נחליאל ומנחליאל במות ז"פ. ואח"ך יאמר **מצפא"ל פצפציה** שתבטל זה הכישוף או עין הרע ויתן

להכזעת לשחות מעט וגם יזרוק על פניו וילך לחזן וישפוך המים בפרשת דרכים ויחזיר אל הבית בלי שום דבור כלל ויעמוד הספל תחת המטה של חולי הנז"ל ויועיל ס' ימלט נפשו. לבטל הכישוף

מראה הילדים

קח עור חולדה יעשה ז' חתיכות ומקטיר בכל יום חתיכה אחת
תחת המכוסף ויריח בחוטמו. ע"כ אין כשפים שולטים במי שנולד
באדר שני רבינו אפרים :

(יא) **כבוד** אז ואם מליה על הנן לסתום עיני אביו כשמת כי
זהו כבודו כמ"ש בזה"ק ס' ויתי דרכ"ו ע"א וז"ל בר
נש דזכי לבר בהאי עלמא ליבעי ליה לנגדא (פי' דרך המשכה מעט
מעט מפני כבוד אביו) טפלא על עיניו כד התקבר ודא איהו יקרא
דיליה לאחזאה דעלמא אסתים מיניה והוא יריה ליה לעלמא תחותיו
יעו"ש. ועיין זה"ק ויקרא דפ"ב ע"א וב' בערך כאו"א ולירא מהם
וכתב מרן החב"ד בס' נפש חיים מערכה זאת אוה י"ג וי"ד וט"ו
וה"ל הן ומפרנס לאביו וחמו זוכה לאריכות ימים ושנים והביא
משם הילקיט ראובני שזכה להיות מלך וזכה לבנים ומקרב את
הגאולה וכי תאזה נפשך לידע עד היכן מגיע מעלת כאו"א וכל
הדינים שנאמרו במלוא זו בכל פרטיהם ודקדוקיהן אז תקרא בס'
התורה מאה שערים דמתחילתו ועד סופו הוא מדבר במלות כאו"א
בואו שערינו בתודה ברוך שחלק מחכמתו ליראיו. האח נפשינו :

(יב) **בוכבים** ומלות אמרו רז"ל לאז מול היום גירס אלא מול
השעה ומלאתי בכתבי המקובלים לדעת באיזה כוכב
נולד אדם יחשוב שמו כמו שקורין אותו לס"ת ושם אמו ויזקף המספר
וישליך כל ז' ז' והנותר יראה אם נשאר א' נולד בכוכב ושבתאי
ואם ב' בכוכב לך וכן כולם על סדר של"ס חנכ"ל לדעת באיזה
מזל נולד ישליך כל מספר י"ב והנותר יראה אם נשאר א' נולד במזל
טלה ב' במזל שור וכן כולם וידעו זו הכרחית הן לב"ש הן לדאקטור
ועיין לעיל באות יו"ד בענין יסודות האדם ואם נחדש לאדם שם מחמת
חולי אזי מלטרפין ג"כ שם החדש עם הישן ושם אמו כנ"ל ודע לך
כי גדי ודלי הם בתים של שבתאי קשת ודגים של לך טלה
ועקרב של מאדים אריה של חמה שור ומאזנים של נוגה תאומים
ובחולה של כוכב סרטן ביחו של לבנה וגם דע כי הנוול במזל
טלה גובר בו יסוד אויר בסרטן יסוד מים וכן ארבעה חדשים
שניים גם כן הולכים בסדר הנ"ל וכן ארבעה חדשים שלשים
גם כן בסדר הנ"ל ומכאן המזלות תדע כח הכוכבים ע"ד
משל שבתאי הוא פעמים יסוד עפר ופעמים אויר כי גדי הוא

עפר והוא ביתו ביום ודלי ביתו כלילה והוא חורר וכן כולם ועיין בסימן י"ד והבין בדעתך כמה ענינים שונים מפא"ל:

(ג) **כבוד**. סגולה שיכבדוהו בני אדם ישא עליו אבן ספיר [הנקרא בערבי 'אזמרו"ד'] כך כתב הרב אישי כהן גדול בס"ה

מד"ת משם מהר"י קארו ז"ל וכתב הרב ז"ל מעשה ששמע שכן קיסר קושטאנטינא לא היו קמים מפניו ולא היו מכבדים אותו ונחרעם על אביו על זה ואמר אביו אני נותן לך אבן יקרה ושים אותה בכובע ותראהו לבני אדם ויכבדוך שסגולתה היא זאת וכן היה ואמר אותו בן לאביו אמר אביו דע שאין זה אלא מלך שכתראה להם האבן חושבין שאתה משתחוה להם והם משתחוים לך ע"כ יעו"ש האח נפשינו:

(ד) **כינים**. שבראש ילד אפר מקרן לבי עם מרת שור וירחן הראש וימשה עם זה. וירחן הראש במים מלוחים עם

הומץ ס' סגולות ורפואות מרא"ש, וסגולה להמים הכינים בכל מקום שהם קח חמאה או שמן אווז וערב אותה עם חלמון בילה ויבשלה ויסוך בהם, ע"א לכינים וגם לרפואה לשחין קח ג' דרהם כסף חי ולבן מב' ביצים ויעשם בכלי חרס ויערבם וקח חתיכת בגד למר וימשה בהם וישא על גופו סכ"י. ע"א סגולה לגרש הכינים קח כסף חי בידך ורוק טפל ומוזוג ומרוק אותם היטב יחד וקח תפוח ללוי או בלוי ומרוק וערבב יחד ומשה גופו המשיחה זו ממיחה הכינים בומ"ה הרב עובר אורח דקע"ו אות זי"ן האח נפשו. וכתב הרב נגיד ומזה משם האר"י ז"ל וז"ל כינים הם הנולדים מזיעת האדם והם סוד מותרים האדם וסוגיו לכן אל יקוף בהם האדם כי הוא תיקון אל עלמו ע"י הולאת הכינים מגופו האח נפשינו:

(טו) **כאב** האזן תקח חלב של המינקת בת ומים של עגבים וחלב של כלבתא ויביא עדשים ויתן אותם אל תוך הכלי

וירתיח אותם במים ואח"ך תטיף בתוך האזן ויתרפא:

(טז) **כאב** הנקרא קוליק"א יתן אזור מעור הזאב מד"ת דע"א ע"ד ויעיל על האלעומכא לבשל המאכלים בו ספר רפואה

וחיים פרק י"ב. ובספר כתב יד מבבל מ"כ לכאב הבטן יקח רזי"אג"א וידוך היטב ויערבנו בדבש ויין וירתיחם ואחר רתיחתם יקח קורונפול' ופלפל וקרפ"א וידוק אותם דקה מן הדקה ויערבם עם רזי"אג"א הנז' ויאכל מהם ג' ימים רגופים אליבא ריקניא ויתרפא לגמרי בזה"י:

(יז) **בויה**. לכל כויה בין בראש בין ברוחמין תיכף ומיד יאמר בכונה

מראה הילדים

גדולה יברכך ה' וישמרך ג' פ' יאר ה' פניו אליך ויחנך ג' פ' ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום ג' פ' בדו"מ כ"כ הרב חיד"א ז"ל בקף אחת סי' כ"ט. ובס' סגולות ורפואות אשכנזים כתוב וז"ל ישפוך שמן וורדים שחוקים באבן ויספיק ואם יתנגע המקום תניח שמן ודונג לבן מעורבים. עוד סגולה לבויה יקח שמן ויתן רטיה זה אחר זה ויועיל ס' רפ"ח: (יח) **כישוף** שמירה לילד מכישוף ומעיה"ר קח כלי חרס חדש תקנהו מן היוצר בכלמה שירלה וגם מסגרת הנקרא קפ"ל שיהיה חדש ופוחח ופעם ראשונה שירחלו הילד קח אותם המים ושים באותו כד והניחם תחת המטה שהולדת שוכבת עליה והמסגר תניח על המטה עלמה פחות, ואם ח"ו יחלה הולד או יארע לו שום היוק קח המסגרת הגז' וסגור עליו כלומר אללו ותניחם אללו ואז יהיה בטוח בעה"י שלא יוזק ולא יארע לו שום היוק בעולם סכ"י. ע"א לכישוף הנושא עליו לב כלב שום כישוף לא ישלוט בו סכ"י בבלי. ולבטל הכישוף קח לפרני בקר ובשלם ותאכלם בחרדל סכ"י מערבי: (יט) **כישוף** כתב הרב מנחת יעקב סלת במערכה זו וז"ל סגולה בדוקה לדעת אם נעשה לאדם כשפים ילך לקן של נמלים וישב שם עליהם אם נדבקו בו אז לא נעשה לו כישוף ואם לא נדבקו בו בודאי נעשה לו כישוף, כתב עוד הרב הגז' שם וז"ל והא לך כמה ענינים מסגולות נבחרות קח קדירה חדשה אלל היוצר דוקא וגם תקנה סכין בקחא שחור וחדש וקח מים שחוקים ותבשל אלל האש וכשיתחילו המים להרתח תדקור בסכין הגז' לתוך המים ואז לריך לשום לתוך כחונת הנפגע או ווינדיל [ר"ל סמרטוטין] של טיטוק מאן דהוא רק ירחץ באותן המים את הנפגע עם כליו שעל בשרו דהיינו כחונתו [או סמרטוט] ואח"ך קח הכלי הגז' ותן בקדירה להרתח וכשמתיח להרתח תדקור בסכין הגז' במים [או בסמרטוט] ויאמר כשם שאני דוקר זאת כך ידקרו החיזונים וכל השדים ורוחות ואת המכשף או מכשפה שהזיקו לזה הילד פלוני הולד מן פלונית בת פלונית, האח נפשינו, ע"א לבטל הכישוף יכתוב על צואר החולה **עמנו אר שומר שלטון** ותמחוק במים או ביין והשקה אותו ויתרפא הרב כה"ר מד"ת בשם כ"י שם, ובספר סגולות ורפואות מרבני אשכנז כתב וז"ל לעיה"ר וגם לבטל הכישוף יקח מעט כסף חי ואבנים לבנים הנמצאים בקורקבן תרנגול שחור מזכר לזכר ומנקבה לנקבה ומעט מלח ותשים באגוז לועז ויסתום הנקב בשעוה ויחרך באור ויתלה על צוארו

עכ"ל, וכתב בספר החסידים סי' תר"ף וז"ל נשים היו חשודות על שאוכלות ילדים אמרו מקלת התלמידים בן סורר ומורה כיון שעתיד להרוג את הנפש הורגים אותו כך אלו שחשודות אמר להם החכם אין ישראל על אדמתם לדון דיני נפשות ויש נשים שעל כרחם עושות ויש מכשפות לא זאת עשו, תכריזו בבית הכנסת כשהיינה אף החשודות שם שידעו אם ינזק א' מן הילדים שיטחו שניהם באבנים המקיפות את הבאר והחייבות ימותו באותה שעה וכתב והללתי את עמי מידכם ולא יהיו עוד בידכם למאודה ע"כ עכ"ל, וסגולה שלא ישלטו בו שום כישוף וסמ"א וכל כחות הטומאה שבטולם יאמר בהבדלה בשעת ראיית האפלייט וראית את אחורי ופני לא יראו **אג"ף נג"ף שג"ף** ומוצטט שלא ישלטו בו בחון ובדוק ולא יוליא בשפתיו בשביל הפסק. שם לבטל הכישוף יכתוב מכשפה לא תחיה, לא תחיה מכשפה, תחיה מכשפה לא, תחיה לא מכשפה, מכשפה תחיה לא, לא מכשפה תחיה, ע"כ סכ"י:

(ך) **כלב** כתב הרב עוזר אורח דקע"ג ע"א או"ט וז"ל סגולה שלא ינבח הילב בו מי שקושר על זרוע ימיו רגל ארנבת או יסא אללו לב כלב לא ינבח עליו ולא יזיק לו שום כלב בדו"מ האח נפשינו, וכתב הרב כהנא רבה בס' מד"ת או"ט ענף בעלי חיים אמ"ס וז"ל נשיכת כלב שוטה רעה מאד וכל אדם הנשך ממנו יקרה לו כמותו שיסתמה עד שיצרח מן המים ואם תקח שמן מזה הנשך בכלי זכוכית וראה במים כדמות גור כלבים ואם תסנגס בבגד לא ימלא הרושם כלל ואם תשוב ותשים בכלי זכוכית ויעמדו המים שעה אחת תראה כלורה הראשונה יע"ש, שם, סגולה לנשיכת הכלב יפתחו הגג עם איזמיל וישים עליו כוסות המליצה וקרוב לו יניחו עלוקות ויחבטו בעלי קשואים עם יין מבושל או יכתוש אפר עלם עגל וילושנו בדבש ויחבטו בו, והרפואה למי שנשך מכלב משוגע ישתה השתנה של אדם ויתרפא, או יקח שערות של כלב ושים על המכה ויתרפא ש"א, שם, גם תשים באבנט שלך לפורן ארנבת שניטל ממנה ועודה חיה ולא תירא מהם, מפא"ל:

(כא) **בעם** בשעה שאדם כועס אל יסתכל אדם בו כי עם ראיית עינים מלאך רע עומד ומהרהר לנקום על צערו ועוד קשה לשכחה שמשכח תלמודו וגם פני הגדה אסור להסתכל בשעה שהדמים מלייט בה ספר החסידים סי' תתשל"ג האח נפשינו:

מראה הילדים

(ב) **כריות** לכאז הכליות כתב הרמב"ם בם' רפואות הנקרא פרקי משה מאמר כ"ב וז"ל זבל היונים יודק ויגופה וירטה בו בכאז האזברים בכאזים הנושנים אשר תרלה לחממם וכן לכאז הגב והבטן והכליות עכ"ל יעו"ש, ובסכ"י כתוב לכאז הכליות והמתניים יקח אניסון הדק היטב וערב עם הדבש וזפת לח ותשימיהו על הכליות או על המתניים ויתרפאו ע"כ, וסגולה טובה לאזן שבכליות קח ז' ראשי שומין ותשים אותם בקדרה חדשה עם ג' משורות של מים ויתבשל מאד עד שישוב המים לג' כוסות ותשתה בהן המרחץ ותתבשר האזן ותלא עם השתן, ע"כ, סכ"י בוכארי, וכתב הרמב"ם בם' הגז"ל הכוליא הימנית יותר גבוה עד שבקלת בעלי חיים נוגעת לכבד והכוליא השמאלית יותר שפלה כדי שלא תזיק האחת לאחרת:

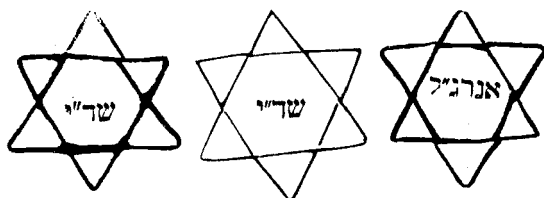
(ג) **כבד** כתב הרמב"ם בספר פרקי משה מאמר כ"ב וז"ל מלאתי בנסיון ששתיית המים שיבשל בו המסתייק הוא בטחון מעילות הכבד והאלטומכא יעו"ש, ובמד"ת כתב הכבד של זאב טוב לשלשול הבא מחולי הכבד ויועיל למורסות קשות שבו ע"כ, וכתב הרמב"ם מאמר ה' כשיהיה בשתן חתיכות דומות לפתח הכרסנא או לגריסי עדשים, מורה שהוא מן הכבד וכשיהיו אותם החתיכות דומות לבשר מורה שהם מן הכליות יעו"ש, ובמאמר ז' כתב מראות הלשון מורים על הכימוש הגובר בעורקים אשר בלדי הכבד והכליות והמכוכה, יעו"ש, עוד כתב שם מי שכבדו נפוח יהיה מראהו לבן וקטן, ומראה מי שטחולו נפוח ירוק ושחור ומי שריאתו נפוחה יתראה מראהו לבן וכמוש, ואמנם יהיה מראהם כן שיהיו מורסותיהם וגפיתתם וכו' יעו"ש:

(ד) **כפיה** רפואה לנכפה קח אזוב ובשל במי נהר ומי וורדים עד שיתבשל הרבה ואח"ך תסנן אותו ע"י צד ותשים עמו מעט דבש ובשלהו עמו וידוך מעט עו"ד נווא"ר עד אשר דק הדק היטב ותערב הכל ביחד ויאכל הנכפה ויועיל בעה"י סכ"י, ע"א לנכפה קח כבד עוף הנקרא פידרי"ם ובלה"ק קורא ובלשון ערבי חאג"ל וישחק הכבד הגז' וערבנו עם מי מטר ויתמיד לשותת ויועיל בעה"י או קח עטרת התרנגול שעל ראשו ויתעשן בה, או יקח הבצים של התרנגול שחוקים וישתה במים ויתרפא בעה"י סכ"י רבני מערב:

(ה) **כפיה** סגולה לחינוק שיש לו כפיה, באותו מקום שנפל תקבור שמה הכתונה שלו או הכריכות שעל בשרו קודם כל תחתוך אותם חתיכות דקות ואח"ך תקברם במקום שנפל ויועיל

בעזה"י ע"א. לחגור רצועות עור חמור על מתניו תמיד ושוב לא יארע לו דבר זה, וסגולה להליל הילד מחולי הנכפה ומכל מיני חולאים רעים כשהולד נולד והוא עדיין מונח על הארץ תקח מתחתיו של הולד מעט עפר ותקשור בחתיכת בגד פשתן חדש ותתלה על צוואר הילד להיות עליו עד אחר שלשים יום עכ"ל סכ"י בוכארי:

(כו) **כפיה** קמיע לילד הנכפה תכתוב על שרביט של עץ של רימון אדום וכתיבה אשורית וזמ"ש **מְלִירִי"ת לִירִי"ת ירִי"ת** **רִי"ת י"ת ת'** בכח ג' המלאכים הממונים עליהם שהם **סנו"י** ו**סנסנו"י** ו**סמנגל"ף** ו**יה"ד בר"ך צמרכ"ד** **מא"ע א"ה** שתרחיקו מעל פכ"ב כל שד ושיתא וכל מזיק משעה זו ולעולם בכח החותם של שהע"ה:

ויתלה בצווארו ויתרפא סכ"י:

(כו) **בינים** קח פרח ועלין של הרומירו ושחוק אותם ושים תחת הכובע על הראש וכן לכל גופו ישימם בין בשרו לחלוקו ויברחו ממנו ג' מזיקים אלו כינים פרעושים פשפשים וימשה הלב ויתרפא מחולעים, או יסוך בזרע גד שחוק היטב ומעורב במים ויתמיד המרחץ או יתלה עליו כסף חי בשפופרת ויברחו ממנו ע"כ סכ"י: **כבוי** לכבות הדליקה כתב מהר"א חי מוסאפיא נר"ו בתהלה לדוד הג"מ בסופו סגולות סגולה ז"ך שמעתי מפי מקובל שקבל מרבו שב"מ כשיש דליקה בבית אחד ומתפללים השכנים שמא ח"ו תבא גם לביתם שיקחו כהונת אשה נידה שעליה דם נידות וישימו אותו על אותו הבית שכנגד האש שהיא בגולה גדולה להתרחק האש מאותו הבית והביא הרב מעשה שהיה דליקה ונתנו זה הכהונת וראו פלא גדול משם הרב פחד יאחז במערכת דל"ת ערך דליקה דל"ז ע"ד והיא מולאת בכמה ספרים האח נפשינו. ע"א יכתוב פסוק זה ויתפלל משה אל ה' ותשקע האש ויכתוב על מלת אפיקומן או על לחם שלם

מראה הידרים

וסדר הכתיבה יהיה כך ויתפלל יתפלל תפלל פלל
לל ל' משה שה ה' אל ל' יהוה הוה וה ה'
ותשמע תשמע שמע כע ע' האש אש ש'
ויזרוק הלחם לאש בדוק, והוא מכתבי האל ז"ל, ע"א יקח קדירה
קטנה חדשה עם דבש חי שתהא הקדירה מלאה דבש ויזרוק אותה לתוך
האש, ע"א יללה בילה מתרגולת לבנה וזבל אדם ויקשור בתוך חתיכה
של בגד פשתן חדש וישליך לתוך האש, ע"א יחמוך זנב חתול ואותו
הדם ישליך לתוך האש ויכבה, ע"א סגולה נפלאה לשריפת אש תלך
למקום השריפה ותקח משם מיד לפיד אש מתוך השריפה ותאמר הריני
מושך אותו מתוך האש חולה ומשביעך אני בשם אלקי ישראל ובעשרת
הדברות שלא חזו ממקומך ולא תשרוף עוד, משביע אני עליך בשם ה'
אלקי ישראל אמן סלה ותאמר אותו ג"פ. ע"א קלה מאדם גדול
לשריפה יאמר ותשקע האש במאמר שדי, תשקע האש במאמר שדי, שקע
האש במאמר שדי, קע האש במאמר שדי, ע' האש במאמר שדי, האש
במאמר שדי, אש במאמר שדי, ש' במאמר שדי, במאמר שדי, מאמר
שדי, אמר שדי, מר שדי, ר' שדי, שדי, ד', י', ותאמר כן ט"פ ותכבה
האש ע"כ סכ"י בוכארי:

כט) **כבוד** חמיו חייב אדם בכבודו ככבוד אביו כמבואר בש"ס
ובפוס' ז"ל וזה נלמוד מדהע"ה שקרא אבי לשאל שהיה
חמיו שנאמר אבי ראה גם ראה וכו' ועיין במת"ל ענף כבוד חמיו יעו"ש:

מערכת למ"ד.

א) **לימוד** צנים קטנים כי יענו בלשונם וידברו בפיהם כתב צ"ס'
זכירה כי מ"ך שנקרא ר"א הקליר לפי שהאכילתו אמו
עוגה כדי לפתוח לבו בתורה וללמוד אותה כי היבת קליר הוא לשון
עוגה כמש"ל ע"פ ויחזו את האלקים ויאכלו וישתו כי קלורין עלת
עמהם לסיני, אלמא דקלורין לשון מאכל ולחם הוא:
ומצאתי כתוב במ"א סגולה ללימוד התורה מעיין זה יעשה זאת כמו
שעשה רבן גמליאל לר' נחמיה בן הקנה קח עיסה בלי
שחור אפויה בכלי חרס חדש וכתוב שם בטהרה בזה"ל אלהי מלכי ולורי
תהרהר לי בשמך הנעים השבעתי עליך בשמך התוקף האדיר שתשרה

בלבי יופיא"ל שר התורה וישמח לבי בשערי תורה בשערי פתיחה במקרא במשנה בגמרא ותתן לי בינה ודעת והשכל ומענה לשון להבין להשכיל ולדעת ולשנות תורתך התמימה והישרה למען כל המלאכים הקדושים ורוח אלד'ים ידבר בי ומלחו על לשוני עכ"ל מסכ"י רבני מערב ז"ל:

ב) לימוד לקטן כחבב בם' הרוקח ס' רל"ו הביאו בם' זכירה כי מנהג אבותינו שמושיבין התינוקות ללמוד יום שבעות ומכסין הילד שלא יראה דבר עמא כגון גוי או כלב ויולד האב לילד בבוקר ויתן לחוך חיק המלמד על שם כאשר ישא האומן את היונק ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועותיו ומביאין הלוח של אלף ב"ת ויקרא המלמד לפני התינוק א"ב ג"ד ע"ס ואח"כ תשרק ויאמר התינוק כל אות אחריו ואח"כ יאמר פסוק תורה לוח לנו משה וכו' תורה תהיה אומנתי ופסוק א' מן ויקרא ה' אל משה וכו' ואח"ך יאכל מעט דבש שישים אותו על הלוח וילחוך הילד הדבש מעל האותיות בלשונו ואח"כ מביאין העוגה שילווה בדבש מעי"ט ולא ע"י אשה גדה וכחוב עליו מעי"ט פ' זה ה' אלד'ים נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמוע בלימודים, ה' אלד'ים פתח לי און ואנכי לא מריתי אחר לא גסוגותי, וקורא הרב תיבה בתיבה והילד עונה אחריו בלשונו כל תיבה, ואח"ך מביאים בינה מבושלת וקלופה וכחוב מאתמול עליה ויאמר אלי בן אדם בסנך תאכל ומעיך תמלא את המגילה הזאת אשר אני נותן אליך ואוכלה ותהי בפי כדבש למחוק, גם מוב שיכתוב על העוגה זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום ה' וקורא ג"כ הרב העוגה והילד קורא אחריו ויזהר שלא תגע אשה גדה בילד בעת ההיא ואל ישנה אדם ממנהג כדאיחא בפסחים וברכה פ' וירא דמנהגא מילחא היא וכל זה יעשה כשהילד בן ה' שנים כדאיחא בילקוט פ' קדושים ג' שנים יהיו לכם ערלים א"ל ללמוד וכו' קדש הילולים וכו' יתחיל ללמוד מפ' ויקרא בענין קרבנות שהם טהורים כדאיחא ברכה ס' לו עכ"ל סכ"י:

ג) רב הקלח ורע שחור שקורין לוויילו בלעז ורגילים לפת אותו בלחם שהרגילו בו אינו באלידיו כאב לב, רבנינו עובדים ז"ל בפיה"מ מס' עדיות מ"ג ונקרא בל' לעז אשנים וכן איחא בברכות ד"מ ע"ב אמ"ר חמא הרגיל בקלח אינו בא לידו כאב לב יעו"ש ועיין מס' כלה פ"א ובספר ככר לאדן, רפואה ומי"ס פרק י"ב, והילך מה שכתב

מדאָה הילדים

בספר נפלאים מעשיך וז"ל קלח אמרו במס' כלה הרגיל בקלח אינו
בא לידי כאב לב רשב"ג אומר זה אחד מששים מסס המות וקלח הוא
בלשון אשכנז קימ"ל ובל"ע כאמון ועיין ישעיה כ פסוק וזך, ומ"ש
הקלח הוא א' מששים מסס המות בשאינו אפוי אבל אפוי תועלת גדולה
לאדם עכ"ל והוא פלא בעיני שהפסוק של ישעיה כח וזך נראה ממנו
שהקלח אינו כאמון כי הפסוק אמר קלח וכאמון וירי גררה מרש"י ומשאר
מפרשים ז"ל והנה הקלח קורין אוהו במערב סוד"ג ובארץ ישראל קורין
לו קלחא והוא שחור ויותר קשה בעיני שהוא בעלמו כחב בספרו. אזיעה
חידות סוף דע"ז ע"ב וז"ל קלח הנקרא הגיס"ו ונקרא בל"ע יאנסו"ן,
ובספרו ימלט נפשו סי' כ"ד אות"ט וז"ל תולעים דבר מנוסה אין כמוהו
כתוש חב"ה סוד"א שקורין לה בערבי חבי"ת אל בראכ"ה ובלע"ז
אשינו"ם וערב עמה מרת שור וחבוש על הטבור ותראה פלא עכ"ל,
הרי לך שהוא בעלמו מודה שהם ב' מינים ודי בזה :

(ד) רפואה לכאב לב יקח אזור הנקרא בל' ערבי וזעמא"ר
וכאמון' רומי הנקרא בל'ע כראוויה וידוך אותם ויערסם
עם הדבש ויאכל מהם ג' ימים אליבא ריקניא ויתרפא, ע"א יקח דבש
וירתיח אותו על האש ויסיר ממנו הקפץ שעולה מן הרתיחה ויקח
פלפ'ל רומי וקלח הנקרא בל'ע סאנוג' וידוך אותם היטב ויערסם
ויאכל ג' ימים אליבא ריקניא, ואם יש לו חטיפת הלז יכתוב אלו
החותמות בקערה וימחה במים וישתה וימשה לבו וראשי אבריו כולם
וזמ"ש הראית'י נ"ה בס"א פ"ם אפסור"ים
פסור"ים סור"ים ול"ים ר"ים י"ם ס' ועיין לעיל
מערכת חי"ת סי' כ"ה :

(ה) **רַב** מי שנתפחד פתאום ויש לו קפילות הלב ולבו נקפה יקח לב האש הנקרא בלע"ז פלו"ר ד"י סאמוג'א, יקחהו בסכין מעל האש וישתה עם מעט מיסג' פוילחוש לחם זה, האד"ה ללפנע"א והאד"ה לרעב"א, והאד"ה לוב"ע אל קלב, ר"ל זה לאימה, וזה לפחד, וזה לכאב הלב, ע"כ סכ"י מערב, ובס' כ"י בבלי כתב וז"ל לכאב הלב כתוב"א השמות ותלה בראשו וזמ"ס **א"ר** **נ"א** **רפ"א** **נ"א** **ר"ה** רפאכ"י פאכ"י אכ"י כ"י י' בזכות אלו השמות הקדושים שתרפא את פב"ב מכאב הלב אנס"ו, ע"א יקה נאבו"ה וזאגנב"ר ויאנסו"ן ורע אל זאגא"ר ומסתיק"א ודבש משקל אחד לכולם ויעשה מרקחת

ויאכל ויתרפא ומי שמרעיש לבו יקח הראש של האחרונים ויחזק בסכין חדשה וירתיחם מה בדבש ויתן לו כח הלב, ע"א יקח כאמון והלילי'ג שחור וסוקאר ויאכל ויתרפא עכ"ל, סכ"י מערי הודו:

(ו) **ר"ב** לחלשות הלב תהא רגיל בכל בקר תמלא פיד ממים קרים וללולים ותמתין עד שיתחממו ותפלוט. א"ג הוכל לעשות זה הענין בחי' היום אם ח"ו יארע כאב לב באופן הנ"ל ואם בא חולשת הלב מחמת רוב הדם ישכבו אותו על גבו ופניו למעלה ויזרקו על פניו מים ללולים וקרים מאד ויריח בפת חם ומי קגמון וטוב לשתות מעט טאבאקו לעטש, הרב דרך ישרה שה"ס דפ"י האח נפשיטו, מערכה זו, ובסכ"י מערבי כתב לכאב לב יקח כרפס וירוק אותו וישחה מימיו ו' ימים אליבא ריקניא ע"כ:

(ז) **לימוד** איתא במס' אבות בן ה' שנים למקרא בן עשר למשנה בן י"ג למזות בן י"ח לחופה עיין מ"ש רש"י ז"ל שה' והרב מדרש שמואל כתב וז"ל בן ה' שנים למקרא יש מפרשים לאותיות ויש מפרשים שכן ג' שנים לאותיות ומלאו סעד במדרש בפסוק כי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וכו' בפריה של תורה הכתוב מדבר כמ"ש נולד תאנה יאכל פריה והעץ הוא הולד כי האם עץ השדה וביאת הארץ יביאחו לאויר העולם ואמר שכל ג' שנים ערלה ובשנה הד' קדש הילולים כלומר הקדישהו לה' ללמדו אותיות ובשנה החמישית להוסיף לכם תבואתו סיהיו מוסיפין בלימודו ויכניסוהו למקרא ממש והוא שאמר כאן בן ה' שנים למקרא בן י"ג למזות סמכוהו במדרש מדכתיב עם זו ילדתי לי ז"ו בגימטריא י"ג, בן י"ח לחופה רמזו במקרא מדכתיב והוא אשה בבחוליה יקח והו"א בגימטריא י"ח יעו"ש, ובמקום אחר רז"ל רמזו בפסוק והו"א כחתינ יולא מחופתו, והבת לא תנשא פחותה מבת י"ב שנים כי אותיות בבחוליה"ה הם בחוליה"ה י"ב אבל פחות מזה הו"ל משחק בתינוקות ומעכב ביאת הגואל ושמה תתעבר ושמה תמות ח"ו, ובמ"ש הרב מדב"ק מערכת ת' כי מי שיש בידו מקרא נשלח לו מלאך לשומרו מאות ה' אחרונה שבס' יומתק דברי רז"ל שאמרו בן ה' למקרא כנגד ה' אחרונה שבס' שנה לו ממנה מלאך לשומרו, ועיין מ"ש ז"ל ע"פ וביה בתבואות ונתתם חמישית לפרעה וכו' ופסוק לכו בנים שמעו לי והארכתי בזה בסה"ק יפת מרא"ה דרוש לתפילין לך נא רא"ה:

(ח) **לחיים** הנפוחים תבשל שרוש אל חריא"ק בל"ע ובלע"ז קורים

מראה הילדים

מכתוב ומבשל בחוך היין ותשים ביין הנו' נעורת פשתן ושים על הלחיים כמה פעמים ויתרפאו סכ"י מערבי :

(ט) **לשון** הלשון הנפוח ימרחו בחלב חמוץ או במיץ של אחרוג או במוץ של רמונים חמוצים וימרח היטב עד שישליך הריקין, ואם לא יועיל כ"ז ימרחו במלח וחומץ ויועיל בעזה"ו ואם הלשון מבוקע ימרחו במי וורדים עם מיץ חבושים ויתרפא סכ"י מערבי:

(יוד) **לחש** לכל דבר ולעיה"ר יאמר אותו פעם אחת ולריך שלא ישמע אותו, ושים ידו על ראשו של חולה ויאמר אליאז הנביא ז"ל היה הולך בדרך ופגע במימון השחור ואמ"ל אן אתה עמא וכל כת דילך הולכים ואמ"ל לבית פכ"פ להזיקו, ויען ויאמר לו אני משביעך בשם ה' אלקי ישראל יושב הכרובים ובכח ה' חומשי תורה ובכח ה' ספרים שכתהלים ובכח ה' מלאכים הרמוזים ברת ארנמן שהם **אוריאל"ר רפאל"ר גבריאל"ר מויכאל"ר נוריא"ר** שלא תרעידו ושלא תפחידו ולא תזיקו לפכ"פ לא ביום ולא בלילה לא בערב ולא בבקר לא בשבתו ולא בקומו לא בהקין ולא בחלוס מעו"ע אמן:

(יא) **לחש** לעיה"ר ולפחד ורוח רעה יאמר ויהי נועם כולו ואח"ך יאמר בשם ה' אלקי ישראל אליאז הנביא היה מהלך בדרך ופגע במלאך אשעירב"ז אמר לו אליאז הנביא אנה תלך אמ"ל אני הולך לבית פכ"פ לאכול את בשרו ולשתות את דמו אמ"ל אליאז הנביא אל תלך אני משביעך בשם ארבעה מלאכים מיכאל גבריאל אוריאל סמאל בז' היות ובז' ספירות ובשם האל הגדול הגבור והנורא שתלך לשדה ותמלא שם שור שחור ותאכל את בשרו ותשתה את דמו ותלך לבית פכ"פ שהזקת ותסיר ממנו כל מחלה אשר שמת עליו ותתפארו מע"ב חולאים אשר שמת עליו ותשליכהו בארץ שהיא חזקה וכן בכל זה אני משביעך כמו שהשביע אותך אליאז הנביא שתתפארו רפואה שלימה מכל חולאים אשר שמת עליו, אלא"ה סכ"ס וי"ו:

(יב) **לחש** לעיה"ר מ"כ בס' מע"ל יאושוע דל"ג ג' גמסם החיד"א בכ"א סי' ל"א בתוס' נוסף ממרן החב"ד ז"ל בעתרת החיים וז"ל ביק"ו ויהי נועם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו משביע אני עליכם כל מין עינא בישא עינא אוכמא עינא לרובא עינא תכלתא עינא ירוקא עינא ארוכה עינא ק"ק עינא רחבה

עינא לרה עינא ישרה עינא עקומה עינא עגולה עינא שוקעת עינא
 בולטת עינא רואה עינא מבטת עינא בוקעת עינא שאבה עינא
 דדכורא עינא דנוקבא עינא דאיש ואשחו עינא דאשה ובתה עינא דאשה
 זקרבתה עינא דבחור עין דזקן עין דזקנה עין דבחולה עין דבעולה עין
 דאלמנה עין דנשואה עין דגרופה כל מין עינא בישא שיש בעולם שהאשה
 והביטה ודברה בעיה"ר על פ"פ וב"ב ועלי פ"פ וב"ב גורגא ואשבענא
 לכון בההוא עינא עילאה עינא קדישא עינא חדא עינא חוורא עינא
 דאיהו חוור גו חוור עינא דכליל כל חוור עינא דכלא ימינא עינא
 פקחא עינא דאשגחתא הדירא עינא דכלא רחמי עינא דאיהו רחמי
 גו רחמי עינא דכליל כל רחמי עינא דלית כסו עלה ולא גבתי עינא
 דלא אדמיך ולא נאחש עינא דכל עיינין בישינ אחכפין ואחטמין גו
 כיפין מן קדמוהי עינא דאיהו נטורא דכולא עינא דאיהו קיומא דכלא
 ומיניה מדרך לכלא דכתיב טוב עין הוא יבורך עינא דנטיר לישראל
 לשלמין דכתיב הנה לא ינוס ולא ישן שומר ישראל וכתיב הנה עין ה'
 אל יראיו למיחלים לחסדו בההוא עינא עילאה קדישא גזריה ואשבעית
 לכון כל מין עינא בישא שחטורו ותערקו ותברחו ותרחיקו מעל פ"פ
 ומעל כל ב"ב ומעלי פ"פ וב"ב ולא יהיה לכם כח לשלום בפ"פ
 ובכל ב"ב ולא בי פ"פ ולא בכל ב"ב לא ביום ולא בלילה לא בהקיץ
 ולא בחרוס ולא בשום אבר מרמ"ח אבריו ולא בשום גיד משם"ה גידו
 מהיום ולעולם ועד אמן כס"ו ויהיה פ"פ וכל ב"ב ואני פ"פ וכל ב"ב
 שמורים וגלולים מכל עינא בישא דכתיב אתה סתר לי מלך תלרני
 רני פלט תסובבני סלה. סלה תסובבני פלט רני תלרני מלך לי סתר
 אתה, עין תלעג לאב ותבזו ליקהת אס יקרוה עורבי נחל ויאכלוה בני
 נשר. נשר בני ויאכלוה נחל עורבי יקרוה אס ליקהת ותבזו לאב תלעג
 עין יושב בסתר עליון וכו' עד בישועתי. כך יאמר ג"פ ואח"כ יאמר פסוק
 והסיר ה' ממך כל חולי וכו' ואח"ך יברכך ה' וישמרך, יאמר ה' פניו
 אליך וישם וכו' עד ואני אברכם, ויועיל בעה"י ית"ש עכ"ל:

יג) **רחש** מסוגל לחולי העינים ולשאר חולאים ולעיה"ר שישב
 החולה נגד עין השמש בשעה ד' או ה' מהיום וגם הלוחש
 יניח ידו עליו בהיותו יושב החולה שם ויעשה לו זה הלחש ג' ימים
 יהיה ברו"מ **משביע** אני עליך חולי העינים שאתה שוכן על הכריה
 יאמר פ"פ מאת חלקי האמת מאת הארון אשר שלח אותך מאת חלקי
 האמת מאת חלקי אברהם יצחק ויעקב אשר נגלה למשה בסנה מאת

מראה הילדים

אָק'י השמים והארץ מאת חלק'י האמת וקיים מאת הדינים שבתורה ומאת חלק'י האמת והלחם והמים ומאת כל הדברים הטובים אשר ברא הקב"ה בעולמו שיסלק מאת הבריה הזאת פנ"פ החולי הזה אם אתה ירה אם אתה מכה אם אתה תבלול אם בשר הנפוח מן העין אם אתה רוח רעה אם אתה דבר שנפל בעין בשער ומן השער בבשר ומן הבשר בעינים ומן העינים בלפניינים ומן הלפניינים בעינים שם שם כל כחך ודעתך כי זאת הבריה פנ"פ אינך יכול אתך וירפא הקב"ה כמ"ש הכתוב א' נא רפא נא ויהי פנ"פ נלורים ונפדים בה' אָק'י ישראל מכל עינא בישא כדכתיב אתה סתר לי מזל תלרני רני פלט חסובבני סלה, סלה חסובבני פלט רני תלרני מזל לי סתר אתה, עין תלעג לאב וחבון ליקח את יקרוה עודבי נחל ויאכלוה בני נשר, ויהי נועם ה' אָק'ינו וכו', יברכך ה' וישמרך, יאר ה' וכו', לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדש כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, א' תירא מפחד פתאום וכו' בשמך רחמנא קדישא ובשם המלאך הקדוש **פחדיא"ר** בלשון ובאותיות הקדש הממונה על פחד שתליל לפנ"פ מכל פחד ואימה ובהלה ורעדה וזיע ורתת מעתה ועד עולם אנס"ו, ספר מעס ליעז האח נפשו :

(יד) **רחש** לעיה"ר מרבני אשכנז שהביא עוד בס' מעס ליעז יחושע בד' ג"ג ע"ד וז"ל שלש נשים עומדות על שן סלע, אחת אומרת חולה ואחת אומרת אינה חולה ולא יהיה שום חולי אם איש עשה את הדבר הזה יפלו שער ראשו וזקנו ואם אשה עשתה את הדבר הזה יפלו שדיה ודדיה וכמו שהדגים שבים אין בהם זכרות וכליות כן לא יהיה בהם ממש בעיה"ר, ולא יהיה לו חולשה וכבדות ראש לפנ"פ, בן פורת יוסף בן פורת עלי עין בנות לעדה עלי שור, וממנה נחליאל, ומנחליאל בנות, ומבנות הגי, וכשם שנתרפא חזקיהו מלך יהודה כך יתרפא פנ"ב בשם **אגל"א** נס"ו, כן יהי רלון אמן, האח נפשו :

(טו) **רחש** לעיה"ר וסוד גדול אם יחיה אם לאו והוא קח כלי זכוכית נקי ותרחצנו על שם החולה ושאמר ג"פ על שם פלוני בן פלוני החולה אני רותץ כלי זה ותמלאנו מים זכים והכסה ראשו של חולה ושאמר פסוקים או ג"פ א' מולאם ממלרים כחושפות ראש לו יאכל גוים לריו ועלמותיהם יגרם וחליו ימחק. מא אביך ויעזרך וא שדי ויברכך ברכות שמים מעל ברכות תהום רובלת תחת ברכות

קדים ורחם ברכות אביך גברו על ברכות הורי עד תאות גבעות עולם
 תהיה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו. ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד
 מלכיהם וירא ישראל וכו' אז ישיר משה וכו' עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה
 זה לי ואזכורו אדני אבי וארוממנהו, ויסע מלאך האדניס ההולך לפני
 מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמוד
 מאחריהם. ימי ראובן וא' ימות ויהי מתיו מספר, אז ישיר ישראל את
 השירה הזאת עלי באר ענו לה, באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם
 במחוקק במשענותם וממדבר מחנה וממתנה נחליא, ומנחליא במות,
 ומבמות הגי אשר בשדה מואב ונשקפה על פני השימון, בן פרת
 יוסף בן פרת עלי עין בנות לעדה עלי שור, שיר למעלות אשא עיני
 וכו' מעתה ועד עולם, מי שריפא להזקיהו מלך יהודה מחוליו ישלח
 רפואה שלמה לפז"פ אמן [ואח"ך שים שמן זית בקערה לפניך ותקרא על
 מים שבכוס זאת הקריאה ג"פ ובכל פעם תשפוך מעט שמן זית
 בכוס], שלש כשים עומדות על שן סלע אחת אומרת פלוני בן
 פלוני חולה ואחת אומרת פז"פ אינו חולה ואחת אומרת פז"פ
 אינו חולה ולא יחלה לעולם, אם איש עשה לו יפלו שערות ראשו
 וזקנו, וגבות עיניו, ואם האשה עשה לה יפלו שערות ראשה ודדיה
 ושער גבות עיניה, פגע איהו הנביא ז"ל בזליית רבחא ובכתותיה,
 אמר לה לאן הולכת, אמרה לו לבית פז"פ להכות אותה בעין הרע
 אמר לה משביע אני עליך ועל כותיך בשם **אדני שד"י**.
 ובשם שבעה רקיעים ובשם שבעה גלגלים ושבעה כוכבי לכת ובשם
 שבעה מזלות שלא תזיק לפז"פ לא ברמ"ח אבריו ולא בשם"ה גידיו
 ולא תכנס לתמן כלל את וכותיך לעולם, כשם שהים אין לו דרך
 והדג אין לו כוליא והגמלה אין לה עלם כך לא ישלום עיה"ר בפז"פ
 כי מזרעא דיוסף קאתי דלא שלטא ביה עינא בישא, בן פורת יוסף
 בן פורת עלי עין וכו' ויהי נועם ה' אקיינו עלינו וכו' עד כי מלאכיו
 ילוח לך וכו', ואח"ך תביט בשמן אשר על המים אם ירד למטה בכוס
 דע שהוא בסכנה ואם עולה למעלה טוב לו, ואם עושה כמו איסרין
 דינרין והם דבוקות זה בזה אבל אינם מאורפים יחד יגיע עד שערי
 מות ויתרפא, ואם נדבקו הטפות כולם יחד בטפה אחת ולפים על
 פני המים דע כי שלום על ישראל ותבסקו עליו רחמים משמים,
 ואם נעשה ארוך כמו דג יתרפא מהדג, ואם נחלק לשנים יתרפא ויחזור
 לחוליו, ואם היה רחב למטה ולר למעלה יתרפא, ואח"ך ישמה החולה

מראה הילדים

שלשה גמיעות ועל כל גמיעה וגמיעה יאמר א'ה ג'בור ל'עולם א'דני
ויכוין לשם [אנר"א] היוא מר"ת וימשה בו כל גופו והשאר יספור
בזקוקם שלא יעבור בעל חי קטון או גדול פן יזק ב"מ והוא ברו"מ
מסכ"י ועיין גורל החולה לדעת אם יחיה, במערכת גימ"ל:
עז) **לחש** מסוגל לעזור דס, יאמר ג"פ על האבר שממנו הדם
צותת ויסבב המכה באלבצו הקטן זמועיל למכת ברזל וזה
נוסחו, שבעה אחים עומדים בגשר ושבעה קרדומות צידם ושבעה
רעננים היו מקללים וז' הרים מסתחמין מסתחמין הרים מסתחמין גבעות,
מסתחמין הורדין אשר הדם מהם מטפטף מפב"פ אנס"ו ס' ימלט נפשו:

מערכת מ"ם.

א) **מילה**, יש בה כמה סגולות, א' עולרת המגפה, ב' רואה
פני שכינה, ג' זוכה לנבואה שלימה, ד' אינו רואה
פני גהינם, ה' אויביו מפלים תחתיו, ו' תפלתו נשמעת, ח' עיר
וקדיש הרשב"א הלוי זלה"ה בספרו הנחמד מנות הלוי דף קל"ג, מדבר
קדמות, מע' זו:

ב) **מילה**, סגולה לעזור דס המילה יאמר הן אמת חפלת בעמות
ובסתום חכמה חודיעני, המטיב לאדוניס עבדים ונקשרים
אדם נטע גן, משה קרע את היס ויבקעו מעינות תהום רבה
וארובות השמים נפתחו ויכלא הגשם מהארץ ג"פ ויועיל בעה"י
אמ"ב, האח נפשינו:

ג) **מילה**, דע אחי גם כן גדלה מעלת ההולכים לברית מילה,
הם המקבלים פני שכינה הבאה להופיע מאורה ע"כ
המטפלים במזהב ההיא, ואמרו שיום טוב שלהם הוא, כי יש להם
חוספת נשמה כמו ביום טוב לכן חייבים כל העיר לעמוד בעמידה
בשעת המילה, דכתיב ויעמוד העם בברית, עיין ספר קריה נאמנה
דף ד"ן ע"ג, אביעה חידות, ובספר עמודי חיים כתב שכל העומדים
לשמוע המילה מתכפרים עוונותיהם ורמו בזה סמיכות הפסוקים,
תשמיעי ששון (זו מילה) ושמחה תגלגה עלמות דכיה הסחר פניך
מחטאי וכל עונותי מחה יעו"ש:

ד) **מילה** כתב השליה וז"ל אמרה תורה השמר לך ושמור נפשך
כן ג"כ ראוי שמירה יוחר לילד הנולד ועיקר השמירה

להיות נעור בלילה עד המילה ולעסוק במע"ט, גם סגולה להיות הבית מלא אורה ורמז לדבר ליהודים היטה אורה ודרז"ל זו תורה ושניהם טובים ומזה להדר כל זה לעשות שמירה עכ"ל וכחז מרן החב"י ז"ל בספר נפ"ח מערכה זאת אות מ"ח וז"ל לימוד תורה בלילה של קודם המילה נשגב מאד וכמ"ש חז"ל ואת זה כתב הרב המפורסם בדורו חיד"א ז"ל בס' שם הגדולים ח"ב מע' זי"ן אות י"ט אשר ישא את שמו ויבא יוסף מעשה רב כמהר"ר למח לרפתי ז"ל היה חולה מוטל על ערש דוי כשנתיים ימים בדמשק ועינו בכבל רגלו ואתרחיש ליה ניסא וה' ריחם עליו שלח מלאכו וירפאהו וכמו רגע חזר לבריאותו ולחיותו והמעשה הנורא כי סיפר הרב שנגלה לו אי' אלו הנביא ואמר לו שיקבל עליו ללמוד כל ליל ברית מילה לכל הילודים שבשעיר ויתרפא וקיבל עליו כן ותיקף נתרפא ומהיום ההוא והלאה כך היה מנהג לילך בליל שלפני המילה במקום שהיה לעסוק בחורה כל הלילה כך שמעתי זמ"ד, האח נפשינו:

(ה) **מילד**, טעם שמנגנים בשעת המילה משום דכתיב רוממות א בגרונום [הם הפיוטים] וחרב פיפיות בידם זה האוזמל של מילה שיש לו שתי פיות כ"כ ס' מטעמים מרבני אשכנז, וטעם לסכין של מילה ב' פיוט שלפעמים הגיד מכוסה ב' ערלות ואדוני ביני שיעביר לכלוכו לחתוך בו שנית יסתכן התינוק לכן עושים מב' לדיוו חד וחלק, ובאוסטרייך היה מנהג שכל מוהל יש לו ב' אוזמלין מוכנים כ"כ הרב יעב"ץ הוב"ד בס' מטעמים, ועיין מ"ש בענייני צפי' ההגדה ש"פ כי הקב"ה הכה למזרים בחרב פיפיות כיצו"ש ויאלו ישראל ממזרים בזכות המילה והמילה בחרב של שתי פיפיות וזהו כמה שהקב"ה מכה בו מרפא וק"ל רא"ה:

(ו) **מילה**, אשה שמלה בנה ראשון ומחמת מילה ומלה גם את הב' ומח ג"כ מחמת מילה הרי הוחזקה שבניה מחמת מחמת מילה לא שנא מבטל א' או משני ולא תמול את הב' עד שיגדל ויתחזק כמו [פיין שות חת"ם חיו"ד סי' רמ"ה וה"ה אם האיש מל את בנו הראשון ומחמת מילה וגם את הב' בין שהיו לו מאשה א' או מב' נשים ג"כ כך הוא הדין הגם דיש חולקים על זה מכל מקום חמירא סכנתא וס' נפשות להקל [ש"ע יו"ד רס"ג] ואפי' אם השני בנים שמתו נולדו תאומים ג"כ לא ימול את השלישי [שית שול ומשיב ח"א סי' רל"א] וגם אם גירש

מראה הילדים

את אשמו והלכו כל א' וגישאו לאחרים ג"כ לא ימלו את צניהם
[שור"ת הרב שבו"י ח"א סי' ע"ט]:

(ז) **מינקת**, לא יניק התינוק מעכו"ם אם אפשר מישראלית דחלג
עכו"ם מטעם את הלב ומוליד בו טבע רע [ועיין
בשור"ת ח"ס או"ח סס"י פ"ג פלפול עגום לענין שוטה אי מותר
למוסרו לעכו"ם ללמדו וסיים לבסוף לאסור מטעם המאכלים שיתן
לו העכו"ם שמטעמין הלב] וכן לא תאכל המניקה דברים האסורים
אעפ"י שזריכה לכך מפני חולי ואם תאכל לא הניק התינוק, וכן
התינוק עלמו לא יאכל כי כל זה מניק לו בזקנותו [ש"ע יור"ד סי'
פ"א] וכן לא תאכל המניקה בללים ושומים ולב וכבד, וגם בלילה
שראויה להתעבר תהיה נזהרת מזה כן כתב בס' הנהגות ישרות
מהאר"י ז"ל ובס' שמירת הנפש אות א' ועיין יור"ד סי' פ"א:

(ח) **מינקת**, לא תלך בדדיה מגולים כי על ידי זה מניק החלב
וכן לא תניק האשה בפני אנשים ותשמור עצמה מן
הכעס שמפסיד החלב, בס' שמירת הנפש משם ס' זכירה ובשהאשה
תתחיל להניק את בנה תתחיל להניחו בדדה השמא כ"כ בלוחט ר"י
החסיד ז"ל מחזיק מדב"ק מט' זו אות י"ד ואות ל"ו:

(ט) **מינקת** עיין בשור"ת ח"ל סי' ס"ד ובשור"ת ח"ס ח' אהע"ז
סי' קל"ו לענין אשה שהוחזקה שבניה מתים מחמת
ההנקה שנראה שחלבה מניק להם ע"ש אם רשאה להניק או חייב
בעלה להשכיר לה מינקת, ואני הצעיר זכורני שבכתה אשה אחת לפני
אדמו"ר הדיק ז"ל עבור ב' בניה שהיו גמלים והיה להם חוש
השמיעה רק שלא היו יכולים לדבר ואמ"ל הדיק שזה מחמת חלבה
ולכן לא תניק כ"כ הרב ס' שמירת הנפש:

(יוד) **מינקת**, לא תניק התינוק אחר התשמיש עד כדי הילוך
שני מילין או לפחות א' מיל [באה"ט סי' ר"מ
בש"ע או"ח ח"א ב"ס הוזהר]:

(יא) **מוזזה** כתב המרדכי בשם מהר"מ ז"ל וז"ל מובטח אני שכל
בית שיש בו מוזזה כהלכתה אין שד ומניק יכול לשלוט
בו עיין דרכי משם סי' רפ"ז. מוזזה ג' היכל וגומטריא אדני':
(יב) **מעוברת** מי שאשמו מעוברת והגיע חדש התשיעי יתפלל
שלא תלד אשמו בשבת כדי שלא ילמדו לחלל
שבת, וכן בחו וכלתו, ס' החסידים סי' תשל"ג ואם רוצה לדעת

המעוברת מה תלד עיין מערכת ג' בגורל המעוברת:

(ג) **מעוברת**, לריכה שהשמור פיה בימי עיבורה שלא לאכול דברים המטמטמים את לב התינוק, וראתה עיני להרצ דה"ח סימן ל"ד אות ל"ח שכתב וז"ל מעוברת האוכלת כרכוס היא סיבה להוליד בעובר גרב ושחין ב"מ לכן לא תאכל כרכוס כל מי עיבורה עכ"ל, ופלאים מעשיך ועיין בס' אביעא חידות מע' ב' סי' ח':

(ד) **מעוברת**, אם תאכל בליס רכים יהיו בניה בעינים יפים, והאוכלת כרפס יהיו יפים וגאים, האוכלת כסבור יהיו בעלי בשר, האוכלת אתרוגים יריחו בניה, כל כך הפליגו חז"ל ואמרו אשת שבור מלכא היתה מעוברת והתמידה לאכול אתרוגים, והיה לה בת שהיה ריחה נודף כל כך שהביאה אותה לאביה במקום בשמים יעו"ש ס' רפואות:

(טו) **מעוברת**, שמירה למעוברת, תקשור בכתונת שלה מעט מלח ופת ושלשה אלמוגים אדומים ויפס בלי נקב, והם מכוגלים הרבה לעין הרע ולענינים אחרים ויע"ש, אביעא חידות:

(טז) **מעוברת** לדעת המניקה אם היא מעוברת אם לאו תקח מחלב שלה ותתן על הסיף אם הוא עומד אינה מעוברת ואם הוא זב מעוברת, סכ"י בבלי:

(ז) **מיתה**, לא ינשק אחד מילדיו כשהוא מת כי לא ישאר אפי' אחד, וגם לא יאחו אחד מבניו כשהוא מת וכן אדם שמת לו בנו או בתו לא ינשק אותם כי מקלרים ימי בניהם וזנותיהם וכשהמת מוטל לפניו ונפשו מרה לו מאד אין לומר למת שוילכנו אחריו כי מעלין עליו כאלו הורג את עצמו ס' שמירת הנפש משם ס"ח:

(ח) **מות וחיים**, אם אתה רוצה לידע אם ימות או יחיה העיין בבת עינו אם תראה דמותך יחיה ואם לאו שלום על ככ ישראל, או יקח מלח דק דק ותן לו ביד ימינו אם יחיה לח טוב ויחיה ואם לא לריך רחמי מן שמיא:

(ט) **מות וחיים**, אם תראה לדעת אם אשתו קוברתו או האיש קובר את אשתו תחשוב שמו ושם אשתו ותבליבם יחד ואח"ך תשליך מהם שבעה והנשאר בידך אם יהיו זוג האשה קוברתו

מראה הילדים

ואם נשארו נפרדים האים קובר את אשתו ושומר פתאים ה' סכ"י בבלי:
כ) מיתה, מי שמתו בניו רח"ל ילך למדינה אחרת [ס"ח סי'
 רמ"ז], או ימכור את בנו לחבירו בעד שקל או איזה
 דבר מאכל ויחיה [שם סי' רמ"ח] ועיין בשו"ת חת"ס חח"מ סי' קי"א
 ויתן דמיו לדקה תדב"א פיו"ד:

כא) מיתה, חמשה קרובים למיתה יותר מן החיים ואלו הם אכל
 ועמד ושטה ועמד הקיז דם ועמד ישן ועמד שמש
 מטחו ועמד, ושטה העושה אותם מיד מת ואלו הן הבא בדרך וגתייגע
 הקיז דם וגבהם לבית המרחץ ושטה וגשכר וישן ע"ג קרקע ושימש
 מיטתו אמר רבי יוחנן והוא שעשאן כסדרן. אמר אביי כסדרן מת
 שלא כסדרן חליש ואם האדם כחוש אפי' בתלתא מנייהו מת ש"ס
 בגיטין ד"ע ע"א וכתבו שם התוספות וז"ל חמשה קרובים למיתה וכו'
 משמע אפי' עושה אחת מהם בלבד מדלל קאמרין עלה דבעינן
 כסדרן יעוין שם:

כב) מיתה, פתאומית מלאתי בכ' הנהרות מי שמתים בניו
 מיתה פתאומית כשגולד לו תינוק אל ילבישו כי אם
 כלי פשתן בלבד בלי פירוב בהן שוט מין אחר ויחיה עכ"ל שבע
 מוסר פל"א יעו"ש:

כג) מות והיים לדעת החולה אם יחיה או ימות קח חלב אשה
 מניקת בת ומשח בו חוטם החולה אם יעשוש
 יחיה ואם לאו שלום על כל ישראל כן מ"כ בסכ"י הי"ס ז"ל:

כד) מכירה, אם יש לך דבר למכור משח רגלך בשמן חזיר
 ותמכור כל מה שהרלה סכ"י ובספר אחר כ"י
 כחוב אם תרלה לקנות איזה דבר החשוב שם המוכר בעל הכלי ותוכיף
 עליו שלשה עשר ותחלקם שנים שנים אם נשאר בידך אחד לא תקנה
 כי ודאי תפסיד ואם נשארו שנים תרווח:

כה) מלאכים, ומזלות הממונים על ז' ימי השבוע הלריכים לכתוב
 קמיעות כזו' לקמן מע' קו"ף סי' מ"ב בסכ"י
 וז"ת יום ראשון משמש רפ"ל עם מזל אריה, יום שני משמש מלאך
 גבריאל"ל עם מזל סרטן, יום שלישי משמש סמאל"ל עם מזל טלה ועקרב,
 יום רביעי משמש מיכאל"ל עם מזל תאומים ובחולה, יום חמישי משמש
 דדקיא"ל עם מזל קשת ודגים, יום ששי משמש עניאל"ל עם מזל שור
 ומאזנים, יום שביעי משמש קפליאל"ל עם מזל גדי ודלי ע"כ מ"כ בסכ"י

יֵשׁן בֶּאֱרֶץ מִלְרִים :

(כו) **בַּצֵּה**, לִכְאֹז הַמֶּלֶחַ וְהַלְדַּעִים קָח מֵעֵץ עֵפֶ"ץ וְחִשְׁרָה בְּמִים שְׂרֹפִים וּמִשַּׁח אֶת הַפְּדֻחָה וְחִתְרָפָא, אִי יִקַּח שׁוּמִין וּפּוֹלִין וְנִקָּה אוֹתָם מִקְלִיפָתָם וּשְׁחֹק הַכֹּל בִּיחַד וּבְשִׁלָּם וַעֲשֵׂה מֵהֶם תַּחֲבוֹשֶׁת וּמִשַּׁח בּוֹ הַמֶּלֶחַ וְהַלְדַּעִים וְיוֹעִיל בַּעַ"י סִכִּי וְעִיִּין מַע' ז' סִי' ג':

(כז) **בְּעִים** אָמַר רַשָּׁב"א פֶּעַם אֶחָת חֲשַׁשׁ ר"מ בְּמַעְיוֹ וּבְקִשְׁנו לַעֲרוֹף לוֹ יִין וְשִׁמֵּן בְּשֶׁבֶת וְלֹא הִנִּיחָנוּ וְכו' מוֹכַח דְּרַפּוּאָתוֹ הוּא יִין וְשִׁמֵּן יַעו"ש שֶׁבֶת [קל"ד ע"א] וְעִיִּין לַעֲלֵל מַעֲרַכַת חִי'ת סִי' לִי' אֲדוֹפֵן אַחֵר :

(כח) **בַּצֹּרֶעַ** רַפּוּאָה לַמַּזְרַע וּכְדוּמָה לוֹ יִקַּח מוֹחַ כֶּלֶב וְיַעֲרַב עִם שִׁמֵּן וְיִוֹרֵד וְדָם וְתַמְשַׁח. עוֹד אַחֲרֵת תִּקַּח לוֹאֵת שׁוֹר יִבְשֶׁה וְתַשְׁרֹף אוֹתָהּ וְהִאֲפֵר תַּעֲרַב בְּחֹמֶץ וְתַמְשַׁחְהוּ וְיִתְרַפָּא סִכִּי בְּבִלִי:

נִסְאָע	עוֹלָם
בְּתַרְע	אֲאוּת
כְּסָאו	נָבֹב
כְּסָאִי	יֵתֵד
אֵא	א

(כט) **בַּפִּלָּת**. לֵאשָׁה שֶׁלֹּא תִפִּיל, זֶה הַלּוֹחַ הַכְּהוֹב לִזְרֹחַו בְּלוֹחַ שֶׁל כֶּסֶף מְזוּקָק וְתַחֲלָה הָאֵשֶׁר עִמָּה וְלַעֲוֹלָם תְּהִיָּה טוֹבָה שֶׁלֹּא תִפִּיל חֲלִילָה וְגַם כֵּן הוּא טוֹב לֵאשָׁה אֲשֶׁר בְּנִיה מַתִּים בֶּר מִיָּנָה וּבַעֲת שֶׁתִּכְתּוֹב אוֹתוֹ כְּהוֹב שֶׁסְּ הָאֵשֶׁה וְשֶׁסְּ אִמָּה בְּלוֹחַ הַכֶּסֶף וְזֶהוּ וְעִיִּין לַעֲלֵל מַעֲרַכַת א' סִיָּמֵן ל"ב לֵאשָׁה הַמַּפְלֵת נָפְלִים, וּמַעֲרַכַת לַמ' לֶךְ נָא רָאֵה :

(ל) **בְּיָם** רַבִּינוּ הָאֵרִי ז"ל הִזְהִיר מֵאֵד שֶׁלֹּא לִשְׁתּוֹת מִים קוֹדֵם הַבְּדֻלָּה וְאָמַר כִּי הַשּׁוֹתֶה בְּזִמְנָה הַהוּא יָמוּת בְּאִסְכְּרָה אֲבָל אִם הִי אוֹכֵל בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית וּמִשְׁכָּה סַעֲדָתוֹ עַד הַלַּיְלָה אֵין בָּכָךְ כְּלוֹם וּבִגְמָרָא אָמְרוּ כֹּל מֵאֵן דְּשִׁתִּי מֵיָא בִּין שְׁמִשְׁיָא יָמוּת בְּאִסְכְּרָה, י"א בִּין הַשְּׁמִשּׁוֹת דְּלִיל שֶׁבֶת, וִי"א בִּין הַשְּׁמִשּׁוֹת דְּמוֹלָאִי שֶׁבֶת וְכֵן הִלְכְּתָא דְּבִלִיל שֶׁבֶת אֲסוּר מִן הָדִין מִפְּנֵי הַקִּידוּשׁ שֶׁל לַיְלָה וּבִין הַשְּׁמִשּׁוֹת שֶׁל מוֹלָאִי שֶׁבֶת אֲסוּר מִפְּנֵי אִסְכְּרָה פַּע"ח שַׁעַר ח"י פֶּרֶק כ"ד. וְעוֹד אָמְרוּ בְּמִדְרַשׁ שֶׁכֹּל הַשּׁוֹתֶה מִים בַּע"שׁ בִּין הַשְּׁמִשּׁוֹת הָרִי זֶה גּוֹזֵל אֶת הַמִּים וְאִיתָא בְּפֶרֶק דְּרַךְ אֶרֶץ כֹּל הַשּׁוֹתֶה מִים בְּשֶׁבֶת בִּין מִנְחָה לַמַּעֲרִיב חוֹךְ שֶׁנָּה שִׁמַּח לוֹ מִתְּ הָרִי זֶה גּוֹזֵל אֶת מַתְיוֹ וְהַעֲטָס לִפִּי שֶׁהַמַּתִּים יוֹלְאִים בְּשֶׁבֶת וְשׁוֹתִים מִים מִן הַנֶּהָר סְיוֹלָא מַעֲדָן וְלִכְךָ אֵין רָאוּי לְגוֹזֵל אֶת מַתְיוֹ אֲבָל לְאַחַר שֶׁנִּתְקַבֵּל דִּינוֹ אֵין בָּכָךְ כְּלוֹם וְכֵן הִבִּיאוּ הַרֵב בְּנִימִין זָאב ז"ל בְּסִימָן קכ"א וְהָרֵב

מראה הילדים

חיי אברהם בה' שבת סימן תצ"ו יע"ש האל נפשינו:

לא) מים אם אחד נטבע במים ח"ו סגולה למנוח אותו קח ככר לחם שלם וזרוק אותו לאותם המים ותיקף ישוע אותו לחם למקום הנטבע. ע"א סי' א' וכתב הרב יוסף חומץ אשכנזי דכ"ה ע"א וז"ל קבלתי דמי שנטבע במים ב"מ ולא נודע איך מקומו אם יזרקקערה מעץ על פני המים ויניחיה לפה מאליה עד המקום שתנוח מעלמה אזי במקום ההוא יהיה הנטבע. ושם נתיי שעי" סגולה זו מלאו בנהר איש אחד ושמו מאיר וכו' יעו"ש ועיין לעיל מערכת ע" ס' ו':

לב) מבה וכל הכלב אם תעשהו אבק דק ותכלול אותו עם דבש ואודם בילה וכרכום ושים על המכה מיד יפתח ובדוק על ידינו פעמים רבות ועיין בספה"ק דבק מאח"ס ימלט נפשו:

לג) מוגפה דבר מנוסה למגפה יקח פרש אדם מיושב בלל ב' חלקים ענבר כח"ס ב' חלקים אלג'ס שהוא קוראל בלע"ז ובל"ע מרג'אן ב' חלקים מן אל נר"ד שהוא אל זוגבול ב' חלקים מן אל זעפראן ב' חלקים יושחק הכל יקח מה שיקבל בקרל'ן א' ויקחנה בכוס יין חשוב כשהתחיל הקדחת מיד תביאו ויעה ויגלל בעה"ק מח סולת דק"ף ע"ד. עוד אחרת יקח ג' עלוקות הגמלאים במים ושים אותם על הפטירה של ברית מילה שלו שלששן בבית אחת והסימלנו הארס שגופו, ולא יסירם עד שיפלו מאליהם לארץ שם:

סגולה מרבי יוחנן הגדול ע"ה יהיו לו חתיכות קיבה עגל משנתו מיובשת כמו שקדים וכשירגיש יקח חתיכה לחוקה ויתן אותו בכוס יין חשוב או בהשתנתו של מוכה וישכב להזיע ולרין שיקחהו בתוך ששה שעות ואפילו אם יקמדי בתוך כ"ד שעות יעיל והעצם תוך ששה שעות שם. ובנוסחא אחרת כתוב וז"ל קח גדי בן עשרה ימים שגולד לא פחות ולא יותר אפי' רגע אחד ושחטו וקח קיבתו ויבשהו בשמש ובשעה שהוכה במגפה יקח חתיכה אחת מאותה הקיבה היבשה ותן אותה בכלי וישתין עליה וישתה אותה הקיבה בהשתנתו ולא יזיק בדוק. ס' אשכנזי ע"כ:

עוד אחרת יקח תרנגולת וישים פי הנטבעת של התרנגולת על המכה והוא ימלמן הארס של המכה ותפול התרנגולת מתה כן תעשה שנים שלשה פעמים עד האחרון שלא ימות או תדע שלא נשאר הארס במוכה בעה"ש. עוד אחרת יקח בלל אחד גדול לבן ויסיר מוחו וימלאנו שמן זית ולרי וילא אותה היטב ואח"כ יסיר הקליפה העליונה

מראה הילדים

לה) **מגפה.** סגולה משם הרב כמהר"ר יהודה גומיז פאטו נר"ו מיד כשירגיש במכה יקח לחם חס כשיאל מן החמור ויחתוך אותו לחמין ויחן על חליו אלטריאקה ויניח על מכתו ויסבול כל מה שיוכל לסבול ויגלל בעז"ה ית"ש. עוד אחרת מספר כתב יד בדו"מ לחת דיו שחור ביותר על המקום המכה דהיינו מקומה שהוא קשה כמו אגוז ולריך שלא יגיד לשום אדם כלל ועיקר, רק שירגיש בה באיזה מקום היא ימשח אותה בדיו עב ושחור, וחז"ל קדמונים המרימו לכל מי שיגלה סוד זה לעכו"ם עכ"ל, ויהר הרבה מאד להרחיק ממקום החולה כל ריח רע וכמו כן ריח בשר ללי ומבושל וכמו כן ריח דגים חיים ומבושלים ומטוגנים, וכן כללים ושומים ודומיהם מריח שלהם חיים ומבושלים ומטוגנים. וכן ריח המלפפונות שקורין בלע"ז פיפניו ובלע"ז כ"אר שכל מיני ריח של דברים אלו הם וכיוצא בהם מוזיקים הרבה מאד לחולי הלזה ויש לב"ד שבכל מקום בזמן הדבר והמגפה אם יש בעיר ח"ו שיכריזו בכל חוזק ותוקף על הדבר הזה שיזהרו כל בני העיר מלעשות ולגרוס ריח העושה נזק לחולי זה ואם יעבור איזה אדם מהם יענישו אותו ולקנסו כי ח"ו נפש הוא חובל והוא כשופך דמים רח"ל עכ"ל, והיו זהיר שלא תישן הרבה ולפחות לא תלך לישן בלילה עד שעה שלישית כח"ש הרב ז"ל, ולא תרבה בשימוש המטה דרך ישרה שם, ואם תקח בלל לבנה וחתוך אותה למעלה ללד הראש, ותעשה נקב בחוכה וחתך בנקב הבלל מעט טריא"ק טוב ותן אותה על הגחלים עד שחבששל ובכל בקר תאכל מעט מהבלל הנז' ויועיל שלא תזק מהחולי הזה כך מלאתי כתוב, וכתב גאליטוס כי כל בית שיהיה בה דרוג, לא יכנס בה מגפה והוא עשב יבש שמביאים אותו מארץ דמשק יע"א חתיכות קטנות לורת עקרבס שיביא אותו על פתח הבית מבפנים ספר קמח סלת דקפ"א ע"א. עוד סגולה כהנה הרב מדרש חלפיות אות ק' ענק כהונה שיאכל בכל בקר מיום שנשמע החולי הנז', חאנה אחת עם אגוז וגרגיר מלא או עם עלין של רוט"א כולם מעורבים זה בזה ולא יגיע לו שום נזק בעה"י ספר דרך ישרה, ובשם הרמב"ן ז"ל כתוב שיאמר בכל בקר, קודם לאתו מן הבית ויהי נוטע שבעה פעמים ופרשת המן וברכת כהנים תיקף ויאכל ג' עלין שבי"א ס' קמח סולת ויזהר שלא ישב במקום חשך ואפלה ומשתחשך ידליק נר להאיר בו שמעתי שזיוה הרב הגדול מהר"א יצחקי ז"ל בעל זרע אברהם ז"ל גם יסגר בחור בית אחד ולא יכנס בחור הבית שום אדם שאינו נזהר

מלהתחבר עם שאר אדם. כל מאכל ומשתה תוכל לקבלו תקף ומיד ליד כל מה שיהיה אבל לא מידו ממשהאלה המביא אותו יניחנו על הקרקע ואח"ך תקח אותו מעל הקרקע. ואם המאכל או המשתה הוא הוא מוגה בקופה של גמי או נלרי דקל או מכלי מתכות אין חשש אבל אם הקופה היא של למר או פשקן או משי או קנבוס או למר גפן אל תגע בה כלל ואל תכניסנה לביתך כלל וכן כאשר תעלה המאכל לביתך מן החוץ דרך חלון אל ימשכנו על ידי חבל מכל המינים הנז' אלא בחבל נלרי דקל או גמי כנז' וכל בגד או חוט אפי' כל שהוא שיהיה מאיזה אחד מהמינים הנז' לא תכניס לביתך ולא תיגע בו יד עד אשר ירחלו היטב במים האדם או הבגד או החוט ואח"ך יעבור עליהם ארבעים יום בטהרה שלא יגע בהם מי שאינו נוהג מן המגפה ואח"ך תוכל להכניסם לביתך ואם אדם רולה לדבר עמך מחוץ לביתו ואתה בפנים לריך שיתרחק ממך כדי שלא יגיע אליך הבל פיו של האיש ההוא הועמק מספר כתב יד של הרב מוה"ח ז"ל מספר הסגולות, וכ"ז המגפה תרחק מאד מכל מיני כעבה ודאגה ועלבון ואדרבה תהיה שמח תמיד בכל מיני שמחה שם: (לו) **מגפה** בזמן המגפה תחלה עליך אבן אדומה או של רוב"ן או של דיאמאנט"י או שאיילא"ן או זאפ"ר"ה אך הרוב"ן הוא עוב מכל הישאר גם מעט סולימאן או סיג'אן אך לריך שכל הנז' יהיה נוגע ממש בבשר אדם ודבוקה תמיד בו שם. עוד תחזוק בידך כל היום חומץ או בגד שריו בחומץ ותריח בהם תמיד שם. עוד תמשח בכל בוקר תחת הסוב'אקוס אפי'ב'אר הדק היטב ומעורב בחומץ חזק שם. וסגולה נפלאה קח כלל אחת ותחתכנו לארבעה חלקים ותניחנה תוך המים לשרות לילה אחת ובבקר תוציאה מן המים ותניחנה תוך חומץ חזק לשרות ג' שעות ואח"ך אכול מזה הכלל מעט ממנו בכל בקר על הלום תשעה בקרים רטופים ולא תירא ממגפה בעה"י ולריך להמתין אח"ך כדי לאכול שיפור ב' שעות שם. עוד ישחה על לום מעט מין עשב הנקר' אנסינסיו ולא יאכל ולא ישחה עד שייעבור עוד ג' שעות שם: (לז) **מגפה**. כתב מוה"ר החסיד שבכהונה ז"ל בס' מדרש תלפיות ענף אהרן ד"ך ע"ג וז"ל ואני קבלתי מרבותי שהמבקר את חולי המגפה לא ישב רק יעמוד וילך הולכות והובאות בבית עד שילך משם ובה אין רשות למלאך המות לשלוט בו לנגפו פ"כ. ואפשר שכיון שעוסק במצות ביקור והוא עומד והולך ובא בכח המנוה מבטל יצונו אליו לרעות מלאך המות עכ"ל זלה"ה. עוד כתב בס' מעיל דרקה

מראה הילדים

סי' אנה תס"ט דקי"ז רע"ב בזה תראנו משם. וכתב בס' האח נפשינו וז"ל הטעם ראיתי להרב עשרה מאמרות ח"א פרק ט"ו די"ד ע"ב שכתב וז"ל ואולם זה היה כמו של אהרן בעמדו בין המתים ובין החיים כי שם היה מלאך המות מתגבר כנגדו עד שזרזו משה לאהרן ואמר לו והולך מהרה: וכתב וירך אל תוך הקהל ותפס מידתו של אותו מלאך שהוא רץ בשעת מגפה כי תמורת מגפה בא"ת ב"ש הן הן אותיות ויר"ך אהרן והיינו טעמא שריצת האדם לדבר מצוה מבטל ריצת מלאך המות כאמור ותיקון המגפה לימוד המסעות בזונה גדולה כאשר כתבנו לעיל. ואנכי חזון הרבתי בכתבי הקדש לעט"ר מוה"ר המובהק חיים עד העולם נר"ו בספרו המפואר פתח הדביר חלק י"ד סי' קט"ז שגם מנ"ר נר"ו תיקן סדר המסעות בסדר נכון בהוספת נופך משלו ונוסח תפלה נאה שתיקן לאומרה אחר קריאת המסעות יעש"ב וכשאתי לעמי בראותי כי דבריו הנעימים המה באו בארוכה לא העתקתיו פה. על כל פנים הנלמד מדברי כולם הוא שלריך לקרותם אותיות תיבה בתיבה בזמן המגפה מידי יום ביומו בהתמדה גדולה והזהיר בזה מובטח לו שלא יארע לו שום נזק ויגלל מדבר וממגפה ומכל מקרים רעים מעתה ועד עולם אבי"ר. האח נפשינו:

לח) מגפה סבולה לזמן מגפה שלא יבא ושלל יהיה אבי"ר טוב לשחות כל אותן הימים מים מבושלים וללגן גחלת של מתכת ברזל ונחושת בהם. גם ימזוג המים ביין. והפירות טוב. לאוכלם מבושלות. אל תאכל הרבה ואל תישן הרבה ואל תאכל מאכלים חמים ולא דבש ולא תאכל מלח וזנגב"ל ופילפ"ל. טוב מעט חומץ או מי בוסר, ולא יאכל הלפת והקשואים והכרוב והחזרת ותרדים ובללת, ובשום ריח טוב לא יחסר. וקודם לאתך מביתך תרחץ פניך וידיך בחומץ עם מי ורדים ואל תרבה שמוש מחטך ובבקר תקנה שיניך בקליפת אילנות מרים ואל תלך מפתח ביתך עד זריחת השמש. וטוב לאכול בכל בקר חצי זית טריאק"ה המעולה מד' שנים ולא יותר על י"ב שנים ובידו יקח ספוג עם חומץ כשהוא הולך בדרך והרב חמדת ימים ז"ל הביא כמה פסוקים ותפלות יעו"ש ולא אכתוב כאן אלא איזה ואיזרות וסגולות וז"ל הוי זהיר שלא תלך בשוק בלילה. ולא תלך החולה ביום המעונן. וגם הוי זהיר לסגור בערך מהחלת שעה ששים עד אחר שעה שביעית. ולא תלך ברחובה של עיר באמלע. אפס מן הלא. והוי זהיר מקפליה ודילוג וכשתלך החולה טוב לכסות המלח. הוי רגיל

מראה הילדים

[illegible]

יתכן לנצח, יתכן ויסתכן מאוהל ושרשך מארץ חיים סלה. ותמיד ילך
בכיסוי מלח כי העונות רשומים על המלח ולכן יכסה שלא יראה המלאך
המלח, ובכל ערב ראש חדש בזמן המגפה יתן כמספר שמו מטבעות
דהיינו אם שמו חיים יקח תחילה נגד ח' ח' מטבעות ונגד אות יו"ד
יו"ד מטבעות על תשלום אותיות שמו ואח"ך יחלקם לשבעה חלקים ויתן
לשבעה לדקות, או לשבעה עניים לומדי תורה, ועל כל חלק יאמר זה
אני נוהן בעד כל ישראל וגם בעדי פכ"פ בכללם, גם בזמן המגפה
יאמר בלורת המנורה אלק"ם יחננו ויברכנו. השינה חה"י בלילה על העליה
או חדר סגור מכל רוחותיה ואז ינוח לו ולא ינוק, ס' סגולות ורפואות:
(מ) **מתישורת**, דע כי ננעי בני אדם שהולידה פ' מאדם הראשון
פרו ורבו מאד וגשחתפו עם מלאך המות והיו

הורגים לכל מי שפוגעים בו, ולכן התענה מחושלת הלדיק שלשה ימים
וג' לילות וביקש רחמים מהקב"ה על זה ונתן הקב"ה רשות למחושלת
הלדיק וכתב שם המפורש על חרביו והרג מהם מאה וחששים אלפי
רבבות ברגע אחד עד שבא פ' בכורו של אדה"ר ועמד לפניו ונחמנו
אליו וקבל עליו ומסר שמות שדין וללין ונתן מלכיהם בכבלי ברזל
והשאר ברחו ונסתתרו במחבואות ים אוקיינוס וזה החרב נגנו עמו כשמת
מחושלת, וזהו מה ושלח לשון חרב דכשמת נגנו והחרב עמו, וזה תורף
קילור דברי רבינו מהר"א מגרמיזא ז"ל בכ"י, מדב"ק:

(א) **מישבר** כשישבת האשה על המשבר יצתירו בעדה עתרת
החיים והשלוש ונוסת חפלה זו הלא היא כתובה

על ס' סנסן ליאיר בנוסת החפלות סי' ר' קחנו משם:

(ב) **בישומד** סגולה שלא ישחמד כתב בספר דבש לפי מערכת
שי"ן אות י"ח וז"ל נער הרולה להשחמד יראה לו
שם הוי"ה ברוך הוא בספר תורה שהוא נכתב בקדושה ויחזור בו
היהדות, ובזמנו של רבינו האר"י ז"ל היה מעשה בנער אחד עכ"ל,
ועיין לקמן מערכת שי"ן בד"ה שמד, לך נא ראה:

(ג) **מקשה** לילד כתוב זה השם על מטבע כסף בלתי לורה
ותשים אותו תחת לשונה ותלד מיד וכתוב אותו
בנקודות שטולים בחשבון ע"ב, וכתוב אותו בכתיבה אשורית וזה הוא
השם **אמנם** בדוק ומנוסה פתח היא אות וי"ו גימ' ששה. סגול גימ'
ל' . וקמץ גי' י"ו. שבא עשרים ס"ה ע"ב, ולריך לעשית בשעת
הסכנה דוקא שלא להוליד הילד קודם זמנו:

מראה הילדים

(מד) **מקשה** לילד כתב בם' רפואה וחיים פרק ט' וז"ל סגולה למקשה לילד, א' תרחץ ביין מלפניה ומלאחריה. ב' שלא יהיו בניה עמה בבית. ג' תלחוש באזנה שם ס"ג. ד' תלחוש באזנה אחותיות פוע"ה. ה' שלא תהיה מטהה במערב ודרום. ו' תחלה על לוארה ממרוך הנשאר. ז' תשחה מים משבעה בורות. ח' יחנו לה מעט חלב מדדי אשה מינקת. ט' בעת סובלת חבלי יולדה תשים בכפה אבן שקמ"ק ותסגור ידה הדק היטב, גם לא תאכל לבן בעיבורה. יו"ד תחלה על לוארה מפתח של בית עלמין. י"א תן לה לואת סוס יבשה מעורבת ביין או במים לשחות בלי ידיעתה אז יולא הולד אפי' מת בר מינן. י"ב יעשן לבונה תחתיה עד שיכנס העשן בגופה ותלד. י"ג העשן תחתיה במעט קיטרא"ן ותפילו על כל פנים בר"מ. י"ד קח לפורני חמור ושים על האש בתוך כלי ותשים הכלי תחת רגליה ותעשן רחמה ותלד מיד. ט"ו קח פריש"ל הנקרא בלשון ערבי בקדוני"ם וכחוש אותו ושים ברחמה ומיד תלד. ט"ז תקה גרעיני תמרים וכחוש במכתשת ותשקה אותה ביין. י"ז תקה זרע קוטון שהוא למר גפן ותעשה ויעסה ביין ותתן לה לשחות במים ותפילו. י"ח תתן לה לשחות במנעל בעלה שתן בעלה שיעור כוס אחד. י"ט כתוב על מלח האשה שני שמות אלו **קורי"ם פל"ה**. כ' קח עלי תאנה יבשות והשחוק אותם ותשחה ביין ותלד בלי לער. כ"א אם תשים בעיבורה רוט"א תלד מיד ותזהר להוליאנה מבטנה אחר לידה תיקף פן ילאו בלי מעיה ח"ו. כ"ב תקה חלב כלבתה עם דבש ותשחה. כ"ג קח מרה של תרנגולת שחורה וסך עיבורה. כ"ד תשים אשה אחרת ידה על בטן המקשה לילד ותאמר היא עם האשה ביחד שבעה פעמים פסוק והוא כחתן יולא מחופתו ישים כגבור לרוץ אורח עכ"ל, ובס' ימלט נפשו כתב וז"ל סגולה למקשה לילד תלחוש לה באזנה לחש זה שבעה פעמים, **מיבא"ר** השר הגדול שמש קולות ולעקיות ושאל להקב"ה מה הקולות והלעקיות אשר אלכי שומע, אמ"ל הקב"ה אילה יולדת ולועקת, לך ואמור לה לא לא לא שהארץ מבקשת לך וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר לא אלהי וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אלה יולא, ויאמר הפסוק ל"א פעמים, ואח"ך ילחוש באזנה הימנית קורי ובאזנה השמאלית לא לא ומיד תלד, עכ"ל, ובס' האח נפשינו כתב למקשה לילד כתוב אלו השמות על כלי חרס חדש ושים על

טיבורה הו"ק ה"ק הר"ש צו"ם ומיד תלד ותסיר ממנה
 פן יאלו מעיה וברו"מ, או תכתוב שם זה **תורמוכ"ט**
פתגמ"ם פתחמ"ל הרב ס' זכירה, עוד אחרת שלחוש
 באזנה הימנית י"ג פ' פסוק זכור ה' לבני אדם את יום ירושלים האומרים
 ערו ערו עד היסוד זה ויאמר לא לא לא, וישתה מעט מים ויברך
 ואח"ך תשתה האשה מהם ומיד תלד. עכ"ל. ועיין בס' תולדות אדם
 ובס' מפעלות אלק"ם, ואמהתח בנתיב, ובדרך ישרה כמה וכמה
 סגולות לזה לך נא ראה:

מערכת נו"ן:

א) **נחיריים** לקשור דם היוצא מן הנחיריים יקח חומץ בכלי
 חרס מלופה ירוק ויניח הכיס בתוכו דהיינו הכלים
 שלו ואז יפסוק הדם מן הנחיריים: עוד אחרת יקח מוח תרנגול
 ויעשה אותו בתוך היין עד שיהיה נימוח וישתה עם היין, עוד אחרת
 יכתוב מן הדם עלו על מלחו שם זה **אופ"ל** ולנקבה **אופירה**
 עכ"ל סכ"י בבלי, ובס' אחר כתב יד כתב וו"ל מי שעולה דם מנחיריו
 יעשה שירטוט מדמו על מלחו עד החוטם ואח"ך יכתוב מאותו הדם
 אלו השמות **שוהא"ט אנל"א** ע"כ, ובס' מהר"א ילוח כתב
 וו"ל לנחיריים היוצא מהם דם יקח כונב"ל הנמלא אלל הבשם וידוק
 אותו ויערב במים ויעשה תחבושת על מלחו מאזן לאזן ויפסוק הדם.
 עוד אחרת אם הדם יוצא מנחיר ימין יקשור גודל יד ימינו וגודל רגל
 ימינו בחוטין, ואם הדם יוצא מנחיר שמאל יקשור גודל שמאל יד
 ורגל כנז' ויתעשן בשער עזים, ועוד אחרת תקח אפונין האדומים
 והשחורים הנקראים אפונין זקנים פניהם נקמטים וידוק אותם ויגפה
 אותם וישאוף בנחיריו כמו טאבאק' ויפסוק הדם בעזרת האל ועיין
 לעיל מערכת ד' סי' יו"ד מ"ש בזה:

ב) **נער** הנוכה סגולתו לכתוב על סכין סמוך לחודה אלו השמות
 ושים אותה תחת ראשו כלילה ולא יבכה עוד וזמ"ש
טרישורר"ט ורי"ש פרי"ט ג"פ וקח עפר מתחת לירי
 הבית שהוא בתוכו ולוש אותו בחלב אמו ושים על ראשו במקום
 שמוחו של תינוק רופף ויתרפא בזה"י סכ"י. עוד אחרת תניח תחת

מראה הילדים

ראשו עלם שנפל מפי הכלב שהיה אוכלו או קרן עץ ותחלה עליו
 וכחבו האינטגניטים כגולה באבנים הנמלאים בקרקבן הרנגולת שיועילו
 לתלותם על הנערים הבוכים ומפחדים בלילה ולא יוסיפו לבכות ולירא
 עוד. גם מבטלים הכספים יע"ש ס' כ"י ימהר"ץ אלמהדווין, ובס'
 האח נפשינו כתב וז"ל להינוק הבוכה הרבה יחלוש באזני פסוק זה
 שני פעמים כי עם בליון יושב בירושלים בכה לא תבכה חנוך יחנך לקול
 זעקתך כשמעתו ענך ויכוין בלבו **סנו"י ובנהנו"י וסמנר"ה**
 ויאמר אח"ך ג"פ ויהי נועם. א"ב ס"ז. עוד אחרת לנער הבוכה יותר
 מדאי קח מעט עפר מאחורי שבעה דלתות ותלוש אותה-בחלב אמו ושם
 באמצע ראשו וישכב ולא יבכה א"ב. עוד אחרת יכתוב על נייר שם זה
הבהב"ה ותניח תחת מראשותיו של התינוק ולא יבכה כתיבת
 יד עכ"ל. ובס' כת"י בוכארי כתוב וז"ל לנער הבוכה הרבה אמור לו
 זה הפסוק באזני ימין עשרים פעמים ולא יבכה וזה נוסח הפסוק כי
 עם בליון יושב בירושלים בכה לא תבכה חנוך יחנך לקול זעקת כשמעתו
 ענך. ע"א יניח מראשותיו אבן וי"א עלם שגפל מפי הכלב כשאוכלו
 זכר לזכר נקיבה לנקיבה או קרן של עץ הזכר לזכר וכו'. ע"א קח
 חתיכה מן אדרת של מרדעת בבוקר כשתפגע בו ותתן תחת ראשו
 ויועיל ולרירך לחתוך בסכין חדש, ע"א תלוש שערות חמור ואמור כשם
 שחמור זה שותק כן ישותק הנער ואח"כ יקח השערות ויתלה אותם
 בנער ע"כ. ובס' כת"י פרטי כתב וז"ל לנער הבוכה כתוב ותלה
 בלוארו **אימ"א אימ"א כ"ו רוק"ו רוב"ו רוב"ב**
שרום רוב שדום אסוותא מן שמיא לפכ"פ מן שמיא אכ"ר
 ע"כ: ובס' כת"י מערבי כתב וז"ל נער הבוכה יכתוב ויתלה עליו
 אלו השמות ע"ס א"ב וזמ"ש **ארג"י ברג"י גרג"י דרג"י**
הרג"י ורג"י זרג"י חרג"י טרג"י ירג"י ברג"י
דרג"י מרג"י נרג"י סרג"י ערג"י פרג"י צרג"י
כרג"י ררג"י שרג"י תרג"י יוה"ך שדר"י

הושיעה נא והגן. ע"א לנער הבוכה כתוב על נייר חדש יהרמ"ה או"א
 בזכות אברהם ילחק יעקב שתשלח רפואה שלימה לפכ"פ מן הבכיה
 בשם **ארג"י** מא"ע שידה וסידתין שלא יבכה הילד הזה לעולם, ע"א

מראה הילדים עב

לנער הבוכה כתוב על קלף לבי לכן אל נא רפא נא לה
ה"י ה"י ה"י פניא"ל פניא"ל פניא"ל פניא"ל
 ע"כ. ובספר אחר כתב יד כתוב וו"ל לנער הבוכה יכתוב ויתלה
 בראשו **סרקותי"ת אי"ה רבוקתא תוקתא י"ה**
קתאיה תא"ה מ"ה. בזכות אלו השמות תתנו שינה לעיני
 פנ"פ. עוד אחרת כתוב מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר וכו' ויתלה
 בזארו ויתרפא ע"כ. ע"א לנער הבוכה כתוב אלו השמות ותלה עליו
 וזמ"ש **פה"ש וה"ש פה"ש וה"ש פה"ש וה"ש**
וה"ש פה"ש וה"ש פה"ש וה"ש פה"ש בכח אלו
 השמות תשלחו רפואה שלימה לפלוגי בן פלוגית מן הבכיה ומן הכעס
 ומן החימה שיש בו ע"כ :

(ג) **נחש** י"ב סגולות. נאמרו בנחש ואלו הן אם תשרוף נחש בראש
 חדש ניסן שחל בחמישי בשבת ותתלתו עליך. ביום א'
 פעולה א' אם תזרוק עפרו על האדם יחלה. ב' אם תשים עפרו
 בין שערותיך ותמשח בו פניך יברחו שונאך מפניך. ג' ותבחיץ בין שונא
 לאוהב. ד' אם תזרוק מן עפרו בבית שונאך ילא מן הבית וכן תעשה
 עד שילא מן העיר. ה' אם תשים ממנו תחת רגליך תהיה יועץ למלך
 ודבריך יהיו נשמעים. ו' אם תרלה לנלח כל אדם תשים מן עפרו תחת
 לשונך. ז' אם תרלה שיגידו לך שום ענין בחלום שים מן האבק תחת
 מראשותיך. ח' אם תרלה שיגידו לך על איש ואשה מה הם עושים
 תשים מן עפרו על החזה. ט' אם תרלה שיהיה העבד נאמן קשור מן
 עפרו בבגדו. יו"ד אם תרלה שלא תהיה ירא מסס המות שים מן
 האבק בכלי עץ ותעלהו על שולחןך. י"א אם תשים מן האבק בין
 אלצטוהיך תמלא מן בעיני כל בני אדם. י"ב אם תשים מן האבק על
 המזרע לא יוסיף עליו כאב :

(ד) **נכפה** חולי זה יתרפא על ידי קלת אכילת הארנבת וגם כבד
 החמור ללי מד"ת. עוד לחולי הנפל הנז' יקח מרה
 של זאב עם מעט מושק"ו ותשים באזניו או בכחיריו לא יבוא לו חולי
 שם. עוד בנפול הנכפה ב"מ ימהר יחיש אביו או אמו או בנו של
 נכפה ויניחו ריטו על ערוה של נכפה ובאותה שעה יגלל מן הכפיה זה
 גילה אשמדאי מלכא. דשידאי עוד אחרת תקח זעפראן מבושל ביין
 וישתה ד' ימים ויתרפא רפואה זו מהרב כמהר"ש שרעבי ז"ל. עוד
 אחרת קח עלם אדם מת ותדוק אוהו ותמן לו לשחות עם היין ויתרפא

מראה הילדים

גם זה מהרב הגו' ז"ל. עוד אחרת קח חזק של רוע"א ושים בנחירי
הנופל ומיד יקום גם זה מהרב הגו' ז"ל רפואה וחיים, והרב האח
נפשינו כתב וז"ל לנכפה ב"מ יכתוב על מראה העושים מברול הנקרא
בלי' ערבי (מראי"ת אל היגד) שם זה **מרה"ש** בלי' ניקוד ויראה
לנכפה וקודם שיראה לו יכה בעץ קטן של רמונים, חמוצים על השם
הגו' בפני הנכפה ואח"ך יראה לו השם ויכה בעוד שהוא מראה לו
ומיד ידבר הרוח שער רוח הקודש למהר"ו ז"ל. עוד אחרת לנכפה
בר מינן תלך אלל החולה במקום שהוא שוכב ואחוז אותו בראשו
ותשכיב אותו בהיפך מלמשה למעלה דהיינו במקום הראש יניח הרגלים
ובמקום הרגלים יניח הראש ויתן להחולה מפתח בידו ואח"כ יקום
החולה וישאל אותו מה יש בידך אם יאמר לך מפתח אזי ישליך המפתח
במקום שלא ימצא לעולם וברוק ע"כ, עוד כתב וז"ל לחולי הנופל
בשעה שנופל תקח תרגול שחור זכר לזכר ונקבה לנקבה ותקוץ
ראש התרגול או התרגולות אם היא נקבה על מפתח הבית שנופל
בו ותקרע את התרגול מגבו ותקח הלב משם ותסחוט הדם בכף
ותסן הדם לתוך פיו של החולה ולריך לבולשו ומיד כשעומד אזי יפתח
פיו וידחוק בראש הלשון כי לפעמים יהיה מורסה על הלשון שנופל
ב"מ ואזי יראה שיצא לימה משם ויתרפא אמהתם בנימין הוב"ד בס'
האח נפשינו, עוד אחרת לחולי הנופל יקח עורבים קטנים מקנן וישרוף
אותם שלמים עם נוצתם וכל הימים יאכל בתבשיל עם אותו אפר
ויתרפא, עוד אחרת יקח מקן של עטלף אפרוח חדש יהיה בן תשעה
ימים ויקרע אותו וימצא בהוך הקרקבן אבנים וישא הנכפה אותם
האבנים על לוארו ויתרפא כ"ז שהם עליו לא יהיה נכפה ויזהר שלא יאכל
מר ולא יראה בשום מה או נבילה ומכל אשר רוח חיים באפו אפי'
בדגים מתים עכ"ל. ס' סגולות ורפואות אשכנזי. עוד אחרת לחולי הנופל
בין לגדול בין לקטן למעלה מג' שנים תקח דם נדה שראתה האשה
פעם ראשונה ותשים אותו ביין יתן לו לשחות ויתרפא בעה"י סכ"י.
עוד אחרת מלאכי כתוב בכתב יד ישן בעוב"י בבל וז"ל לחולי הנופל
קח הנשמת בלשון אשכנזי [מול"ט וואל"ף] ושים אותה בתוך שתי קערות
ותשאר שם עד שתמות ובלבד שלא ידע העלול מזה ותעשה סימנים
בקערות איוז היא תחתונה ואיוז היא עליונה וכשהעלול רוצה לשחות
ישתה בקערה העליונה וכל מאכל יאכל מקערה התחתונה ומאותו זמן
ואילך לא יראה שום חולי עכ"ל. והנה התנשמת שבעופות הוא עוף

הצועק בלילה והתגשמת שבשרים פירשו ז"ל בחולין שהיא אישות שהיא כמו עכבר ולא יש לה עינים מאי קראה נפל אשת כל חזו שמש יעו"ש ולפי זה יבוא על נכון ויומתק לחיכי כונת נפ'ל אשת ר"ל לחולי הנפול רפואתו אשת דהיינו אישות וק"ל. ובס' כתב יד אחר כתב וז"ל לגער הנכפה טוב שתעשה לו פתילה מן החלבנה הנקרא בל"ע מע"א ועיין לעיל כמה סגולות לזה במערכת ח"ת סי' א"ב, ובמערכת כא"ף סי' כ"ד וכ"ה וכ"ו שא לא עיך רא"ה:

(ה) **נשיכת** עקרב אם תשים בשר עכבר הבייתי חי על מקום הנשיכה של עקרב יתרפא ואם תעשן הבית בעקרב עלמו ותתלה בפתח הבית עקרב מת לא יכנסו שם לעולם ספר סגולות ורפואות. ושמעתי שאם האדם נשכו עקרב לא ידבר שום דבר עד שיסתה המים והיו לא יהיה ניזוק ובגמרא אמרו על פסוק ומלאוהו גרות רבות ורעות זה שמשכו ויבורא ועקרבתא שהם גרות זו לזו שהרפואה של העקרב הם מים חמים. והרפואה של ויבורא הם מים קרים וההפך יזיק וזה האיש יהיה נבוכ אם יעשה מים קרים בשביל רפואת ויבורא יזיק לנשיכת עקרב. ואם יעשה מים חמים בשביל רפואת עקרב יזיק לנשיכת ויבורא, וממנו הוראה יולאה שרפואת נשיכת עקרב הם מים חמים שיעשה עליהם ויתרפא ובס' האח נפשינו כתב וז"ל לנשיכת עקרב ישמו אות ברית קודש של תימוקטן שלא ראה קרי ויועיל ובס' שבט מוסר פרק י"א כתב לנשיכת עקרב יתן על גבי הנשיכה עקרב מת, ובס' רפואה וחיים פרק י"ב כתב וז"ל נשיכת כלב וגחשים ועקרבים ועכבישין יועיל עפר שרץ המים הנקרא סרטן אם יתנו בו יין ג' ימים רשפים עם שורש לענה יתרפא מדרש חלפיות:

(ו) **נשיכת** נחש יקח לפרדע חיה ותחתוך אותה לשנים וישם אותה על הנשיכה ויועיל ובספר רפואה וחיים כתב וז"ל לנשיכת נחש כתב הרב מנחה כלולה ס' בראשית על פסוק ויעש אלקים את חית הארץ למינה יש להצין כונת אומרו למינה ולמינהו הכונה למינה שנתן לכל בעלי חיים פוצעו דרך משל החולדה כאשר ינשכנה הנחש חלק אלל עשב בעל קולים ותתגלגל עליו כדי שיהיה לה נקבי' במקומו הרבה ולא ממנה הארם וממנה למד גליגוס הרופא להשים כוסות המליטה על השריטה על מקום נשיכת נחש ועקרב עכ"ל, עוד לנשיכת נחש יקח טיפות מעיני האיל וכן עפר גידו וכן עפר החולדה גם יבלע חמשה פשפשין בעורן חיים כן כתב מדרש חלפיות דע"א ע"ג

מראה הילדים

רפואה וחיים, ובס' כתב יד מערבי כתב וז"ל לגשיכת נחש יקח מוח
תרנגול וישמחו במקום הנשיכה וחי. או קח מפה שקינחה בה האשה
שכבת זרע ושים אותה במים פושרין ויתנהו על מקום הנשיכה וחי עכ"ל.
ובסמ' כתובות דף גון ע"א איתא אמר רביי אמרה לי אם האי בר שית
דטרקא ליה עקרבא ביומא דמישלם שית לא חיי אם לא ברפואה
בדוקא מאי אסוותיה מררתא הדיא חיוורתא ושיכרא נישפייה ונישקיייה
האי בר שתא דטריק ליה זיבורא ביומא דמישלם שתא לא חיי אם
לא ברפואה בדוקא מאי אסוותיה אלותא דדיקלא במיא נשפייה ונישקיייה
פירש"י ז"ל אלותא דדיקלא כיב שגדל סביב דקל תומר כעין ויילד'ה
שכורך את עץ הגפן ועיין מ"ש התוספות שם:

(ז) **נוב** לגוף האדם קטן או גדול אם יכסו לואתו באפר חס כ"כ
בס' שמירת הנפש משם ס' החסידים סי' תקנ"ט יעו"ש:

(ח) **נמילת** ידים שחרית יש להזהר שיטילו הקטנים ידיהם שלא
יגעו בידיהם לפה ולא לחוטם ולא לאזניו ולא לעינים
וכמ"ש בש"ע או"ח סי' ד' ועיין בס' עבודה"ק ובס' שמירת הנפש:

(ט) **נישר** אם תשים עינו בעור זאב ותתלה על העינים יסור ממנו
כל חולי, אם תשים לשונו במגעלך הימין רבים יכבדוך,
וכל אויבים ולסטים יסתחוו לך, אם תערב מרה שלו עם מי שומץ
ושומץ ודבש ורוק ומשח גופך ירפא כל נגע וכל מחלה אשר בגוף.
דמו יועיל לכל דבר שתראה כליותיו יבשים ומעורבים עם גופרית
ושומשמן משיחתך מרפא הרעפת, כליותיו וכליו מבושלים אם ישתה
מים שלהם יועיל לכה גברא, לבו אם הוא קשור בעור נבי יפה לשדים
ומזיקין, נולתו קשורה על ירך השמאלי של אשה המקשה לילד תלד
מיד ס' נפלאים מעשיך:

(יוד) **נפרקה** ידו או רגלו לא יערפס בלונן בשבת אבל רוחץ
כדרכו ואם נתרפא נתרפא [שבת דקמ"ח ע"א]
נגפה ידו או רגלו לומתה ביין ואינו חושש [שם]:

(יא) **נשיבת** כלב שוטה הוא להרוג תיכף לכלב הא לאו הכי
ימות האדם וכן בנחש לרוץ לשתות מים האדם ואז
ימות הנחש ירושלמי פרק ה' ושם אמרו דנעשה גם לרבי חנינה בן דוסא
וסגולתו שיאכל מחמר כבד של הכלב והרב מד"ת לא ראה לפשות רפואה
זו משום שהוא דבר איסור ועשה רפואות אחרות והועילו ברלון ה' כן
כתב הרב רפואה וחיים, ובס' האח נפשינו כתב משם מד"ת וז"ל נשיכת

כלב שועה רעה מאד וכל אדם הגשוק ממנו יקרה לו כזוהו שיטתה עד שיצרה מן המים ואם תקח וכו' עיין לעיל מערכת כ"ק סי' כ"א ק' ורפואתו קח ערמונים וכתשם עם מעט מלח ותערב עם דבש ותתן לאכול ושים במקום נשיכתו ויועיל בזה"י, ס' רפואות וסגולות אשכנזי, ואם יקחו חולדה כמות שהיא חיה ויקלוח ב"אש ויוליאו אח"ך בני מעיה וימלחו אותה ותצמוד זמן רב וכשהיא יבשה יללה תיקף היטב אם יקחו ממנה רביעית אוגל"א בתוך רביעית יין תרפא נשיכת כל בעלי חיים המומחים ותרפא חולי הנופל ס' רפואות מרבני אשכנז, ועיין לעיל מ"ש בזה במערכת כ"ק סי' זי"ן ח"ת ט"ת וסי' כ"א ק', שא נא עיניך וראה :

מערכת סמ"ך.

(א) **סנדה** נוסח תפלת הסנדק היושב על כסא אליא'ו ז"ל הלא היא כתובה על ספר סנכן ליאיר בנוסח התפלות סי' ה' י"א עתי"ק :

(ב) **סאנגר'ומו** ימים צפיו דיאמנטי וישתה מים, עוד יכסה נקב האזן במוך, עוד יתהוך באר"נג"ה לחלאין ויללה על האש ויניח חלי מזד אחד בגרון וחלי מזד אחר, עוד יבשל קליפי אבייאנאם וישתה מימיו או שושנת קלאבינ'ה עוד יאמר הלחש דגרשם פה עמנו בד"ה אכילה, ס' רפואה וחיים :

(ג) **סגורה** סדר לימוד הקרבנות מסוגל הרבה לימים שיש חולי רע או מגפה ב"מ כאשר מתבאר מזה"ק ס' וירא דק"א

ע"ב ועוד שם ע"ד וא"כ ס' דרך חיים או ס' מעמדות יהיה עמו בימים ההם ומובטח דלא תאונה אליו רעה ועיין לעיל פרק ה' ס' רפ"ח :

(ד) **סגורות** נפרדות י"א עת'ק מספר שבילי אמונה מגיב' ד' וז"ל אם תמשח פניך בחלב הדוב תחכס, אם תשא מעט

מביצת הדוכיפת ומלשונו תלחח בכל דרכיך גם מופלא לשכחה, אם תיבש עין זאב בשמש ותשימו בעור או בבגד ותתלנו עליך לא תירא מכשוף ולא ממו"י ולא מפגע רע ובכל אשר תפנה תשכיל ויפלו אויבי' תחתך ותמלא חן בעיני כל רואיך, אם תשים זרע כרתי בחומץ יסיר חומץ, אם תשים אפר הגפנים ביין שהחמץ ישוב לקדמותו, אם תשים שלג

מראה הירדים

או אחריו בדבש לא ישהה לעולם, אם תשתין ט' השכמות בעקבך לא ילכו בך כשפים ואם הושמו כבר יתיר מיד, אם תשים זרע חזרת בקדרה כשהיא מתבשלת יראה' התבשיל מלא חולעים, אם תיבש ריאה ותשחקנה לאבק ותשים מעט בקדרה רותחת יראה' כאילו היא מלאה חולעים, אם תאמר בכל יום ז' פעמים נר לרגלי דרךך ואור לנתיבתי תהיה זכרון, אם תשים אפר הפתילה ביין ותשתנה תהיה שכור או מהעפר אשר על אופן העגלה או מעט חרדל שחוק או מעט כרכום ואם תרצה לשחות הרבה יין ולא תשתכר תשתה מעט מים קודם שתשתה יין, או תאכל חמא או כרוב בלמע השתיה, או חבוסים אחר השתיה, אם תשים ביצה בחומץ חזק שלשה ימים מתרסק ותהיה כעיסה ותכניסנה בעששית ותמלכה מים ואז תתקשה ותחזור כבתחילה, ואם תרצה להוילאה תשים בעששית חומץ ותתרכך כבתחילה ותוילאה, אם תרצה לכתוב בזהב טעוף לזון ביצה היטב ותחוך בו למך ערבי ואבק האבן השחורה שמגפין בו הזורפים המתכת ואחר הכתישה תיבשנה ואח"כ תעביר עליה טבעת כסף או זהב או איזה נדב שתרצה וישאר הכרוס, אם ירהר לבך רע אמור הורני' ה' דרך חקיך עד בלדקתך חייני, אם בקשת לדרוש ברבים אמור דבקה לעפר נפשי עד כי תרחיב לבי עשר פעמים, אם תמשח ירך בחלב כלבתיא תתפוש בידך ברזל חס ולא תכוה, ואם תמשח בשמן לנזית ותתפוש נחש ישוב כען ולא יזיקך, אם תקח שעווה בתולה וגפרית ועפר הרקובה שהרקיבוה חולעים ותעשה מהכל נר ותדליקנו לא יכבה, אם תדליק שורש שקדים עם שמן אגוזים כל מי שיציט בלוחו הנר תבא עליו תרדמה, ואם תרחוך כלי זכוכית מזהב במי וורדים יבא יך ונקי, אם תמשח בית השחי וביית הערוה של תינוק קודם שראה קרי בדם עטלף לא יגדלו בהם שערוה וכן אם תמשח דדי הנערה בחלב חזיר קודם שתדע זכר, לא יגדלו יותר, אם תטוח המיטה במרת שור מעורבת בחומץ יברחו ממנה הפשפשין, אם יגולח זקן עו לא ילחח, אם תרצה להבין אם יש מים ביין או בחומץ קח תפוח ומשח אותו בשמן זית ונעוך בו עץ והכניסוהו בחוך היין או החומץ ותוילאוהו אם המלא עליו טיפין ידוע שיש בו מים בדומ"מ, ס' האח נפשו מערכה זו:

(ה) **סגולת** הארנבת אם תשים לשון הארנבת תחת לשונך ותישק למי שתראה ויאבהך אהבה עזה, עין ימין שלה אם תשקה בלבושו יועיל לכן ולחשך, אם תחלה לואת ארנבת על אשה

תמנע ממנה הריון, קיבת ארנבת הועיל להריון דהיינו תחם קיבת הארנבת ותזכר שלא תגע לארץ ויגקה אותה וירחץ מזאותה יפה יפה עד שתהיה נקיה לגמרי ויחם מרה חדשה שחופרים בה שלא נעשה בה שום מלאכה ותניחה על גחלי אש עד שתהלבן ואח"ך יניח הקיבה על הברזל המלוכלך עד שתשרף הקיבה ויכהו במכתשת, ויאכל האבק ההוא או ישחך במים שהוקים מן האבק ההוא האיש והאשה בשעת תשמיש לאחר טבילה בן יעשו קודם תשמיש ג' לילות ותתעבר והקיבה אין לאוכלה כמות שהיא כ"א בשריפה כי כל הנשרפין אפרן מותר ויבקש רחמים מהקב"ה ליתן להם בן זכר עיין הרוקח ס' תוריע כ"כ ס' נפלאים מעשיך ועיין אביעם חידות ודבק מא"ח, ובס' מדרש תלפיות כתב וז"ל לא נמלא במינה זכר מוחלט כי מין הארנבת חודש מתגדל בה אבר הזכרות ונסגר הרבה וחודש אחר להיפך וזה נודע לנו באמה עכ"ל :

(ו) **סגולת שם אהו"י** הוא קדוש וגורא שכאשר רועשים ועומדים גלי הים יכולים לפעול ע"פ השם הזה להשקיט הים מועפו עיין עמודיה שבעה עמוד ז' נפלאים מעשיך, וסגולת שם **אהי"ה אי"ר אהי"ה אגל"א** הם תכתבם בקדושה וטללה בשיטה אחת ובשרטוט כתיבה תמה וסופרים רשומים ותניחוהו בכלי כסף טוב ומגין מלפני לסטים ורוח רעה ואויבים ותמכסו ומגין מפני אויב פנימי הוא הילנה"ר וגם שם זה **זרח הנכון** הם תכתוב בקלף כשר מעובר לשמו ותניחוהו במטה אשר בידך ותמשה המטה בשמן זית ולך למקום שתראה ולא תירא משום דבר וגם הוא שמירה משידין ולילין וכו' ס' נפלאים מעשיך :

(ז) **סכנה** סכין או ברזל אם תחבו בתוך בלל והניחו זמן מה אם נגע אח"ך בלוחו סכין בבשר אדם אפי' כחודש של מחט ימות מן הארץ ההוא ק"ס דקע"ט ע"ה, סכנה לאכול אפרסמון דהוא באלסאמו סה"ח ס' תשכ"ה, סכנה מעות לתוך פיו עיין זבוח תודה דכ"ח ועיין נח"ל ח"א וכל ענייני סכנה עיין ס' הזכירה דכ"ו ואילך ובס' ק"ס, סכנה שלא יגע במלמולי זיעה ש"ע ס' ד' סכ"א וכתב בבאה"ט שם סקכ"ו וכל זיעה סס המות חוץ מויעת אפיך ועי' לרש"י על פסוק זה וס"ח שם. סכנה כתב הרב פחד יצחק מע' ב"ת דס"ט ע"ב וז"ל ואני המחבר העיר שברופאים כל ימי גודלתי בין ברכי החכמים וקני הרפואה ולא מלאתי כעד וסמך לדברי רבינו ב"ו ולא דברי בעל שארית יאורא אשר חשב להיות בעוזריו כי מאי סכנה איכא

מראה הילדים

לאוכל דגים בחמאה וגבינה ואע"ג דאיכא סכנת חולי גדול וכבר מאוד עד מות לשותה חלב ממש ואחר כך דגים או לאוכל דגים ואח"ך שותה חלב מה תועיל כ"י בנתיים להליל האוכל או השותה מן הסכנה והמהא הא ודאי אינו דומה לנוטל ידיו בין דגים לבשר או בין בשר לדגים מפני סכנת לרעת שהוא דבר החלוי במגעם יחד בלא נטילה ידיים ביניהם ולמען תוכל להבין ולהשכיל מולא דבר אליגה לפיכך דברי החכם מטילי המפרש דברי דוסקורדי ומוסיף עליהם כהנה וכהנה ס' ב' פ' ס"ה דרפ"ו בספר כתב בלשון איטלקי וספר אחר כתוב בלשון לאטינו דש"א הפוכים ללשון הק' ז"ל אך אם תאבה שהחלב יעיב לך ויהפך לדם טוב לריך להוליא מדרי הכהמה באותו רגע אשר ישמה ויושם בחוכו מעט סוקאיר או מעט דבש למען לא יעשה הגבינה באיטומכא ולא ישמה ולא יאכל בדג ולא בדברים חמוצים ולא ישמה ממנו שמה גדולה הרבה אשר לא יוכל האיטומכא לעכלו וכן לריך לשהות בתענית ולא יאכל אחריו מאומה עד אשר כבר נעכל החלב באיטומכא אחרי שחית החלב לריך ליות ולא יסן ולא ישמה אחריו יין עכ"ל הלד"ק, וכתב רבינו בחי' ס' משפטים וז"ל דעת הרופאים בתערובת דג וגבינה שנתבשלו כאחד שמוליד תכונה רעה וחולי לרעת יע"ש ובספר אדני פז בחשו' ס' מ"ב דמ"ח ע"ג ראה להחמיר בחלב עם דגים ולהתיר בחמאה עם דגים יע"ש ולפי מ"ש הכל אסור משום סכנה גבינה וחלב וחמאה והוא ברור ס' רפ"ח :

(ח) **סכנה** מי שרואה דבר מאכל ואינו אוכלו הוא סכנה וסגולה לזה כל רוק שיבוא לו בפיו עי"ז לא יבלע אלא ישליך מפיו רז"ל במס' כתובות דס"א, וכשמביאין לפני האדם תבשיל שיש בו ריח ואדם חאב לו לריך ליחן ממנו מעט לשמש כדי שלא יבא לידו סכנה בש"ע או"ח ס' קס"ט, ולא יאכל בשר בעוד שמסלק ההבל בין ללי בין מבושל, ולא יאכל תבשיל מקדירה שלא בישלו בה שלשים יום כ"כ בס' שמירת הנפש משם ס' אור חדש יע"ש, סכנה אם יעשו מריבה בבית היולדת הוא סכנה לולד ס' עב"ה"ק, סכנה לא יעמיד הילד על השולחן של ספרים ואינו לוקחם כ"א בשעת אכילה ומעשה שהיה שעמד הילד על השולחן שמשם עליו ספרים וירד ונתחך רגלו, ס' החסידים ס' חתק"ך :

(ט) **ספר תורה** מלינו במדרש דמי שאין לו בנים ומת ואח אין לו לייבם את אשתו להקים שמו יקדים ס"ח

לביהכ"נ דכתיב תורת ה' תמימה משיבת נפש כלומר משיבה נפש למקומה:

יזוד) ספינה להשקיט הים מזעפו ולעצב הספינה יזכור ג' מלכים לו כסדרם הכתוב פה ג' פעמים וזהו סידרם, דוד שלמה רחבעם, רחבעם שלמה דוד, דוד שלמה רחבעם, רחבעם שלמה דוד, סכ"י:

יח) סובין שעל הראש יאכל דברים קלים כמו לפרים ותורים ואל ישטה מים כ"א מעורב בדבש, וירחץ הראש בחומץ מעורב עם דבש, או חומץ שנילושו בואפונים שחוקים, ס' סגולות ורפואות:

יב) סביבת הראש שרואה כאלו המקום שהוא עומד בו סובב עליונים למטה ותחתונים למעלה והוא נבון ורואה ליפול וזהו המחלה תהיילד מן אדים חדים שעולים מן הירוקה למוח או מן האלטומכא ויועיל לו להקיץ תחת האוזן אזי יקרה גופו מהליחות וישטה מי שעורים ומוזני יהיה קל מאד ולא יאכל דברים מחודדים שם, או יקח כוסבא"ר יבש מתרכך בחומץ חזק ויוליאו מן החומץ וידוך אותו עם כמון ואגוז סחראווי"א וקנה ויאכל אותם אליבא ריקניא ג' ימים, או יקח עשב דנדנ"א הנקרא בל"ע נענא"ע וילוש אותו בדבש ויאכל אותם ג' ימים אליבא ריקניא ויועיל בזה" סכ"י מערבי:

יג) סבנים אם מותר להשקות לחולה שיש בו סכנה סמים חדים לרפואתו וע"י הסמים יתקלקלו אברי הזרע ויתעקר ולא יוליד עיין להרב זרע אברהם באה"ע תשובה אחת העלה להפיר יע"ד:

יד) סכנה דברים אסורים משום סכנה כגון לא יניח פיו על סילון וישטה, אסור לילך אחורי אשה תוך ד' אמותיה.

לא יסתכל בללובין ובנהרגין כי פוגם בנפשו. יתרחק מריח נבילה שפוגם ג"כ בנפשו. לא יגדל תורים ובני יונה בביתו. הדר בבית וילא ממנו לא יחזור לתוכה עד אחר שבעה שנים. מהנהגות טובות מהרמ"ק אית תי"ו וכתב בטור יו"ד סי' קט"ו ס"ה וז"ל לריך ליזהר מכל הדברים שמביאים לידי סכנה כי סכנתא חמירא מאיסורא ויש לחוש יותר לספק סכנה כמו תחת קיר נעוי או לילך יחיד בלילה יע"ש ובצ"ז סי' ק"ו כתב ג"כ הימים שיש בהם להקיץ דסוכי' ושאר דברים כזה וכיוצא בזה, וראיתי בספר אחד מפרש זאת שמו איני זוכר שכתב ע"פ ורפא ירפא וז"ל משמע מכאן שנתנה תורה רשות לרופא לרפאת וח"ו ממעט בהשגחתו ית"ש כי ה' רפאך אבל הכונה חולי שהוא מן השי"ת אשר

מראה הילדים

בבר הגיע קצו של אדם ליפטר מן העולם בו אין שום רופא יכול לרפאותו אבל החולאים הבאים מסיבת האזהרות שהזכרנו חז"ל המביאים לירי סכנה כגון השומה מים בעת התקופה או משקים האסורים משום גילוי או אוכל בשר ודגים ביחד וכיוצא מאלו האזהרות וכל מי שזהיר באלו האזהרות יהא בטוח שלא יבא לו שום חולי, אבל חולי הבא מאחורי ית"ש לסלק את האדם מן העולם ע"ז נאמר ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבוכיו תסתתר לכן לריך אדם לזהר בזה ובכיוצא לזה ועל זה נאמר ושומע לי ישכון בטח ושאלן מפחד רעה:

(טו) **סכנה** לוואת ר"י החסיד דחתן וחמיו לא יהיה בשם אחד וכן כלה וחמותה הגם שרבים לא חששו לזה, אני הנצי"ר ראיתי מעשים שלא הלליחו בזיווגם ואחיה מכללא ח' היתה שאמר אביה שאינו חש לזה לא היו ימים מועטים שמת החתן בקלות שנים, והכלה אזלא ומדלדל רח"ל ושוב נשאת ונתגרשה ומהם בחוסר כל וזרע אין לה רח"ל ה"ה יוסף אומן שם אות ג' זכור לאברהם ח"ג דק"א. ולענין בת אחותו עיין להרב אורחות חיים ז"ל בהל' אישות נתיב ח' שכתב דליבא קפידא בזה ואדרבא מזהיר לישא בת אחותו כדיאחא להדיא בש"ס ולואת ר"י הוא דוקא לזרעו ע"ש הא"ח נפשינו:

(טז) **ספר** רפואות כתב מהרש"א בגיטין פ' מי שאחזו חוקיהו גזי ס' רפואות איך נכתבו קצת רפואות בתלמוד, אבל החשו' לזה דאיך אעיקרא הותר לכתוב תורה שבע"פ אינו אלא משום שכתה והרי זה הטעם ברפואות ומתוך זה תראה דאין התלמוד חסר מכל החכמות כי לכל חולי תמצא בו רפואה שלימה ואמיתית למדינים לשוכסואל יאמר המלעג על חכמי התלמוד שהיו חסרים מחכמת הרפואה זח"ד ועיין שבת ש"מ דק"ט וק"י וגיטין דס"ו ובשאר דוכתי ושבת מוסר פי"א, ספר הרפואות הוא מהמלאך שלקח אחד מבניו של נח והביאו לנן ערן ולמד שם כל הרפואות בהיותם שהיו חולים מפני המזיקין ורחי רע דב"ל מערכת נו"ן אות כ"ח. ס' רפואה וחיים:

(טז) **סגולותיו** ר"ל פיהוק ובל"ע אזו"ק ובל' מערב הפנימית פוואק"א סגולתו יפתח פיו עד שיראה לשון החרגול שצבית הבליעה ויעזור עליו מעט לימון חמוץ ומיד יתרפא בדו"מ, ימלט נפשו:

(יח) **סכנה** קבלה מפי רבינו אלעזר בן רבינו יאודה זלוק"ל דסגנה הוא לישק המת לפי שכתב הוא מנשקו המת מחבכו מוליכו

לביט עולמו חוץ מאב ואם, וכל אדם שנושק בנו אחר מוחו בידוע
שכל בניו ימותו לו בחייו, כ"כ רבינו אפרים בפי' על החזרה כ"י
פרשת ויחי, דבש לפי מערכת נ' סי' כ"ד:

(ט) **סוכה** סגולה למחלוקת ילמוד מס' סוכה, וזהו תלפנס
בסוכה מריב לשונות, וללמוד בדברי הימים ב' סי' י"ד
ויקרא אסא א' עד אני והפלת יהושפט כ"כ ליקוטי מוהר"ן ס'
רפ"ח פרק י"ב:

מערכת עין

(א) **עין הרע.** סגולה חשובה לעיה"ר ובדוקה ומנוסות אף פעמים
יקח עור זאב או עור לבי ויכתוב ז' פעמים
מיבא"ר בכתיבה תמה וזהגין ובטהרה ויקח עפר ממקום שגולד
בו הנער ויעשה קמיעה ויתלה עליו ולא יזקק לעולם, מה"ב
נפלאים מעשיך:

(ב) **עין הרע.** כתב בס' שמיכת הגפס אות יו"ד וז"ל אם מלין
ב' ילדים מאדם אחד יאמר המלאך הגואל אותי מכל
וכו' משום עיה"ר יעו"ש:

(ג) **עין הרע.** להגלל מעיה"ר יאמר י"א פסוקים המתחילים
בנו"ן ומסיימין בנו"ן ואחריהם יתפלל התפלה
הכתובה שם בס' שומר ישראל סי' ד' לך נא רא"ה:

(ד) **עין הרע.** איתא בפ"ט דברכות מאן דסליק למחא ודחיל
מעינא בישא לינקוט זקפא דידא דימינא בידא
דשמאל זקפא דידא שמאל בידא דימינא ר"ל נוקן גודל עין ביד
שמאל וגודל שמאל ביד ימין ולימא הכי אנה פכ"פ מורעא דיוסף קאמינא
דלא שלמא ביה עינא בישא עכ"ל, והרב חיד"א ז"ל בס' דבש לפי כתב
וז"ל ולכאורה יש לחקור דדובר שקרים לא יכון ובתיב מדבר שקר תרחק
ואיך ילמדו לשקר ותו איך יועיל השקר, וגראה דחם להו לרבנן ילמדו
איך לשקר אך אמרו רז"ל דיוסף שכלכל את ישראל הגם כי רבים הם
ואמרו רז"ל כי יעקב אבינו ע"ה ראה שלשים רבוא על כמה שנים
אחר יעקב אע"ה שכלכלם לזה נקראו ישראל על שמו כדכתיב בני
יעקב ויוסף סלה, ולא עוד אלא שנקראו ע"ש אפרים, ומלינו דהגודר

מראה הילדים

מזרע אברהם אסור בגרים כמ"ש הרא"ש בפ"י והטור יו"ד סי' רי"ז והרי משום דכתיב אז המון גוים הגרים נקראו זרעו וה"ה או כל שכן דאדם מישראל מלי למימר שהוא מזרעא דיוסף, עכ"ל יעו"ש: (ה) **עיה"ר** איחא שם בברכות דנ"ה דאי דחיל מעינא בישא דיריה ליחוי אטרפא דנחיריה דשמאלא וכו' ופי' בס' ארץ החיים

דז' שערים הם בנפש ב' עינים ב' אזנים ב' נחירים והפה והעולם עומד על שבעה לדיקים והאדם עולם קטן ובו רמוזים שבעה לדיקים אברהם עין ימין ילחק עין שמאל. יעקב און ימין משה און שמאל, אהרן נחיר ימין יוסף נחיר שמאל. דוד פה. וליגלל מעיה"ר דיריה ליחוי אטרפא דנחיריה דשמאליה דרומז ליוסף עכ"ד ע"ש במזמור קט"ו ונראה דלהגלל מעיה"ר דעלמא מועיל לומר אנא מזרעא דיוסף וכו' אבל מעיה"ר דיריה לריך לרמוז ליוסף עלמא ולכן ליחוי אטרפא דנחיריה דרומז ליוסף עלמא וזה רמז בן פורת יוסף על עיה"ר דעלמא. בן פורת עלי עין סהם אפי' עינא בישא דיריה יגלל יוסף הנדיק וכל מי שמכין לו ורומז אטרפא דנחיריה יגלל ודוק:

(ו) **עין הרע.** אמרו חכמי המחקר יש בני אדם המזיקין בהבטת עיניהם כמו האפאה ואמר חכם אחד העין תכנוס הגמל בקדרה והאדם א' הקבורה, וכן יש חיות הממיתים בקולם כמטחוי קשת ואמר כי אלכסנדרוס מוקדון בא עם חילו למקום שהיו חיות שם שהיו ממיתים בהבטת עיניהם ועשו מראות מלוחצות ושמו נגד החיות וחזר ראותן עליהם ומתו כולם, בסוריא הוה בר נש דבכל אתר דהוה מסהכל אפי' לשב מההפך לבית יומא חד הוה קאזיל בר נש בשוקא והוו אנפיהו נהירין אחא ההוא גברא ואסתכל ביה ואסתבקעו עיניו ס' הליוני הו"ד בס' ילקוט ראובני ס' בלק. ועפ"ז יחבאר מ"ש נתן עיניו בו ועשאו גל של עצמות כלומר עיניו של הכיזוק דוגמא מה שעשה אלכסנדרוס ובעיניו שלו הוא מה שהענישו בחכמתו ודוק, ס' רפואה וחיים:

(ז) **עין הרע.** לילד לא יולא אותו לחון בלתי כסוי הראש וזה"ק ס' בלק, וטוב לומר לילד לעיה"ר על הכוס פסוק חוסרי לגפן עירה ולשרקה בני אמונו ויכוין סופי חיצות שם הי"ה ב"ה עיין עין זוה"ק ויחי בהגה יש מא"ן:

(ח) **עין הרע.** סגולה ליגלל מעיה"ר יכתוב ביד ימינו יו"ד וביד שמאלו ז"ן ויהיה פותח ידו ויאמר יו"ד

מראה הילדים עח

בהיפוך אמוון זוהר חדש דו"ן ע"ב, וכתב בם' קרן הלבי וז"ל קבלה מרז הונא סגולה לומר להמרזו בפחחים אחר הרעה כלו' כי למי שניתן בו העי"ר דא"הו חולה רעה המחליא את בני אדם, סגולה לומר כדי לרפאותו כל הענינים המרמזים לפחחים שהם מהרסין אחר הרעה המטפידים אותה ממנו והיינו הכתוב אשתחווה א' היכל קדשך ביראתך גם הכתוב בן פרט יוסף וכו' גם הכתוב ויעקב איש חס יושב אהלים גם הכתוב כי תרכב על סוסך מרכבותך ישועה, גם אומר עינא פקחא תשנה עלך ומרפא חותך מלערך ע"ש. וא"כ יש לכתוב בקמיע אלו השמות שהם ר"מ פסוקים הנו':

אאהק"ב בפ"י בפ"ע עיב צע"ש ואתי"א.

(ט) **עין הרע** עשנ הנקרא רודא מועיל לעי"ר ולבטל הכישוף ושמעתי מרבני עי"ה"ק מעשה נורא על זה ד"ש שם קדוש **רוטה** ויכין הנושא עשנ הנו' בשם זה וטוב לו ובלשון משנה נקרא עשנ זה פיגס וידוע כי אות יו"ד הוא על המחשבה והיא בחי' עליונה ואפשר לרמזו כי בא האות יו"ד תוך פגס לבטל פגס הסט"א וגם מועיל למגפה כמ"ש הרב חיד"א ז"ל בם' כבר לאדן בפ"י מס' ר"א זוטא פ"ו דרפ"ה ע"א יעו"ש. ושמעתי מפה קדוש הרב השלם המקו' כמהר"ר יעקב גיניו ז"ל כי בלשון משנה קתני הפיגס והם הן אותיות מגיפה זת"ד ועיין לעיל פ' ה' והם מותר ללאת בשבת במקום שאין עירוב בעשנ זה של הרודח עיין מ"ש מרן בשלחנו הטבור בל"ת סי' ש"א סכ"ד וז"ל יולאים במיני עשבים שקושרים אותם בקשרים ומולין אותם לרפואה יע"ש. ועיין להמחברים שם ודוק, רפז"ח:

(יוד) **עז** קרן עז זכר שהיא חיה יועיל עשנו למקשה לילד וכן מיד וכן קרן עז שרוף שים בסמרטוט החת מראשותיו של חולה וישן, מים הנוטפים מכבד בעת ללייתו מועיל להאיר העינים למי שאינו רואה בלילה, וכן עשן היולא ממנו בללייתו מועיל לזה עיין ס' שבילי אמונה:

(יא) **עטרה** אם ישא אדם לשון עטלק עליו לא ילטו בו שונאיו והוא כמו עכבר ייש לו כנפים עיין ישעיה ב' ויקרא י"א ס' הגז"ל:

(יב) **עקרה** בילה החזיר מיובשה וכתושה מעורבת עם מרקחת התשמים מועיל להריון, ואם יקח בילה ימין יולדת

בִּרְאָה הִלְדִּים

זכר ואם של שמאל יולדה נקיבה יעו"ש ס' נפלאים מעשיך שראה בס'
קבלה מעשית בבליזיוס'א בערי איטליא יעו"ש :

(יג) **עִקְרָה** עיין מה שזיינען במערכת ב"ת ומערכת ה'א יעו"ש
לעקרה יקח אבן רובין ישחק אותה ויתן אותה במאכל
ותאכל אותה האשה ותתעבר הרב מר כהנא רבא ענף אבנים וכתב שם
בהיות באבן הרובין סגולה הדוראים שאם שוחקים הרובין וכו' וג' מועיל
לאשה המקשה לילד אם שמים אותה על האשה תלד מיד המת"ל,
וכתב בסה"ח ס' תמ"ה וז"ל לדיק אחד נטה למות ובא אחד שעשו לו
כשפים לאשמו שלא תלד ושלא תתעבר וזיקס מהלדיק כשילך לפני
הקב"ה שבהחילה יבקש רחמים שתתעבר אשמו וגדר לו ומה באותה
שנה החירו לו הכשפים ותהר אשמו :

(יד) **עִקְרָה** לעקרה שתתעבר תבלע ערלה התינוק שנימול, ולענין
דינא אם מותר ראיתי להרב קול אליק'ו בקונט' מחנה
ישראל אשר בסופו ס' פ"ד דק"ב והניח בל"ע והר"ן בפ' אע"פ
הביא דברי הרמב"ן והרשב"א ז"ל דמותר ועיין להרב מלך שלם :
(טו) **עִקְרָה** קח שמינית אוק' של פלפל ושמינית אוקא של עלם
מסרק, ושמינית אוק' של גדולת, ושמינית אוק' של
דבש ותשחק הכל היטב ותערכם יחד ותאכל האשה בליל טבילתה בהצבע
אחד ותתעבר בע"ה יתברך והוא בחון סכ"י. סגולה נפלאה כמו קמיע
קודם תשמים בג' לילות הראשונים יאמר נא ישראל פסוק זה תורה
לזה לנו משה מורשה קהילת יעקב כ"ו פעמים ויכוין בשם זה היולא מר"ת
פסוק זה **תצלממך** וס' הקריאה ככה יעשה פסוק זה יכתוב
בקלף כשר בשרטוט ותניין ונקודות וינקד הכתוב מתוך הכתב בכונה
ואחר הקריאה יאמר יה"ר הכתובה בס' שערי ציון בכונה גדולה
ותתעבר אשמו בנן זכר לחי"ט בעזה"י כך מלאתי בסכ"י אולר החכמה
האח נפשינו :

(טז) **עִרְיָה** של חינוך אם יש פשפשין בה או פרעושין תביא
הריאה של בקר עם מעט זרניך ותעשן בהם העריריה
ויברחו משם ולא יאחר כלל ככ"י ר"א ילזו :

(טז) **עֲלוּמָה** אם בלע יפתח פיו ויקבל הכל מפשפשין שיחנם
באש והעשן יכנס להוך פיו ש"מ פ"א וכתב לעיל
מערכת נו"ן בשינוי לשון קנה רפוח"ת, או יקח פולין וישרוף באש
ויעשן בחוך פיו ותפול העלוקה :

(ח) **עברה** אם סיבת העקרות מטעם שפגעה באשה אחרת בזמן לידתה עם היוולדה השנית, או עם חתן וכלה וכאשר פוגעים זה בזה קורין לה כבושה ניווקת ואינה מהעברת עד שתעשה איזה סגולה להחיר הכיבוש, ויש כמה סגולות שעושים הנשים חבמניות ממה שראתי בספרים כ"י הלא המה, דהיינו תקח לה עפר משבעה דרכים ואפר משבעה תנורים ומים משבעה בורות, ועפר משבעה קבורות ומטע הדם ומטע אשכול הכופר דהיינו חיל'א בל"ע ותאסוף הכל ותחממם באור ותרחץ בהם ליל עבילה, עוד אחרת להאשה כבושה תכתוב אלו השמות על שבעה מפתחות של ברזל, תכתוב כל אלו השמות על כל אחד ואחד"ך תרחץ אותם המפתחות בשבעה מימי מעינות או בורות, ותשפוך אותם המים על ראשה אחר רחילה, וזהו מ"ש,

פישון גיחון חדק"ל פר"ת אהנוני"ת
בנתי"א לנתי"א אהם"ד דרי"א ואח"ך תכתוב

אלו השמות על כוס של זכוכית שבעה ימים שבעה פעמים ותמחוק במים ותשמה קודם החמיש ויועיל בעה"י סב"י מאשור ומבבל :

(ט) **עביצת** עקרב תקח הלטאה חיה ותכתוב אותה ותשים על מקום העקילה ותועיל בעזה"י, ס' נפלאים מעשיך, והנה הלטאה הנז' בל"ע חורבאיי"ה ובמערב הפנימי קורין אותה אוג'א והיא מועלת ג"כ למי שידיו מרתחין הניחה בתוך קנה כמות שהיא חיה ותסגור עליה בשעור ויתלה עליו והיא הולכת ומחייבשת והוא הולך ומוסיף להתרפאות כן מלאתי כתוב בספר אחד כ"י מערי פרס: **עינים**. רפואה טובה לעין שיש בה לובן, יקח אפרוח של צפור דרור הנקרא סטני"ת ובלשון מערב נקרא

האפלילאס"ת שעושין קיניהם בתקרת הבתים והם שחורים יקח אחד שעדיין לא פרח ויגקוב עינו ויקשור רגלו בחוט אדום שלא יתחלק לו באחר ויחזירכו לקנו עם אחיו ואחר ג' ימים יקחנו משם וימלאנו שרפאמו אמו בעשב שלה ותחוך ראשו ויבש אותו בשמש היטב וידוך אותו לאבק וינפה אותו בבגד מש, ויזהר שלא יגע בידו מאותו אבק לא יקח מטבע כסף וישא מאותו אבק ויתן על עינו פעמים שלש ויתרפא בעה"י והוא בדו"מ כ"כ בס' כ"י מערבי שהובאה רפואה זו מחיטוואן יע"א:

(כ) **עינים** לנפח העינים יבשל עדשים ביין או בחומץ עם שמן

מראה הילדים

זית ויעשה רטיה על גבי עיניו ויתרפא, ולכאז העין יקח יונה מדברית וסטיף דמה בעין בעודנו חס ויתרפא ויועיל גם למי שיש לו תכלול בעיניו, או קח עור נחש ושחוק אותו ורחץ בו העין עם מים ויסור הלובן ממנה, עוד אחרת ללובן תקח לפור דרור ושרוף לעפר ושחוק האפר ויכחול בו העין, עוד סגולה טובה לכאז העין יקח עין של נשר ושים אותה בעור זאב ותלה ע"ג העין ויסור הכאז :

(כג) **עינים.** ללובן העין קח מרת שיר וערב עם דבש היטב וכחול את העינים ויתרפאו, או תעלה לקיני התחמם הנקרא

בערב' לכטא"ף ותקח משם אפרוח ותסמא את עיניו במחט ותחזירוהו למקומו ותמלא עיני האחרים כחול או בעפר כדי שלא יראו העשב וספסה כמו חצי יום או יותר ותעלה ותמלא שנתרפא האפרוח והעשב שבו רפאה אותו אמו מזנה שם ותטול אותו העשב ותרפא את העינים ויועיל, או קח המולעת הארוכה כמו נחש והיא מלאת התינוקות ומיבש אותו כלל ותדוק אותה לבק דק ותשרוף עליוקות ושחוק מאפרן כמשקל אבק הנחש הנו' ותערבם יחד ותכחול בו את העינים ויתרפאו סכ"י רי"ן למדווי נ"ע, אי יקח נמלים ושרוף אותם ודוק היטב וכחול בו את העינים, אי ישחוק לפורן חמור אחר שישרפנו בלש ותהיה נקיה הלפורן ושים בעין בעת שכבו ויתרפא. ע"א ללובן שנעין בתחלתו האדם הראשון אשר יראהו יולא' דם מאלבצו קטן שהוא זרת ויטיף בעין ויתרפא, ע"א יקח הרגלים של עזים ויסיר המוח שבחוכם ויטיף אותם עם מעט סוקא'ר קאנדי'ל ויטיף בתוך עינו ערב ובקר ז' ימים :

(כג) **עינים** שמעתי משם הרמב"ן ז"ל רפואה לעינים שבהן שלוקחים שפופרת מקנה של סומר הנקרא אינו'ו' בלע"ז וממלאים

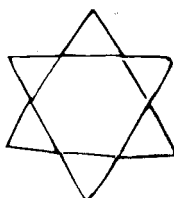
אותו מסוקא'ר ויניי'אנה וסותמים פי השפופרת בשעור ומכניסים אותו בתוך גוף תרנגולת שלא עבר עליה שנה, ויהיה בשחיטה כשירה בסבין כשר ויזהר שלא יברך על השחיטה ומהיות טוב ישחוט השוחט עוף אחר בתחילה ויברך על השחיטה והכף ישחוט אחריה עוף זה באופן שכבר בירך ואחר השחיטה פיתחים התרנגולת ומוציאים הבני מעיים מתוכה ומכניסים זאת השפופרת בתוך חלל גופה וקוברים התרנגולת בנוחה עם השפופרת בתוכה בארץ עד שלשים יום אח"כ מוציאים השפופרת, וישפוך מה שבחוכו שהוא נעשה כמין מים לתוך ללוחית ובכל ערב ובקר ישליך על עינו טיפה אחת מאותן מים ויתרפא בתוך הוא מאד מ"כ. וכן עשיתי סגולה זאת ביום ח'ך בתמוז

שנת התקפ"ז לאדם אחד ותועיל לו הרבה הודו לה' כי טוב והביטה וראה בם' מת"ל ד"ע ע"א שהביא סגולה זאת ויש שינוי קלת ממה שכחתי לעיל רפ"ח:

(כד) **עינים** הכואבות ישים פניו על מים חמים כדי לקבל עשן הרבה פעמים ויתמיד להריח התפוחים, או עשן הזפת מפני שהוא מחדד הראות ומסיר הדמע ויסיר השחין מהעין, או יעזור הרימון וילוש עם קמח שעורים ויניח על העין, או חלמון ביצה טרופה בכרכום וירחון עיניו, ואם יקרה בהם אודם יק'ז דס, ויוזכר מצער ויין ויתמיד לאכול ירקות הקרים, או יעשה תחבושת מחלמון ביצה עם שמן ורד, או יזלף בהם דס יונים חס, או תחלוב אשה חלב בליבונה וישים עליהם חס, ס' רפואות וסגולות :

(כה) **עינים** אחר רב זוטרא בר טוביה אמר רב עין שמרדה מותר לכוחלה בשבת ההיא אמתא דהוסי' בי מר שמואל דקדחה לה עינא בשבתא בלילה בי שמשא לוחא לוחא וליכא ראשגח בה פקח עינא ומתה נפק מר שמואל ודרש עין שמרדה מותר לכוחלה בשבת מ"ט דשורייני דלכא בעינא חלו כגון דמא ורידא ודינא ודמעטא וקדחא ותחלת אוכלא, לאפוקי סוף אוכלא ופליחי עינא דלא [פ' אין מעמידין דכ"ח ע"ב גס בפ"ב דבילה בעא מיניה רב אשי מאמימר מהו לכחול את העין ביו"ט היכא דאיכא סכנה כגון דינא דמא ודמעטא וקדחא ותחלת אוכלא לא קמיבעייא לי דאפי' בשבת שרי כי קמיבעייא לי סוף אוכלא ופליחי עינא מאי אמ"ל אסור וה"מ מישרא אבל מגוי שרי יעו"ש ועיין מר"ן או"ח סי' שכ"ח סעי' ט' וז"ל החושש בעיניו או בעינו ויש בו סיר או שהיו שותפות ממנו דמעוט מחמת הכאב או שהיה שותף דס או שהיה בו רירא ותחילת אוכלא [פי' תחילת חולי] מחללין עליו את השבת עכ"ל :

קערה לכאב העינים
עו"י עו"י עו"י
אעו"י אבי"ו
תנו רפוא' לפכ"פ מחולי
במים ויעשה עץ בשמים

(כו) **עינים**. יכחב
ומ"ש
אעו"י אעו"י
עו"י אבי"ו עו"י
העינים וימחה אותה

קרוגפול"ל וימשה ויתרפא והוא בדו"מ סכ"י מאשור וממלרים.

מראה הילדים

(ז) עינים. מלאים דם ולכל חולי עינים קח רימון וללבו
באפר ואח"ך תסחוט המין וקח מי שושנים ג'
פעמים משיעור המון ומעט מי בנפס"ג ומים הכל תוך ללוחית ובעת
העורך תטיף בעין, וללובן שבעין יקח מרה מדג וימשה על עינו או ישרוף
עקרב ויטחון אותו ויכחול בו העינים פעמים שלש ויתרפא, ולדמע
העין יקח לבונה ומסתק'ה ודומי"ג ערבי ויכתשם דק דק ויערבם
עם לובן ביצה וישים על מלחו, או יקח אפר מלפורן חמור וילוש
אותו בחלב אשה מגיקת בת, וירטה למעלה מן העין ויתרפא
האח נפשינו:

(ח) עפעפים. פעמים תלך בעפעפים כמין שעה ארוכה
ורפואתה שירחלנה בכל יום במים חמין ויתמיד
המרחת ויזהר שלאכול בערב ולא יסן מיד על המאכל כ"א אחר שעה
א' או ב' ואם יש חוכך בעפעפים ירחלנו במים קרים וישים עליהם
תחבוסת בשמן בנפס"ג עם מין עולשים בל"ע הנדבי"ה ואם יש בהם
כנים יתמיד המרחת וירחלם במים שא"ב בכל יום בבוקר ובערב ב"פ
ויתרפא. ואם יש שחין ב"מ יתעשן בזפת והוא טוב מאד מחדר הראיה
וימנע הדמע ויתרפא בע"ה. סס:

(ט) עינים. להאיר את העינים קח מרת תרנגול שחור יתערב
בדבש ושמן טוב ותגהו על העין מבחוץ ויועיל מירידת
המים לעין והוא הרבה טוב, סכ"י:

(ל) עכביש. מי שאלל עכביש והוא נפוח קח לנון מגורר
וערב שם עם דבש טוב וישים בתוך בגדים של
פשתן ויניח על הארץ והנפוחות, וסגולה לארץ מחמת לפרנים
של בעלי חיים כגון זאב או עוף המסרעט וכיוצא בהם ועי"ז בזה
הקאה תלמעלה ויילשול תלמטה יקח שמן זית ומרק של בשר שמן
או ביטול שעורים וישתה, ואם נכנס שרץ בגוף האדם או נולד
שם קח זעה של סוס לבן ותערב עם מי שושנים ותן לשחות כן
העשה כמה פעמים ויועיל, אם נכנס בעל חי לתוך האוזן יכניס
שם מתוק כמו סוק"ר או חלב, ואם הבעל חי עדיין חי ימיתהו
בדברים מלוחים כגון מי רגלים או בדברים מרים כגון מרה ואם
נכנס באוזן פרעוש יכניס שם שער של כלב ואם איזה גרעין וכיוצא
בו יתן בחוטם שומשמן שחור שקורין גייראוט"י ויסגור נחירי החוטם
והפה אז ילא הגרעין מן האוזן סכ"י בוכארי:

(א) **עברה** . תעשה משעוה כמו קדרה ותכנים בה נדחה
 ומסתוס פי הקדרה וטמון אותה חתה אילן
 התפוח ואוי האשה תהר והאילן לא יעשה פירות והוא בדו"מ, סכ"י :
 (ב) **עשבים** . סגולה העשבים הוא דבר נפלא כמ"ש ר"ש
 בזה"ק פ' יתרו ד"ף ע"ב לית עשבא ועשבא
 דאיתיליד בארעא דלא אית ביה חכמתא סגיאה וחיליה בשמיא סגיא
 וקודם זה שם בזוהר מביא מפעם נורא מאחד שהיה בקי בעשבים ע"ש
 ובכל עש"ב יהיה מותר ויש עשב להחיות המת כאשר אמרו באגדה,
 ועד היום הערבים הולכי מדברות והאמריקאנים י"ס להסאיזה סגול'
 בעשבים, ויש עשב שמהפך העופרת או הכסף לזהב, כאשר ידענו מפי
 סופרים מגידי אמת ויש רמז קלח סגולה העשבים ששמע מהרח"ו
 מהא"י ז"ל, מדב"ק מערכת עי" וכזאת וכזאת כתב בספר שמחת
 הרגל לימוד בי"ה כי נודע חוקק סגולת העשבים והשרשים ירפו כל
 חולה הקשה שהרופאים ילאו בכמה רפואות ולא עלתה להם והערבים
 רפוא'ם יחשבו בעשב אחד רפואה שלימה יע"ש. והרב אמתחת בנימין
 כתב אם תחלה ט' מיני עשבים בזאת החולה מקדחת וישא אותם
 עליו ט' ימים ואח"ך תוליכיה אל המים חיים יתרפא מהקדחת
 יע"ש:

(ג) **עשבים** הרב אביעם חידות מערכת עי" הביא בידו כמה
 מיני עשבים המועילים לרפואה ע"ס א"ב, ואולם
 יטן שהספר הנמלא אחי חסר כמה דפים ומכללם בטעין העשבים מאות
 אל"ף עד אות טי"ח חבל על ראבדין והוכרחתי במעשי להביא חליפתם
 ותמורתם מספרי כתיבת יד הנמלא באמתחתי, ובדרך אגב הן עוד
 נביא כמה מיני פרי עץ המועילים לרפואה אשר דלגתי לעיל מערכת
 אל"ף סי' ג"א בד"ה אכילה יעו"ש וזה החלי בעזרת זורי וגואלי :
אזוב . דל' ערבי ואעטא"ר, ובלע"ז אוריגאכ"ו חס. ימים החולעים
 ויגרשם, לעוס ירפא כאז השיניים, ואם יאכל עם
 חאנים יעורר הויעה ויאיר האור החשוך בסיבת ליחה לבנה. ומימיו
 מעורבים בחלב יסיר כאז העינים סכ"י הרב מר שארנו כמהר"מ
 בהלול ז"ל :

אברוטאנים . הוא בל"ע סיח ובלשון מזרח בעיטר"ן הוא
 עשב חס מדקדק שטן מעורר נדות, ופוחת
 קיבון ליחות רעות מערות נשים, ומגרש, שליא. ועבר מה או חי

מראה הילדים

ותולעים הכל מגרש בעשנו, או שחוי מבושל ביין. ספר הגז':
אפסנתין הוא בל"ע שיבת אל עגו"ז חס אס ישהה ביין ירחיב
השקן ויסיר השכרות, ישהה בחומץ ירפא חולי גרון הבא
מליחות מאכל פקועות השדה, מעורב בדבש ירפא למח העולה תחת
הלשון, מימיו מעורבים עם מרת הפרה יועיל לללול אזנים, ואס
מעורב עם שמן וורד ושעווה סיכתו יחזק האלטומכא ויסיר כאבה
ואס מעורב בדבש מושם בערוה יעורר נדות:

ואמר דיאשקו' החכם ואס ישימו העשב הגז' בתיבות בין הכגדי'
ישמרם מכל עש ומכל היזק ואס ישימו מימיו בדיו ישמור
הספר מכל עש מכל עכברים. עכ"ל שס:

אפונים יש בו שני מינים לבנים ושחורים, הלבנים חמים במעלה
ראשונה וכחם רב לגדל יותר מהפולים וטובים מהם אך

קשים להתבשל באלטומכא ועושים רוח וגפח והוא שמעלים הבשר
ומאריכים אותו, ועושים בבשר כחמן בעיסה ועל כן מזהירים את
העור כי בהתאריך הבשר והעור ובהשתעחו יאיר ויזהיר, נמלא בזה
ארבעה כחות תאות המשגל חוס גידול וגפח, והשחורים חמים יותר
מהלבנים ומעט לחים, וע"כ המרירות ניכר בהם, עיין בהקדמה:

אבטיחים. בל"ע באטיך אלפאר ובלע"ז מילון"ס הם לחים וקרים
מעוררים שתן ודוחים החול והאבנים מהכליות והמקוה

וראיו אס יחכך אדם בהם על בשרו יעביר כל כחם וכל כיסור
מעליו וזרעם ג"כ יעורר השתן ומטהר כליות והמקוה מחול ואבנים,
ואצק קליפת זרעם מעביר ריח הפה אס תכבסנו עמו, **ואמר**
דיאשקו' כי זרע מילוני"ס [אבטיחים] קלופים ובשר מילונים וזרעונים,
פולים קלופות שרזים במים וקלופים וכתושים יחד ותעשה מהם למדת
וערמון ותשים אותם ליבש ואח"ך תכתוש ותסוך אותם במי וורדים טובים
לטהר כתמי הפנים, עכ"ל שס:

בצל. כחות הבלל ופעולותיו כתב הראז"י בס' המזנים שהוא חס
ורטוב ואס יאכלנו חי או מבושל יעורר תאות המאכל וגם

האות המשגל וריחו ילמיא וכ"ש גרמו והאדום יותר חס וחרף יותר
מהלבן והאריך חריף מהעגול והיבש מהלח והנא מן המבושל יוריד
השתן וירפא הטבע אלא שהוא עלמו מאוחר העיכול לעובי גרמו:
ואמר בן עבא"ם הרב ממנו יפסיד המוח ויבלבל הדעת לרוב
לחותו ויעורר המשגל אס יאכלנו ללי אס או מבושל ואס

ואכלנו מי ששחה מים הרעים ידחה הזקם, ואם יחבש ימרק הבוהק, ואם יטיף מעליו בלזון יסקיט הגזילות:

ובכתב גאיגו"ם שהבלי קודם בישולו לא יזון כלל, וכשיחבשל פעמים או שלש אזי יזון מזון מעט, וכן אמר בשם ובכרתי כי בזה שלשש דומים ושזים, ואבוקרא"ט כתב אין הבלי רע לעינים כמו השם, ואחדים שהוא יטיב הגזון ויחדר הריאות. ועלי אכן עבאם אמר אם יאכל ממנו דבר מועט עם המטעמים יחמם וידקדק המותרים העצים ויוריד השתן והגדות וימשוך הזיעה ויחיר הבטן ויוסיף בורע וחזק הקישוי, ועליו מעורבת עם מים חמים ושחיה על הלום יועיל מאד למי שאבד דיבורו פתאום, בסגולה שבו, והיא מעורבת בדבש אם יכחול בו ימרק הקרום המתחדש בעין וימנע ירידת המים מן העין, ואם ישורב בו מעט הוה"ה שחוקה ככחול ויכחול בו יכיר כאב וחיכוך שיקרה בקלות העינים, ואם יערער בעליו ומעורבת במי אנגירא"ן ימלט מן החנק פתאום, ואם יכתוש במלח ויין ודבש ויחבש על מקום נשיכת כלב יועיל מאד, ועליו מעורבת בחומץ וישם על הבהק והכלף יסירו. ואם יכתוש במלח ויחבש היבלי יסירו, ואם יחפף האטעלא"ב עד שיאדס המקום ילמיה השער, ואם יטיף ממנו בלזון יועיל לכבדות השמע וללילות האזן וינקה המוגלה ממנה ויועיל למים הנכנסים בחוכה, ותוך הבלי שלוק בשמן אם יחבש בעחורים יפתח פיותיו, ואם הוא ללוי ואח"ך מבושל ומעורב במים מבושלים עם זרע פשתן וכחש יחד אם יחבש בו המורלות הקשות יפתח פיו, ואם יושם על יריאות חזקות הכאב יסקיטו:

ואמר בספר המגל קח עליו בלי לכן חלק אחד ודבש טוב שני חלקים יבשלו יחד עד שתכלה העלירה וישאר הדבש אם יאכל מזה הדבש הלעטה בכל יום יועיל להרבות המשגל תועלת גדולה, ואם יכחול במי הבלי יועיל מאד למחשך הריאות בסגולה שבו, עד כאן לשונו, שם:

גנמירוש, בליע בינים ובלע"ז טישטיקולוש, היא הנקראת אלחיה ואלמייחא, וסגולה סיפר ל' אחד מנכבדי העיר מלנאם יע"א שהעשב הגז' יש בו כמו כפות הידים ממש, זהאחם מהכפות יבשה לכן נקראו כן יען אחת חיה ואחת מהבשני הידים זכות כאחד למות פריה ורביה שהם מסוגלים להריון ומהם נחשברה אשתו שכלל הוא ואשתו העשב הגז' ונחשברה מאת ה'

מראה הילדים

רופא כל בשר ומפליא לעשות, ועיין להרמב"ן ז"ל בענין עשב הדודאים כי מהרריה מתענגת וכו' ועיין בס' אביעיה חידות שכתב ז"ל יש הרבה עשבים מסוגלים הרבה מאד לחלואת המשגל ומפליאים לעשות, ושמעתי בחנונים באשה אחת שלא היה לה לבעלה גבורה אנשים ושאלה אשה מזקנת'ה ומגרת ביתה ואמרה לה להביא עשב פלוני ממקום רחוק מהעיר שני מילין והלכו הבעל ואשתו לשם ויצאו ונשא אותם האיש בחיקו ובהיותם בדרך מריחם החזק נתקשה הבעל וצא על אשתו כמה פעמים ודוגמא לזה אמרו ז"ל במס' קמא דט"ו ע"ב בשמים הזנים אמר אלעזר זיני זיני רשב"ן אמר בשמים שכל המריח בהם בא

לידי זימה ועיין במסכת גיטין פרק ו' דף מ':

גימני הוא גינאי וצ"ל ובל"ע זנגביל הוא מועיל לחולי התעלפות ישימו אותו במאכל במקום פלפלין או כמון עיין לעיל מערכת חי"ת ס"י והוא חס ויבש במעלה השלישית ונעוור לכה מבשל ומלחלח הבטן ע"כ ס' הגו':

גיניפרן, הוא בל"ע ערער והוא מין חילן והוא רפואה לקדחת האישית עושים אותו תחבושת על המלח של החולה מודק עם חלב אשה מניקת בנה, וג"כ מועיל לגוף לחולים פנימיים ולחולי מעיים: **גאריאפול** הוא בל"ע קורונפול והוא חס ויבש ומועיל לכמה דברים עיין לעיל מער' חי"ת ס' י"ו והוא מחזיק האינוטומכא ופותח סתימת הכבד ובעבור ריחו הטוב מעביר השתן, ובלה"ק נקרא קמנוף גניראש הוא קראסייה ובל"ע חאב אל מלוך:

דיגמירום המריגום, כלשון ערבי אלכאע אלפר ובלע"ז סילודנייא הוא עשב אלכאטיף בערבי

כרקו"ס עכ"ל, ספר הגו"ל, ועיין לעיל מ"ש במערכת עיין ס' ג"צ ללובן שבעין, יעלה לקן התחמם הנקרא בל"ע אלכאטיף וינקד עין אחד מבניו ותביא אמו עשב אחד ותרפא אותו ואותו העשב הוא רפואה ללובן שבעין, שא נא עיניך ור"ה, ולא כתבו מה הוא העשב אבל בספר מדרש תלפיות ענף בעלי חיים כתב ז"ל

דרור, יש עשב שנקרא דרור ואמותיהם של לפור דרור מביאים לבניהם כשהם עלולים מעיניהם ונקרא כן על שם רחל'ה ויש זה טוב מאד לכל אנשים שהם עלולים מעיניהם ואמר החא"ש שם שמעתי שעשבוה הוא עשב ששורש שלו נקרא זי"ר דג'אף בצלון ושמעאל שטובעים בו גוון ירוק עכ"ל, ואפשר שכונתו של הקארקו"ס

הנז' ואולם לדירי חזי לי על המין הירוק שעושין אותו הרופאים לעינים
והוא גוון ירוק ומועיל מאד וקורין לו אירג'יש:

הינארות. בל"ע אסמי"ד אל ענורות וכנראה שהוא מין שרף
אילן כמו סומיג' א' ערבי והוא מועיל תחבוסת ללדעיים

למי שיש לו כאב ראש ולכאב הגב עושים גם כן תחבוסת:

המרונגויש בל"ע מרידיוש ובלשון מזרח קורין לו מרדוקד והוא

מועיל למי שנתפחד פתאום ויש לו קפילת הלב ולבו

נקפה לוקחים ממנו שיעור ג' דרה"ס לשלשה לילות מודק עם

סוקא"ר:

ויאורי"ש בל"ע הוא בנפשי' והוא עשב יש בו ריח טוב ושומים

וסגולתו שמביא הזיעה שיתבשל בטוב וישחה מימיו

עם סוקא"ר כמו ט"י וגם מרקחת שלו מועלת מאד לחולה פתחת

הלב כנודע:

זרע פשתן חס במעלה ראשונה וקלוי באש ומעורב בדבש הוא

יותר טוב ומועיל לשיעול הקר ואם יאכל בדבש

ופלפל יעורר המשגל ואם ישבו הנשים על סיר ביטולו בעודנו חס

ירפא כל נפת מערהם גם יטהרנה וגם האשה שיש לה ריח הפה

שהוא מוס גדול תקח זרע פשתן ותבשלוה במים זמנענע בפה ויתרפא:

זנבק. בלע"ז ליבוס ובל' מערב הח'לון סיסאן והוא עשב, ועיין

לעיל מערכת ז' סי' י"ח שיש בו י"ד חועליות ולעת עתה

ראיתי בספר כת"י מר שארנו כמהר"מ בהלול ז"ל שכתב בלוח השמות

הרפואות זנבק הוא יאסמין ולפי דבריו מ"ס רש"י ז"ל פרשת וילא על

הדודאים שהביא ראובן שהם שורש אל יאסמין א"כ הם מועילים

הזנבק הנז' גם להריון ועיין שם בהראב"ע ז"ל שורש הדודאים הנז'

יש בי זורת אדם ידים ורגלים וכו' לך נא ראה:

חזרת בלשון תרגום חסא ובל"ע כ"אם ובלע"ז ליג'יו"ח יש שני מינים

פרדסית מדברית, הפרדסית אף אס היא קרה ולחה אינה

יותר טובה מהמדברית ובאמת מולידה דם רע והיזק לתחמירים בה

בהביאה מהשך העינים ותשחית הזרע, והסיבה למחשך העינים בעבור

שהיא ממיתה ההרגש והדעת וע"כ מאבדת כח הראות כי בטבעה

מאבד החוס הטבעי וע"כ מתקבץ הזרע ואינו ניזול ולעסם זה ניתן

זרע חזרת לרואי קרי, והמדברית דימה לאחרת אולם ענפיה יותר ארוכים

ועליה יותר פשוטים ופחות ירוקים במיעוט לחותה וזה בעבור שיש לה

מראה הילדים

רוב מריכות וע"כ היא פחות קרה עכ"ל ספר הנזכר, חרדל חם ויבש ומיבש ליחוס הראש ואילטומכא ספר הנז' :

חשים כפי הולדותם חמים על שאר מיני החבואות, ואם יתבשלו החשים עלמם במים יהיו לשזר ולהעיל השיעול והזלת הדם, ואם הקמח יבושל בשמן יניחנו על הנפח קשה יתירנו. ואם יתערבב עם חומץ ודבש ויוגח על כתמי הפנים יסורם. ואם יבושל במים עם רוטא ויסירנו בו דדים שנתקשו מחלב המקובץ בם ירפם. קליפתם הם הסובין מכבסין ומטהרין יותר מהקמח, ואם יעשו מהם החבואות עם חומץ חם יונחו על גנפי הפנים והעור ועל עוות הבטן ירפאו ויועילו מאוד, ואם יבושלו עם יין מוזג ויונחו על דדים שנתקשו יתרפאו, גם זה הדבר עלמו מועיל לנשיכה נחש עכ"ל ס' הנז' :

טיר הנקרא בלשון מערב התא"י, עשב הנקרא טיר הוא ג' מינים המין המשובח הוא הבא מערי תימן והוא מחזיק האילטומכא והמוח' ומחדד השכל והוא משובח אלל הגדולים ושיבחוהו הרופאים הרבה. מין ב' הוא פחות מומנו במעלה ועכ"ז הוא טוב, המין ג' קורין אותו סא"י והתורמין בערי הוגרמה וברברייא שותין ממנו הרבה מלבד הועלתו כידוע, עוד זה סגולה אחרת יש בו להיטקות העלולים והחול' מחולי השעמוס ומועיל להם הרבה :

טריאקה טובה נגד כל כאב ונגד הדבר והמגפה וסם המות ואויר הנפסד ותועיל לרפואת הנשון מכלב בועה ומביא השנה ונגד היצות מיליאה זרע בלי רלוגו ס' אביעה חידות :

ירדחיי גם עשב הנקרא בלה"ק ירדחיי קורין אותו בל"ע איללהלילי, והוא קומחו קרוב לאמה אחת ועלו ירוק כהרדן והעץ מרובע לשמונה חלקים ואין בו אלא ג' עלים בראשו, לקוט אותו ויבש אותו בלתי שמש כ"א בלל ועשהו אבק, וקח אבר והתיכו ושים בתוכו מאבק הנז' ותחלא שילא הקקף על האבר והשליכהו ועוד שים מעט כסף חי עד שיכלה כל הקקף ויפנה דרך הירח ויהיה כסף ומש ודבר מנוסה כן מלאתי בסכ"י :

ברפס בלע"ז אפי"ז חם ויבש יפה כל נפיעה יפה לשחן גם נגד הקרירות וגם מויז וגם העלים שלו מעורבים עם חמאה טובים הרבה מאד להוליה החלב שנתעכב בדדי האשה ע"כ. ס' אביעה חידות :

ברוב בלע"ז קאוול' ידוע לכל שיפה לשכרות ביין וממך הבטן

והעלים שלו טובים ליתנם על ראש הקטנים וכו', עיין אולר התיים ס' ו' חקירה כ"ו באורך, ע"כ ספר אביעם חידות ובס' כח"י מר שארנו כמהר"מ בהלול ז"ל כתב וז"ל כרוב (וקולים) קר במעלה ראשונה ויוליד דם ללול ונמלא שני עינים מחורף ומקיץ ומרק שלו ילחלח הבטן ויעצור השתן וירחיב הבטן ואכילתו בלא מרק יעצור. ולמזוג אותו ולהסיר רעמו יתכן לבשל במים שניים עם בשר שמן מאד ולרקחו עם קולנדרו ושים כמון וספלל :

כמון חס יסיר הכאב והעוות מהבטן ויש לו כח להמית החולעים אם שמו בין חם, ברוויא חם ויבש דומה רוח מחזק כח הבטן

מחיר הנפת מעורר שם, דומה מיני חולעים שבטן עכ"ל ס' הגו"ל : **כשכאש**, בלע"ז אדורמדירא"ש המים הנסחטים ממנו מעורבים

בשמן הדם ישחיר השער ויחזקו והלועם שורשו בשיניו מטרה ליחת הראש דרך הנחריים עכ"ל ספר הגו"ל. ובארץ ישראל

חובב"א מניחים רמוני הכשכאש הגו"ל תחת ראש התינוקות כדי שיבא להם שינה כי שמעתי באומרים כי ממנו יולא אפיון המשכר :

רשון השור בלשון ערבי אסאן לערד, ובלשון מורה אסאן א תור הוא עשב חם ולח שמו בין משמח ומחזק

הלב, ואם מבושל במים וסוקאר ודבש ונתון לשמוע לטהר ליטורי הריאה והגרון והרשב"ש שלח פ"ט כתב וז"ל לשון השור הנקרא בערבי

מאלאס ובלע"ז א פלנהג'א וכחש שם שהוא מקרר ומרחיע הדם לאחור עכ"ל סכ"י הגו' :

רופורי והוא עשב הנמלא בגדרים ידועים כמעט לכל, והם חמים ולחים ומקררים ומולידים דם טוב וגם יפים לקדחת של מרה ירוקה ומנקים ומטהרים הכבד והדוויא"ה, אבי"ח :

מאלב"ה ידועה לכל ובלשון משנה חרות, ובלערבי כביזה והיא קרה ולחה מורתחת כל שורשה במים יפים כנגד הארץ והם

נגד חמימת השתן וגם ממוג הגונוריא"ה והפרחים שלה מעורבים עם סוקאר יפים לחולי השדרה והעלים שלה מורתחים במים עם אונגונוטיו

ריסא"ט יפים לריסיפוליא, ומים חמים יפים לבשל הפלימוניא"ה :

מוישק, הוא אמיסקל"י אמרו כי חיה אחת דומה לזבי נמלאת בארץ הגדייה בערי הודו ונולד בצבעה נפה ובהקצץ

הליחה בנפת ההוא ירבה דם בקרבי והחיה מתהלכת בלחם במקום נאה ומעונג, או אחת השיחים מחגררת שם עד שנפתח הנפת, והוא חם

מראה הילדים

ויבש ויאלות לזקנים ויסיר חימת הכעס וגבורה יאזור יסיר רוח מן האברים ויותר מן העינים, ואם יעשה ממנו עיטוש עם יצטע ועפ'ראן ומעט כנפורה נחזק הראש ויסיר ממנו כאב הבא מליחות קרות, ואמרו הרופאים כי מור מעורב עם שמן שנבזק בהמשח ממנו ירכיס וגיד יעורר תאווה:

נאני בלערבי נענ'ע ובלע"ז מינטע ובלשון המשנה דנדנה והוא ידוע לכל יפה לחמם האילטומכא וגם הורג החולעים והשמן שלו ג"כ מועיל לאמיקרניא'ה, כאב חני הראש מסיבת קרירות ומורחת במים עם עלי קאול'ו שחור יפה להוציא החלב שנתעכב בדדי האשה' אבי"ח ועיין לעיל מערכת סמ"ך סי' י"ב לך נא רח"ה:

נרד הוא אחד מסמני הקטורת והוא מין עשב הבאה מליואנט' ומריחה והיא חמה ויבשה ומעלרת ועובה לקרירות המוח והכבד ותרפא כאב ונער הלב, ומורחתה עם יין אדום וסאלו'יא הנקראת בערבי מרוטה תחזיק אברים חלופים, אביעה חידות, נרד כתב ר"י כי הוא הוורד, יש אומרים שהוא מוסק'ו והראב"ע פ"י כי הוא בושם דומה לכרכום יעו"ש:

נמאם בלע"ז שימיריא'ו ובלע"ז סאלמ"א סאלבי'יא ובלשון מזרח קורין אותה מראמי'א, מהות העשב, הטבע חם יבש בשלשת הפעולה והסגולה ימנע העיפוש וימית הכנים ויעיל מהמורסות הקרות, ואם יבושל בחומץ ויעורב עמו שמן וורד וימשח בו הראש יועיל מהשכחה וכאב הראש וערצוב השכל ואם ישחו ביין יועיל מן הפיהוק הנקרא סאנגולוט'ו, ובפרט זרעו הוא מועיל ממורסת הכבד הקרה ומחולעים ויוציא העובר המת וזרעו יועיל מהטפת השתן ויוציא החלץ ותחבשות ממנו טוב לעקילת הדבורים סכ"י הנז"ל:

נאבי'ם הם פריאו בלה"ק לפחות טבעם חמים ולחים. אך קשים לבשל האילטומכא, מעוררים תאווה המשגל ומרבים הזרע, ואם יבושלו במים שניים אז ימוג קושים ויהיה גודלה ממוצע בין טוב לרע ויהיה הכשול עם בשר שמן מאד ואז יועילו לרפואה, וטוב להסיר כאב הרגלים מן הסובלים חולי פודגא'רה ברחי'תם במי בישול הלפתות הנז' ע"כ סכ"י הנז"ל:

סימפרי ביב'ה בלע"ז של מזרח קורין לה חי עאלם, בל' ירושלמי חיית עולמחא, ובל' ערבי דמערב לובא'רא והיא מן עשב ידועה והיא קרה ויבשה מרפאה ייאריסופ'יל,

שאינה באברים ראשים וחמלית שלה עם חומץ שושנה טוב להסיר הדם היוצא מהנחיריים אביעה חידות, ובמערב הפנימי קורים לו סייא"ל וסגולתו לעיניים אדומים יקרר דמם וכאבם, ע"כ:

סנבל הינרי יחזק האילטומכא והמוח והכבד, ואם יפזר על הראש יסיר הגזילות, ומעביר השתן והליחות שבכל הגוף ושכחיה ושכריאה ומועיל ג"כ לחולי מעיים, ואם יבשל עם יין ינקה הכליות והרחם, ומעביר דם הגדס והשתן והנפת, ואם הוא סנבל רומי מבטל עיוור השתן ודם הגדס ואם ישתה בחומץ מעביר נפת של טחול ואם יבשלו היטב עם שאבי'ה הוא טוב לאילטומכא ולכבד ולטחול ומסיר ירקון מהפנים ומסיר החולעים ומסיר כאב הכליות והמקוה והרחם והריאה ומנקה החזה, עכ"ל סכ"י הגו'.

עריך ארנב"ט הוא עלך אל בוטוס דהיינו שרק האילן סרק שמה אל"ה כמש"ה כאלה וכאלון, ופירושה בוטמה ובאלומה השרק של הבוטמה הוא מנקה את הגוף מכל חללה וזוהמה ובערי מערב הפנימי אוכלין אותו הנשים היוולדות אחר לידתן לנקות את גופם והוא מועיל לחלב שמזדקך החלב ויהיה נקי וקר וכנראה שהם אוכלים אותו מהותך עם חמאת בקר:

עינב ארתעריב הוא עינב אד"ב אם יערב אותו עם יין וישתה יביא שינה, ואם יכחול עינו בהמין שלו יחזק הראות, ואם יעוף מימיו באזן הכואב יתרפא, והזרע שלו מרפא עלירת השתן ומנקה הכליות והאשה שנתקלקל וסחה אם תעשה ממנו פחילה ברחמה תתרפא, סכ"י הגו' ל'.

פואה בלע"ז רוביא"ה של לבנים חמה ויבשה ואם תאכלנה פוחח השתן ודם נידות ומביאה השליא לחוץ ועלים שלה מביאים דם מנחיריים אביעה חידות:

פיאונ"א אם יתלה עשב זה הנקרא פיאונ"א על זואר הנערים והנכפים ירפא מיד, וזה דבר מנוסה מם' קבלה מעשית באזור הספרים בפרניג' יע"א:

פולרים קרים ויבשים והלחים קרים ולחים, וגסינו כי רחילת העור בקמחם מטהר אותם, וגם כשיחבש הקמח על העדשים שבפנים יועיל מאד, ואם יבוש ויושם עליהם כמון או פלפלין יעורר טאות המשגל, וכן בהיות הפולים כתושים ולעוסים ומונחים על הרקת, יעלזו ליחות היורדות מן הראש אל העינים, וכן אם יבושלו ביין

מראה הילדים

ותעשה מהם תחבוסת יתיר נפח הבליים. סכ"י הנו"ל:
פרפר חס ויבש טוב לבצלי האילטומכא הקר והלח והוא עוזר
לבישול ומרחיב הבטן ואם יתערב במרקחת הוא עוזב מאד
נגד הבישול המתמיד הכולד מליחות גסות:

צרי נקרא באלסמי הוא תמנית עץ הוא חס ויבש יפה לאפראליסי'א
אם תמשה ממנו עלם השדרה יפה לכאבי קרירות ולהסיר
רשומי מכות. אביעה חידות:

ציפורי הוא בלל ידוע לכל וטבעה חמה ויבשה פוחתת בני מעיים
והשקן מבוסלת עם זרע פשקן וחמאה וניזולת בסיטא"ז
מסיר כאבי טחורים רעים ובפרט לאותם שבאים לנשים אחר שילדו,
סם ועי"ל או"ב:

הרוקו הוא כרכום הנקרא בל"ע זעפרא"ן והוא חס ויבש משמח
הלב ומחזיק האילטומכא ומסיר הסינקופ"י ומעורב עם הרטי'אה
שמבשל הפוסמי"א ומסיר הכאב ושמו מרפא חולי הגידים מרכז
ומחזק אותם סם ובסכת"י כתב שהוא חס ויבש במעלה ראשונה מחזק
האילטומכא ופותח סתימת הכבד, ועוזר אל המתנשמן בקושי:

הצח הנקרא איסו ונקרא בלערבי יאנסו, והוא חס ויבש פוחח השקן
מעביר הקרירות שבבטן ובאילטומכא ולכן תקח חלי סקרופול'ז
משמן הנעשה ממנו עם המרק של הבשר, אביעה חידות, ועיין מ"ש
לעיל במערכת למ"ד אות גימ'ל ומשכ ב'ארה:

המומיר"א הנקרא בערבי באבוג'י רבו תועלתיה אין מספר,
עכ"ל, ועיין מ"ש במקום אחר כדי להפסיק רוב
דם הגדות מן האשה תבשל באבוג'י עם עדשים ותאכל פעמים שלש
ויועיל עי"ש:

הרדון עשב הנקרא קרדון אם ישים הפרח שלו ביין וישתה יסיר
מאליים וריח הגוף. ומניד השתן והוא חס ויבש מס' קבלה
מעשית כת"י ב'אולר הספרים בפרינלי, בסוף הספר והוא קון ענא:
הוסמו הוא שורש של עשב ונוהג מאד ברפואות, והוא חמה ויבשה
יפה ליקח ממנה נגד ארם הויפר'א ויפה לקרירות גידים
והורגת החולעים וגם לכאב החיה מסיבת קרירות, והשמן שלו יפה
לסיאטיקה לאפראליסי'א ולכאב מסיבת לחות אביעה חידות:

קיהיון במשנה ולא בשמן קיק, ואמרו בגמרא מאי קיק קיקיון
דיונה פירש רבי שמואל בר חפני שהוא הנקרא בערבי לכר'ס,

ואמר רבה בר בר חנה לרדי חוי לי קיקיון ריונה וללוליצא דמי ומרפשיק רבי פירוש בין בלעי המים הוא גדל, ועל פוס חנוותא מרלן יתיה פי' על פי החנוותא מדלין אותו ללל ומפרדוהי עבדין משחא, פי' מגרעיניו עושים שמן, ופי' ללוליצא מלאתי בתשו' הגאונים חילן סרק'ס במקומינו ועושה גרעינין ועושים מהם שמן וכל מי שיש לו לינה הרבה שותה ממנו ושמו בלשון ערבי כרו"ע. ובענפוהי נייחין כל בריחי דמערבא, ופי' נייחין שוכבין ופי' בריחי חולין. ועיין בסה"ק נפלאים מעשיך מער' אל"ף חילנות אות ק' קיקיון בס"ד מה שפירשתי על זה אביעה חידות:

הארב' אסה בל"ע קרעא, והיא קרה ולחה ותוליד ליחה לבנה ע"כ האות לחמם בטבעס, ואם מצוה בעיסה וגאפת בגחלים המין היוצא טוב בשתייתו לבבות חום הקדחת ולהעביר הלאה ומין הקליפה מעורב עם שמן וורד ירפא כאב הראש הנולד מחום גם המין מושם באון בהיות בה נפח חם יסיר הכאב להפליא ויעביר הנפח סכ"י הגו"ל:

רומא קורים אותה בערבי מורח זדאבה, ובערבי מערב פיזל, והוא מין עשב ידוע לכל, והיא חמה ויבשה ועלים שלה מונחים על האלטרומכא הורגים התולעים ומורידים אותם לבטן ומונחים על הטבור מסירים כאב קוליק'ה ושמן שלה מרפא כאבי קריחות, וכל נעיעתה עושה נגד הרומות הרעות, וכן כל עשבים שפרחיהם כגון זהב, אביעה חידות, ובס' רפואה ומי'ס כתב וז"ל עשב ידוע טוב לארס הנחש והתרגנול כשנלחם עם הנחש אוכל רודא, מר"ת ד"מ ע"א וקג"ה ע"ב עכ"ל, ובס' האח נפשמ, ועיין לעיל מערכת עי"ן סי' ט', שא גא עיניך וראה:

ריז נקרא בלה"ק אורז והוא ידוע לכל מעטיר ומסיר יליאת בני מעיים ומרחח ברועש מצטר שמהם איספליית העביר הפוסטימין וצפרט בדי האשה, אביעה חידות. ועיין בהקדמה:

רומירו הנקרא רוסמאר'ינו, ובלשון מורח חללכאן, ובערבי מערב כ"ליל והוא ידוע לכל חם ויבש ומרחיב ועלים שלו מסירים כאבי קריחות בנידים משמח הלב מחוק האלטרומכא ומזכך הדסוגס פרחים שלו יש בהם סגולות האלוודשן מעט מעורב עם דבש שושנה מרפא חולי השינים ומחזיקם, ועיין בסה"ק האח נפשמ מערכת עי"ן באורך. אביעה חידות:

רומירן הרואה יראה מ"ש לעיל מערכת אל"ף סי' כ"א מה שכתבתי

מראה הילדים

על הרומירו הנקרא חללבאן ונקרא חויר שכולו רפואות וסגולות יעו"ש שהוא בדרך כלל, ואולם בספר האח נפשו חור ופרט שהוא מסוגל לייצב סגולות יעו"ש, ויש בספרים אחרים סגולות אחרות מפורסות. ואולם ראה זה חדש מלאתי ראיתי בספר אחד כתב יד ישן נושן בביתו של שם הרב מר שארנו כמהר"מ בהלול ז"ל. שכתב ל"ב סגולות אשר נמלאו ברומירו הנז' וז"ל מלאתי כתוב בכתב ישן נושן וז"ל. הרומירו עבדו חס ויבש מחזק כל האברים פנימיים וחיצוניים מסיר כל הליחות הרעות והקרות, וירפא עירבוב השכל ועלבון והרעש האברים וכאבי הלב ועילוף הלב :

והנני מסדר סגולותיו, **א'** הענפים הרבים מהרומירו אם יאכלם האדם בבוקר עם פת ומלח מחזיקים הראש וראות העינים ומטיב הפנים, **ב'** הפרח והעלין שחוקים וישימם בין בשרו ובין חלוקו, יבדחו מן האדם ג' מזיקים אלו שהם פרעושים כנים ופשפשים וישמח הלב וירפא מהמלקויות, **ג'** העלין כחשים ולעושים ישימם על הנעים הרעים וירפא אותם, **ד'** הפרח אם יאכל אותו בבקר אליבא ריקניא בדבש ופת חס יחזק הבריאות וישמיר אותו מן הלינה ומן השחין ונגעים ולרעת שלא יקדכו אליו, ואם יש באדם דבר רע מאלו ירפא אותו, **ה'** העלין מבושלים ביין לבן וישימם על בטנו מלמטה, מי שהיה עלור מן השתן מיד ישתין, **ו'** אם יקבלו הנשים מלמטה רית המים שנתבשל בהם הרומירו ינקה שלייתם ויחזק כחם לקבל ההריון. **ז'** העלין מבושלים ביין לבן היטב וישימם חמים כדי שיסבול על הטחורים אספלגית שלשה פעמים ביום השלישי ירפאם וייבשם. **ח'** הרומירו מבושל במים היטב וירחץ בהם בעל הקרירות מלמעלה לרגליו ירפא הקרירות בסגולה. **ט'** אם יבשל עמו היין ויעשה מן היין הנז' מים שרופים דהיינו שכר וירחץ בשכר הנז' הנגעים והשחין יתרפא. **י'** מי שרגיל לשחית בעת שכתב מן המים שנתבשל בהם הרומירו יוסיף בזכירה ויתרפא מכמה חולאים. **יא'** אם ירחלו הילדים במי הרומירו יגדלו בלא חולי וייעב מראיהם ויהיו נקיים ובריאים ולא יהיה בהם נזק בבשרם. **יב'** בזמן הדבר ב"מ יהיו רגילים לעשן בו הבתים והרחובות לפי עדותה כל רע ומטעם כל חויר הרע. **יג'** דבש פרחי הרומירו מעולה לכל הרפואות למעלה מכל הדבש. והנה דבש פרחי הרומירו בלא עשן מועיל לעינים שהם חשוכים ומסויף בראות ומיפה המראה לנשים אם ירחלו בו. **יד'** מין הרומירו

אם יוטף באזנים יסיר הכאבים הבאים מקרירות וירפא הנגעים וימים
התולעים המהוים באזנים ואם יוטף בנחיריים יתרפאו וימנע הכאב
ויחזק המוח. **ב"ן**. סגולה טובה יולאה מן הרומירו ע"י השמש שמועיל
לעינים שיש בהם לובן וחשוכים דהיינו קח אגודה אחת לחה ושים
אותה בכלי זכוכית הראשים למטה עד שיגיעו הראשים לתוך אויר
האשישה ויכסה פי האשישה בצגד פשהן כפול ולמעלה מהצגד מעט
שאר או בלק עד שיסתם היטב ושים האשישה בשמש ז' או ג' ימים
ויולא מים מהרומירו ותסנן אותם המים ותן באשישה אחרת בשמש ז'
או ג' ימים אחרים עד שיהיו המים ירוקים ועבים ותשים בהם מעט
סוקאד קנדי'ל ומאלו המים תשים ג' טיפות בכל עין ערב ובוקר
ולזהרים ויתרפאו כזה"ל. **ט"ן**. העלים לעוסים ממנו בצוקר יסיר
ריח רע מן הפה. **טו"ב**. מי שירחץ פניו ופיו במים מבושלים
ירפא נגעי הפה והשיניים והטוחנות והאצבעות שבהם. **י"י**. לאשה
שאין לה חלב תרגיל לאכול מהעלין והפרח של הרומירו ויקבל הנאה
החלב שלה שיהיה בו פועל גדול לתינוק שאכל וישבע הרבה. **י"ט**
מין הרומירו מעורב בסוקאר ויאכלנו בצקר ולעת צרב ירפא מהשיעול
הישן וימס הדם הנקפה בחזה וגם באיטומכא ויסיר הלמא ויועיל גם
מאיסטניסות המאכל ויסיר נפח הבטן. **כ'**. הרומירו מודק עם מעט
עפלים מועיל מערבוב השכל ומן הקמים מהחולי ומחוס הקל ומדברים
דברי הבאי אם יאכלהו ירפא אותם בפעם שלישית ויתן בהם שכל
טוב וכה. **כ"א**. הפרח והעלים לקומים ביין לבן או דבש טוב יסירו
כאב הטחול והכבד וירפא כל נגיעהם ותחלויהם. **כ"ב**. הפרח
מבושל ביין לבן אם ישתה אותו יטיב למאכל וירפא האוזדא ואם
יתמיד לשותותו בצוקר יעזור השלשול. **כ"ג**. יין העב מבושל עם הרומירו
ופרחיו ושרשיו אם ישתה אותו מועיל מעיוות המעיים הנקרא קוליק'א
פאשייא, ומועיל מכאב המקור ואזורים התחתונים ומשלשול הבטן הנושן
כ"ד. הרומירו שחוי עם יין לבן מועיל לגיילות העצות מהראש ומן
העורקים **כ"ד**. מפתח האבן שיהיה במקור ומתיר השתן למי שיש
לו התפת השתן מסיבת חולי או קרירות. **כ"ו**. העלין והשרשין
מבושלים בחומץ מועילים לכאב הרגלים והארכובות מן כל חולי ומכל
הדרכים הארוכים **כ"ו**. מי שאבדה ממנו תאום המאכל ואינו יכול
לאכול ירגיל בכל בוקר לאכול פת טובל ביין מבושל בו הרומירו.
כ"ח. גם מי שאינו יכול לישן יעשה כן וישן. **כ"ט**. הרומירו

מראה הילדים

יש לו סגולות התיראקא לכל מיני סס המות והמקום שיגדלו בו לא ימלא בו שרשים ארסיים ולא שום דבר רע. **ר'** הרומירו מעורב בחומץ אם ירחוך בו ראשו יפיל הקליפות שבראש ויחזק המוח ויטיבנו ויגדלו ומי שרגיל לרחוך פניו במי הרומירו אל ירחץ בו ימים רבים לא כפעם בפעם שאם ירבה יקמיט פניו. **ר"א** הפרח אם יושם ביין לבן יוטב ריחו וטעמו ויפמוד זמן הרבה טוב. **ר"ב** הפרח והעלין שלו אם ירוך אותם הדק היטב וירטה על לידו השמאל וישכב עליו תכיר ממנו הדאגה שהיתה לו ויעשו רטיה הנו' עם שמן זית. **ר"ג** העלין אם תדוק אותם הדק היטב ותשים על פלע וחבורה יסתם פיה ותתרפא. **ר"ד** לרס הנוטף מנחיריים יבלע מלוא קומלו וישתה אחריו חצי אוקיין חמאה ישנה. **ר"ה** הילדים הנפתח ראשם מרוב הבכי יבשל עלי הרומירו ויעשה רטיה על לרעיו ויתרפא. ולריך לעשות לפחות ט' ימים רגופים. **ר"ו** אם ירתח הדבש עד שיסיר קצפו ויבשל בו העלין הנו' ויאכל ממנו בכל בוקר לא יסאר בו שום נזק. **ר"ז** הפרח של רומירו אם יעשהו ממנו מרקחת ויעשה עליו חבק סוקאר ויאכל בבקר עם כוס יין ירפא חולי התעלפות ולרות הנפש והנפתח ויתאוו לאכול. **ר"ח** האשה שנתקלקל וסתה תבשל הרומירו ותשב עליו בעוד שהוא חס שיפור מה שחוכל לישב ותתרפא וטוב להריון כנו"ל **ט"ר** עוד מ"כ להרב הנו' במ"א וז"ל סגולות הרומירו הנקרא בל"ע אזיר, לכאב הראש והברכים יקח אשישה של זכוכית ושים בפיו ענפים של רומירו וסתום פיו בבק אך לא יגיעו ראשי הענפים של רומירו לתחתית הכלי אלא יהיו קלת תלויים באויר ותניחנו בחמה ב' ימים ותסיר אותם הענפים ותשים אחרים במקומם וכן תעשה בכלב' ימים עד שתתמלא מים המתמלים מהרומירו והמים ההם טובים למי שיש לו כאבים הנו'. **מ'** לליחות רעות העולים דרך הגרון ממרה הלבנה קח פרחי הרומירו ותבשלם במים עד שיחסר מחלית המים ותשתה מהם כוס אחד בבקר וכוס אחד בערב. **מ"א** לשמח הלב קח פרחי רומירו וקשור אותם בבגד פשתן לבן ותלה על זרוע ימין [ג"א על כתף ימין] **מ"ב** לכאב השיניים ובשרם ולהסיר סרחון מהפה קח עלי רומירו ושרוף אותם ושים האפר בבגד לבן ושפשף בו הפה והשיניים. **מ"ג** לרומאדיוו [ג"ל כאב הפרקים] יתקטר ברומירו ויתרפא. **מ"ד** להתחזק יבשל רומירו במים וירחץ בהם בעודם חמים. **מ"ה** מי שרואה חלומות רעים ישים רומירו תחת מראשו

מראה הילדים פח

כששן. **מ"ז**. הילד בשעת לידתו ירחלוהו במים שנתבשל בהם הרומצרו ולא יחלה ולא יראה נזק. **מ"ז**. להסיר החולאים יאכל מעט רומירו אחר הסעודה. **מ"ח**. לחולה שאינו מויע יבשל רומירו במים וירחק ראשו ומיד יזיע. **מ"ט**. אם תשים פרחי רומירו בחבית של יין לא יחמיץ. **נ'**. אם תשים על הסחורה מהרומירו לח מיד תמכר סחורתך. **נ"א**. אם תשים רומירו בבגד למר לא יאכל עש. **נ"ב**. אם תזרע רומירו בכרם לא תאכלנו החולעת לכרם עכ"ל, ועיין מער' ו' ס' ג' ד' שא לא עיניך ורא"ה.

שושנה. ידועה לכל קרה ויבשה וסגולותיה רבים ופותחת את הבטן ומועילה לכל וגכנסה בתרופות. אבי"ח ובסכ"י הגז"ל כתב וז"ל וורד להיותם קרים בעלמס יעלוור מימיהם ירפאו חוס הכבד והאטומ' והסתמדה לרחוק בהם ילבין שערות וימהר הזקנה ומרקחיהם מבושל ביון ירפא כאב האזנים והשיניים ושמש מחושב או מימיהם על התחמוניות ירפאוהו. וזרעם שחוק ירפא בלוי' בשר השיניים. וקליפתן עולרת דס היואל דרך המולא שחוקה ומעורבת במים ושהית שמנה ירחיב המעיין והאליטומכא. ומעורב בחומץ יקל כאב הראש אם יסוך בו. עכ"ל :

שריא מין בלל ידוע. והיא חמה ויבשה וחומץ הנעשה ממנה וגם האנסומי"ל מסיר האומור"י גסים ומסירים חולאים הבאין מסיבת קרירות ועיין לעיל אות ב"ת :

שקדים מתוקים חמים ולחים אם נקלפו וישמו בחוק הרחם כהושים יעוררו שתן וגדות ויכירו הכאב ויעוררו השינה לאשר תדר שינתו. ואם ינתנו לשחת עם אמידו"ס ר"ל חלב חיטה ומינע"ה דהיינו נענע יעלרו הזלת דס מהר. עכ"ל מכ"י הגז"ל :

תורין. עשב זה נקרא תורין כ"כ הרב ספר תולדות אדם אות ת" וז"ל אשה שאינה יכולה להתעבר מחמת כשפים ישנה הבעל עשב הנק' אינג"לה משכר פיסרין והאשה תשתה עשב הנק' תורין עשרה ימים. רגופים בבקר אליבא ריקניא ובערב בזמן השכיבה והבפל יזקק עמה אחר השתיה ותתעבר בודאי בעזיה"ת. אבי"ח חידות : **תורמוסין** הנמתקים המלוחים כשאוכל אדם מהם בקליפתן מלא כף טובים לחוק הראות. עיין ס' רפואות כת"י באולר הספרים בפירגני יע"א. שם :

תמרים חמים ולחים ומולידים דס גם וקסה לבשל ואולם הם

מראה הילדים

מחבשלין מן החלטים היבשים ויותר יעוררו שכן סכ"י הנו"ל וצעי"ת
בכל עושין אותם על הנגע הקשה ומחבשל וגפתה פיו :
תורתם. בשני מינין. החמולים שלא נחבשלו קרים ויבשים וכחם
לעזור ולחזק האילטומכא. ויעלרו הבטן והמבוסלים
המחוקים חמים ולמים. ושורש העץ של תוחים אם יבוסל במים וישחה
ירחיב הבטן ומגרש החולעים. ואם יבוסלו העגבים והשורש יחד
ויעמיד מי בישולס בפיו ירפא חולי וכאב השינים. ומבוסל ביין ועושים
ממנו גורג'י שמו מונע הליחות אל הלהאה והגרון ושורש העץ כחוש
ושרוי בחומץ חזק ומונח בחמה י"ד יום ואחר ייבש ונעשה לבק יגרש
השינים הכלויות והנקובות משורשם, וגם הבריחות יבלא אם יושם
עליהם עכ"ל סכ"י הרב מר שארנו כמהר"מ בבלו ז"ל :

מערכת פ.

(א) **פסוקים** הגה ידוע כי רו"ל היו משתמשים בפסוקים שהיו
אומרים לחינוקות פסוק לי פסוקיך ועיין להרב
שם הגדולים מערכת גדולים אות נו"ן סי' י"ד וז"ל מהר"ר נסים רוזיליו
היה בקי בגורלות ועניני קבלה מעשית והיה בקושטנדינא אלל הרב
המוצחק מהר"ר נ' שנג' ז"ל וראהו מלמען על הגביר כמהר"ר
אברהם שונלינו נ"ע שהיה פאר הדור והניחורו במשמר אשר מחוייבי
מיחה אסורים שם והיו מלמערים עליו ובפרט הרב כמהר"א בן סג"י
ז"ל שהיה לו איזה קורבה עם הגביר הנו"ל והרב נ"ר הנו"ל לקח מקרא
ועשה גורל כמותותיו וילא לו פסוק והיה ראשיתך מלמד ואחריתך ישגא
מאד. ואמר להם אל תיראו שיגלל ממיחה וילא דינו לאור טעמו
וראו הפסוק הזה שהוא מקלתו ר"ם וכך פירושו והיה ר' אברהם
שונלינו ימים חוד כלא. מלמד. ואחר"י ת"ה כיס"ס. יל"א שמ"ח גבי"ר
אברהם. מאד ע"כ פירוש הפסוק. וכן היה שאחרי ימים מועטים ילא
דינו לאור ופרה נפשו בממון וכיולא בזה ראיתי איזה דפיס כת"י ממר
זקני כמהר"ר יחאן בן הרב חסד לאברהם ז"ל שהיה כותב כמהר"ר
פסוקים בענין אחד שהיה כך וכך שפלוני ידבר כך ופלוני יעשה כך
באורך והוא פלא ובודאי שהיה להם כונה בשם שהיה יולא מפסוק
אחד והם בכח השם מבארים אותו חזק בלי ספק. ושמעתי שגולד

ילד אחד ובו צפרק מר זקני לקח מקרא וילא לו הרג"ה מפסוק ועלומים כל הרג"ה ר"מ הילד רשע גדול יהיה וכן היה אחר כמה שנים שנפטר מר זקני הנו' הרשיע הילד ההוא כשהיה כמו בן עשרים שנה כך שמעתי שהיה מספר והולך מורינו הרב מהר"י זאבי ז"ל שהיה בן אחותו של מר זקני הנו' והיה מספר עליו נפלאות מתוקף ידיעתו בכמה ענינים עכ"ל יעו"ש:

(ב) **פדיון** הבן כמה גדלה מעלת פדיון הבן כתיקונו ומכ"ש אם הכהן ת"ח שיש בה תרתי לטיבותא שמהנה ת"ח ומקיי' מצות פדיון הבן ואם נתן המעות בזמנה ולא חזר בהם מובטח לו שיחיה הילד כמ"ש לעיל במערכת ב' אות ח"י תראהו משם. ושמעתי שאומרים לי שעובדא הוה בעי"ת אזמיר יע"א באדם אחד שהיה בכור בן חמשים שנה או יותר שחלה ונטה למות והיו כל בני ביתו וכל אהביו עוזבים ודואגים הרבה כי כבר נתיאשו הרופאים ממנו ואמרו שאין רפואה למכתו וכבר הגיעה עת פקודתו למות ב"מ ובאותו זמן נתגלה להם בחזיון לילה סביבת מיתתו היה שלא פדאוהו יפה כדת וכהלכה בימי קטנותו ביום ל"א ללידתו ודין גרמא לו למות במבחר ימיו ב"מ ובאותה שעה חזרו ופדאוהו כמשפטו ונתרפא והאריך ימים על ימיו ע"כ שמעתי. שמוה ללמוד מוכר השכל להזהר הרבה במצות פדיון לפדותו כמלותו לממן יאריך ימיו בטוב ושנותיו בנעימים. האח נפשינו, ובס' חסידים סי' סל"ד מעשה באחד שהיה נוטה למות והיה לו עק חפדוני ואמר החכם אפשר שהוא בכור ואמרו לו כן אמ"ל לפדותו וחיה אח"כ כמה שנים עכ"ל ס' שמירת הנפש:

(ג) **פדיון** לענין פדיון ומלקוח והתענית עיין מ"ש בסה"ק בית אלועי' ס' נאמן שמואל כי' ח' ועיין להחמ"י בפ"א מימי ההשועה שכתב שפדיון תענית יום אחד הוא איסור אחד כסף מזווקק שהוא משקל ד' שעודות לנדקה ובלבד שלא יהיה תענית ליבוב דאז אין לו פדיון ויע"ש ועיין בקונטרס טעם כעיקר דקכ"ז סע"ב. ועיין בסה"ק יסוד מערבי מ"ש בזה בדף:

(ד) **פחד** איתא בפ' חלק דל"ד ע"א אמר רבינא האי מאן דמבטיח אע"ג דהיה לא חזי מזליה חזי. מאי תקנתיה ליגשוף מדוכתיה ד' גרמדי, אי נמי ליקרי ק"ש ולי' קאי במקום הענופה לימא הכי עיזא דבי טבחא שמינא מינאי. ופירש"י לימא הכי לחש כלומר לך אלל העיזים והניחני יעו"ש:

מראה הילדים

(ה) **פחד** סגולה למי שיש לו פחד יאמר ה' הושיעה המלך יענונו
ביום קראינו ג"פ ויאמר מזמור כ"ג ט' פעמים ויקח בידו
חומש וכשלאומר שם פחדו פחד יקיש עליו ב"פ ויאמר ה' יסעדנו על
ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו ג"פ ויאמר ויהי נועם כולו ישר
והפוך רפאנו ה' ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה עכ"ל הרב
חיד"א ז"ל בקונטרס כף אחת ס' יו"ד יעו"ש :

(ו) **פחד** למי שמפחד ביום ובלילה כתוב אה"ש בקמיע וזמ"ש
אנ"א רוט"א רוט"א והם חזקים לטובה
ונריך לשומרם מן הטומאה, ולפחד הילדים יתלה עליו עור חמור ויוסל
בעזה"ל, או יאכל אליבא ריקניא חנ"א מעורבת עם חלמון ביצה וה"ה
לגדולים מסכ"י, והפחד מוזיק הרבה כמ"ש במסכת סוטה פ"ב, פעמים
עולר דם נדותה פעמים פותח המקור כדכתיב ותחלחל המלכה מאד
א"ר שפירסה נדה, לכן ישמור אדם את עצמו ויחזיק את לבבו לבל
יקראוהו הפחד, ויש כמה דברים שגורמים הפחד כמ"ש במס' פסחים ד'
ק"א מאן דאכיל תחני ולא משי ידיה מפחיד תלתין יומין פירש"י האוכל
שחלים ולא ירחוק. ידיו, ומקו"ז דם מן הכתפים ולא רחץ ידיו מפחיד ז'
ימים, וכן המגלה שערו ולא נטל ידיו והקולץ לפרכיו ולא נטל ידיו
מפחיד יום א' ולא ידע ממה מפחיד יע"ש, וסגולה בדוקה לפחד
יתלה עין ימין של זאב ועיין בסס"ק לדרוש אלק"ם לחש טורח ובדוק
לנפחד לך קחנו משם, ואמרו בזוה"ק ס' מקץ מאן דאית ביה חטא
רחיל תדיר כד"א ופחדת לילה ויומם ע"ד וייראו האנשים כי הוצאו בית
יוסף. אביעם חידות, לפחד ורעדה של הנער יסור אם יתלה עליו שן
של זאב מת"ל דע"א ע"ד רפואה וחיים, ובס' ליקוטי מהר"ן כתב
לימוד על השלחן כיול מפחד, ובס' האח נפשינו כתב שמירה לתינוקות
מן הפחד יכתוב אלו הב' שמות בטעם של כסף ויתלה עליו ולא ירא
מכל דבר רע משד"ן ומזיקין ואלו הם **קר"ע שט"ן** והוא בדוק
עכ"ל. ואם יפחד אדם מן השד"ן יתלה עליו זאבת תורים או
בני יונה סכ"י :

(ז) **פתיחת הלב** בחכמה כתב הרב חיד"א ז"ל מסכ"י שיאמר
פסוקים אלו בכל יום ששחילתם אוחיות
חכמה ויעיל לפתיחת הלב ואלו הם חלקי ה' אמרתי לשמור דברך
כלתה לתשועתיך נפשי לדברך יחלתי, מה אהבתי תורתך כל היסס פ"א
שיחתי, הורני ה' דרך חוקיך ואלרננה עקב, ואח"כ שיר השירים אשר

לשלמה. ישקני מנשיות פיהו כי טובים דודיך מיין. לריח שמניך טובים
 שמן הורק שמך על כן עלמות אהבוד ע"כ: לפתיחת הלז יקח אבן
 ברקת וישחוק אותה ויטרבנה במאכל ובמשקה ותועיל הרבה להחכים
 ולפתיחת הלז ולכמה עינים הרב כהנא רבא במדת"ל אות א' ועיין למרן
 החז"ק ז"ל בספר הבהיר ימלא חיים סי' כ"ו וכ"ז יעו"ש. לפתיחת
 הלז קח הפוח וכחזב עליו בשעת נדק שהיא שעה א' של יום בזריחת
 השמש אלו השמות **אנ"ה נג"ה שג"ה זכריא"ל** עם מי
 כרכום, ובשעה בשעה א' שעת שבת' חתוך התפוח לשנים באופן
 שהיו שני שמות לכאן ושני שמות לכאן **אנ"ה נג"ה** בחצי התפוח
שג"ה זכריא"ל בחצי התפוח השנית ותשמור אותם עד יום
 שני וביום שני בצקר בשעת לבנה יאכל הנער חצי התפוח וביום ה'
 בשעת נדק תן לו חצי השני וקודם שתתנהו לאכול אמור מזמור לדוד
 אל"ך ה' נפשי אשא ואם תעשה בן חדש ימים שלם ישיג הנער האוכלו
 או האיש זכירה גדולה בדוקה ומנוסית, האח נפשו:

(ח) **פריה ורביה** אפליגו זה ב"ש וב"ה במס' יבמות ב"ש
 סברי שני זכרים ושתי נקבות וב"ה סברי

זכר ונקבה, וילפי לה מצרייתו של עולם זכר ונקבה בראש, ובזוה"ק
 ס' ויקרא ד"ז ע"א אמרו דנקרא שלם מאן דנסיב אתתא וזוכה לבן ובת
 ועיין במס' נפלאים מעשיך. וכל המבטל פריה ורביה או גורם לבטל פריה
 ורביה, או גורם נזילוף סופו לקבל עונשו מקליפת זבוב שהוא שר של
 רחיים, ודע שיעקב אבינו ע"ה ביטל קליפה זו בקבלת התורה הנקראת
 טוב וחורה משם טוב ממקור השם טוב ס' קרנים, ופירוש הפשוט
 הוא כי זבוב גימט' טו"ב שמעניש לאשר פגם ביסוד הנקרא טוב
 ומתבטלת קליפה זו בתורה הנקראת טוב ויעקב אבינו ע"ה שמר היסוד
 הנקרא טוב וקבל התורה הנקראת טוב וביטלה כי הוא תקן גילוי עריות
 של אדם הראשון ועסק בתורה כדכתיב יושב אהלים ונטמן אלל שם
 ועבר במדרש וכן בבית לבן ובמלכים כמבואר במדרש רז"ל, והקדוש
 מהר"ר שמשון מאסטרפולין זלה"ה בפי' דן ידיו העמיק והרחיב בזה
 עי"ש באורך. הרב מדבר קדמות מער' פ' סי' ה':

(ט) **פריה ורביה** לענין פריה ורביה בני בניו ובני הבנות
 ג"כ הרי הט' כבנים והיא הלכה רווחת

היפך רבינו חננאל ז"ל כ"כ הרב חיד"א ז"ל במס' עין זוכר מערכת
 ב' אות למ"ד יעו"ש ואם האשה נתעברה באמבטי אס קיים פריה

מראה הילדים

ורביה או לא ואם הולד ממזר ידוע ואז הוא חי אם קיים פריה ורביה או לא עיין בליקוטי מהרי"ל ובס' חסידים ס' ת"ק ובס' אביעם חידות מערכת פ' ס' ג' לך נא ראה :

יוד פ'ונמאני"א העושים בזרוע או ברגל וכיוצא עיין בהלכות שבת סמ"ח ועיין באר היטב סקל"ח ועיין בלקט הקמח דל"ה ע"ב דלידד בכל דהכי היתיר, אלא דמסיק דהטוב והישר שיכין מע"ש הרעיה או העשב והאפונין שיכול עוקליהן יעו"ש וז"ל הרמ"ב יל"ז שם להוציא ליחה מהפ'ונמאני"א התיירו האחרונים אך אם נסתם הנקב קצת אסור לתת להוכו קטנית, ואם עלה בשר אסור לתת דבר האוכלו ודלא כלקט הקמח הרב מר וקליפה עכ"ל יל"ז וזכור לאברהם הלכות שבת אות ח' יעו"ש :

יא) בתיר"ה אם ישימו בפי העצמת שם סמ"ח ועיין באה"ט סק"מ וזה לשון הרב מ"ב יל"ז חולה בכל גופו אפי' שאין בו סכנה מותר לשחוט משקה המלשל הרדב"ז ולענין לעשות חידו"ה [כל"ע חזקני"א] עיין מ"א בסוף הסימן א"ד יל"ז ועיין מ"א והביאו הבאה"ט סקל"ה ועיין א"ר סקב"ן דנותן טעם למנהג העולם שנהגו היתר וביים ומ"מ טוב טוב להתמיר יעו"ש זכ"ל אור"ח ה' שבת אות ח' :

יב) פודאגרה דהיינו כאב השוקיים והרגלים שאינו יכול להלך יקח מולחם הכלבים כב' או ג' דרהם ותערבהו עם ייגורעי כדי שיפור כוס אחד ויתן בתוכו קלת סוקאר כה תעשה ח' ימים והוא בדוק ומנוסה ולריך שלא ידע השותה שיש בתוכו לואת כלבים כדי שלא יקוק וימאס, רפואה ומיים. ואם יש לו גיפוח יד ורגל יקח עליו של אילן אגוז מטוגנים בשמן זית ויתן רעיה על הגיפוח : פודאגרה כאב השוקיים דקורין אומור'ים עלי טועין עם שבר חזק ביותר וגם יונציק. עוד לכאב השוקיים וגיפוח יקח אבטיחים הגדלים בבית הקברות ויטגנס בשמן ויעשה רעיה. עוד תקח מעצבים הגדלים ע"ג עלי הסקה ותתנס בדבש נופת לופים דוקא ותאכל העשב עם הדבש בכל יום שם. ובס' תולדות אדם כתב וז"ל לפודאגרה יקח דם נדה מנערה שילדה פעם אחת ואחר אותו פעם ראהה דם פעם ראשון והנח על אותו מקום. עכ"ל :

יג) פרנסה להרוויח פרנסתו בלי לעבד יאמר בכל מולאי שבת ע' פעמים אליה"ו הנביא לא פחות ולא יותר ובכל פעם יכוין שם זה **אנר"א** ולא תגיד לשום אדם ויעיל ועיין לעיל במע' מ"ם האח נפשינו :

(יד) פרעושים לגרש פרעושים עשה ב' חפירות בחדר בחפירה אחת תמלא חלב של חתול דהיינו שהעמיד בתוך החפירה קערה חדשה ותמלא חלב כנ"ל ובחפירה שניה תמלא דם עזים ואלו החפירות תעשה תחת המטה מלאח'. ובסכ"י כתוב להורגם תקח עץ הדם ותמשח אותו בחלב ובחלב של עזים לבנים ותניח בבית ב' שעות וימותו בעזה". סגולה לפשפושין יקח מרה של שור ויבשל במים וימשח בזה בין הזויות. ע"א ימשח בחורין חלב בהמה. ע"א אם תמשח המטה במרה של שור מעורבת בחומץ יברחו כולם. וסגולה לפרעושים יקח דם מהים ויניח דם בבית בכלי וכולם מהאכפים שם. ע"א בית שנמלאים הרבה פרעושים ימלא גומא מדם עז לבן בתוך הבית וכן אם תניח מדם עז לבן בתוך הבית וכו' אם תמשח כלי אחד בחלב היישים ילכו כולם. ולהברית הזבובים קח אבן הגמלא במרה של שור וקשור אותה בחרס על השלחן ויברחו כולם. ולהברית הדבורים והפשפושין והלרעין והיחושין יעשן המקום בהאנה ולפיעי בקר סכ"י. עיין לעיל מערכת עי' ס' ט"ז אותן אחר:

(טו) פה אשה שיש לה ריח הפה שהוא מוס לגבה תקח זרע פשתן ותבשלוה במים ותנגענע בפה ויתרפא. רפואה ותיים. ובסכ"י

כתב וז"ל לריח הפה יאכל שום אליצא ריקניא ואח"ך ישחה כוס יין ככה יעשה שלשים יום ע"כ. או תשים זהב בתוך פיה סכ"י:

(טז) פרקים לכאב הפרקים הנקרא רימאחיו'מו ימשח בשמן חולעים דהיינו שיקח חולעים אדומים הנמלאים בגן ביום

המטר ושם בתוך זלוחית וקח שאור ותססוס פי הללוחית הנז' ותעמיד הללוחית בתוך התנור שיעור כדי שיאפה הבצק הנז' שעל פיה ואזי יהיה שמן מן החולעים הנז' ותמשח בו הפרקים הכואבים ולריך שיהיה השמן הנז' חם ולא קר ויועיל. ע"א קח למר כבשים אשר לא רוחץ במים ותחממנו ותשים על הפרק הכואב כשתרלה לישן סכ"י. ובס' פרקי משה להרמב"ם כתב וז"ל כאב הפרקים אני יודע איש ח' בזמניו שהיה משקה עלמות של אדם שרופים מבלי שיוודעו בהם והיה האיש הזה מבריא בעלמות האלה עם רב. עכ"ל. ובס' סגולות ורפואות אשכנזי כתב וז"ל לכאב הפרקים יקח פולין שנתבשלו בשמרי שמן וית או קמח חסה שניגוש בחומץ ויניח על הפרקים חם כשאינו האב יאכל דברים החמים והמפרנסים ביותר כמו בשר כבש שמן ואפרוחים חרנגולים ומוח העלמות. ובלים מגולגלים וברכוס ויין עוב יסן ויותר

מראה הילדים

טוב כשכתיבו אש מלובן דהבישול וגעגליך מעט מהם בכל ביסול.
ווייטן פרקן על עורפו כדי לחמם השקרה עכ"ל:

(יו) **פנים**, כתמים שפנים יוסרו על ידי חלבון בילה הנולד במילוי
הלבנה. שבע מוסר פרק י"א רפואה וחיים פרק י"ב

ובספר כת"י כתב וז"ל ליפות הפנים ולנקות העור ולהוציא כתמים קח
מרת פרה ומלא כף דבש ושני כפות חרדל ושני כוסות יין. לבן ויבשל
עד שליש וירחץ מהם ערב ובוקר ויולאים הכתמים ומנקה העור ומיפה
הפנים עכ"ל ועיוין שס. ובסכ"י מערבי כתב וז"ל להאיר הפנים קח
תורמוסין ופולין קלופים וזרע אבטיח ירוק מכל אחד בד בבד יהיה
ועדשים קלופים חלי שיעור וכחוש היטב והעצר הכל בגפה ורחוץ פניך
ויאירו עכ"ל. ובסכ"י מר שארנו מהר"מ בהלול כתב וז"ל להאיר הפנים
יקח בשר כבש שמן לבדו בקדרה מדשה בלי עירוב שום דבר ותבשלו
ביסול טוב ותקח מה שיטף מן השומן לאחר שיתקרר ותחוף בו הפנים
או הבשר השחור באיזה מקום שיהיה בלילה בעת שכיבה ותניחו כן
עד הבוקר ובבוקר תרחלנו במים פושרין ככה תעשהט' לילות ויאירו פניך.
ואם פניו ירוקים יקח מרת שור יבשה וידוך אותה ויערבנה עם מי
ובוקר י"ר וימשה פניו בבגד נקי. ואח"ך יגבנה ג"כ בבגד נקי ע"כ.
ואם יש לו חולי ירקון יקח תרנגול וישחטנו ויקח רובו וידוך אותו
ויבשלו עם המרק שלו וישחה. ע"א לחולי ירקון יקח רביע אונגל
אפונין שחורין וירכסם במים עד שיתרכבו בטוב ויקח המים של
האפונין הנז' ויתן בתוכו רביע אונגל כרכום מודק בטוב וישחה
ארבעה ימים ויתרפא בעזה עכ"ל. ובסכ"י מהר"א ילזו מלאחי כתוב
וז"ל להבהיק ולהלבין הפנים קח מעט קמח פולין וקמח אפונין וקמח
שעורים וקח חלב חמה ודרגנאטו וזרע לטון ותשחקם ותלוש בחלב
ותמשה בו הפנים בלילה ובבקר תרחץ במים חמין שנתבשלו בכן טובין
עכ"ל. ובס' נפלאים מעשיך כתב שמואלים מים מעץ תפוח עידן
רעוב וירוק והוא טוב להלהיל פני הנשים יעו"ש:

(יח) **פי הטבעת**, שמתאדם הבשר ונעשה לפעמים סדקים
ביום קח חלב עזים אחרי גיקור מהקרום

שעליו ויח"ך וימשה סכ"י:

(יט) **פאקין ובזאליין**, הם בלשון אשכנזי אצל בערבי הם
גד"ר וחמיר"א כבד האדרכת לשיל באות
אבעצוצה. ועוד ידי נטייה להביא מ"ש הרב תולדות אדם וז"ל

מולאחי לפאקין ומאזלין תבשל זרע קנבוס בשכר שלא יהיה שכר קלח
 חמוץ חו טועם לטעם חומץ ותכסה כיסוי הקדרה בצלק היטב וכשתצקעו
 הזרעים לחלאים תן לו לשחות השכר לא חם ולא קר רק פושרין,
 עוד שמעתי סגולה שלא יבואו הפאקין לתוך הגוף ולגרונ עשה גביע
 מן שעור בתולה ובתוך החלל של גביע הנ"ל תדבק מטבעות אדומים
 זהובים הן בלידי הגביע הן למטה וכל מה שתתן לתינוק לשחות תן
 לו בגביע הזה ככה תעשה תיקף בהרגשה שמרגישין החולה וגם אחרי
 לאחס, עוד שמעתי רפואה מעולה וטובה ליקח מרה של שור תיקף
 אחר שחיטה. או על כל פנים בעוד שהמרה חמה ולסוך בה את
 יוף הילד זו ביום שמרגישין החולי אבל לריך להיות שעדין לא ניכר
 רשומן של הפאקין ומאזלין כלל ויסוך כל הגוף ובפרט הצוואר והגרונ
 והלב והפנים והראש רק ישיר את העינים. ואם הילד בן שנה ומעלה
 יתנו לו לשחות במשקה תאנים טובים וקרן לבי שרוף ויכול ליקח
 ג"כ סתם קרן הלבי כחוש עם תאנים ועיין בס' מפעלות אלק"ס
 שכתב הוא ג"כ כך ויותר מהמה רפואות וסגולות בלשון אשכנזי לך נא ראה:

מערכת ין .

(א) **צפרנים** . סימן להתחלת חתיכתן קשי"א ר"ת קמילה
 שמאל ימין אלבע, שמאל, קמילה אלבע זרת אמה
 גודל. ימין, אלבע קמילה גודל אמה זרת, ואם יטלס זא"ז יהא שכתן
 ואם יתחיל באמה יקבור בניו ב"מ, ואם בזרת יולאו עליו שם רע
 [קוברן לדיק, שורפן חסיד, זורקן רשע], ולא ביום א' כמ"ס
 הרב מגיד מישרים שיום ה' רגליו ויום ו' ידיו האם נפשינו, כתב
 הרב מלך שלם בא"ח בהל' ברכות סי' מ"ו משם האבודרהם וז"ל
 זכן הנוטל לפרטיו כסדר מביא לידי עניות ושכחה ולקבור בניו אלא
 יטלס דרך זה תחילה יד שמאל דבהג"א. ואח"כ יד ימין בדאג"ה ועיין
 בקשל"ה שכתב משם סי' הנן וז"ל שלא יטול שני אלבעות זה אחר זה
 כי הוא סכנה וכו' ודרך לטול ידיו וראתה עיני להרצ נגיד ומורה שכתב
 וז"ל קליטת הצפרנים היה חותך כסדר ולא היה חושש למ"ס האבודרהם
 וככתב שם משם המג"א שאין לקנך לפרני הידים והרגלים ביום אחד
 ואין לקנך אלא בע"ש ובעי"ט והנכון שיקנך מן הרגלים ביום ה' והידיס

מראה הילדים

ביום ו' ויש סוברים שלא ליטלן ביום ה' מפני שמגדלים בבת יע"ש ועיין בזה"ק ס' חרומה דקפ"ב ע"ב וכן' ויקהל דר"ח ע"ב שכמה עונש גדול למגדל לפרנים ולזורק לפרנים בבית ואינו שורפם אוטומן אותם בארץ יע"ש. האם נפשנו, ועיין בספר מורה נאצלע סי' ד' סקל"ו שכחנו וז"ל בע"ש יכול לפורני ידיו ורגליו ויטלם כסדרן ואין להקפיד למ"ש הרב אבודרהם:

(ב) **צרעת.** מי שאין לו אשה ואינו משמש מטתו. מרבה לרעת עיין רש"י בזכורות דמ"ד ע"ב ד"ה שכבת זרע רבה ורפואה לכל חולי לרעת עיין בס' טוביה הרופא בפרדס רמונים. וסגולה לרעת יקח חדיד"ה חמר"א ר"ל ברזל אדום והוא כזו פסולת ברזל וידוק אותו היטב עד לעפר דק ויערבנו עם חמאה בלי מלת ויסוך ויתרפא. וטוב לכל נגע ומורסה ואז יקח ליטרון וגפרית ושמן וית ויערבם היטב וימשח ויתרפא, אביעה חידות:

(ג) **צרעת.** רפואה לרעת תקח עלי חאנה ותכחוש אותם דק כאפר ותקח ג' פעמים כנגדו דבש נקי מאד ותטבן כמו מרקחת ותן לאכול שני פעמים ביום כל פעם אגוז כ"כ הרב מפעלות אלקים, והרב חולדות אדם וכן' האם נפשנו:

(ד) **צרה.** להגלל מן כל צרה ועקתא יקבל עליו דאחר שיגלל מן הצרה אשר שריו בחוכה יאמר נשמת כל ה' כולו בחודה

וקול זמרה בפני עשרה אנשים והיא סגולה בדוקה ומנוסית הרב קמח סולת משם ר"י החסיד האם נפשנו. ובספר אחד כת' מלאהי כתוב וז"ל חולה אשר יכבד עליו חוליו אם הוא בדעתו מיושבת עליו יאמר בפני ג' בני אדם בזה הנוכח הרי אני מקבל עלי כשאקום מחוליי זה כאשר אלא פעם ראשונה לבית הכנסת או לבית המדרש או לכותל מערבי וכיוצא אומר ההלל הגדול בפני עשרה בני אדם, והיה מעשה באחד חולה שחכמי הרופאים אמרו אין לו תקנה ועשה כך ויתרפא:

(ה) **צדדין.** לכאב הצדדים הנושן אם ישנה לואח החזיר במים ויין יסקיט הכאב. ע"א קח חסיכת בשר שור רזה

ותפתחנה ותללה מעט ותפזר עליה אבק פלפל וזרע פשתן חם ופשים על הצד. ע"א לבעלי הצד ולחולי מורסת הלצוה והצדדים תקיז מהיפך הצד אשר המורסא בו ואם לא יספיק זה קח לחם חטה הפדורין ותאטות ושמן וית ושמן חזיר לח וחבוש על המקום, או קמח פולין וזרע פשתן ולב ולחם חטה וכאל בחמאה ושים עליו, או קמח

פולין וזרע פשטן ומלוו'ש ובשל בשמן רושט ותמאה וערב עם שומן חזיר לח וחבוס חס על הכאב, או עשב חרדל עם שומן. חזיר לח וחבוס על הכאב עכ"ל סכ"י מר שארנו כמהר"מ בהלול ז"ל :

(ו) **צמא**. להסקיט הנמאון יניח בפיו אבן קורקבן של חרנגולות ומעורר אהבת השונא אותו וכל עור זקן חרנגול יועיל דף ע"ב ע"א. ובס' כת"י מר שארנו כמהר"מ בהלול ז"ל כ' וז"ל להעביר הנמא מהולכי דרכים בקיץ ולכבות חוס הקדחת החדה, יעשה עוגות אלו, וזה תוארם זרע לגלגות היא ארזולא, דרגנן לבן היא אכחירא אל בינ"א מכל אחד שני שקלים. לב זרע אבטיח. לב זרע קרא, דהיינו קרע"א אס' לווייא מכל אחד שקל, זרע חסא, אשפודים הוא חבשיר מכל אחד דרהס, סוקאר קאנדיל שני דרהס, יודק הכל וינפסה ויולק בריש ליו'ס דהיינו בוזר קטינא. הוא מי קשואים, או מי וורדים או לובן בילה הדקה ויעשה עוגות, או לזוים, ויחזיק אחד מהם תחת הלשון כשינמא ויבלע בל מה פיוסף עכ"ל :

(ז) **צדקה**. עושה לזקה בכל עת זה הון בניו ובנותיו כשהם קטנים וכו'. מס' כחובות דף נו"ז ע"א, ועם כל זה לריך ליתן לזקה לאחרים ורז"ל נתנו עלה היעולה שיהן לזקה להרבה עניים כי בין כולם יהיה בודאי הגון. וכתב הרב רפואהו"ס מס' הרב ליקוטי מהר"ן כי לזקה בשני ידיים תפלתו נשמעת וזהו פתוח פתוח את ירך דבא בכפל ואם לרבות לשני ידיים עכ"ל, וזהו לדעתי שבה שבאשת חיל ותקם בעוד לילה ותתן ערך לביתה ותק לנערוותיה. הרי לזקה עם בניו קטנים. ועכ"ז כפה פרשה לעני הבא לשאול על הפתחים, הרי שתי ידיים זוכות כאחד הן לבני בית וכן להדל שואל, זאת ועוד וידיה שילחה לאביון גם במלות שילוח שתי ידיים זוכות, לכן אמר עליה שלמה לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבוש שנים. דרשורז"ל אל תקרא שנים אלא שנים. וכתב הרב חיד"א ז"ל בס' דבש לפי וז"ל אמרו ז"ל דעיקר הצדקה עם ח"ת, ושמעת' טעם לזה עם הדין דהבנות יזומו והבנים ישאלו על הפתחים, והת"ח גמירי דאיהדורי אפתתא לא מיהדר ומתביישין וא"כ לריך לזונס בכבוד, ושאר עניים ישאלו על הפתחים. ע"כ שמעת'. ואפשר דזה טעם מ"ש בעמא אליכס אישים אקרא אלו תלמידי חכמים שדומים לנשים, ודינא הוא הבנות יזומו עי"ש :

(ח) **ציצית**. סגולה לחולה להסתכל בציצית לקושי מוהר"ן.

מראה הילדים

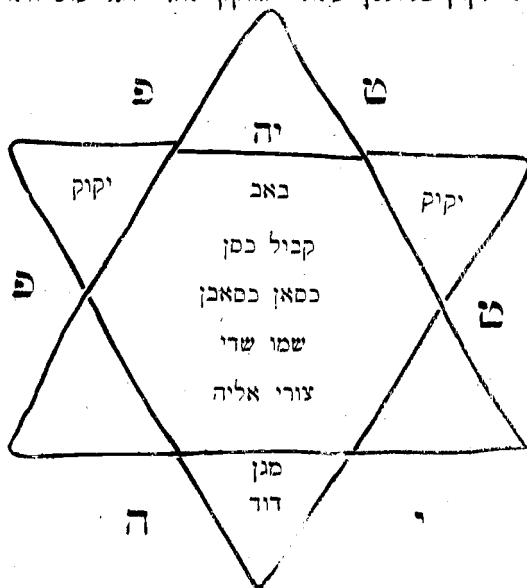
ויהי שלא לקפול העלית על ידי אחר כי הוא קשה למזל. רפואה ותיים. כתב הגאון חיד"א ז"ל וז"ל לינית מזל מעינא בישא וכחות העומאה, ילקוט ראובני פרשת שלח בשם האר"י ז"ל דבש לפי: (ט) **צריעה**. מי שבלע לרעה יסקוהו חומץ חזק אפשר דחיה פורעא ומפקיד לציחיה פרק א' דגיטין ד"ע. ומ"ש לעיל האשה שהאכל דבורה אחת לא תתעבר שנה אחת וכו' לאו היינו לרעה ועיין בס' המילין. דבורה מין שרץ עוף. והלרעה היא מין שרץ העוף המטיל ארס בעין עי"ש. ועיין בס' שרשים להרד"ק ז"ל ודוק:

(יוד) **צמרב"ד**. עוד שם זה מסוגל הרבה הפלא ופלא לסתום פי האויב. אמור אותו לאויב ז"פ בפניו ואח"ך אמור **נעורירו"ן** הכה לפגועי בעיורון והוא מסוגל ג"כ לחן ולחסד בעיני אלקים ואדם. ס' נפלאים מעשיך:

מערכת ק'

(א) **קיום** בניס טעם לקהל קדוש אשכנזים שקורים לילדא אלטער [זקן] או אלטע [זקניה] לילדה למי שאין מחקיימים בניה ב"מ הוא כדי לכסות שמו ושלא יהיה כח ביד השטן לפגוע בו וקורין אותו זקן כלומר שיזכה לזקנה ושגור בפי הכל לברכה. ס' מטעמים: (ב) **קיום** בניס עיין לעיל מערכת אל"ף סי' ל"א כמה סגולות לאשה שבניה מתים ולע"ט עתה רא"ה ראיתי בסכ"י ישן מבבל מעשה בר' יא'ודה החסיד ז"ל אחר שילדה אשה אחת ז' פעמים ונדע כי המזיקין מחליפין הולדות אפי' ברחמה כי כן עשתה נסיון וקשרה לולדה שמה באחד מאבריו וכשילדה מלאה הסימן הגו' בילד הנולד ואמר להם התיקון הוא יסקנו לילד שמה ארון ומסגרת ותסבור הארון במפתח ותשליך המפתח בארון מבפנים ותשביע נשמת הילד שלא ילא מארצו לחזור בגוף שתלד עכ"ל. ובס' שימוש תהלים מזמור קכ"ח שיר המעלות בשם ה' את שיבת ליון וכו' עד גושא אלומוסיו אם יכתוב אותו על חתיכת קלף ולבסוף יכתוב שלשה שמות מלאכים אלו **סנו"י סנכנו"י סמנגר"ה** יכתוב בארבע פיתחאות בארבע פינות הבית והם סגולה לקיום בניס כי השדים והמזיקין

מתפחדים מג' מלאכים אלו יעו"ש. ובס' כת"י כתב וז"ל ואם תראה
 שלא יכנס לבית שדים ושטן ולא רוח רעה וכתוב בארבע פינות הבית
 שם הקדוש. הנה **בדפטי"א פדה"א**. ע"כ ויותר טוב לחלות
 גם על הילד פתקא ולורת ג' מלאכים הראשונים מגולים כמו מגורה
 וכמו אנבע פינות הנו' ועל פניהם זכוכית כדי שיתראו לחוץ השמות
 הנו' ויברחו משם השדין ולילין וכו'. ואם יהיה חקק על כסף הנה מה
 טוב ומה נעים שלא יהיו נמחקים לשטף מים רבים אליו לא יגיעו.
 ובס' אחר כת"י מלאכי כתוב וז"ל שמירה מלילית כתוב חותם שלמה
 המלך ע"ה שהשביע ללילית כשתראה חותמו הברכה היא ומיילותיה וכל
 מי שיאסהו עמו אין לה רשות להזיקו. ואם יהיה בבית אינה נכנסת
 לאותה הבית לא היא ולא שום אחד מחיילותיה כלל ועיקר ואם
 יהיה חקק על כסף טהור ומזוקק הוא יותר טוב וזהו:

ואם חשים מחט סמוך לפחילה בטשטשית אשר בבית היולדת תהיה בטוחה
 מהכנס שם לילית. גם אם תקח המדה שמורדין בה החיטים ותשים

מראה הילדים

סמוך למיטה ואם יש שם לילית השב על המדה הנז' ולא תזוז ממקומה עד שיסלקו אותה מדה משם סכ"י בבלי:

(ג) **הטנים** הנודרים בני י"ב שנה ויום אחד ונקבה בת י"א ויו"א אם נדרו נדרם נדר ושבעתם שבעה אם יודעים לשם מי נדרו ש"ע יו"ד סי' רל"ג. ולריך לגעור בהם ומכין אותם שלא ילמדו לשונם בנדרים ובשבעות, ואם הוא דבר קל ואין בו עינוי נפש אומרים להם שיעמדו בנדרם ושבעתם כדי שלא ירגילו עצמם בזה מור"ם ז"ל בהג"ה בשם הרמב"ם ז"ל יעו"ש:

(ד) **הריאת** השמות אין לקרות ב' בנים שם אחד משום עיה"ר ואם מתה לאדם בתו וילדה לו אשתו בת אחרת אם הראשונה הניחה זרע אזי תקרא פעם ב' בשם המתה ואם אין לה זרע לא יקרא השניה בשם המתה ויהיה לו בני בנים מהשנית [ס"ח סי' תפ"ז] והכנה"ג אה"ע סי' ס"ב בהגהות ב"י כתב וז"ל המנהג עכשיו להיפך דאדרבא כשלא הניחה זרע מסיק בשמה יותר מכשהיה לה זרע ס' שמירת הנפש אות ע':

(ה) **קדחת**. לחולי הקדחת יקח ג' תפוחים ויכתוב עליהם כסדר הזה. ויאכל אותם כסדר כתיבתם בג' ימים. יוס' א'

פישון גיחון. יוס' ב' גיחון פישון. יוס' ג' הדבר

פישון חדמל. פרת חדמל. פרת. גיחון

פרת. ע"א יקח שלשה בללים. על אחת כחוב **אגן** ועל הב' **מגן** ועל הג' **נגן** יאכל הראשונה ביום א'. והשניה ביום ב'. והג' ביום ג' טכ"ל סכ"י מר שארנו כמהר"ם בהלול ז"ל. ובספר אחר מלאתי כתוב שיכתוב ג' שמות הנ"ל שהם ר"ח אמן על ג' שקדים כנו'. ובמנחים כמה פעמים והועילו בעזה"י. ע"א מהרמב"ן ז"ל והוא בדוק יקח לפרי ידים ורגלים ועשה עוגה ושים אותה בתוך העיגה. ואחר האפייה תקחנו ותלך לשוק ואל תדבר לשום אדם. והכלב ראשון שמראה תן אותה לו לאכול ויתרפא בעל הקדחת בעזה"י. ע"א קח ביצה שגולה או בזמן הקרירות קודם שיחמם דהיינו באותו יום וקח ממנה הקרום הלבן ויכרוך סביב הזרם ויהיה עליו ע' ימים והוא בדוק ומטסה. ע"א יכתוב על מסרק חדש שם **אזובג"ה** ויניח תחת ראש החולה בלי ידיעתו דוקא. ע"א מהראב"ע ז"ל אם לבשה אשה ילדת זכר בגדים ואח"ך ילבשם בעל הקדחת הבגדים שלא נרחלו יתרפא. ע"א יכתוב על שלשה חלאי שקדים.

על א' **טנמזור** ועל ב' **נמזור** ועל ג' **מזור** ויחלל אותם בכל פעם שיפגשו אותם הקדחת ויאמר עליו רפאלי ה' וכו' שמע ישראל וכו' ויהי נועם וכו'. ע"א בדוקה יכתוב בנ' עלי כלל ג' ימים רלופים ויהעשן בהם זמ"ש **פרעה ומרכבתו. קרה וכל עדתו. המנוזרש אשתו.** ע"א יכתוב על נייר אלו השמות **אבמרת מברית**

ברית רית ית ת. אזבונה מהבהל ולא יכתוב כי אם ביום ב' וחמישי ויעבירו על אלצעו מסופו לחמילתו ויהיה הכתב כנגד האלצע דהיינו לפניו ולא יראה חולה וכן יעשה בשתי אלצעות ידיו הקרובים קמילה וכרוך על הימין חוט לבן ובשמאל חוט אדום ויניחם כך כרוך ג' ימים. ואם לא יתרפא בפעם הראשונה יעשה כך פעם שניה. ואם לא יתרפא בשניה יעשה פעם שלישית. ובדואי יתרפא וזה קבלה מהר"ר יאודה בן עטר זלה"ה. ע"א לקדחת קח לב נחש ותפור בעד בהמה טהורה והתפירה תהיה בריבוע דהיינו לר' א' התפור ב' ב' תפירות. לר' ב' ארבע תפירות. לר' ג' ארבעה. לר' ד' שני תפירות כמנין אח"ד עם הכולל, וקח חוט גיר"א ותחוב אותו בחור של קמיע ותקשור בו כ"ו קשרים כמנין הוי"ה ותלה עליך וזה תעשה ביום ששי אחרון בחודש. ספר הנז"ל. ע"א כתוב אלו השמות על טרפי זית ויכלע אחת ביום ראשון. ושני ביום ב'. ושלישית ביום ג' ואלוהן השמות **אנתך בנתך גנתך** מסכ"י והוא בדו"מ. ה' האת נפשינו:

ו) **קדחת.** הא לך מתנה אחי מאתי קורא נעים רפואה לקדחת בלי כסף ובלי מחיר ולא רחוקה ממך כי אם בפוך ובלבדך לעשותה הוא סוד גדול ובדו"מ והוא ככה יאמר המזמור של פסח ק"ז ד' פעמים בתפלת שחרית וד"פ בשעת מנחה וד"פ בשעת ערבית וכן יעשה חמשה פעמים כשיקראוהו ואם לא ילחץ בזה לא ילחץ לעולם כי זה אמת. אכן טרם כל יקח ב' חוטין של קוטון בלעז אלגודו"ן ויקשור שמנה קשרים ובכל קשר וקשר תקלד אות אחת מאלו הב' תיבות **ותשיבע האש** וככה משפטו ומעשהו בקשר א' יאמר ותשקע האש ובב' תאמר תשקע האש ובג' תאמר שקע האש ועז"ה עד שישלים הח' והקשירה בזרוע ימין ולא יסירו אח"ך אלא עד שינתק מאליו ויתרפא בעז"ה מסכ"י, האת נפשינו:

ז) **קדחת** כתוב על ארבעה חלאי שקדים על האחד **פיטיון**

מראה הילדים

והב' ג'יחון והג' חדקל והד' פרת ויאכל ויתרפא. ע"א יקח ג' שקדים על אחד יכתב ביקדש ועל הב' מיקדת ועל הג' זיקדש יכתוב אחת בכל יום דהיינו הראשונה ביום ראשון והשניה ביום ב' והג' ביום שלישי. וילום אח"ך חלי שעה לא יאכל ולא ישתה מים עד שיעבור חלי שעה וכן יתנהג בסדר אב"ן הנז"ל. ע"א כתוב זרע פשתן וערב ביין חי וחמם היין בעת ביאת הקדחת. סכ"י מבבל. ע"א אם תתלה בלוארו שני עלמות שבקלה כנף הימין של תרנגול יתרפא. בעוה"ת. סכ"י:

ח) **קדרחת**. תמידית יכתוב. רפואה אב"ר שלימה אב"ר לפלוגי אב"ר בן אב"ר פלוגי אב"ר אגס"ו. ע"א יקח חורמוסין יבשים בלתי ביסול ויקלה אותם באש ולדוכם במדוכה ויעשה אותם כמו קאפי' וסוקר וישתה ממנו. ס' רפואה וחיים. ע"א סגולה בחונה מכתבי הריב"ש ז"ל תקנה קדרה חדשה קטנה וגם כיסוי חדש ותן מעות למוכר כמו שירצה ותמנה המעות על שולי הקדרה ותן להמוכר. ואח"ך תמנה ע"קטניות לתוך הקדרה ק"ל בתוך קרקע הארץ במקום שאין בני אדם הולכין שם:

ט) **קדרחת** שלישית קבלתי מהרב המקובל המפורסם מהר"ר יואל בעל שם נר"ו דהיינו שילך הוא בעלמו לנהר לעת ערב וישא מים שתוקים וישתה מעט מן המים ואח"ך ירחוץ מן המים הנ"ל יד ימנית ורגל שמאלית ובלילה שניה ילך גם כן לשאוב מים שתוקים וישתה כנ"ל וירחוץ יד שמאלית ורגל ימנית ככה יעשה ט' לילות רצופים ובכל לילה יהפוך, מפעלות אלקים. ע"א לקדחת שלישית יכתוב על ג' עלין של אילן דיפלא ויכתוב על הא' **דמבי** ועל הב' **קמבר** ועל הג' **ממע** ויתעשן כל יום בעלה אחד סכ"י מערבי:

יז"ד) **קדרחת** כשהגיעה למדרגה שלישית שנתחזקה בגוף כ"כ עד שאכלה ומהדקה השומן וכו'. וכל הרופאים אמרו שלא יוכל להרפא כ"א בהשקאת חלב אשה או תחון ולכן גם הוא לא מנע עלמו ושתה ממנו לפעמים הרב שמש לדקה ס' ג"ט הוב"ד בעיקרי הד"ט שם אות ג' ובאות ד' הביא מהרב זרע אברהם ס' ד' שכתב דאף אם לא מלאו פגיוה רק א"א דמוחר וכן דעת מהר"ך להקל יעו"ש בבתי כהונה ח"ב ס' י"ב ושעל הד' היותר טוב לעשות כים וכיוצא אל הדד באופן שלא יגע פיו בדד ע"ש זכ"ל אות ח':

מראה הילדים

צו

(א) **קדחת** הנה רפאתי אנשים הרבה מקדחת רביעית בשתיית הטרייאק אלא שהייתי מריק תחלה ואח"ך משקה אותם זה המרקחת קודם הקדחת בשני שעות והיה המוקדח מתרפא בב' שחיות או ג' עכ"ל הרמב"ם בספר פרקי משה. ובסכ"י מבבל כתב לקדחת רביעית אם חוכל למלאו כלב אשר יש פת לחם בפיו ורדוף אחריו וקח הפת ותן לחולה לאכול ויתרפא :

(ב) **ריא** חזק מחמת הפסד האיטומכא תללה בילה לליה קלה ובמקום המלח חתן מעט גפרית אדום ויאכל אותו כ"כ בס' רפואות אחד מרבני אשכנז :

(ג) **קוף**. בל"ע סעדא"ן ויש קורין לו מיימון ויש קורין לו קר"ד והוא דומה לאדם בכל ענייניו. וכל בעלי חיים לא נמלא להם דם נדות זולת הקוף. ומבוגל לכמה סגולות ואחת מהנה למי שאינו יכול לישן יקח שעריו וישים תחת מראשותיו וישן מיד. ס' נפלאים מעשיך :

(ד) **קוצר** הנשימה קח ריאה אחת של כבש וישים בקדירה חדשה ויניחנה בתנור עד שתשרף ואח"ך ישחוק אותה הדק היטב, וערב אותה בדבש דבורים נקי ובר ובשל אותה בכלי חדש ויאכל ממנו בבוקר קודם האכילה אוקי"א א' ויתרפא. ע"א לכאב תמידי וקוצר הנשימה קח מין כרוב ובלול עם קמח סלת עד שיהיה הדק היטב וקח איסטופ"ה ויפזר עליה כרוחב מקום הכאב ויחבש עם בגד על הכאב ויהיה שם יומם ולילה וזה הוא סוד גדול להפליא :

(ו) **קורא** עוף זה נקרא בל"ע חג"ל והוא עוף משוכח מאוד ומחזיק האיטומכא כמ"ש בשבילי אמונה :

(ז) **קשור** מודע בשערים גדול עון הקושר חתנים כמ"ש בסה"ק האם נפשינו באורך ובירושלמי כתוב לאמר כל מאן דאסיר חתנין וכלין כופר בחיי עלמא דאחי ותרופתם עיין בסה"ק נפלאים מעשיך מע' זו ובמקומות אחרים הארכתי גם כאן לא אחשוך ידי מלהביא ב' או ג' תרופות בדוקות, ראשונה יסעו יקח שריגי עץ ביטולה בלעז נקרא ביידול ובלשון המשנה נקרא לפלפה וישחין עליהם או ישמה מבישול שריגי העץ הנו' ב' שירחצו ערות חתן וכלה במים מבושלים של עשב אקולייגיוס, יקנה דג הנקרא לויזאש ובלשון אשכנז השבט זכר וחי וישחין לתוך פיו וישלחנו שניה אל הנהר, ד' ישחין דרך חור הטבעת

מראה הילדים

של הקידושין דק כעפר ונותנין להטן בכוס של יין, וכדי לשמור עלמו מזה ישא עליו כסף חי ויתלה על זארו ולא תאונה אליו רעה ויע"ש ה' מעשה טובה ד' קמ"ד ע"ג. וסגולה להטיר הקשור יקח טעלק חי ביום ה' ושרוף אותו בקדרה חדשה עד שיהיה אפר והן לו לשתות ויותר בלי ספק זה סוד קושטנטיין סכ"י מבבל, ע"א כגולה לנקשר יקח כוס של יין ויקרא עליו ה' מתיר הסורים כ"ט פעמים ישר וכ"ט פעמים הפוך ושהה היין ויתרפא בעזרת האל, אם ימשח האבר במוח העורב מעורב עם מעט זעפרא"ן וכל שהוא זרני"ך יועיל לנקשר, ימלט נפשו, ע"א כתוב על קורדוס הנקרא פ"אם ותלכין הקורדוס בלור וישתין בהוך עין הקורדוס ותכבה הקורדוס במים עד שיעלה ההכל עמו וימחה הכתב שיהיה על הקורדוס בהאלחנא ויסוך מטיבורו ולמטה חמ"ש

פתוחים תוחים והים חים ים ס ברצותי

רצותי צותי ותי תי נבלמים בלמים לבמים

מים ים סכ"י, ע"א קח מן שער אמו ויתעשן בו ואם אמו כבר מהה יקח העשב שעולה על הקבר שלה ויתעשן בו ויועיל, ע"א קח זרע כללים והדק אותו היטב ובשלים בחלב והן לו לשתות ג"פ, ע"א קח גרון חדש וכתוב עליו אלו השמות מד' רוחות ותחמם הגרון עד שיהיה כמו גחלת וישתין עליו הנקשר ויתרפא חמ"ש **שרישים ירבר יאיש פראיש** סכ"י מר שארינו כמהר"מ בהגול ז"ל, עיין לעיל מע' ח' סי' ז' ח' י"ט :

טוב) קשור. יקח תרנגול שחור ויחתוך היקן שלו שהם אדומים ושרפס באש וערבס במים וישתה ויכול לשמש מטתו בעה"י, ע"א קח שן של מת ותישן ותאמר פסוק כך בטחו אבותינו, בטחו ותפלעמו, בטחו ולא בוש, כך בטחו אל ולא נבוש, רפאכ"י רפאכ"י רפאכ"י אל אלד"י ישראל ג"פ בדו"מ, ע"א יקח מוח תרנגול לבן ומוח תרנגולת לבנה וימשח האבר שלו ויכול לשמש מטתו בעה"י. ע"א לקשור יש סגולה טובה עשה אותה בסתר בלי ידיעת בני אדם, חלך בבוקר בשווקים וברחובות ותמלא ב' כלבים מזדווגים יחד ונקשרים זה בזה אחורים של זה בלד אחוריו של זה תפסיע ביניהם פסיעה אחת ותבא אל המיעה לשמש ותהיה איש גבור בגבורת אנשים ויהי בדו"מ, ואם הוא זקן ותש כח ישתין בפי לפרדע ואם לא מלאה ישתין בפי דג חי, ויחזירו למים ואח"כ בלילה יסוך מלמטה עם ארכובותיו בשמן שומשמן

ועם שומין כחושים ויועיל בעוה"ת ויאכל בלילה מרקובשר של חרנגול ואם יהיה אווז ויאכל העור שלו יותר מועיל. ע"א יקח לפורן חמור שחור ג' קליפות מהלפורן הגו' ויכתוב על כל אחד שם אחד מאלו על הראשונה **ימ"ב** ועל הב' **יב"ב** ועל הג' **טיב"י** ויחשן בהם ג' ימים דלופים ויתרפא. ע"א יקח כמון וידוך וישתה עם חלב אשה מניקת זבר וישמש מיד, או יקח חלב העורב וישמש בו האבר ויועיל בעוה"ת:

ח"י קשור כתוב יאלו השמות ותלה עליו וזמ"ש **מחר ורר** והוא יולא מפסוק משוך חסדך. ליודעך וכו' והוא בדוק ומנוסה, וארור מי שעושה אותו לעכו"ם, ע"א יקח מעט פלפול ומעט קנה שהוא קרפ"ס ועשה בדבש עם מעט חומץ ובשעת תשמיש תמשה האבר, או יקח אוקיא אגוז שחראו"א וידוך אותה ושתה אותה במים שרופים דהיינו שכר בשעת מעשה ויועיל בעוה"ת, ע"א יקח זרע כמון וזרע קוסבא"ר וידוך הכל וישתה ביין אליבא ריקניא, או יקח גיד של שור, או של תיש ותיבש אותו ותכתוש אותו ותקח ממנו משקל שיעור ריאל אחד ושתה ביין אליבא ריקניא ביום ובלילה קודם שינה, ובכל פעם שיעור משקל הגו' והיין כמו חצי רביעית לא פחות ולא יותר או יקח חלמון בינה בת יומה עם יין לבן וישתה בלילה. או יקח לואת הפרדה וישרוף ויערב עם הביילה וישתה שניהם ויתרפא. או יקח ג' בליס שלוקים ויכתוב עליהם אלו השמות וזמ"ש **ק שינ"ן ישק**

שינן שקה שינן קה שינן קה שינן ינן נן.

ע"א יכתוב על שני גרזנים של נגרים הוא ישתין על אחת והיא תשתין על אחת ולא ישתינו עליהם עד שיכתבו עליהם שמות ויתרפא באש מקום הכתיבה. ומשעת השתנה לא ילאו מפחת הבית עד אור הבוקר, ויעשו המעשה הזה קודם השינה. והוא בדוק ומנוסה, וזמ"ש על הגרזנים

פיעונו פיעונו יעודר יעודר דפועין דפועין
אחרשין אחרשין ברפושין ברפושין

שרפושין שרפושין ע"כ, ע"א יכתוב אלו השמות ביד

האיש וביד האשה קודם שינה בלילה והוא ילחוך כתיבה שבדק והוא ילחוך כתיבה שבדק ולא ילאו מפחת הבית עד אור הבוקר והוא

מראה הילדים

בדו"מ וזמ"ש אתירה אראי אנפאי. אתירה

אראי אנפאי. אתירה אראי אנפאי.

אתירה אראי אנפאי. עכ"ל סכ"י רבי אברהם ילון
מערצני:

(ט) קשור יאמר החתן פסוק זה ג"פ דרך נשר בשמים, דרך
נחש עלי לור, דרך חגייה בלב ים, ודרך גבר בעלמה
ולריך לדקדק בלוחותיו ס' תו"א, ע"א קח זרע גד וזרע כרפס
בשור ובשלם בקדרה חדשה ביין ישן טוב ותרתיח עד שיחזיר
קרוב לשלם, וישתה ממנו כמו חלי כוס מסוכן וישכב וינח כמו ב'
שעות יותר והוא בדו"מ, ע"א להסיר הקשור יכתוב על קרדוס של
גנרין מכשפה לא תחיה שלשה פעמים וגם ה' פעמים תחיה לא מכשפה,
ותשליך הקרדוס באש עד שיתלבן ויהיה כאש וישתין הקשור עליו
ויעלה העשן לערותו וילך לשמש בס"ד, ע"א קח בילה שגולדה ביום
ה' ויכתוב עליה זה הפסוק בכתב אשורית וזמ"ש פתחי לי אחותי רעיית
יונתי תמתי שראשי נמלא טל קולותי רסיסי לילה וימחוק אותו במים
וישתה וישמש, ע"א יכתוב אלו השמות ויתלה עליו ותיקף ישמש מעטו
וזמ"ש וי"פ בש"ר נרו יאל ורוב צא שור ע"כ, ושמות
אלו יולאים מפסוק ובני ישראל פרו וישרלו וכו', ע"א יחתכו
החתן והכלה לפורני ידיהם ורגליהם ואח"ך ישתינו עליהם החתן
ישתין קודם ואח"ך הכלה ויועיל בפה", ולריך לכתוב על שוק הימין
שלו סינ"א סינ"א סינ"א וישכב עם אשתו, ע"א יכתוב על
ידו אלו השמות וישכב עם כלתו ולריך שיכסה ידו במטפחת וזמ"ש

סוסי"ה וישו"ב סוסי"ה סומי"ה ואשו"ב סוסי"ה

ע"א ישעה חור בדלת ויקח עץ אחד ויעבירהו בתוך הנקב ואח"ך
יתעשן בלוחות עץ ושוכבין האיש ואשתו ויועיל בפה"י סכ"י מאשור:

(ז) קמיע מי שיש לו קמיע והוא מחופה בניירות מותר לילך לבית
הכסא וליכא קפידא וה"ה בבגד, עיין להרב שבות
יעקב ח"ד סי' פ"ב יע"ש:

(ח) קמיעות מי שאינו מבין הפי' וביאורן אינו מועיל עיין
בס' משנת חכמים אות ש"ג והיינו לגבי הסופר
הכותב ולא לגבי הנושא וז"פ, רפואה וחיים:

(כג) **קמיע** הרולה לכתוב שום קמיע לדרך לכתוב שם היום ושם המלאך הממונה על היום ושם כוכבו ושם מזלו ושם השעה ושם המלאך הממונה עליה ושם החדש ושם המלאך הממונה עליו ושם התקופה ושם האיש והאשה, ואז תלליח בכל מה שתעשה, ואם תרלו לדעת אותם המלאכים הממונים הנו' לך גא' רא"ה לעיל מע' מ"ס סי' כ"ד שא' גא' ענין ורא"ה :

(גג) **קרי** סגולה שלא יראה קרי קודם שינה יאמר שבעה פעמים רזופים שם זה **נמוא"ר** אזי לא תבוא לילית לעמא אחרת ויגלל מהקרי כ"כ בס' נפלאים מעשיך, ויש כותבים וחולין עליהם **גרשניא"ר** וגם **דמורטירון** ולא יראה קרי ועיין בסה"ק יסוד מערבי באורך :

(דד) **קול** ללחנח הקול יקח שומין יבשים ובלים חיים ודבש נקי ובשל הכל ביין ישן וענב וישתה ז' ימים אליבא ריקניא מסכ"י רבני מערב, ע"א לנעימת קול תכתוב חרדל עם דבש טוב מאד ועשה עוגות קטנות והעמד אלל החמה מעונן קלת ותאכל בבוקר ליבא ריקניא בן תעשה כמה פעמים דרך ישרה דפ"ח ע"א ובינה מתרנגולת שחורה וגומעמה חיה עם סוקאר טוב ללחנח הקול, רפואה וחיים :

(הה) **קנאה** כל מי ששמו יוסף מתקנאים ממנו וכן יוסף גימטריא קנאה' כ"כ הרב חיד"א ז"ל בס' מדב"ק מערכת יו"ד סימן כ"ח לך גא' רא"ה, וסגולה להסיר הקנאה עיין לעיל מערכת א' סי' י"ב וסי' כ"ז הביטה וראה :

מערכת ריש.

(א) **ראש** לכאז ראש ירחק ראשו במין החזרת, או בשמן שומשמן מעורב בשמן וורד, או יבשל כמון ושמן בחומץ, וישמים חמים על הראש, או ישים בראשו כובע מעור זאב, או קמח של שעורים ושמן וורדים וחומץ ויבשל וישים על המלח ועל הנדעים, ולחולשת הראש לאדם שהוא עלול לנזילות ויראה לו כאילו עיניו כהות יקח מי רגלים שעברו עליהם שלשים או ארבעים יום ויוליך עמו כלי לבית הכסא וירית בו כל מה שיוכל לסבול ויוסר ממנו החולי הנו' סכ"י מערבי. ובס' רפואות אשכנזי כתב לחולי הראש או נזילות, יקח אבן של

מראה הילדים

שים ויחמם היטב על האש ויזרוק עליו חומץ טוב ויקבל הקיסור
בחוטמו וינענע ראשו מכל לך ויעיל בעזה"י יעו"ש:

(ב) **ראש** לכאב הראש רפואה אמיתית והיא לרז"ל באמרו חס
בראשו יעסוק בתורה ורמזו בעלי הרמז חביב אדם

שנצרך בללס חבי"ב גוט' ח'ש ב'ראשו י'עסוק ב'תורה הכונה גם דלפי
הטבע אם חס בראשו לריך להיות מיושב ולא ישב בחשבון ומכ"ש הלימוד
תורה, וזה פלא שיש בתורה שאומר התנא חבי"ב דהיינו ח'ש ב'ראשו
י'עסוק ב'תורה' ואם תאמר היא הפך הטבע זה. לזה אמר חביב יתירה
נודעת שרפאות תהיה לשריך וכו', ולמי שיש לו חטטין בראשו יקח
אבן שמואלין ממנה האש שקורין חאג"ר קאד"ח וישרוף אותה עד
שתחזור כמו הסיד ויכחוש אותה הדק הטיב ויערבנה בשמן זית ויגלח
ראשו וימסח ממנו ויתרפא בעזרת האל, אביעא חידות. ובסכ"י כתב
קערה לכאב ראש ולקדחת ג"כ וכתוב בקערה וימחה בשמן ומלח ומ"ש
ברקיקן ריקקן קיקן. גנעגין נעוגין. עוגין, עמעגין מעוגין עוגין
יקן קן ו גין גין ין ו גין גין ין ו

ע"כ בסכ"י מערבי, ורפואה לכאב ראש יקח חרדל ירוק ויבש ויבשל
עם מים ויקשור אותו תחבוסת על מלחו מאוזן לאוזן ויתרפא או יקח
פרורי לחם ומעט נענע עם יין טוב ויקשור רטיה מאוזן לאוזן ויתרפא,
או יקח אגסין וידוך היטב ויערב עם דבש וזפת לח וישימהו על הראש
ויתרפא, או יקח עור הלזי או האיל ויעשה חגורות ויחגור בו והוא
בדוק ומנוסה סכ"י. ע"א יקח רומירו וישים בקערה עם מים מבושל
ויקבל עשנו דרך נחירים ויעיל לכאב ראש ולכאב עיניים סכ"י מערבי:

(ג) **ראש** סגולה לכאב הראש יאמר לחש זה ז"פ ויתרפא, הישועה
הזאת עשה צישראל חי ה' אם יפול משערת ראשו ארלה

ויפדו העם את יהונתן ולא מת, יר"מ יאו"ה מלך הרחמים שתרחם על
פכ"פ ותסיר ממנו כאב ראש ומיחוש ראש ותרפאהו רפואה שלימה
וישוב אל בריאותו כבראשונה בזכות שמותיך הקדושים היולאים מפסוק
לה' הישועה על עמך ברכהך סלה ז"פ, ה' הושיעה המלך יפגנו ביום
קראנו אגסין, ימלט נפשו:

(ד) **ראש** לחשישת הראש הנקראת שקיק'ה יכתוב קמיע זו בשם
ה' אלקי ישראל אני כותב קמיע זו לשם פכ"פ שיהיה

לו לשמירה מעולה מכאב ראש בכח אלו השמות הקדושים והטהורים

וזמ"ש וזה תוארם

אדריכום	אבריכום	אדריכום	ראשך	עליך	בכרמל	ודלה	ראשך
דריכום	בריכום	דריכום	אשך	ליך	כרמל	דלת	אשך
ריכום	ריכום	ריכום	שך	יך	רמל	לת	שך
יכום	יכום	יכום	ך	ך	מל	ת	ך
כום	כום	כום	כארגמן	ארגמן	רגמן	גמן	מן ו.
ום	ום	ום	מלך	לך	ך	אסור	סור ור ר.
ם	ם	ם	ברהמים	רהמים	המים	מים	ים ם.

(ה) **ראש** לכאב ראש יכתוב על קרא יבשה או השמות

אפמורם סרוך אם סנגלרים ויקטר בזרע

גד ויתלה עליו, ואם הוא חולי שקיקה יכתוב על קליפת קרא הנקראת סלאוויו יחקוק בסכין או השמות ויתלה על ראש וזמ"ש

וזאל הטופה הטופה חטופה קטופה רק"י

רק"י רק"י בהא בהא בהא. או באופן אחר וזהו

הפאופה הפאופה טפופה צלפה אל נא רפא נא

לה. ע"כ מלאתי כתוב בסכ"י, ובס' אחר מלאתי כתוב השמות הנז"ל הלך וחסור ואם אשר יבחר בו יקריב ליו:

(ו) **ראש** לנתק הראש יקח חתיכת עופרת וידוך העופרת באפר או עם כלי אחר עם שמן זית באופן שיקלוט השמן טעם העופרת וימשח בו הנהק ויתרפא וילמח בו השער, ע"א להנ"ו יקח הרבה קלחים ויבש אותם וישרפם ומאותו אפר יעשה מים הנקראת ליסי'א וירחץ ראשו פעם אחת ביום ויתרפא, ואם ראש החינוק נתק עליו מים שמולחים הבשר מזה בא שמין שאי אפשר להרפא ס' שמירת הנפש אות ח', ולהפיל הקליפות שבראש יקח רומירו הנקרא אויר ונקרא חלבאן ויערבנו בחומץ וירחץ בו ראשו ויפלו קליפות שבראש ויחזיק המוח סכ"י מערבי:

(ז) **רוח** בזכרות אמר שמואל הכל ברוח וכו' ושמות הרוחות הלא

מראה הילדים

המה רוח מזרחית שות'א. רוח מערבית אוריא רוח לפנית אסתא
כמ"ש ז"ל יומא דאסתא רוח דרומית שדיא כמ"ש ז"ל שדיא נשיב
וכל החולאים וחולאות המיתה על ידי נשיבת הרוח. ספר נפלאים
מעשיך :

(ח) **רוח** הנקרא הווא א אלפאר ובלע"ז קוליר'א, סגולתה למי שבה
לו חולי זה ב"מ יקח כלל ויחתוך ראשו ויסיר מתוכו מעט
ויתן בתוכו חלי דרה"ס עפיו"ן, ואח"כ יתנהו בתוך אפר חם עד שימס
ויתבשל ויתן על טבורו ויקשור והוא בחין כמה פעמים ולריך
זריות גדולה כ"כ בס' נפלאים מעשיך, ובס' רפואות וסגולות אשכנזי
כתב וז"ל נגד החולי הרע כששומעין שיש חולי זה במדינה לריך
כל אדם לשמור את עלמו מן הקור וילבש סביב הבטן אזור של למר
על הכשר דוקא ולא יזוז משם, ואשר האדם ירגיש שגופו נחמס
מאיוה מלאכה או הליכה הרבה ישמור את עלמו מלשחות דברים קרים,
וג"כ ישמור האדם את עלמו משתית דברים חמוצים ולא יאכל הרבה
ולא ישחה הרבה כ"א במדה ובמשקל, וגם לא יאכל פת שאינו אפוי
בטוב וגם לא יאכל ירקות שאינם מבושלים ולא לטון ולא ירק חי ולא
שום פירות שאינם מבושלים כל לרכס ויאכל הפירות הטובים מבושלים
במים, וגם יראה שגופו יהי נקי וקרוי לשלשול, גם החדר יהיה נקי
ולא ישמע שום רעש, גם לא יניח בביתו שום בעל חי אף התרנגולים
ויראה שיעבור בביתו האויר הטוב בבוקר ובערב מהחדר כל הדברים
שחין לו בהם לורך בכדי שיהיה החדר יותר רק וכל מה שהוא יותר
רק יותר טוב, ואם ח"ו יפול בהחולי הנז' ב"מ יעשה תיכף בלי איחור
כלל קודם שיקרא לרופא יעשה או הדברים תחילה וראש יכסה החולה
במכסה לחמם אותו. שנית יחמם חומץ חזק וירחץ היטב בחומץ כל
גופו או בין שרף ועל כולם הרגלים והידיים וממעל הכרס דהיינו בין
הכרס והחזה, ג' יעשה ביסול עם העשב שיש לו ריח חזק שקורין
מינע'ה ובלע"ז נענאע ויתן לו לשחות מעט מעט או איספיריטו של
המינע'ה הנז' יתן על חתיכה קטנה של סוקאר שנים או ג' טיפות, ד'
אם ההרעה והשלשול יתחזק יניח במקום בין החזה ובין הכרס חבצות
עם חרדל ושזור, ה' ואם יכול ליתן באמבטי מים חמים הוא יותר
טוב, ואם מרחץ של זיעה הוא טוב במאד מאד, גם יתן להחולה פעם
אחר פעם להריח ריח עמוק עכ"ל יעו"ש, ובא וראה מה שכתב הרב
רפואה וחיים ז"ל ראיתי בספר הכ"מ זכתי שלמים בסו' הס' דף

מראה הילדים

ק

ו"ל עוד ראיתי ונתון אל לבי להודיע מה שאמר לי זקן אחד שוחט מומחה אשר הוא בליורנו יע"א וז"ש החכם הוסיף כמהר"ר יצחק הכהן הי"ו שקודם ב"את חולי הקוליר'א לעיר הנו' פ"א לתפ"ץ היה רואה בקיבת הבהמות בועה א' לפני סרוחה לאין קץ ולא היה חושש לה לפי שלא הייתה במקום האסור וכשהיה החולי הנו' מתו כמה נפשות ולא הרגיש בזה כלל ואחר עבור זמן גדול הייתה הקוליר'א הנו' במקומות הסמוכות לעיר הנו' ובאותו זמן התחיל להראות הבועה הנו' פעם נראה בין טלפי רגל הבהמה במקום הרך ופעם נראית בקיבה כמו שהיה רואה מקודם וחשב בדעתו שמה החולי הזה נמשך מהכילה הבשר אשר בו החולי הזה וקבל ע"ע להטריף כל הבהמות הנמצא בהם אותה בועה והיה בודק כל הבהמה באותו זמן מכף רגל ועד ראש וזמן השמים כבואו החולי הנו' לעיר לא מה אפי' ילד קטן מישראל ואז ידע בודאי כי זהו החולי ומיד הלך והודיע את הרופאים וגזרו אומר גם לבדוק כל הבהמות ונסתלק החולי מהם ולא חזר עוד, אשע"כ הריני מודיע את כל שוחט להיות דבר זה בדעתו שבזמן שידע איזה חולי ב"מ בעולם לריך לבדוק כל אברי הבהמה ולמנוחה רבה יחשב לו שכלא"ה כבר כתבו חכמי הרופאים שכל החולאים גמשיכים לאדם ע"י אכילה הבשר וכל המגיל נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא ולזכות גדול יהיה לו וה"א יזכו לעשות מצותיו ותורפו לעדו בלבד שלם עכ"ל. ועיין לעיל מערכת מ"ס סי' לג' שמות הנכתבים והבולע אותם בחולי זה או חולי המגפה או אכל סם המות הוא מתרפא ובדוק ומנוסה עד מאה אנשים ונילוו כולם יעו"ש :

(ג) **ריח הפה** אין לועסין מוסתקיה בשנת אימתי בזמן שמתכוין לרפואה אבל מפני ריח הפה מותר, תוספתא

דשבת הובא בס' תורה האדם. ובמסכת שבת דמ"א איתא אבל ולא הלך ארבע אמות קודם שיין זהו תחי' ריח הפה. היה לריך לנקביו ואכל הוא תחילת ריח זהמא ובמסכת חולין דק"ה איתא שלא יאכל אדם מדבר שגפל על גבי קרקע וקשה לריח הפה יעו"ש ורפואתו עיין לעיל מערכת פ' סי' ט"ו, ועיין עוד לקמן מערכת ש' סי' :

(יד) **רע עין**. האשה שמתיקה את בנה. ומנעה אותו כ"ד שעות שוב לא תניק אותו כי עי"ז יהיה רע עין כ"כ בס' שמיר' הנפש יעו"ש :

(יא) **רפואת** כל תחלואים יאכל מעט רומירו אחר כל אכילה. או יאכל רומירו עם יין ישן סכ"י מערבי :

מראה הילדים

מערכת שון

(א) **שדים** להרחיק השד מן הבית כתב מהר"ר יונה שקבל מהר"ר שמעון ז"ל. כתוב זה השם וסיס בארבע פינות הבית וזה הוא השם **בדפמיאל** ויופיל בעזה"ו זה עיקר השם האמיתי שעולה בגימטריא קל"ז ולא כמו שכתוב בכמה מקומות בטעות ועיין בשימוש תהלים מזמור קכ"ח, ועי"ל בענין קיום בנים ודו"ק ובסכ"י של רבני מערב מלאכי כתוב וז"ל שמירה לילד תכתוב בכתלי הבית עלמס בדיו בסוף ארבע כותלים של הבית דהיינו סמוך לקרנות תכתוב בסוף הכותל **הוה** ובכותל הסמוך לו **אדם** וכן בשאר קרנות וכ"ז בכתובה אשורית וכן שני שמות הנו' דהיינו בקרן זוית ממש תתקע מסמר ותתלה בו אגודת אזור קטנה וכ"ז שהם שם לא יפחד הולד משום דבר שבעולם :

(ב) **שמירה** לילדת ליל המילה נעורים כל הלילה משום שהלילה ההוא עלול מאוד שיהיה הולד ניוזק ב"מ מפני שהשטן מכין להזיקו לפי שקשה לו מלות מילה שבזכותה נולדים ישראל מדינה של גהינם. או משום דכתיב ואתה את בריתי תשמור שבשעת הברית לריך שמירה מהשטן. כ"כ בס' המטעמים משם המפרש' ז"ל :

(ג) **שנאת** חנם בעון שנאת חנם מריבה רבה בחור ביתו של אדם ואשתו מפלת נפלים. ובניו מתים כשהם קטנים רח"ל מסכת שבת דף ל"ב. לכן יגרש השנאה ויכנים אהבה. ומשפטי אהבה עיין לעיל מערכת א' סי' י"ט :

(ד) **שמש** אם הילד לריך ללכת בדרך תמשה פניו בחלבון בינה ולא יושחרו פניו מרוב שרב ושמש, סכ"י מרבני מערב וכ"כ ג"כ הרב רפואה וחיים פ' י"ב משם הרב שבט מוסר יעו"ש :

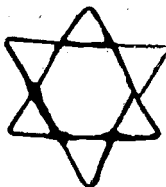
(ה) **שמיעה** מי שהוא כבד השמיעה יטיף באזנו שנים או ג' טיפות שמן שמגנים בו עקרבנים ועי"ל מע' אלף מס' י"ד ואילך ומערכת ח' סי' מ' ומ"א, שא נא עיניך וראה :

(ו) **שריטור** רפואה לחולי השלשול יקה מרת בקר ויקשור פיה ויכנים בפי הטבעת ויתרפא, ע"א יקה חלב שקדים וגבינה ישנה ודבש ועלי הדם וכחוש הכל ועשה ממנו תבשיל, ויאכל ממנו ויפסוק השלשול ויוסר הכאב, ע"א יאכל בינה מבוסלת בחומץ, או ישהה יין שנתבשל בו פלפל ולא יתנועע אחריו אלא ישן מעט

וירחץ במרחץ ויסבול הנמא, וגם אחר אכילתו לא יקום במהרה אלא ימתין עד שייעור חלי שעה או יותר, סכ"י מערבי. ע"א יעשה תבשיל של שאור הנקרא חרירה וישים בה מעט קלח הנקרא אשיט"ש ובלשון מזרח קלחה ויש שקורין אותה חבה סודא ותבית אל צרכיה וישתה ויועיל, ואם הוא שלשול עם דם יקח פרמי אילן אגוז ויבשם ולעת הצורך תשחוק אותם ותשים בתוך בינה ללוי ותשתה אליבא ריקניא במה פעמים, או יאכל, אורז קלוי ויתרפא, ויאכל ג"כ בשר עוף פידרי"ז הנקרא בערבי מג'אל והוא טוב מאד לחולי זה סכ"י מערבי: (ז) **שמות** מי שנשתה צ"מ אם הוא אינו אוכל כשר האכילהו בשני עכברים, או בשר כלב קטן בתבשיל יו"ד או ט"ו ימים, ואם הוא מאוכלי כשר ישרוף העכברים וישתה, אפר שלהם עם אזוי והמחמיר תבא עליו ברכה ספר הנו' :

(ח) **שמד** שמעתי שיכתוב הסופר שם הוי"ה מרובע בקדושה ובטהרה ויראו לזה המשתמד ויחזור בו. וסגולה נפלאה למי שגויס רודפים אחריו יאמר כך יאודי אני יאודי אחיה יאודי' אמות יאודי' יאודי' יאודי' ג"פ ויעשה עוגה וילוש אותה מחלב אשה ובתה ויכתוב ויחזקק עליה את המילות הנזכרים בעודה עיסה ויאפנה ויאכילה למי שתרצה להחזיק דתו והאוכל אותה יחזק דתו ולא ימיר דתו לעולם ומה טוב ומה נעים להאכילם לנערים קטנים שלא ימירו דתם לעולם גם כי יזקינו והוא בחון ולריך הכתיבה בדבר אחר ולא בקולמוס כ"כ בס' נפלאים מפשיך ואין קול חדש מלאתי כחוב בס' כח"י לרצני מערב שרריך ללוש העוגה הנו' בחלב אשה ובתה שמניקים נקבה וילוש אותה ביד אחד, ויאפה אותה ביד אחד ומשעה שיחליל ללוש לא ידבר הלש הנו' כללוגם יזהר שלא יפול איזה פרוור ותעשה אותה ביום ותתן לו לאכול וכו' יעו"ש ועיין לקמן מע' ת' בד"ה תרבות. (ט) **שומה** סגולה למי שנשתה קח קערה חדשה ושבר אותה על ראשו וקח ממנה ד' שבדים והשאר זרוק אותו בחון ותכתוב על כל אחד מד'

טוביאל"ל מרביאל"ל
דוריא"ל ותקיא"ל
במקצוע הבית תחת
ומוליכם לבית הקברים

תקפיאל"ל פודיא"ל
הדריאל"ל חסדיאל"ל
ואת"ך תעשה אותם
הקרקע ואחר זה תמשכס

מראה הילדים

אל קבר שמו ותקברם שם ותאמר אני קובר היזק פנ"פ ע"כ מ"כ בסכ" מר"י"ן למהדווי נ"ע:

(יד) **שינה**, אם התרגול קורא ואינו מניח הילד ליטן מקול הקריאה אזי תסוך ראש התרגול בשמן או תמלה עליו זמורה ואינו קורא בן מלאתי בס' כת"י רבני מערב, קרן עז נקבה מביא שינה לולד:

(יא) **שינה** אם תשים שן אדם מת ועלם זרוע השמאלי תחת מראשות היטן לא יקץ עד שתסירוהו מס' כ"י נפלאים מעשיך, ובס' רפואה וחיים כתב וז"ל מי שאינו יכול ליטן ישמה חלב עזים עם מלח וגם דבש הוא טוב, ע"א חזרת מבוסלת עם חבלין והוא רפואה ג"כ לחולי שא"ר בא"ק ס' הזכירה דנ"א ע"ב, עוד לשינה קח לכלוך מהאוזן ושים במלחו, בלי ידיעתו וישן במהרה. ע"א קח קלף ושרוף אותו וישמה עם מים או יין ישן ע"כ, שינה יכתוב בשם **אתיאר** וישן ס' השמות כ"י, א"נ יעלה על מחשבתו אמונת תחית המתים ס' המידות למהר"ן ז"ל ערך אמונה אות טו"ב, ע"א יחשוב בגלי הים וישן חקך, וזה בא בכיוון ליחיד טוב' תונס יע"א, שאומרי' כשהולכין ליטן אומר אחד לחבירו הנותן ב"ים (ב'טוב' לין מ'ר) דרך. ומשיב ומי"ם (ב'רחמים מ'רובים י'קין מ'ר) עזים נתיבה. ועי' בקו' מל"ח עכ"ל, ואם תרלה שישן אדם הרבה כמו מת, ולא יעור משכחו עד שתראה אתה, קח עפר מקבר הנקבר יום ג' ותן העפר תחת מראשו ויולא יעור משכחו עד שתסיר העפר, מסכ"י, אביעה חידות:

(יב) **שפתים** מבוקעות יתיך שומן עז ויטיח, או מוח עלמות בקר או שומן אווז ויטיח השפתים ויועיל סכ"י:

(ג) **שונא** לראות השונא קח עלם מת ודוק לאבק דק. והאבק תשליך לד' פינות הבית ובמקום דריסת רגלו וירלך. סכ"י בבלי וטיקא:

(יד) **שם** יש נוהגין לקרות שם בניהם כשם החיות לבי אריה דוב איז זאב וכיוצא בזה יגללו מחולאים עיין שם הגדולים בקונטרס ועד לחכמים ח"ב מערכת א':

(טו) **שיניים** החושש בשיניו לא יגמע בהן את החומץ ויהיה פולט אכל מגמע וזולע מטבל כדרכו ואינו חושש, [מסכת שבת ובס' תולדות האדם שער המיחוש], וסגולה לכאב השיניים ישן עם סנדרוס ובל"ע באבונ"ג כי הוא דבר מנוסה, או יקח חרדל ויבשל בחומץ ויניח בסמרטוט חם ויניח על פניו במקום הכאב ויתרפא בזה"י

ואם ירחוק השינים באלצב קמילה לא יבא לו כאב השינים ולגדוד השינים ישים עליהם שאב, ומלח ועפן בד בבד, ואם חשים אחר עלי זית בחניכיים שנתעכלו ועלה עליהם בשר חי, ס' האב נפשינו, ע"א ישים עליהם שומן כתושם או יבשל מלח ודבש ויין יחד ויערב בפה, או יתלה עלם אדם, או יעטנו או בזרע בללים, או בשן כלב או בחרדל ואם ירצה להפילו ישים עליו לוח עורב או שן המת ויפול בלי לער סכ"י, ע"א לכאב השיניים קח כולת של קמח טוב ולוש אותו בחומץ חזק וחריף ואח"ך שרוף העיסה הנז' באש עד שתחזור כאפר דק ורחץ שיניך בו ותתרחף, והטחול יפה לשינים וקפה לבני מעיים מאי תקנתיה ללעסיה ולשדייה, ע"א לכאב שיניים קח מלח ושרוף באש ואח"ך ערבו עם דבש ובשלים עד שיקרוש ואח"ך ערבוהו בחומץ חזק וישפף השינים והבשר שלהם ויתרחף, ע"א לכאב השינים והבשר גם להסיר סרחון מהפה קח עלי רומיר' ושרוף אותם היטב ושים האבק שלהם בבגד לבן ושפף בו הפה והשינים ויתרחף, או יקח עפלים ובשלים בחומץ אחר שתדוך אותם היטב ותסוך בהם השיניים והפה. ע"א לכאב השינים יזיר בכותל לזר כזה () כשני חלזי לבנה והכה בו הסבין ואמור ג"פ ועלם לא תשברו בו וזה בשעת הגניעה ע"כ סכ"י רבני מערב:

שינים סגולה לאדם שלא יכאבו שיניו או בבוקר כשירחוק פניו וידין יקנה פיו באלצב הסמוך לגודל של ימין וכן באלצב השמאל דוקא ולא בשאר אלצבות, גם יזהר שלא יתהוך חושי הסבין בליזית אלא בשיניו שהם ג"כ ל"ב שיניים כמנין חושי הליזית וסימניך שיני'ס אוחזין בטלית סכ"י:

שינים טוב שיש בהם תולעת קח עיסת חומץ ושרוף אותה עם מלח או זרע כרתי ועשן בהם וקבל העשן בפך ויואלת הליחה וימות התולעת ויתרחף סכ"י הנז':

שינים יח לחוק השיניים ולהסיר כאבם יקח הרנמיר' בל"ע חזיר ויבשל אותו ביין טוב ויגמע אותו ולא יבלענו דכה יעשה ג"פ י"י ויועיל בעה" סכ"י הנז'. ע"א ישים עליו שורש כרפס ולא יכאבו שיניו, או ישים עליו שן ארנבת:

שינים יע להפיל שן כואב בלי עורח קח זרע בללים וזרע שומן ושים אותם על האש יקבל העשן בפך ותפול השן מיד, או קח עלין של קנה הנקרא כאינו ושים על השן ותפול

מראה הילדים

השן מיד סכ"י מערבי:

(ך) **שיניים** רפואה לגדוד שיניים קח שלים מלח ושלם סיב ושלם עפלים משקל אחד ועם קליפי רימונים ושחוק הכל עד שיהיו אפר ושים על הבשר והשיניים ויועיל צעה"י סכ"י רבני מערב: (כא) **שיניים** להסיר שן המתנגע יקח שמרי שמן עם דבש ובשל יחד ושים עליה ותפול סכ"י מערבי:

(כב) **שיניים** לבשר השיניים שנתנפה והוא בלער אס לא יניחו עליו רפואה יקח שורש כרוב וזרע חבושים וזרע וירדולג'א ואני'א הנדי וסוקאר קאנדיל ועשה אבק ושים עליו כל שעה ויועיל סכ"י מערבי:

(כג) **שחין** שבראש יזהר מלאכול דברים חמוצים ומלוחים וינקה הבטן ג' או ארבעה פעמים ואם יכול יקח דם מתחת האוזן ויבשל עפלים בשקן בקך וחומץ עד שיהיה כמו משיחה ויניחה על הראש ס' רפואות וסגולות מרבני אשכנז:

(כד) **שער** להאריך השער ימשהו בשמן שומשמן, ולהאכילו ימשהו בחלב תרנגולת שגילוש עמו אפר דלעת, להשחירו ולחזקו ימשהו בשמן שומשמן שנתבשל בו הדם ס' רפואות וסגן, ע"א להשחיר שער הראש או הזקן, יערב סיד וזכרית ושיני חלקים קקנקתום ומעט שמן וימשהו בהם השער וישחיר סכ"י מערבי:

(כה) **שער** להאדים שערו כזה קח קליפי אגוזים לחים וכחוש אותם הדק היטב וקח מימיהם וכחוש עוד קליפי רמונים ושים בהם, עוד ישרוף עלי זית וערב אפרם במים ההם ורחץ בהם הראש ב"פ בשבוע סכ"י:

(כו) **שער** להגדיל שער שגפל קח קליפת עץ זית ובשל במים ורחץ ממנו הראש ומהקליפה ההיא חבוש על הראש במקום המרט, או קח זבל עז ושרוף אותו ומאפרו תערב עם שמן ותמשהו הראש, ע"א להאריך השער ובס"א למריטת השער ישים על ראשו מי בללים או אפר גרעיני תמרים בשמן וימשהו בו או ירחלנו במים שנתבשל בהם עלי הדם היטב ואם ירלה יוסיף ע"ז חלבנה שחוקה ויועיל מהכ"י:

(כז) **שער** להאריך השער ילוש אפר שורש קנים בשמן הדם וימשהו בו השער או בשמן שומשמן, או ישים במי בשול תרדום מעט חרדל וימשהו בו השער בלילה וביום ירחלנו במרחץ, ולהאכילו

השער ימשחנו בחלב חרנגולת ותלוש עמו עפר דלעת, ס' כ"י
רבני מערב:

(כח) **שער** למרט שער ולא יגדל קח מרת עז וערב עמה נישאד"ר
וימשח מקומו ולא יגדל אחר, או קח לואת חסול
וערב עמה בורית ויסוך בו השער וימרט. או תגלח השער ואח"ך
תסוך על המקום ההוא חלב חיל או דם עטלף או דם לפרדע ולא
ילמח סכ"י הנז':

(כט) **שדיים** לחולי. דדי האשה הנקרא פילו קח פואה ושחוק
אותה ולוש עם חלבון בילה ויחבש על הדד. ע"א
קח עלי סווא"ך וכחוש אותם במלח ושיס על הדד. ע"א משח הדד
בדבש ושיס עליה בגדים שרויים במים. ולנגעי הדדים קח חמאת
בקר ורחוץ אותה ושמן זית ומי וורדים ושיס בלילה על ראשי הדדים
עכ"ל סכ"י כמהר"מ בהלול ז"ל ועיין לעיל מע' ד' ס"י:

(ל) **שקיקה** קח זרע גד יבש ויעשנו בתוך חומץ חזק ט' ימים
ואח"ך תיבש אותו בלל ואח"ך יקה חלק ממנו וב"ח
סוקאר ויודוך אותם ויאכל כף אחת בבקר:

(לא) **שיעור**. לחולי השיעול תבשל הרומיר' הנקרא אזיר עם
מי שעורים וישחה מהבישול יוליא הליחות העבות
מהחזה ויסיר קולר הנשימה. ע"א קח בילה ללויה וישיס עליה ערקסום
ויאכל הביילה, ע"א לשיעול חס ויבש קח זרע"ך ודוק אותו יפה ולוש
עם חלמוני בילה וקח חסיכות פשתן חדש וטוח עליו מבית ומחוץ
ויבשהו וכשתרלה לרפאת בעל השיעול תעשן אותו בכלי נקוב שיכנס
העשן בגרונו ויריק הליחות ויעשה זה ד' או ה' פעמים, גם לשיעול ישן
יבשל חלב בקר עם שומין וישחה, ע"א קח שומים וללה אותם ואח"ך
תשרה אותם במים קרים ויאכל השומים וישחה המים:

(לב) **שתן** המשחין במטה יקה שלחופית הכבש והעז ושרוף לעפר
והאפר הנז' יתן במים או ביינ ויועיל סכ"י:

(לג) **שתן** למשחין דם יאכל ארטיגוא'ס מבושלים וישיס עמם שמן
זית ומי שאינו יכול לסבול מי רגליו ר"ל משחין פעמים
הרבה מעט מעט ישרוף ראש ארנבת וישחה, ואם הוא עלור קח מרת
שור ותשרה במים חמין מאד שלשה ימים ובאותן המים ירחץ האמה
וישחין, או קח ובל העכברים מבושל במים ויעבול האמה באותן המים
וטוב מאד אם אח"ך תמשח האמה בשמן שפן או שמן חסול מעורב

מראה הילדים

במעט שמן פטריליי והוא בדוק סכ"י:
(ה) **שלחופית**. אם יש אבנים בשלחופית ימשח האמה מדם השועל או מדם התיש וישתזרו האבנים ומוזה הדם ימשח השלחופית והאמה, וכשייבש הדם יכנס למרחץ וישפסף עם מים ובלי ספק יתרפא בעה"ס רפואות וסגולות מרבני אשכנז, או ישרוף ארנבת עם עור שלה בקדרה וכתוש האפר ותשקהו עם מים חמין בכל בוקר אליבא ריקניא שם, ואם הוא זקן מן מ"ה שנה ומעלה תשקהו שמן חזיר קטן וזכר ויתרפא בעה"ס שם:
(ה) **שיכור** יאכל שקדים מרים ויתיישב היטב שם בס' הנו'. או ישתה חומץ או יאכל כרוב סכ"י מערבי:

מערבת תיו

(א) **תרבות** רעה מי שיאל לתרבות רעה, יקח לבינה חדשה וישים בתנור של אש שהוסק בע"ש לחלות שבת ויניחה שם עד שבת שניה אחר אפיית החלות, ואח"ך יקח משם הלבינה וכתוב שמו ושם אמו וכשם שהלבינה הזאת בוערת בתנור אש כן יבער לבו של פז"פ שיאל לתרבות רעה שיחפך לבו לשמים לטובה ואח"כ יאמר הכותב ג"כ עליו כך ג"פ ואח"ך ישים הלבינה בקבר אדם לדיק ותינחו שם שבוע אחד ותראה פלאות והוא בדוק כתבי האר"י ז"ל:

(ב) **תולעים** שבבטן תקח אסטים שנקרא בל"ע ניל ותדוך אותו ותניח בתוך היין וישחה ג' ימים אליבא ריקניא וימותו סכ"י:

(ג) **תורים** ובני יונה לא יגדל בתוך ביתו כי ימותו בליו או לא יהיה לו זרע כ"כ הרב שמירת הנפש משם הרב נגיד ומזה יעוין שם באורך:

(ד) **תשמיש** המיטה. המשמש מיתו במיטה שתנוק ישן עליה יהיה נכפה והני מילי דלא הוי בר שחא אבל בר שחא לית לן בה ולא אמרן אלא שישן אלא רגליו אבל אלא ראשו לית לן בה, ולא אמרן אלא דלא מנח ידיה עליוה, אבל מנח ידיה עליוה לית לן בה [פסחים ק"ב]:

מראה הילדים

קד

(ה) **תשמיש המיטה.** הקיז דס ושמש קודם שטעם, בניו מלורעס, וכן מי שאינו נוהר עם אשתו בנדהה [זוה"ק] הקיז שניהם ושמשו, הבנים יהיו בעלי ראמן, והיולא מביהכ"ס ומשמש היין ליה בנים נכפין [סס], כשרואה דמות אשה בחלום ונתעורר בחשק ההוא לא ישמש באותה תאווה. יען אם תתעבר מזה יהיה מלד סט"א [זוה"ק] גם יזהר שלא ישמש לאור הגר שעי"ז יהיו בניו נכפין וכן לא ישמש לאור הלבנה [כן הוא בנדהה די"א]. בנים חגרים מפני שהופכין שולחנס, כומין מפני שמסתכלין באותו מקום, למים שמנסקין אותו מקום, חרשין שמספרים בשעת תשמיש [מדריס כ"א] עיין מערכת זו"ו סי' י"א:

(ו) **תינוק** שלא יוזק קח מילת נער קטן שעדיין אינו יודע וישים כפי הילד הטולד, גם מלאתי כתוב שאחר המלידה יאמר המוהל ק"ל פעמים איאיו ובזה מסלק סט"א ביותה מסלק לסמאל ואח"כ יכוין את איאיו באופן זה **א"ר יקו"ק נבי"א** בלידוק איאיו הנביא ובזה מובטח שלא יפגום ברייתו לעולם עכ"ל הרב שבט מוסר פל"א:

(ז) **תינוק** הבוכה תמיד כלילה תקח גיד התיש ותשרוף אותו ותדוק היטב ותתן בחלב אמו ותשקרו וישן בעה"י ספר רפואות ובגולות מרבגי אשכנז:

(ח) **תורעים** שבצטן הקטנים תקח קרני האיל שרופים מעורבים בדבש שיאלל וימותה החולעים, ספר הכז:

(ט) **תפלה** על החולה היא כתובה על ס' סוכן ליאיר סי' י"ד ועיין בסו"ס יורו משפטיך ליעקב למהר"י סוכארי הי"ו באופן אחר, ותפלה לניזוק מרוח רעה יתפלל ע"פ או אחרים יעתירו הלא היא כתובה ע"ס שומר ישראל סי' ו' שיאמר אות ק' מאסא ביתא ושוב יתפלל אותה תפלה מהמקובלים:

(יד) **תאווה** המשגל כלילה כשהולך לישן אם יגמע בינה לליה עם מעט מסטיכ"ה יועיל הרבה למי שמזריע במהרה גם אם תייבש בלי תדנגול. ותשחקם היטב ותשרה האבק ההוא בחומן חזק ותמשח בו האבר יעורר התאווה. גם מוח עורב אם ישמש בו מעורר התאווה, מין כללים מעורב עם דבש אם ישמה חס בעת השכיבה יפליא לעשות, גם מרה של תדנגולת שחורה וזהע גר דהייש כוזבר'ה מהדוק יפה יפה עם מעט דבש ושים אותו בכלי זכוכית וימשח בו

מראה הילדים

האבר יועיל הרבה לכמה דברים, או יקח זרע כרפס ולוקח לבן עם חמאת בקר ויערבם ביחד ויאכל מהם ח' ימים ויועיל בעה"ס' ימלט נפשו

(יא) **תולעים** שבטן להמיסם תרופתו לאכול מפא והוא שורש שולקין ושותין מימיהם כזכר פ"ז דשיעית משנה ב' ס' רפואה וחיים פרק י"ב:

(יב) **תורה** הא קי"ל. אסור להתרפאות בדברי תורה ולהגן שאני הגם דבא החולי מיקרי להגן מההש"א פרק חלק ס' הנו':

(יג) **תאווה** סגולה שלא יתאוה לשום אשה כלל תכתוב לו השמות **נְהַיֵּשׁ נְהַיֵּשׁ נְהַיֵּשׁ נְהַיֵּשׁ נְהַיֵּשׁ נְהַיֵּשׁ נְהַיֵּשׁ נְהַיֵּשׁ נְהַיֵּשׁ נְהַיֵּשׁ** בכח

או השמות שלא יתאוה פכ"פ לשום אשה שבעולם ויתלה עליו: (יד) **תולעים** לתולעים של ילדים קטנים קח קמח שעורים מופה היטב ומרה של שור זכר לזכר זשל נקבה לנקבה ועשה ממנה עיסה קטנה ויטגן אותה בחמאת בקר ואח"ך ישים על הטיבור של חמוץ ויועיל בעו"ה, ובס' האם נפשו כתב ח"ל לתולעים שבטן קח ג' או ה' אגוזים ותשרפם באש עד שיבערו היטב ותכבם ביין לבן ותטוף בפי החולה כפי יכולתו ותראה פלאות, עו"א לתולעים שבטן תמשה בטנו בשמן נפט וימותו התולעים ילאו מלמטה ואם תשמה ממנה ילאו עם השורש מלמטה. עו"א קח קליפת שורש רמון ותבשל ביין ותשמה או אפר קרן איל בחומץ חזק או מיץ הרמון החמוץ יבשלנו וישתה וילאו כל מיני תולעים, עכ"ל:

(טו) **תורה** אם בקשת ליעול עלה מן התורה היו נוטל וכו' ילקוט משלי רמז הי"ט וכתבו ז"ל דבשלל זה לפתות ספר לראות פסוק המודמן כמ"ש אני עני בשירי דרכה י"ד סי' קע"ט אות ו' ועמ"ש בקונטרס חיים של ח"ב סי' ל"ח אות מ"א, וזה הכלל גדל דרכיך דעהו דרכי חיים, ס' דבש לפי:

(טז) **תועלת** לקשור הכעס והרגז קח חומים של משי משבחה גוונים כפול וקשור אותו ו' קשרים על ו' מקומות על שם אברהם יצחק יעקב משה אהרן דוד שלמה, בשם או המלאכים **קשריא"ל חותיא"ל נחמיא"ל** ותקרא לו המלאכים על כל קשר וקשר ויניח רוגזו. ומי שהוא חמדן ונאלי ובעל עבירות

מראה הילדים

קה

יאמר על מים מזמור ס"ט ובשביל מחשבה רעה ויזהר יאמר מזמור כ"ט, וסגולה למנוע שלא יתחבר אדם עם אנשים רקים ורעים וכיוצא תכתוב בשעה לך על קלף לבי כשר זה הפסוק תסתירני מסוד מרעים מרגשת פועלי און. בני א חלך בדרך אחס מנע רגלך מנתיבתם, ותחזור ותכתוב למפרע ותלה עליו שלא מדעתו ויועיל בעה"י סכ"י מאשר: **תפילה.** להוציא החפזה. מבית האסורים, קודם שיכנס אס ישתה מים או איזה משקה שיה' אפי' ממי רגליו ילא במהרה ולא יתאחר שם בעה"י, ע"א יקח מחטין שחפרו בהם בגד למת בלתי ידיעתו ויתפור מלבושיו ויאל, ואס ישא עמו גם שנתגרשה בו האשה בשעה שמוליכים אותו לבית האסורים אפי' נגזר עליו ב"מ מיתה ילא בתוך ג' ימים בעה"י וילחץ בעה"י סכ"ר: **תועלת** לדעה מהותו של וולד הנולד אס יהיה חכם או אס יהיה חסד וכיוצא בזה, אס נולד ב' או ב' לחדש יהיה אהוב לבריות, ואס נולד ב"י לחדש ימות בנערותו, ואס נולד ב"ה לחדש יהיה עשיר וחכם גדול, ואס נולד ב"ח או ב"ט או ב"ז ליום ל' יהיה עשיר ודבריו יהיו נשמעים, וכתב הרמב"ן ז"ל כי השעה ט' היא שעת ברכה ששון ושמחה היא שעת המנחה, ודע כי שנת ט' ליוצל היא שנה המובחרת ומודש ט' הוא החודש הטוב והרצון ויום ט' לחדש הוא המובחר מכל ימי החדש ושעה ט' מובחרת מכל השעות וע"כ אדם הנולד בשעה ט' ביום ט' בחודש ט' בשנה ט' ליוצל הרי זה עולה למלוכה בלי ספק ואס נתקיים בו קצת מזה עולה לגדולה, (ועיין עוד מזה בתיקוני הזוהר תיקון כ"ב יע"ב) ואמרו רז"ל לא מול היום גורם לא מול השעה (וכן כתב הזוהר חדש דכ"ב ולבסוף כתב אין מול לישראל ואס חזר בתיובתא וכו' אתקיים ביה קרא דכתיב ונתת ה' לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע א מלות ה' אקייך יע"ב) ומלאכתו בכתבי המקובלים לדעת באיזה כוכב נולד יחשוב שמו שקורין אותו לס"ת ושם אמו וילך המספר וישליך הכל ו' ו' והנותר יראה אס ישאר א' נולד בכוכב שבתאי אס ב' בכוכב לך וכן כולם על סדר ש"ס חנכ"ל. ולדעת באיזה מול נולד ישליך כל מספר י"ב י"ב והנותר יראה אס נשאר א' נולד במול טלה ב' במול שור וכן כולם על סדר ט"ש"ת סא"ב מע"ק גד"ה, ואס נתחדש לאדם שם מחמת חולי אוי מלרפין שם החדש עם הישן עם שם אמו כנ"ל ס' סגולות, דפוס ירושלים:

מראה הילדים

(ט) **תועלת** לאשה שלא תפיל קח חוט לבן וחוט שחור ויקרא עליו ויאמר ה' השער הזה סגור יהיה לא יפתח כי ה' אק'י ישראל בא בו ויהיה סגור, עד כאן ותקשור על בטן האשה עד מלאה לה ט' ירחים ותפתח אותו ויועיל, סכ"י מבבל : (כ) **תולעים** לחולעים וכאב הבטן קח לחם לבן ולבי חאש ושרהו בחומץ ושים על הבטן ויועיל, ס' תו"א :

(כא) **תרופה** למי שנשרו עפעפיו קח מרת תרנגול ויכחול העין וילמח השער בזה"י :

(כב) **תרופה** להחזיר הוסת תתעשן מלמטה בזרע שחליים הנקרא בל"ע חלב ארשאר ובלשון מערב הפנימי חורף, ויכנס העשן בגופה ויבוא לה אורח כגשים סכ"י כמהר"מ בהלול ז"ל, ולאשה שיגלה לה האם תקח רומירו ורודא ובלל ודס ויבשל ביין היטב ועל אותו הכל תשב האשה ותחזור האם למקומה סכ"י הרמ"ב ז"ל, ולחולי האם קח טורטורלי' חדש או יסן ותשחה מימיו ויועיל לכל חולי האם ס' הגו' :

(כג) **תרופה** לנער המקיא ביותר תקח שאור ומין הנענע וערב אותו ושים על מוחו במקום שהוא רופף ויתרפא בזה"י, ואם יש לו חולעים השקה אותו ביסול הדס הלח או תשקהו מין רופף וימותו או תאכיל אותו אפונין שריוין בחומץ עכ"ל סכ"י מר שארנו כמהר"מ ז"ל :

(כד) **תועלת** לאשה שבניה מתים במעיה או אחר לידה כתוב לו הפסוקים ותלה עליה, וישב ילחק בגרר, והרעב כבד בארץ, ומשמע ודומה ומשא, לישועתך קיומי ה', מכשפה לא תחיה, ועשית משבולות זהב, ובני דן חושים, וללרעת הבגיד ולבית, ולשאת ולספחת ולבהרת, יברכך ה' וישמרך, ובני פלוא איאב, ישכר וזולון ובנימין, ברוך טנאך ומשארתיך, עכ"ל, ואם אין לה בנים תוסיף לו הפסוקים ויאמר שוב אשוב איך כעת חיה וכו', ויעתר ילחק לה' לנכח אשתו וכו', ויזכר אק"ס אה רחל וכו', או תקח כסף משבעה בחולות שלא הגיעו לפרקן ותעשה ממנו כוס קטן, בשם ה' אק'י ישראל ושים אותו על הבן בשעת לידתו קודם שמגביהו מן הקרקע, ס' כ"י מערבי :

(כה) **תרופה** לחולי הרגלים הנקרא אבו זלום יקח למאה חיה ויתננה בשפופרה של קנה ויסגור פיה בשעוה

שערי רפואה

מערכת האלה

אב א ב ג ד
אבא לא מזכי ברא ה'
אבות ו'
אבן ז' ח' כ"ד
אבעבועות ט' יו"ד י"א ל'
אשרי מי שצניו זכרים י"ב
אוזן י"ד ט"ו ט"ז י"ז
אגרת בת מחלת י"ח
אחים י"ט כ"ט
איום על התוקף'
אכילה כ"א
אסכרה כ"ב ולקמן אות גרון
אם תפלת האם על הבנים כג
אודה האדם את בנו וכו' כ"ה
אמן כ"ו
ארכובה כ"ז
אצבעות ידים ורגלים כ"ח
אהבה כ"ט וי"ט
אשה שילדה ועמדה מלדת
 ל"א
אשה שמת ולדה במעיה ל"ב
אשה שצנייה מחים ל"ג
אשה המפלת גפלים ל"ד

מערכת הבית

בן זכר בשעת לידתו א'
בנים ב' ג' ז' ח' ט' יו"ד
 י"א י"ב י"ג
ברקים ורעמים י"ד
בת בתחילה סי' יפה לבנים
 ט"ו
בתולה שגולדה יום עש"ק
 וכו' ט"ז
גימל
גורל מעוברת אם חלד זכר
 או נקבה, א'
גורל אשה אם עקרה אם
 לא, ב'
גורל לדעת מאיזה סיבה
 הילדים מתים, ג'
גורל לדעת הגנב, ד'
גורל הזיווג ה' ז' ח' ל"א
גורל החולה ו' ועיין במע'
 ח"ט סי' ל"ג
גב לכאב הגב רפואות וסגולות
 ט' כ"ג

דם לעצור דם נדה ט"ו ק'

כ"ב כ"ג כ"ז

דמעה ט"ז

דגים קמים לחולי מעיים י"ז

דם המאכיל דם לחתול כ"א

דמיון ופחד ובהלה כ"ד

דם היולא מן הוורדים כ"ה

דבה רעה כ"ז

דודאים כ"ח

מערכת ה"א

ה"א מחיכת כסף עליה לזכות

ה"א ח'

השתנה לקושי השתנה ב'

השתנה מי שאינו יכול

להעמיד השתן ג'

השתנה למשחין במטה ד'

הריון ה' ח' ט' י' י"ד י"א י"ב

הריון לדעת אם האשה ראויה

לקבל הריון ו'

מערכת ו"א

ויהי טעם סגולתו ח'

ויתקין בנים חלשים ב'

וכת מקולקל ג'

וכת אשה שאין לה וסת ד'

גרון לחולי הגרון י"ד י"א י"ב

י"ג י"ד ט"ו ט"ז

גידים י"ז כ"א

גונה י"ח י"ט ק'

גיד הגשה כ"ב

גבורת אנשים כ"ד כ"ה

כ"ו כ"ז

גרב כ"ח

גוף מי שיש לו היזק בגוף כ"ט

גזירות רעות ל'

גניבה ל"ב ל"ג

מערכת ד'

דאנה א'

דבר אין לבזות כל דבר ב'

דבורים ג'

דדים כאב דדי האשה ד' ה'

דיבור חינוך שאינו מדבר ו'

דיבור מי שאיבד הדיבור

פתאום ו' י"ב י"ח

דבר נפלא ח'

דברים המדבר כשהוא יסן ט'

דם לעצור דם הנחידים י"ד

י"ד י"ט כ"ה

דם מי שרוקק דם או משחין

דם י"א

דירה י"ג

דם לעצור דם מילה י"ד

שערי רפואה

מערכת זיין

זכר אם אשה הרה זכר או נקבה א'

זכר מי שרולה להתעבר בזן זכר ב'

זיעה לחולה ג'

זכירה ד' ה' ו' ח' ט' יו' ד' ק' סגולתו י"א י"ז

זיווג אף שהיא עקרה וזקנה י"ב

זיווג מעוברת ומניקה וכו' י"ג

זיווג בם' חבור איש ואשתו להרמב"ן כ"י י"ד

זיווג בצית נאה ט"ו

זיווג אם מהרהר באשה אחרת ט"ז

זאב יש זאב שקורין לו ליפג' ארו והוא בן אדם י"ז

זנבק שורש עשב וכו' י"ח

מערכת חית

חולי הנפל א' ב'

חולי מעיים ג' כ"ז

חולה להאכילו דבר איסור ד'

חולי שאין בו סכנה מותר לשמות מרה ה'

חולה שזיז ו' ועיין לעיל מערכת זיין אות ג'

חולשת המשגל ז'

חולשת המשגל למי שאין לו גבורת אנשים ח' י"ט

חנק אם ילא הולד וכו' ט'

חנק למי שחנקוהו פטריות יו' ד'

חוזית י"א

הטמין י"ב

חידוד לחדד הלשון י"ג

חזה וריאה י"ד

חותם שלמה הע"ה ט"ו

חטיפת חלב ט"ז כ"ט

הן למלא חן טו"ב ל'

חיזוק האלטומכא ח"

חולה לדעת אם יחיה ק'

חולה גורל לחולה אם ימות

או יחיה כ"א כ"ב

חולה שחזר לחיבתו כ"ג

חולה לחולה ולרוח רעה כ"ד

חלב להרבות חלב כ"ה כ"ו

חשבון דבר נפלא חשבון

זה כ"ח

חרש ל"א

חרש במקרה ג' ב'

חולה גורל לדעת סיבת

חוליו ל"ג

מערכת מ"ה

טפטפ"ה שם זה מושיל

למי שנתפס וכו' א'

שערי רפואה

חח

יורדת שמירה לילדת ח'
ימים של כל החדש יגידו
 לדקתם וכו' י"ט
ימים מי שמלד ביום מימי
 השבוע וכו' י'
ימים המכונים לכחוב בהם
 קמיעות כ"א

מערכת הב'ף

כבוד אב ואם א'
כבוד א"א אב שמחל על
 כבודו ב'
כבוד א"א אם הם רשעים ג'
כשוף ד'
כשוף לדרוש במכשפים ללוויך
 חולה ה'
כזה שעיניה יפות ז'
כלב שופה לגשיכת וכו' ז'
כלב למי שסבבוהו כלבים ח'
כלב חלב הכלב ט'
כשוף לעקור כשוף וכו' י"ד
כבוד א"א מזה על הבן
 וכו' י"א
כוכבים ומזלות י"ב
כבוד שיכבדוהו בני אדם י"ג
כנים שבראש י"ד
כאב האוזן ט"ד
כאב הנקרא קוליקא ט"ז
כזיה י"ז

מוחנות לכאב המוחנות ב' ג'
מחורים ד'
מחור ה'
מביעה בים ו'
מביעה אשה שילדה
 מהטבילה וכו' ז'

מערכת יו"ד

ילדים בוא וראה וכו' א'
ילדים לאשה שבניה מתים ב'
ילד הנולד שלא יוזק מפלוטת ג'
ילד הנולד שלא ישלום בו
 עיה"ר ד'
ילד ללאח הילד בעל מוסר ה'
ילד האוכל עפר ו'
ילד לדעת מי גובר בילד כח
 האב וכו' ז'
ילד קטן כשמתחילין שינו
 ללאח ח'
יצירה כשהאד' פוקד אשתו ט'
ילדים המשחקים כשהם
 ישנים יו"ד
ירך כאב הירך י"א
ים ההולך בים ימבלבל אותו י"ב
ים להשקיט הים מזעפו י"ג
יבלת י"ד
יין לשותה יין ושכר הרבה ט"ו
יין שלא ישכר אדם ט"ז
ידים מבוקעות טו"ב

שערי רפואה

מערכת מ'

מילה יש צה א'
מילה לעגול דם מילה ב'
מילה להולכים לבזית מילה ג'
מילה להיות נעוה וכו' ד'
מילה נעם שמנגנים ה'
מילה אשה שמהל בנה א' ו'
מניקה לא יניק התינוק ז'
מניקה לא תלך וכו' ח'
מניקה לענין אשה שהחזקה שציה מחים וכו' ט'
מניקה לא תניק וכו' יו"ד
מוזזה א'
מעוברת מי שאשתו מעוברת י"ב
מעוברת נריכה שחשמו"ג
מעוברת אם תאכל בלי י"ד
מעוברת שמירה למעוברת ט"ו
מעוברת לדעת אם היא מעוברת ט"ז
מיתה לא ינשק אחד מילדיו כשהוא מת י"ז
מות וחיים אם אחת רולה לידע שימות או יחיה ח"י כ"ג
מות וחיים אם תרלה לדעת אם אשתו קוברתו או הוא וכו' י"ט
מיתה מי שמתו בנ"ו

כישוף שמירה לילד מכישוף י"ח

כישוף לדעת אם נעשה לאדם כישוף י"ט

כלב סגולה שלא ינבח הכלבך

כעס בשעה שאדם כועס כ"א

כליות לכאב הכליות כ"ב

בבר כ"ג

בפייה רפואה לנכפה כ"ד

בפייה לתינוק שיש לו כפיה כ"ה

בפייה קמיע לנכפה כ"ו

בנים ז"ד

בבוי לכבות הדליקה כ"ח

בבוד חמיו כ"ט

מערכת ל"מ"ד

לימוד בנים קטנים א' ב'

לב ג'

לב רפואה לכאב הלב ד'

לב מי שנתפחד פתאום ה'

לב לחלשות הלב ו'

לימוד ז'

לתיים הנפוחים ח'

לשון הנפוח ט'

לחש לכל דבר ולעיה"ר יו"ד

י"א י"ג י"ד

לחש מסוגל לחולי עינים י"ב

לחש מסוגל לעזור דם ט"ו

נכפה ד'
נשיבת עקרב ה'
נשיבת נחש ו'
נזק לגוף האדם קטן או גדול ז'
נטילת ידיים שחרית ח'
נשר אש חשים עינו ט'
נפרקה ידו או רגלו יו"ד
נשיבת כלב שוטה י"א
מערכת סמך
סנדרק נוסח חפלת הסנדק א'
סאנגרומן ימים וכו' ב' י"ז
סגולה סדר לימוד הקרבנות ג'
סגולות כפרדות ד'
סגולת הארנבת ה'
סגולת שם אהו"ו י'
סכנה ז' ח' ט' י"ז ח"י
ספר תורה ט'
ספינה להשקיט היס יו"ד
כובין שעל הראש י"א
סביבת הראש שרואה כאילו המקום וכו' י"ב
סמים אש מותר לחולה להשקותו י"ג
סכנה דברים האסורים משום סכנה י"ד
ספר רפואות ט"ז
סוכה י"ט

מיתה חמשה קרובים למיתה כ"א
מיתה פתאומית כ"ב
מכירה אש יש לך דבר למכור כ"ד
מלאכים ומזלות הממונים על ז' ימי השבוע כ"ה
מצה לכאב המלח כ"ו
מעים כ"ז
מצורע כ"ח
מפלת לאשה שלא חפיל כ"ט
מים קודם הבדלה ל'
מים אש אחד נטבע במים ל"א
מכה ל"ב
מגפה ל"ג ל"ד ל"ה
מגפה בזמן המגפה תחלה עליך ל"ו ל"ח ל"ט
מגפה המקבר חולי המגפה ל"ז
מתושרח מ'
משבר מ"א
משומד מ"ב
מקשה לילד מ"ג מ"ד
מערכת נו"ן
נחיריים לעזור דם היוולד מן הנחיריים א'
נער הבוכה ב'
נחש י"ב סגולות נאמרו בנחש ג'

שערי רפואה

מערכת עין

עיה"ר א' ב' ג' ד' ה' ח' ט'

עיה"ר אמרו חכמי המחקר ו'

עיה"ר לילד ו'

עז קרן עז זכר יו"ד

עטרף י"א

עמרה י"ב י"ג י"ד ט"ו

י"ח ל"א

עריסה של פיגוק אס יש

בה פשפשין ט"ז

עלוזה אס בלע טו"ב

עכיצת עקרב י"ט

עינים רפואה לעין שיש בה

לובן ד' כ"ב

עינים לכפח העינים כ"א

עינים רפואה לעינים שכהו

כ"ג

עינים הכואבות כ"ד כ"ו

עינים אמ"ר זוטרא בר טוביא

אמר רב עין שמרדה כ"ה

עינים מלאים דם כ"ז

עפעפים כ"ח

עינים להאיר העינים כ"ט

עכביש מי שאכל עכביש ל'

עשבים ל"ב ול"ג

מערכת פ'

פסוקים א'

פריון הבן ב'

פריון לענין פריון ומלקות

והטעמים ג'

פחד ד' ה' ו'

פריחת הלב בחכמה ז'

פריה ורביה ח' ט'

פ'ונטאנירא העושים

בזרוע יו"ד

פתילה אס ישימו בפי

הטבעת י"א

פורגארה דהיינו כאב

השוקיים י"ב

פרנסה להרויח פרנסתו י"ג

פרעושים י"ד

פה אשה שיש לה ריח הפה ט"ו

פרקים לכאב הפרקים ט"ז

פנים כהמים שבפנים טו"ב

פי הטבעת שמתאדם הבשר

וגעסה לפעמים סדקים ח"י

פאקין ומאזלין י"ט

מערכת צ'

צפרנים א'

צרעת ב' ג'

צרה להגלל מן כל צרה ד'

צדדין לכאב הצדדין ה'

צמא להשקט הצמאין ו'

צדקה י'

ציצית ח'

צדקה מי שבלע לרעה ט'

צמרב"ד סוד שם זה יו"ד

מערכת קו"ף

קיום בנים א' ב'

קטנים הנודרים ג'

קריאת השמות ד'

קדחת לחולי הקדחת ה' ו' ז'

ח' ט' יו"ד י"א

היא י"ב

הוף י"ג

הוצר הנשימה י"ד

הורא ט"ו

קשור נודע בשערים גדול

עון הקוסר חתנים ט"ז

קשור טו"ב ח"י י"ט

קמיע מי שיש לו קמיע וכו' י'

קמיעות מי שאינו מבין

הפ"י וכו' כ"א

קמיע הכולה לכתוב קמיע

לריך לכתוב וכו' כ"ב

קרי סגולה שלא יראה קרי כ"ב

קול לחלחל הקול כ"ד

קנאה כל מי ששמו יוסף כ"ה

מערכת ריש

ראש לכאב הראש א' ב' ג' ד' ה'

ראש לנחם הראש ו'

רוח ז'

רוח הנקרא הווא א' אלפאר ח'

ריה הפה אין לועסין מסתיקה

ט'

רע עין יו"ד

רפואת כל תחלואים י"א

מערכת שי"ן

שרים להרחיק השד א'

שמירה לילדת ב'

שנאת חנם ג'

שמש ד'

שמיעה ה'

שלשוד ו'

שמות ז' ט'

שמד ח'

שינה יו"ד י"א

שפתים מבוקעות י"ב

שונא לרלות השונא י"ג

שם י"ד

שיניים ט"ו

שיניים סגולה לאדם שלא

יבאבו שיכיו ט"ז

שיניים שיש בהם חולעת י"ז

שיניים לחוק השיניים י"ח

שיניים להפיל שן כואבת י"ט

שיניים רפוא' לגדנוד שיכיו י"ך

שיניים להסיר שן המתנועצ

כ"א

שערי רפואה

תולעי' שבבטן הקטני' ח' י"ד
תפרה על החולה ט'
תאות המשגל יו"ד
תורה הא קי"ל אסור
 להתרפאות בד"ת י"א
תאווה סגולה שלא יתאווה
 לשום אשה י"ב
תורה אם בקשת ליטול ענה
 מן התורה י"ג
תועלת לקשור הכעס י"ד
תפיסה להוליך התפוס מזית
 האסורים ט"ו
תועלת לדעת מהותו של
 ולד הנולד ט"ז
תועלת לאשה שלא תפיל י"ז
תולעים לחלשים ולכבד
 הבטן ק'
תרופה למי שנשרו עפעפיו
 כ"א
תרופה להחזיר הוסת כ"ב
תרופה לנער המקיא ביותר
 כ"ג
תועלת לאשה שבניה מתים
 כ"ד
תרופה לחולי הרגלים כ"ה
תרופה לחולי הקדחת כ"ז

שיניים לבשר השיניים
 שנתנפת כ"ב
שחין שבראש כ"ג
שער להאריך השער כ"ד כ"ז
שער להאדים שער כזה כ"ה
שער להגדיל שער שגפל כ"ו
שער למרט השער כ"ח
שדיים לחולי דדי האשה כ"ט
שקיקא ל'
שיעור ל"א
שתן למשחין במטה ל"ב
שתן למשחין דם ל"ג
שלחופית אם יש אבנים
 בה ל"ד
שיכור ל"ה

מערכת תיו

תרבות רעה מי שילא
 לתרבות רעה א'
תולעים שבבטן תקח
 אסמים ב' י"א כ"ז
תורים ובני יונה לא יגדל ג'
תשמיש המטה ד' ה'
תינוק שלא יזק ו'
תינוק הבוכה תמיד ז'

כדי שלא רחניח גייר חלק אסרתי להביא פה איזה תיקון ותפילות
ושמירות דרך מרבתינו הקדמוני' ויע"א אשר מצאתי אותם כל כתב'
לעמ"ד ר' אכה"ז וצוק"ל בקונט' מיוחד הכי קרא שמו דרך איש.

וימצאנו איש פי' המוס' עה"מ בס' הדרת זקנים איש גימט'
רפא יעו"ש ובמקום אחר הקשיתי לשאול ממ"ש הס"ס

איש זה גבריא שגא' והאיז - גבריא וכו' ואם כונתם לומר דמי
שרמוז בגימט' הוא יותר טוב לירש מגזירה שזה הרי גם מלאך
גבריא רמוז בגימט' וכמ"ס הרב בעה"ס ז"ל וז"ל וישאלו האיש בגימט'
מלאך גבריא'ל שא"ז יעו"ש וקודם שלחן זה נקדים קושיא אחרת
שהייתי מקשה בימי חרפי כפי דברי הרב מטעם המלך ז"ל שהיה מתרץ
לקושיית הוה"ק בפי' י"שלא כתיב מונה מלאך ה' סביב וגו' משמע חד
וכתיב כי מלאכיו וגו' משמע חרי? ומירץ הוא ז"ל ע"פ הידוע דשלשה
אינן רואין ואינם גיזוקים ולכן כשהיו שני אנשים אזי ה' שולח עמהם
מלאך ה' ואזי הם ג' וזהו מלאך ה' סביב ליריאויו חרי וכשהיה איש
אחד שולח ה' עמו ב' מלאכים וזהו מלאכיו ב' יזוה לך שאתה יחיד
ואזי יהיו ג' יעו"ש. ועל זה יש להקשות על יוסף הגדיק שהיה
הולך יחיד איך פגע בו מלאך אחד דוקא למר כדאית ליה ולמר
כדאית ליה והלא הואיל והוא לבדו היה לריך לבוא אללו שני מלאכים
כדי שיהיו שלשה ולא יצוק:

ואפשר לע"ד רחמ"ל מתרלת חזירתה דהיינו המוס' ידעו מדרשת
רז"ל דאיש זה גבריא ואולם הוקשה להם דהיה לריך

לבוא אללו שנים שיצטרפו עמו ונעשים ג' לז"א איש גימ' רפא"ל
ודרשת רז"ל יע"ן על וישאלו האיש שכן כתיב נמי והאיש גבריא באות
ה'א יתירה ויפה נדרשת ע"מ שכתב הריב"ה ז"ל על וישאלו האיש
גימ' זהו מלאך גבריא שאז אבל וימלאהו איש בלא תיבת ה'א אותו
פדרכו על מלאך השני והואיל ותיבת איש גימ' רפא בדקדוק לכן
טובל לומר שמלאך השני הוא מלאך רפא ואזי נעשו שלשה ודוק. מה
שיש לדקדק לפירוש זה דאם כן למה קבעו ז"ל בתחומא וילא ובפרקי
ר"א פרק ג"ח דרשחם על וימלאהו איש ולא על וישאלו האיש דיותר
ידקדק האיש עם והאיש גבריא ע"ן להרב המחבר אבני ליון בלויית
חן סו"פ וישלח שכתב וז"ל ויותר נראה שהוא מלשון האיש שגא' אחר
וישאלו שהוא מיותר אחר שגא' וימלאהו איש הול"ל וישאלו דוקא

ולמה חזר ואמר האיש על כן דרשוהו על פי הנאמר והאיש גבריא
 ע"כ יעו"ש. ושם בא לידי ספר תורת משה למהרמ"א עה"ח שכתב כי
 ג' איש כתיב וימלאהו א"ש וישאלהו הא"ש ויאמר הא"ש לרמוז שהיו
 עמו ג' מלאכים רפאל וגבריאל ומיכאל אלא דלא רמוז בגימט' וג"ש
 אלא מג' איש יעוש"ב ועיין בהריב"ה ז"ל ע"פ וישאלהו פרפרת נאה
 ילא עתק :

ודרך חגב אכתוב מה שנראה לרמוז בפי' כי מלאכיו יצוה לך
 שכתב רבינו שיכין ס"ת שם המלאך יוה"ך ובה ראיתי
 לרבינו אשכנז שפי' בזה כונת מדרש תמוז וז"ל הנפטר מחבירו אל
 יפטר ממנו אלא מתוך דבר הלכה מאי הלכה יחיד ורבים הלכה
 כרבים ע"כ. והכוונה כי לריך הנפטר מחבירו לכין בשם יוה"ך בס"ת
 כי מלאכיו יצוה לך והוא ר"ת יחיד ורבים הלכה כרבים ודו"ק:
והנה לפי מ"ש לעיל כי מקרא הנו"ל רמוז לב' מלאכים ההולכים
 עם היחיד שהיו כדי ג' א"כ למה רמוז בו מלאך א' דוקא
 שהוא יוה"ך ואולם אפשר יע"ן ע"פ מה שמעתי מפי חכמי המערב
 כי מלאך הממונה על הזכירה הוא שם בל"ך והוא שומר ג"כ בדרך
 ובה אמרו כונת רז"ל הנפטר מחבירו אל יפטר אלא מתוך דבר
 ה' ל'כה כי תוך דבר הלכה הוא אותיות שם בל"ך והוא שמתוך כך וזכרהו
 שהוא ממונה גם על הזכירה ע"כ שמעתי מפי רבי חיים משאש :
ומעתה יע"ן כי מלאכיו יצוה לך ס"ת מלאך יוה"ך לשמךך
 בכל הוא אותיות מלאך בל"ך והרי עכשיו שני מלאכים
 והנה שם בל"ך תמצא בכלל ע"כ שמות בסידור אותיות אופן אחר
 ודוק. וירי"ן מע' רבי מכלוף ז"ל תירץ כי הנפטר מחבירו לא יכין
 כי אם בשם מלאך א' כי עתה הרי הוא עמו והוא השלישי וא"כ מלאך
 הב' לא יבוא עד שילך הנפטר ממנו וישאר ההולך עם מלאך הראשון
 ואז יבוא השלישי ויכריע והוא נכון :

בפסוקי תפלת הדרך אימרים ויהי בנסוע הארון וכו' ובגמרא
 יחמר וכו' פירשתי בשה"ק טובת מראה כי ידוע כשאדם
 בלעזר בין בים בין בבישה יאמר אלקי' דמאיר ענני וכאשר ינוח
 יאמר אלקי' דמאיר הים בעזרי ולא יהלה בזכות עצמו וזה ירמוז
 ויהי בנסוע הארון חסר ו' ואות ה"א שימושית נשאר אר"ן גימטרי'
 מאיר כי ל"ל אלקי' דמאיר ענני וגם בגמרא מן הדרך יאמר"ה הוא
 אותיות מאיר שזכות רמב"ה היא שעמדה לו ולכן כינין סמיכי לה

להאי פרשטא לרמוז שהם להם סגולה לשמירת הדרך כחומה נשגבה
גם נו"ן גימ' רב"י שלא תאמר כמה מאיר איכא בשוקא לזה
עשה סימן שני נו"ן שהם בגימ' רב"י לרמוז על רבי מאיר ולזה
עשה הנו"ן הפוכה להורות נתן כי על ר"מ התנא אשר תיקן הנו"ן הפוכה
של וימת תרח בחרן וכמ"ס בעניניהן באיוב בספר טובת מראה
לך נא רח"ה:

שמירה לדרך מהרמב"ן ז"ל ילקוט ו' אבנים מעל הארון על
הא' יאמר שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין
יבוא עזרי ועל השני יאמר עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ ועל
הג' יאמר אל יתן למוט רגלך אל ינוס שומרך ואח"כ ישליך הא'
ויחזור ויאמר שיר למעלות וכו' וישליך הב' ויאמר עזרי וכו' וישליך הג'
ויאמר אל יתן למוט וכו' הגה לא ינוס וכו' עד סוף המזמור:
כשתרצה לילך חוץ לעיר ותפחד שים אלבע קטנה על פיך
ואמור **יהוה"ד** ישמרני וילוו אותי:

ברכי א"ל הוא מלאך תשוב וטוב להזכירו בעת שאתה מבקש
לרכוב על הסוס או לישב על עגלה שלא תזיק אותך
שום בריה:

איתא בבחי' פ' מטות ששם המפורש יולא מאחד עשר פסוקים
שמתחילים בגי' ומסיימים בגי' והוא שלש עשרה אותיות
ואם תזכור הפסוקים עם השם היוולא מהם לא תירא מפחד כי
הוא השם המועיל לפחד עכ"ל:

ימנעתי מידיו"ן מע' הרב המובהק כמהר"ם זריה"ל ז"ל מפי
רבני אשכנז ז"ל שנהנו טעם שהנפטר מחבירו ללאת
לדרך שתוקע לו כפו עם כף חבירו ואומר לו לך שלום הטעם
הוא דידוע מ"ס המקובלים דשם יב"ק הוא ממונה על הדרך ישר
והפוך הישר רמזו בר"ס יענגו ציוס קראנו והפוך רמזו קורשו
'בגבורות' ישע ושמיהם גימטריא דרך לרמזו שהוא ממונה על הדרך
(ולע"ד זהו הכוונה ושם דרך ארצנו ביסע אלק"ם) והנה השם הג"ל
רמזו באלבעות 'ארת' קמילה 'אמה' אלבע צודל ר"ת גימטריא יב"ק
ולכן תוקעים כפס זל"ו לרמזו שהשם הג"ל הממונה על הדרך
יהיה עמו שיגיע למטול ע"כ שמעתי:

בשבוע שרואה ללאת לדרך במולאי שבת של אותו שבוע יאמר
פסוקים או על כפיים ישאוך פן תגוף באבן רגלך על

שחל ופתח מדרוך תרמוס כפיר וחנין ויכין א המקטרי בדרך דהיינו
 ר"ת יפ"ח ב"ר עש"י היולא מר"ת ישאיכך פן תיגוף באבן רגלך
 על שחל ופתח ויכין לדרוך אותו תחת רגליו וזהו מדרוך והוא
 מסוגל ע"כ מלאחי כחוב בכתבי חכמי המערב הי"ן. כשירלה האדם
 לילך בדרך יאמר פ' גול על ה' דרסק ובטח עליו והוא יעשה ויכין
 גם כן בנקודותיו שעולה כמנין ע"ב כמנין חסד ואז הוא ניטל שלא
 יתדבק בו סערא אחרא ע"כ מ"כ. עוד מ"כ כשילא האדם מפחם ביחו
 יאמר השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך. ולכין הניקוד שחתם ה' שהוא
 גימט' ע"ב כמנין חס"ד כמנין ה' במלואו כזה יו"ד ה" ואלו ה"י:
חבריה מהרמב"ן ז"ל כשהלך לדרך קח מלה ואמור עליו ז"פ
 מזמור שיר המעלות הבוטחים בה וכשיפגעו בך אנשים
 השלך המלח ביניהם ותללל והוא בדוק:

קבלה מהאר"י ז"ל האומר פ' אלו בכל יום אינו ניזוק לא ביום
 ולא בלילה וכך הוא הסדר יאמר למנלה בנגינות וכו'
 ע"ם המזמור יאמר אותו בשחר קודם זריחת השמש ואח"ך יאמר
 אחתלאי בת כרנבו אימיה ראברהם אע"ה. אחתלאי בת עורבתי
 אימיה דהמן. הללפונית אימיה דשמסון אחתיה ושתי ואח"ך יאמר פ'
 זה ויאמר אליהם ישראל אביהם וכו' ואח"ך יאמר אחת סתר לי וכו' ג"פ
 ישר והפוך בטחו בה' עדי עד וכו' ויהי בנסוע הארון וכו' ובנחה
 יאמר וכו' ג"פ ויכין בנו"ן של ובנחה נו"ן הפוכה ויאמר ליון ליון
 למה תבכי לורי לורי יעקב אמן יה ה' לבאות ושם בת אשר שרח
 ויקח אלבעז הקטן ויאמר ושם בת אשר שרח ג"פ ומי שיאמר תפלה
 זו בכל יום בבקר לעולם אינו ניזוק זה' עמו ולא יזיק בעוה"ז
 ולא בעוה"ב כיר"א:

העיר חיי"א ב"ר רא"ה ז"ל